

คิตาบิอิกาน

คัมภีร์แห่งความมั่นใจ

Kitab-i-Iqan

The Book of Certitude

พระบฮาอุลลาห์

Baha'u'llah

คำนำ

“จงรอไปเถิด ดังเช่นพวกก่อนหน้าเจ้ากำลังรอ!” คือวาทะท่อนหนึ่งในคัมภีร์นี้ที่สะท้อนถึงประวัติศาสตร์ชำระรอย ที่ศาสนิกชนของศาสนาต่างๆ ในทุกยุคเฝ้าคอยการเสด็จมาของพระศาสดาพยากรณ์ และเมื่อพระศาสดาตามพันธสัญญาเสด็จมาแล้ว พวกเขากลับปฏิเสธและเฝ้ารอต่อไป และชาวมุสลิมก็ไม่ใช่ข้อยกเว้น ดังที่พระบ็อบพระศาสดาผู้เบิกทางให้แก่พระบาฮาอุลลาห์ ทรงลิขิตไว้ก่อนที่พระบาฮาอุลลาห์จะลิขิตคิตาบ็อบิกานว่า “หากสาวกของคัมภีร์โกรอ่านนำข้อพิสูจน์ทั้งหลายคล้ายกับที่ตนเสนอต่อพวกที่ไม่เชื่ออิสลาม มาใช้กับตนเอง จะไม่มีแม่ดวงวิญญาณเดียวที่ถูกพรากจากพระผู้เป็นสัจธรรม ” (Selections from the Writings of the Bab, p.120)

เหตุผลสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับปรากฏการณ์เช่นนี้คือ คำพยากรณ์ทั้งหลายในคัมภีร์ต่างๆ เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระศาสดาองค์ใหม่ในอนาคต มักลิขิตไว้ด้วยภาษาที่เป็นนัยและยากที่จะเข้าใจหรือตีความได้ถูกต้อง ศาสนิกชนของศาสนาต่างๆ จึงปฏิเสธพระศาสดาตามพันธสัญญาที่เสด็จมาเมื่อพบว่า ไม่ตรงกับคำพยากรณ์ต่างๆ ที่ตนตีความตามตัวอักษร ตัวอย่างหนึ่งเกี่ยวกับประเด็นนี้ที่พระบาฮาอุลลาห์ลิขิตไว้ในคัมภีร์เล่มนี้คือ :

หากคำพยากรณ์ทั้งหลายที่บันทึกไว้ในกอสเปวบังเกิดขึ้นจริงตามตัวอักษร หากพระเยซูบุตรของแมรีเสด็จลงมาจากนภานก่อนเมฆให้เห็นคำตาพร้อมกับเทวดา ใครหรือจะกล้าไม่เชื่อ ใครหรือจะกล้าปฏิเสธสัจธรรมและดูหมิ่น? ไม่เพียงเท่านั้น ความอกสั่นขวัญหนีจะครอบงำทุกคนที่อาศัยอยู่บนพิภพอย่างทันใด จนไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถเอ่ยสักคำ ไหนเลยจะปฏิเสธหรือยอมรับสัจธรรม เป็นเพราะความเข้าใจผิดเกี่ยวกับสัจธรรมเหล่านี้เอง นักบวชคริสเตียนหลายคนจึงปฏิเสธพระ โมฮัมหมัด และพูดคัดค้านด้วยถ้อยคำว่า : “หากท่านเป็นศาสนทูตตามพันธสัญญาจริง เช่นนั้นทำไมท่านไม่มีเทวดามาด้วยตามที่คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของเราทำนายไว้ ซึ่งจะต้องลงมากับพระผู้ทรงความงามตามพันธสัญญา เพื่อช่วยเหลือพระองค์ในการเปิดเผยพระธรรมและกระทำตนเป็นผู้เตือนประชาชนของพระองค์?”

แม้คัมภีร์โกรอ่านจะระบุถึงพระศาสดามากมายในอดีตที่พระผู้เป็นเจ้าส่งมาเป็นลำดับ เพื่อสั่งสอนและนำทางมวลมนุษย แต่ด้วยสมณนามของพระ โมฮัมหมัดที่ระบุไว้ในคัมภีร์โกรอ่านเช่นกันว่าเป็น “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” ชาวมุสลิมจึงยืนยันว่า พระโมฮัมหมัดคือพระศาสดาองค์สุดท้ายและพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ส่งพระศาสดาอีก นัยนั้นก็คือ ชาวมุสลิมไม่ยอมรับพระบาฮาอุลลาห์ผู้ก่อตั้งศาสนาบาไฮ

เพราะถือว่าเสด็จมาจากพระ โมฮัมหมัด ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ชำระรอยในอดีตที่ชาวยิวไม่ยอมรับพระเยซู และพระ โมฮัมหมัด เพราะถือว่าพระ โมเสสคือพระศาสดาองค์สุดท้ายและพระผู้เป็นเจ้าของจะไม่ส่งพระศาสดา มาอีก ทำนองเดียวกันคริสเตียนก็ไม่ยอมรับพระ โมฮัมหมัดเมื่อพระองค์เสด็จมา เพราะถือว่าพระเยซูคือพระ ศาสดาองค์สุดท้าย ความจริงนั้นชาวยิว คริสเตียนและชาวมุสลิมไม่ว่าจะ ไม่เชื่อว่า จะมีพระศาสดาเสด็จมา อีกหลังจากพระศาสดาของตน เพราะคัมภีร์ของพวกเขาที่พยากรณ์ถึงการเสด็จมาของพระศาสดาตามพันธ สัญญาในอนาคต แต่พวกเขายืนยันว่าพระศาสดาตามพันธสัญญาของตนจะเสด็จมาส่งเสริมศาสนาเดิมของ ตนให้ยิ่งใหญ่เกรียงไกรไปทั่วโลก ไม่ใช่มายกเลิกกฎของศาสนาเดิมของตนและก่อตั้งศาสนาใหม่ บัญญัติ กฎใหม่ เกี่ยวกับเรื่องนี้พระบารูคกล่าวที่ลิจิตไว้ในคัมภีร์นี้ว่า :

และเมื่อสมัยของพระ โมเสสสิ้นสุดลง และแสงสว่างของพระเยซูส่องจากอูโรไทของพระ วิญญาณมา ออบโลก ประชาชนทั้งหมดของอิสราเอลลุกขึ้นคัดค้านพระองค์ พวกเขาโวยวายว่าพระผู้ซึ่งการเสด็จ มาของพระองค์คัมภีร์ไบเบิลทำนายไว้ จะต้องเผยแพร่และทำตามกฎของพระ โมเสส ทว่าชายหนุ่ม ชาวนาชาลินผู้หนึ่งที่อ้างสถานะของตนว่าเป็นพระเมไซยะ ได้ยกเลิกกฎการหย่าร้างและวันซาบาท ซึ่ง เป็นกฎที่มีน้ำหนักที่สุดของพระ โมเสส ยิ่งไปกว่านั้นมีอะไรที่เป็นสัญลักษณ์ของพระ ศาสดาที่จะเสด็จ มา? ประชาชนเหล่านี้ของอิสราเอลแม้กระทั่งทราบจนปัจจุบัน ก็ยังคงหวังรอคอยพระศาสดาองค์นี้ที่ คัมภีร์ไบเบิลทำนายไว้!...

นอกจากวรรณียังมีวาทะอีกท่อนหนึ่งในกอสเปอซึ่งพระองค์ (พระเยซู) ทรงกล่าวว่า : “สวรรค์และ โลกจะมลายไป : แต่วาทะของเราจะไม่มลายไป” (ลูก 21:33) ดังนั้นบรรดาผู้สนับสนุนพระเยซูได้ยืนยัน ว่า กฎของกอสเปอจะไม่มีวันถูกยกเลิก และเมื่อใดก็ตามที่พระผู้ทรงความงามตามพันธสัญญาถูก แสดงให้เห็นชัด พระองค์จะต้องยืนยันและสถาปนากฎที่ประกาศไว้ในกอสเปอ เพื่อว่าจะไม่มีศาสนา ไคเหลืออยู่ใน โลกนอกจากศาสนาของพระองค์...

สิ่งหนึ่งที่เหล่านักบวชยิวนำมาหาเรื่องพระองค์ (พระ โมฮัมหมัด) คือ หลังจากพระ โมเสสไม่ควรมีศา สนทูตถูกส่งมาจากพระผู้เป็นเจ้าของ ใช่แล้ว มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ทั้งหลายเกี่ยวกับดวงวิญญาณหนึ่ง ที่ จะต้องถูกแสดงให้เห็นชัด ผู้ซึ่งจะทำให้ศาสนาของพระ โมเสสก้าวหน้าและส่งเสริมประโยชน์ของ ประชาชนของพระองค์ เพื่อว่ากฎของยุคศาสนาของพระ โมเสสจะห้อมล้อมทั้งพิภพ...

เป็นเวลากว่าหนึ่งพันปีพวกเขา (ชาวมุสลิม) ได้สวดจนกระทั่งตอนนี้ และประกาศคำต่าหนิชาวยิวโดยไม่ ตั้งใจ หารู้ไม่ว่าพวกเขาเองก็กำลังพูดความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อของประชาชนชาวยิวอย่างเปิดเผย

และเป็นการส่วนตัว! แน่ใจว่าเจ้าทราบการโต้แย้งที่เหลวไหลของพวกเขาว่า การเปิดเผยพระธรรม
ทั้งหมดสิ้นสุดแล้ว อานนแห่งความปรานีสวรรค์ถูกปิดแล้ว จะไม่มีดวงอาทิตย์ขึ้นมาจากอูร์ โณทัยแห่ง
ความวิสุทธิอันศักดิ์สิทธิ์...

ดังที่เจ้าเห็นแล้วว่า ประชาชนแห่งคัมภีร์โกรอ่านซึ่งเหมือนกับประชาชนในอดีต ได้ยอมให้คำว่า “ตรา
ประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” มาบังตาของตนอย่างไร...

แม้ว่ามีคำพยากรณ์อันเป็นที่ยอมรับและวณะที่อนต่างๆ ในคัมภีร์โกรอ่านที่ชี้บ่งศาสนาใหม่ กฎใหม่
และการเปิดเผยพระธรรมครั้งใหม่ ประชาชนรุ่นนี้ก็ยังคงคาดหวังรอคอยที่จะได้เห็น พระศาสดาตามพันธ
สัญญา ที่จะมาสืบสานกฎของยุคศาสนาของพระ โมฮัมหมัด ทำนองเดียวกันชาวยิวและคริสเตียนก็
ใช้ข้อโต้แย้งแบบนี้...

ผลที่ตามมาจากการไม่ยอมรับพระศาสดาที่เสด็จมาตามคำพยากรณ์คือ นักบวชยิวได้ปลุกระดม
ชาวยิวให้ต่อต้านและทำร้ายพระเยซูและพระ โมฮัมหมัดเมื่อพระองค์เสด็จมา ผู้นำศาสนาคริสต์ได้ปลุกระดม
ให้คริสเตียนต่อต้านและทำร้ายพระ โมฮัมหมัดเมื่อพระองค์เสด็จมา และ ประวัติศาสตร์ก็ซ้ำรอยอีก นักบวช
มุสลิมได้ปลุกระดมประชาชนให้ต่อต้านและทำร้ายพระ บ็อบและพระ บาสาฮุลลาห์เมื่อพระองค์เสด็จมา
ตามที่กล่าวไว้ในคัมภีร์นี้ว่า :

เนื่องด้วยเหล่านักบวชที่ยอมรับกัน ในยุคนั้น...ล้วนปฏิบัติต่อพระองค์ (พระ โมฮัมหมัด) ในฐานะที่เป็นผู้
อวดอ้าง และประกาศว่าพระองค์เสียดิและเป็นผู้ใส่ร้าย...การกล่าวหาด้วยความประสงค์ร้ายเหล่านี้ได้
ยั่วประชาชนให้ลุกขึ้นและทรมาณพระองค์ และการทรมาณนี้ร้ายเพียงไรหากเหล่านักบวชในยุคนั้น
เป็นหัวหน้าผู้ยุยง หากพวกเขาประณามพระองค์ต่อเหล่าสาวกของตน ขับพระองค์ออกไปจากหมู่
สาวก และประกาศว่าพระองค์เป็นผู้ร้าย! สิ่งเดียวกันนี้ไม่ได้บังเกิดกับคนรับใช้ผู้หนึ่ง (พระ บาสาฮุลลาห์)
ดังที่ทุกคนเป็นพยานหรือ?...

สิ่งต่างๆ ที่ชาวยิวและคริสเตียนยึดถือ และการหาเรื่องที่เราเจอในใจความงามของพระ โมฮัมหมัด สิ่ง
เดียวกันเหล่านี้เป็นที่สนับสนุน ในยุคนี้โดยประชาชนแห่งคัมภีร์โกรอ่าน (เมื่อพระ บ็อบและพระ บาสา
ฮุลลาห์เสด็จมา)

ที่มาของคิตาบิอิกาน ซึ่งเป็นคัมภีร์เล่มที่สำคัญเป็นลำดับสองของพระ บาสาฮุลลาห์รองจากคิตา
บิอัคดิส เริ่มต้นจากการที่แม้ว่าพระ บ็อบจะสิ้นชีพไปแล้ว ลูกของพระ บ็อบคือฮาจี มีร์ซา ซียิด โมฮัมหมัดก็
ยังมีข้อสงสัยคาใจอยู่ว่าพระ บ็อบคืออิหม่ามกอเอมที่เสด็จมาตามคำพยากรณ์ของอิสลาม (ชีอะห์) จริงหรือ

และได้ขอให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงตอบสนอง โดยการให้ลุงของพระบ็อบ เขียนรวบรวมข้อสงสัยทั้งหมดมาให้พระองค์ แล้วพระองค์ก็ลิขิตคัมภีร์เล่มนี้เป็นการตอบข้อสงสัยดังกล่าว โดยใช้เวลาสองวันสองคืน แม้โดยเบื้องต้นแล้วคิตาบีอิกานจะอธิบายพิสูจน์คำกล่าวอ้างของพระบ็อบ ว่าได้บรรลุคำพยากรณ์ทั้งหลายของอิสลาม แต่ด้วยความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับความคิดและคำสอนของอิสลามที่สะท้อนอยู่ในคัมภีร์เล่มนี้ ก็เป็นข้อพิสูจน์หนึ่งถึงความเป็นพระศาสดาของผู้ลิขิตคัมภีร์นี้เช่นกัน นอกเหนือจากการคำนึงถึงว่าเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์ธรรมดาจะสามารถเขียนคัมภีร์เช่นนี้ได้โดยใช้เวลาเพียงสองวัน

ด้วยการอภิปรายอย่างเรียบง่ายแต่แจ่มแจ้ง ลึกซึ้งและมีพลังซึ่งนำข้อพิสูจน์ของอิสลามมาใช้กับชาวมุสลิมเองอย่างไม่มีที่เสมอ คิตาบีอิกานจึงทรงอิทธิพลอย่างยิ่งและกลายเป็นกุญแจสำคัญที่ไขประตูให้ชาวมุสลิมมากมายเข้ามายอมรับศาสนาบาไฮ และมั่นใจว่าพระบ็อบและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ คือการเสด็จกลับมาของอิหม่ามกาอิมและอิหม่ามสุสเซนสำหรับนิกายชีอะห์ หรือการเสด็จกลับมาของอิหม่ามเมห์ดีและพระเยซูของนิกายซุนนี ซึ่งไม่เพียงเท่านั้นสำหรับบาไฮศาสนิกชนแล้ว การเสด็จมาของพระบ็อบและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็นการบรรลุคำพยากรณ์ของทุกศาสนาในอดีต รวมถึงการเสด็จกลับมาของจอห์นเดอะแบปติสต์และพระเยซูของศาสนาคริสต์ และการเสด็จมาของพระโพธิสัตว์กวนอิมและพระอมิตาภะ (พระศรีอาริย์เมตไตรย์) ของศาสนาพุทธ

อย่างไรก็ตามคำอธิบายที่รวบรัดและครอบคลุมเนื้อหาของคัมภีร์นี้อย่างไม่มีที่เสมอ ได้ให้ไว้โดยท่านศาสตราจารย์ ดร. เอฟเฟนดิ ดังนี้ :

คิตาบีอิกาน (คัมภีร์แห่งความมั่นใจ) ซึ่งถูกเปิดเผยระหว่างเวลาสองวันสองคืนในปีท้ายๆ ของช่วงเวลานี้ (ค.ศ.1862) คัมภีร์นี้ถูกลิขิตขึ้นตรงตามคำพยากรณ์ของพระบ็อบ ผู้กล่าวไว้อย่างเจาะจงว่าพระศาสดาตามพันธสัญญาจะเติมเนื้อหาของคัมภีร์บัยอันภาษาเปอร์เซียที่ยังไม่จบให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ และเป็นการตอบคำถามที่ตั้งกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โดยผู้ฝ่ายมารดาของพระบ็อบที่ยังไม่เปลี่ยนศาสนาคือฮาจิ มีร์ซา ซียิด โมฮัมหมัด ระหว่างที่มาเยือนคาบิลากับน้องชายฮาจิ มีร์ซา ฮาซัน อาลี ด้วยเป็นแบบฉบับของกลอนเปอร์เซียที่มีลักษณะดั้งเดิมเรียบง่ายและมีพลัง และแจ่มแจ้งอย่างเหลือเชื่อทั้งในการอภิปรายเหตุผลที่มีน้ำหนักและความคมคายที่ด้านไม่อยู่อย่างหาที่เปรียบไม่ได้ คัมภีร์นี้ด้วยการกล่าวอย่างกว้างๆ ถึงแผนการไถ่บาปที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตำแหน่งที่ไม่มีเสมอในผลงานวรรณกรรมบาไฮทั้งหมด เว้นแต่คิตาบีอัคคัสซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ถูกเปิดเผยเมื่อการประกาศพันธกิจของพระองค์ใกล้เข้ามา คัมภีร์นี้หยิบยื่น “อมฤตชั้นเยี่ยมที่ปิดผนึกไว้” ให้แก่นุญษชาติ ซึ่งผนึกนี้เป็นของ “ชะมดเชียง” และเปิด “ผนึก” ของ “คัมภีร์” ที่คาเนียลกล่าวถึง อีกทั้งเปิดเผยความหมายของ “วจนะ” ที่ถูกลิขิตให้ “ถูกปิดไว้” จนกว่าจะถึง “เวลาอวสาน”

ภายในเนื้อที่สองร้อยหน้า คัมภีร์นี้ประกาศอย่างไม่คลุมเครือถึงการดำรงอยู่และความเป็นหนึ่งของผู้เป็นเจ้าของพระผู้เป็นเจ้าของที่ไม่มีทางรู้ได้และเข้าไม่ถึง ผู้เป็นบ่อเกิดของการเปิดเผยพระธรรมทั้งหมด ทรงความนิรันดร์ รอบรู้ สถิตอยู่ทุกแห่งหนและทรงมหิทธานุภาพ คัมภีร์นี้ยืนยันความสัมพัทธ์ของสังขรณ์ของศาสนาและความต่อเนื่องของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ยืนยันเอกภาพของศาสนทูตทั้งหลาย ความเป็นสากลของพระธรรมของศาสนทูต ความเหมือนกันของคำสอนมูลฐานและความวิสุทธิของคัมภีร์ของศาสนทูตทั้งหลาย และสองลักษณะของสถานะของศาสนทูต ประณามความตบอดและความวิปริตของบรรดานักบวชและผู้มากด้วยความรู้ในทุกยุค อ้างถึงและให้ความกระจ่างวรรคต่างๆ ที่เป็นอุปมาในคัมภีร์ใหม่ วจนะที่เข้าใจยากในคัมภีร์โบราณ และคำสอนที่เป็นปริศนาของพระโมฮัมหมัดที่ได้ออกให้เกิดความเข้าใจผิด ความสงสัยและความเป็นปรปักษ์มานานนับยุค ซึ่งได้ฉีกและแยกสาวกทั้งหลายของระบบศาสนาแนวหน้าของโลกออกจากกัน แจกแจงเงื่อนไขที่จำเป็นของผู้แสวงหาที่แท้จริงทุกคนสำหรับการค้นพบสิ่งที่ตนแสวงหา สาธิตความน่าเชื่อถือ ความเป็นเยี่ยมและนัยสำคัญของการเปิดเผยพระธรรมของพระบ็อบ แซ่ซ้อง สรรเสริญความเป็นวีรบุรุษและความปล่อยวางของเหล่าสาวกของพระองค์ บอกลวงหน้าและพยากรณ์ชัยชนะทั่วโลกของการเปิดเผยพระธรรมที่สัญญาไว้กับประชาชนแห่งคัมภีร์บ้ายัน ยืนยันความบริสุทธิ์ไร้ราศีของพระนางแมรี่ผู้เป็นพรหมจารีย์ สดุดีบรรดาอิหม่ามของศาสนาของพระโมฮัมหมัด สรรเสริญการพลีชีพเพื่อศาสนาและธรรมาธิปไตยของอิหม่ามสุสเซน คลี่คลายความหมายของพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์เช่น “การกลับมา” “การฟื้นคืนชีพ” “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” และ “วันแห่งการพิพากษา” พรรณนาอย่างกว้างๆและแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างการเปิดเผยพระธรรมสามระยะ สาธยายความรุ่งโรจน์และนำพิสงของ “นครของพระผู้เป็นเจ้าของ” ด้วยคำสรรเสริญอย่างสูง ซึ่งนครนี้ได้รับการฟื้นฟูใหม่ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้โดยยุคศาสนาภายใต้การบริบาลของพระผู้เป็นเจ้าของ เพื่อการนำทางประโยชน์และความรอดพ้นของมนุษยชาติ ควรกล่าวอ้างได้ว่าในบรรดาคัมภีร์ทั้งหมดที่ลิขิตโดยพระศาสดาผู้เปิดเผยพระธรรมบาไฮ คัมภีร์นี้เพียงเล่มเดียวโดยการปิดกวดอุปสรรคที่มีมาตลอดยุคสมัย ซึ่งได้แยกศาสนาที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายของโลกออกจากกันอย่างจัดการไม่ได้ ได้วางรากฐานที่กว้างและทำลายไม่ได้สำหรับการปรองดองสาวกของศาสนาต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์และถาวร

ภาคที่หนึ่ง

ในนามของพระเจ้าเป็นนายของเรา พระผู้ทรงความประเสริฐ พระผู้ทรงความสูงส่งที่สุด

ไม่มีมนุษย์คนใดไปถึงชายฝั่งมหาสมุทรแห่งความเข้าใจที่แท้จริง เว้นแต่ว่าเขาจะปล่อยวางจากทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก คุณกร พวกเจ้าประชาชนทั้งหลายของโลก จงชำระวิญญาณของเจ้าให้บริสุทธิ์ เพื่อว่าเจ้าจะบรรลุถึงสถานะที่พระเจ้าเป็นเจ้าลิจิตไว้สำหรับเจ้า และดังนี้เข้าไปในวิหารที่ก่อสร้างมาบนฟากฟ้าแห่งคัมภีร์บายันตามการอนุญาตของพระเจ้า

สาระของวณะเหล่านี้คือ : บรรดาผู้ที่ย่างเท้าบนหนทางแห่งความศรัทธา บรรดาผู้ที่กระหายอมฤตแห่งความมั่นใจ ต้องชำระทุกสิ่งทางโลกให้หมดไปจากตน นั่นคือ ชำระวาจาที่เหลวไหลออกไปจากหูของตน ชำระจินตนาการที่ไร้สาระออกไปจากจิตใจของตน ชำระเสน่หาทางโลกออกไปหัวใจของตน ชำระสิ่งที่จะต้องมอดม้วยออกไปจากดวงตาของตน พวกเขาควรวางใจในพระเจ้า และไปตามหนทางของพระองค์ด้วยความยึดมั่นในพระองค์ เมื่อนั้นพวกเขาจะคู่ควรกับความรุ่งโรจน์ โชติช่วงของดวงอาทิตย์แห่งความรู้และความเข้าใจของพระเจ้า และกลายเป็นผู้รับกรุณาธิคุณที่ไม่มีสิ้นสุดและมองไม่เห็น เนื่องด้วยมนุษย์ไม่มีหวังที่จะเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าทรงความรุ่งโรจน์ ไม่มีทางจะได้ดื่มจากสายธารแห่งความรู้ของพระเจ้า ไม่มีทางจะเข้าไปในที่พำนักแห่งความเป็นอมตะ หรือได้ดื่มจากถ้วยแห่งความใกล้ชิดกับพระเจ้า นอกจากและจนกว่าเขาจะยุติการถือเอาถ้อยคำและการกระทำของมนุษย์ที่จะต้องตาย มาเป็นมาตรฐานสำหรับความเข้าใจที่แท้จริงและการยอมรับพระเจ้าและศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์

จงพิจารณาความคิด ทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำคือยจำนวนมากมายเพียงไรได้เฝ้าคอยการมาถึงของพระศาสดาของพระเจ้าในวรกายของผู้ที่พระองค์เลือกสรร บ่อยแค่ไหนที่พวกเขาคาดหวังการเสด็จมาของพระองค์ บ่อยแค่ไหนที่พวกเขาอธิษฐานขอให้สายลมแห่งความปรานีของพระเจ้าพัดมา ขอให้พระเจ้าทรงความงามตามพันธสัญญาก้าวออกมาจากม่านที่ปกปิด และถูกแสดงให้เห็นชัดต่อโลกทั้งหมด และเมื่อใดก็ตามที่อานนแห่งกรุณาธิคุณเปิดออก และเมฆแห่งความอริสววรรค์หลังฝนลงมายังมนุษยชาติ และแสงสว่างของพระเจ้าที่มองไม่เห็นส่องอยู่บนขอบฟ้าแห่งอำนาจสวรรค์ พวกเขาล้วนปฏิเสธพระองค์ และหันหนีไปจากพระพักตร์ของพระองค์ พระพักตร์ของพระเจ้าเป็นเจ้าเอง จงไปดูสิ่งที่บันทึกไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทุกเล่มเพื่อยืนยันสัจธรรมนี้

จงไตร่ตรองสักขณะหนึ่ง และใคร่ครวญดูสิ่งที่เป็นสาเหตุของการปฏิเสธดังกล่าวโดยบรรดาผู้ที่ได้แสวงหาด้วยความปรารถนาและจริงจัง การโจมตีของพวกเขาคร่าภัยเกินกว่าที่ลิ้นหรือปากกาใดจะพรรณาน่าไม่มีพระผู้แสดงความวิสุทธิองค์ใดมาปรากฏโดยไม่เคียดแค้นเพราะการปฏิเสธ การไม่ยอมรับ และการต่อต้านอย่างคึกคักของประชาชนรอบๆ พระองค์ ดังนี้เป็นที่เปิดเผยไว้ว่า : “ดูกร ผู้นำเวทนา! ไม่มีธรรมทูตองค์ใดเสด็จมายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่หัวเราะเยาะพระองค์อย่างดูถูก” (1) อีกครั้งหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “แต่ละชาดิวงอุบายมีคฤกคามธรรมทูตของตนเพื่อจะใช้ความรุนแรงกับพระองค์ และได้แย้งด้วยถ้อยคำไร้สาระเพื่อจะแสดงความไม่ถูกต้องของสังฆธรรม” (2)

ทำนองเดียวกันวณะที่หลังไหลมาจากบ่อเกิดแห่งอานุภาพและลงมาจากภาแห่งความรุ่งโรจน์นั้นสุดคณานับ และเกินความเข้าใจธรรมดาของมนุษย์ สำหรับบรรดาผู้ที่มีความเข้าใจและการหยั่งเห็นที่แท้จริง ชูระห์แห่งฮุดนั้นเพียงพอย่างแน่นอน จงไตร่ตรองวณะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ในหัวใจของเจ้าสักพัก และพยายามทำความเข้าใจความหมายของวณะดังกล่าวด้วยความปล่อยวางอย่างสิ้นเชิง จงตรวจสอบความประพฤติที่น่าพิศวงของศาสนทูตทั้งหลาย และระลึกถึงการหมิ่นประมาทและการปฏิเสธที่เอยโดยบุตรหลานแห่งการปฏิเสธและความจอมปลอม เพื่อว่าเจ้าอาจจะคลำหัวใจแห่งหัวใจของมนุษย์บิโนจากที่พำนักแห่งความไม่เอาใจใส่และความสงสัยไปยังรังแห่งความศรัทธาและความแน่ใจ อาจจะได้ค้ำน้ำลิกบริสุทธิแห่งอัจฉริยภาพบรมโบราณ และทานผลไม้จากพฤษยาแห่งความรู้สวรรค์ ดังกล่าวคือส่วนแบ่งขนมปังสำหรับผู้ที่หัวใจบริสุทธิ์ ซึ่งถูกส่งลงมาจากอาณาจักรแห่งนิรันดรกาลและความวิสุทธิ

หากเจ้าทำความคุ้นเคยกับการดูหมิ่นเหยียดหยามศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า และเข้าใจสาเหตุที่แท้จริงของการเปล่งเสียงคัดค้าน โดยบรรดาผู้ที่กดขี่พระศาสดาเหล่านั้น แน่แน่นอนว่าเจ้าจะรู้ซึ่งถึงนัยของตำแหน่งของพระศาสดา ยิ่งไปกว่านั้นยังเข้าสังเกตการปฏิเสธของบรรดาผู้ที่ต่อต้านพระผู้แสดงคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าอย่างใกล้ชิดเท่าไร ความศรัทธาของเจ้าในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าก็จะยิ่งมั่นคง ดังนี้ในธรรมจารึกนี้จะมีการกล่าวโดยย่อถึงเรื่องราวต่างๆ ที่สัมพันธ์กับศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อสาธิตความจริงที่ว่าตลอดทุกยุคและศตวรรษ บรรดาพระผู้แสดงอานุภาพและความรุ่งโรจน์ ถูกกระทำอย่างทารุณโหดร้ายจนไม่มีปากกาใดกล้าพรรณาน่า อาจช่วยให้บางคนหายวิตกต่อเสียงเรียกร้องและการประท้วงของบรรดานักบวชและผู้โง่เง่าในยุคนี้ และทำให้ความมั่นใจและความแน่ใจของพวกเขาเข้มแข็งขึ้น

หนึ่งในศาสนทูตทั้งหลายคือโนอาห์ เป็นเวลาเก้าร้อยห้าสิบปีที่พระองค์เกี่ยวเชิญประชาชนของพระองค์ด้วยใจอริชฐาน และเรียกพวกเขามายังสถานที่แห่งความปลอดภัยและสันติสุข อย่างไรก็ตามไม่มีใครสนใจคำเรียกร้องของพระองค์ แต่ละวันพวกเขาทำให้ร่างกายของพระองค์เจ็บปวดและทรมาณจนไม่มี

ใครเชื่อว่าพระองค์จะอยู่รอดมาได้ พวกเขาปฏิเสธพระองค์บ่อยแค่ไหน พวกเขาแสดงท่าทีสงสัยพระองค์ ด้วยความคิดร้ายอย่างไร! ดังนั้นนี่เป็นที่เปิดเผยไว้ว่า : “ประชาชนของพระองค์กลุ่มหนึ่งเยาะเย้ยพระองค์ทุกครั้งที่พวกเขาเดินผ่านพระองค์ พระองค์กล่าวต่อพวกเขาว่า : ‘แม้ว่าเจ้าเยาะเย้ยเราตอนนี้ เราจะเยาะเย้ยเจ้าหลังจากนี้ครั้งที่เจ้าเยาะเย้ยเรา ในตอนจบเจ้าจะรู้’” (3) เป็นเวลานานหลังจากนั้น พระองค์ให้สัญญาหลายครั้งต่อสหายทั้งหลายว่าพวกเขาจะได้รับชัยชนะ และทรงกำหนดชั่วโมงแห่งชัยชนะดังกล่าว แต่เมื่อชั่วโมงนั้นมาถึง คำสัญญาสวรรค์นี้ไม่บังเกิดขึ้น สิ่งนี้ทำให้สาวกที่มีจำนวนน้อยของพระองค์บางคนหันหนีไป และบันทึกที่อยู่ในคัมภีร์ต่างๆ ที่รู้จักกันดีที่สุดให้การยืนยันเรื่องนี้ เจ้าต้องได้อ่านคัมภีร์เหล่านี้อย่างถี่ถ้วนแล้วแน่นอน ถ้ายัง เจ้าจะได้อ่านอย่างไม่ต้องสงสัย ในที่สุดตามที่กล่าวไว้ในคัมภีร์และคำสอนทั้งหลาย เหลือสาวกอยู่กับพระองค์เพียงสี่สิบหรือเจ็ดสิบสองคน สุดท้ายแล้วพระองค์ร้องอย่างดังจากส่วนลึกของชีวิตว่า : “พระผู้เป็นนาย! ขออย่าให้เหลือพวกที่ไม่เชื่ออาศัยอยู่ในดินแดนสักคนเดียว” (4)

และบัดนี้จึงพิจารณาและใคร่ครวญดูสักขณะเกี่ยวกับความหลงผิดของประชาชนเหล่านี้ อะไรคือเหตุผลสำหรับการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงดังกล่าวของพวกเขา? อะไรชักนำพวกเขาไม่ให้ถอดถอนแห่งการปฏิเสธ และสวมเสื้อคลุมแห่งการยอมรับ? ยิ่งไปกว่านั้นอะไรทำให้คำสัญญาสวรรค์ไม่บังเกิดขึ้น ซึ่งพาให้บรรดาผู้แสวงหาปฏิเสธสิ่งที่พวกเขายอมรับแล้ว? จงทำสมาธิใคร่ครวญให้ลึกซึ้ง เพื่อว่าความลับของสิ่งต่างๆ ที่มองไม่เห็นจะถูกเปิดเผยต่อเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้สัมผัสของสุคนธ์รสทางธรรมที่ไม่รู้สิ้น เพื่อว่าเจ้าจะยอมรับสัจธรรมที่ว่าตั้งแต่โบราณกาลตราบจนนิรันดร์กาล พระผู้ทรงมหิทธานุภาพได้ไต่สวนและจะไต่สวนคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ต่อไป เพื่อว่าแสงสว่างจะแยกได้จากความมืด สัจธรรมจะแยกได้จากความจอมปลอม ความถูกต้องจะแยกได้จากความคิด การนำทางจะแยกได้จากความหลงผิด ความสุขจะแยกได้จากทุกขเวทนา และดอกกุหลาบจะแยกได้จากหนาม ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “เมื่อกล่าวว่ ‘เราเชื่อ’ มนุษย์คิดหรือว่าพวกเขาจะถูกลบไล่ว่างไม่ถูกทดสอบ?” (5)

และหลังจากโนอาห์แสงสว่างจากพระพักตร์ของสุดส่องบนขอบฟ้าแห่งสรรพโลก เป็นเวลาเกือบเจ็ดร้อยปีตามคำบอกเล่าของผู้คน พระองค์ทรงเกี่ยวเชิญประชาชนให้หันหน้าและเข้ามาหาเรชวานแห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ความเดือดร้อนหลังมายังพระองค์ราวกับท่าฝนจนกระทั่งในที่สุด คำวิงวอนของพระองค์ก่อให้เกิดการพยุยงขึ้น และความอดสาหะอย่างขยันขันแข็งของพระองค์ทำให้ประชาชนของพระองค์ตาบอดอย่างจงใจ “และความไม่เชื่อของพวกเขามีแต่จะเพิ่มโทษให้แก่พวกเขาเองในโลกนี้” (6)

และหลังจากพระองค์มีผู้วิสุทธิปรากฏขึ้นมาจากเรชวานของพระผู้ทรงความนิรันดร์ พระผู้ที่ไม่เห็น นั่นคือชาติที่ผู้ซึ่งเช่นกันได้เรียกประชาชนให้มายังแม่น้ำแห่งชีวิต เป็นเวลากว่าหนึ่งร้อยปีที่พระองค์ทรงตักเตือนพวกเขาให้ยึดมั่นบัพติศมาของพระผู้เป็นเจ้า และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ต้องห้าม อย่างไรก็ตามคำ

ดักเตือนของพระองค์ไม่บังเกิดผล และการวิงวอนของพระองค์ไม่เกิดประโยชน์ พระองค์ออกไปใช้ชีวิต
สันโดษหลายครั้ง ทั้งหมดนี้แม้ว่าพระผู้ทรงความงามนิรันดร์นี้กำลังเรียกประชาชนไม่ให้ไปที่ใดนอกจาก
นครของพระผู้เป็นเจ้า ดังที่เปิดเผยไว้ว่า : “และเราส่งภราดาของพวกเราคือซาโลห์ไปยังชนเผ่าทะเลมุด
พระองค์ทรงกล่าวว่า ‘ดูกร ประชาชนของเรา จงบูชาพระผู้เป็นเจ้า เจ้าไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจาก
พระองค์...’ พวกเขาตอบว่า : ‘ข้าแต่ซาโลห์ เราตั้งความหวังไว้กับท่านจนกระทั่งบัดนี้ ท่านจะห้ามไม่ให้เรา
บูชาสิ่งที่บิดาของเราบูชาหรือ? เราระวางจริงๆ ว่าสิ่งที่ท่านเรียกเราให้ไปหานั้น ไม่น่าไว้ใจ’” (7) ทั้งหมดนี้
ไม่บังเกิดผล จนกระทั่งสุดท้ายนั้นมิเสยร็องที่ยิ่งใหญ่เปลี่ยนแปลงขึ้นมา และทุกคนตกลงไปในโลกกันตร์

ต่อมาภายหลังความงามของพระพักตร์ของพระสหายของพระผู้เป็นเจ้า (8) ปรากฏออกมาจากหลัง
ม่าน และธงแห่งการนำทางสวรรค์อีกผืนหนึ่งถูกสาวขึ้น พระองค์เชิญประชาชนของโลกให้มาหาแสงสว่าง
แห่งความชอบธรรม พระองค์ยิ่งทุ่มเทาใจเกี่ยวเชิญพวกเขามากเท่าไร ความอิจฉาและความหลงผิดของ
ประชาชนก็ยิ่งดูร้ายมากขึ้น ยกเว้นประชาชนที่ปล่อยวางจากทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้า และบินด้วย
ปีกแห่งความแน่ใจขึ้นไปถึงสถานะที่พระผู้เป็นเจ้าเชิดชูไว้เหนือความเข้าใจของมนุษย์ เป็นที่รู้จักกันว่า
กองทัพขนาดไหนของศัตรูปิดล้อมพระองค์ จนกระทั่งสุดท้ายแล้วไฟแห่งความอิจฉาและความพยศถูกจุด
ขึ้นมาต่อต้านพระองค์ และตามที่บันทึกไว้ในคัมภีร์และบันทึกเหตุการณ์ทั้งหมด หลังจากที่เกิดการจุดไฟ
ดังกล่าว พระองค์ผู้ทรงเป็นตะเกียงของพระผู้เป็นเจ้าท่ามกลางมนุษย์ ถูกขับไล่ออกจากเมือง

และเมื่อยุคของพระองค์สิ้นสุดลงก็มาถึงคราวของพระโมเสส ด้วยทรงถือคทาแห่งอธิปไตยสวรรค์
ประดับด้วยมือขวาแห่งความรู้สวรรค์ ออกมาจากปารานแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า และควงงูแห่ง
อำนาจและราชศักดิ์นิรันดร์เป็นอาวุธ พระองค์ส่องแสงจากไชนายแห่งแสงสว่างมายังโลก พระองค์เรียก
ประชาชนและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลกให้มายังอาณาจักรแห่งนิรันดกาล และเชิญพวกเขาให้ทานผลไม้
จากพฤษยาแห่งความเชื่อสัตย์ แน่แน่นอนว่าเจ้าตระหนักดีเกี่ยวกับการต่อต้านอย่างดูร้ายของฟาโรห์และ
ประชาชนของเขา และก้อนหินแห่งความพ้อฝันอันเหลวไหลที่มีมือของพวกไม่มีศาสนาขว้างใส่พฤษยาที่
วิสุทธิ์นี้ ซึ่งร้ายแรงอย่างยิ่งจนในที่สุดฟาโรห์และประชาชนของเขาลุกขึ้น และพยายามสุดกำลังที่จะดับไฟ
ของพฤษยาศักดิ์สิทธิ์นี้ด้วยน้ำแห่งความไม่จริงและการปฏิเสธ โดยหาวิธีสรรหามาว่า ไม่มีน้ำทางโลกที่
สามารถดับเปลวไฟแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ไม่มีพายุมรณะที่สามารถดับตะเกียงแห่งอำนาจปกครองนิรันดร์
ไม่เพียงเท่านั้น น้ำดังกล่าวมีแต่จะทำให้เปลวไฟนี้เผาอย่างร้อนแรงยิ่งขึ้น และพายุดังกล่าวมีแต่จะ
รับประกันการปกปักรักษาตะเกียงนี้ หากเจ้าสังเกตด้วยดวงตาที่ยังเห็น และเดินในหนทางแห่งพระ
ประสงค์ที่ศักดิ์สิทธิ์และความยินดีของพระผู้เป็นเจ้า ศาสนิกชนคนหนึ่งจากวงศ์ตระกูลของฟาโรห์ ซึ่ง
เรื่องราวของเขาพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์เล่าไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ที่เปิดเผยต่อพระผู้เป็นที่ยิ่งของ

พระองค์ ได้ให้ข้อสังเกตไว้อย่างดีเพียงไร : “และชายคนหนึ่งจากครอบครัวของฟาโรห์ซึ่งเป็นศาสนิกชน และปกปิดความศรัทธาของตนไว้กล่าวว่า : ‘ท่านจะสังหารชายคนหนึ่งเพราะเขากล่าวว่า พระผู้เป็นนายของข้าพเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้าหรือ ในเมื่อพระองค์เสด็จมายังท่านแล้วด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ จากพระผู้เป็นนายของท่าน? หากเขาเป็นคนมดเท็จ ความมดเท็จจะอยู่กับเขา แต่ถ้าหากเขาเป็นบุรุษแห่งสัจธรรม ส่วนหนึ่งที่เขาเชื่อจะตกอยู่กับท่าน ความจริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าไม่นำทางให้ผู้ละเมิด ผู้มดเท็จ’ ” (9) ในที่สุดด้วยความไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งของพวกเขา ศาสนิกชนคนเดียวกันนี้ถูกสังหารอย่างน่าอดสู “การสาปแช่งของพระผู้เป็นเจ้าจึงตกอยู่กับประชาชนที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่” (10)

และบัดนี้จึงไตร่ตรองดูสิ่งเหล่านี้ อะไรที่สามารถก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทดังกล่าว? ทำไมการเสด็จมาของพระศาสดาที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าทุกองค์ มากับความขัดแย้งและความอลหม่าน การใช้อำนาจบาตรใหญ่และความโกลาหลดังกล่าว? ทั้งนี้แม้ว่าความจริงแล้วศาสนทูตทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าเมื่อใดก็ตามที่ถูกแสดงให้เห็นชัดต่อประชาชนทั้งหลายของโลก ได้ทำนายนายมาของศาสนทูตอีกองค์หนึ่งหลังจากตนเสมอ และทรงกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะนำมาก่อนการมาถึงของยุคศาสนาในอนาคต บันทึกต่างๆ ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดเป็นพยานต่อสิ่งนี้ เช่นนั้นแล้วทุกๆ ที่มนุษย์ทั้งหลายมีความคาดหวังในการแสวงหาพระผู้แสดงความวิสุทธิ และทุกๆ ที่มีสัญลักษณ์ต่างๆ ที่บันทึกไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ทำไมจึงมีการกระทำที่รุนแรง กดขี่และ โหดร้ายในทุกยุคและทุกวัฏจักร เป็นการต่อต้านศาสนทูตและผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกสรรทุกองค์? ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “ทุกครั้งที่เราพระผู้เป็นอัครสาวกเสด็จมาด้วยสิ่งที่วิญญานของเจ้าไม่ปรารถนา เจ้าล่าพองด้วยความทะนง โดยกล่าวหาบางองค์ว่าเป็นผู้หลอกลวง และสังหารองค์อื่น” (11)

จงใคร่ครวญดู อะไรคือแรงจูงใจสำหรับการกระทำดังกล่าว? อะไรสามารถก่อให้เกิดการประทุติตัวดังกล่าวต่อพระผู้เปิดเผยความงามของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์? อะไรก็ตามที่เคยเป็นเหตุของการปฏิเสธและการต่อต้านของประชาชนเหล่านั้นในยุคต่างๆ ที่ผ่านมา เวลานี้ได้นำไปสู่ความวิปริตของประชาชนในยุคนี้ การยืนยันว่าพยานหลักฐานของพระผู้เป็นเจ้าไม่สมบูรณ์ และดังนั้นจึงเป็นเหตุของการปฏิเสธของประชาชน เป็นเพียงการหมิ่นประมาทศาสนาอย่างเปิดเผย การเลือกวิญญานดวงหนึ่งจากหมู่มนุษย์ทั้งหมดให้มานำทางบรรดาผู้ที่พระองค์สร้าง แต่ไม่ให้พยานหลักฐานที่บริบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าแก่วิญญานดวงนี้ แล้วลงโทษประชาชนของพระองค์อย่างรุนแรงฐานที่หันหนีไปจากพระผู้ที่พระองค์เลือกสรรนี้ ช่างเป็นสิ่งที่ห่างไกลจากกรุณาธิคุณของพระผู้ทรง โอบอ้อมอารี การบริหารด้วยความรักและความเมตตาปราณีของพระองค์เพียงไร! ไม่เพียงเท่านั้น พระพรอนกอนันต์ของพระผู้เป็นนายของทุกชีวิตที่ผ่านมาจากทางพระผู้แสดงสภาวะของพระองค์ ได้ห้อมล้อมโลกและทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลกอยู่ตลอดเวลา ไม่มีแม้ชั่วขณะที่

กรุณาธิคุณของพระองค์จะหยุดลง หรือความเมตตารักใคร่ของพระองค์จะหยุดหลังมายังมนุษยชาติ ดังนั้น ความประพุดดังกล่าวไม่สามารถถือได้ว่าเป็นผลมาจากสิ่งใด นอกจากจิตใจอันคับแคบของเหล่าดวงวิญญาณที่ขังเท้าบนหุบเขาแห่งจอบองและความทะนง หลงทางอยู่ในชนบทแห่งความห่างไกล เดินอยู่ในหนทางแห่งความเพ้อฝันอันเหลวไหล และทำตามบงการของบรรดาผู้นำของศาสนาของตน พวกเขาสนใจแต่เพียงการต่อต้านเป็นหลัก ความปรารถนาเดียวของพวกเขาคือการละเลยสังฆกรรม สำหรับผู้สังเกตทุกคนที่ขังเห็น เป็นที่ประจักษ์ว่าและเห็นชัดว่า ในยุคของพระเจ้าผู้แสดงดวงอาทิตย์แห่งสังฆกรรมแต่ละพระองค์ หากประชาชนเหล่านี้ชำระดวงตา หู และหัวใจของตนให้ปลอดจากสิ่งใดก็ตามที่ตนได้เห็น ได้ยิน และรู้สึก แน่ใจว่าพวกเขาจะไม่ถูกพรากจากการได้เห็นความงามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า หรือหลงไกลไปจากสันนิบาตแห่งความรู้โรจน์ แต่หลังจากที่ได้ขังพยานหลักฐานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วยมาตรฐานความรู้ของตนเอง ที่ดึงมาจากคำสอนของบรรดาผู้นำของศาสนาของตน และพบว่าขัดกับความเข้าใจที่จำกัดของตน พวกเขาได้ลุกขึ้นกระทำการที่ไม่เหมาะสมดังกล่าว

ผู้นำศาสนาทั้งหลายในทุกยุคได้ขัดขวางประชาชนไม่ให้ไปถึงชายฝั่งแห่งความรอดพ้นนิรันดร์ เนื่องด้วยพวกเขาคุมบังเหียนอำนาจอยู่ในเงื้อมมืออันฉกาจ บางคนเป็นเพราะคัมภีร์อยากเป็นผู้นำ บางคนเป็นเพราะไม่รู้ไม่เข้าใจ พวกเขาจึงเป็นเหตุให้ประชาชนถูกพราก โดยการรับรองและอำนาจหน้าที่ของพวกเขา ศาสนทูตทุกองค์ของพระเจ้าได้ล้มถ่วงน้ำแห่งการเสียดสี และบินขึ้นไปสู่ออดแห่งความรู้โรจน์ บรรดาผู้ครองตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่และวิชา ได้กระทำความโหดร้ายสุดจะพรรณนาเช่นไรต่อราชันที่แท้จริงทั้งหลายของโลก ผู้เป็นมณีแห่งคุณความดีสวรรค์! ด้วยพอใจกับอธิปไตยที่ไม่จริง พวกเขาได้พรากตนเองจากอธิปไตยนิรันดร์ ดังนั้นดวงตาของพวกเขาจึงไม่เห็นแสงสว่างจากพระพักตร์ของพระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่งของพวกเขามีได้เจียฟังกานองเสนาะของวิหคแห่งความปรารถนา ด้วยเหตุผลนี้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทุกเล่มจึงมีการกล่าวถึงนักบวชของทุกยุค ดังนี้พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์! ไฉนจึงไม่เชื่อสัญลักษ์ณ์ทั้งหลายของพระเจ้าที่เจ้าเองได้เป็นพยาน?” (12) และพระองค์ทรงกล่าวไว้เช่นกันว่า : “ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์! ไฉนเจ้าจึงคลุมสังฆกรรมด้วยความจอมปลอม? ไฉนจึงจงใจซ่อนสังฆกรรม?” (13) พระองค์ทรงกล่าวไว้เช่นกันว่า : “ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์! ไฉนจึงไล่สาวกไปจากหนทางของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า?” (14) เป็นที่ประจักษ์ว่า “ประชาชนแห่งคัมภีร์” ที่ได้ไล่เพื่อนมนุษย์ไปจากหนทางตรงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามิได้หมายถึงใครนอกจากนักบวชทั้งหลายในยุคนี้ ซึ่งชื่อและอุปนิสัยใจคอของพวกเขาถูกเปิดเผยไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย และได้รับการพาดพิงถึงในวาทะและคำสอนที่บันทึกอยู่ในคัมภีร์เหล่านั้น หากเจ้าสังเกตด้วยดวงตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ด้วยการเพ่งดูอย่างไม่ละสายตาค้วยนัยนาที่ไม่คิดพลาดของพระเจ้า จงกวาดสายตาขอบฟ้าแห่งความรู้ของพระเจ้าสักพัก และตรองดูวาระแห่งความสมบูรณ์ที่พระเจ้าทรงความนิรันดร์เปิดเผยไว้ เพื่อว่าความลึกซึ้งทั้งหลายของอัจฉริยภาพสวรรค์ที่ซ่อนอยู่ใต้ม่านแห่งความรุ่งโรจน์และถนอมไว้ในวิหารแห่งกรณาริคุณของพระองค์ จะถูกแสดงให้เห็นชัดต่อเจ้า การปฏิเสธและการคัดค้านของบรรดาผู้นำศาสนามีสาเหตุมาจากความไม่รู้ไม่เข้าใจเป็นส่วนใหญ่ พวกเขาไม่เคยเข้าใจหรือหยั่งถึงวาระที่เอ่ยโดยบรรดาพระเจ้าเปิดเผยความงามของพระเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ซึ่งอธิบายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะนำมาก่อนการเสด็จมาของพระศาสดา ดังนั้นพวกเขาจึงชูธงแห่งการประท้วงต่อต้าน ยูยงและปลุกระดม เป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่าความหมายที่แท้จริงของวาทะของวิหคแห่งนิรันดร์กาลทั้งหลาย มิได้ถูกเปิดเผยต่อผู้ใดนอกจากบรรดาผู้ที่แสดงพระผู้มีสภาวะนิรันดร์ให้ปรากฏ และทำนองเพลงของนกในดิงเกลแห่งความวิสุทธิไม่สามารถไปถึงหูใด นอกจากหูของผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรนิรันดร์ ชาวคอปท์ที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่ไม่มีวันได้คืบจากถ้วยที่เตรียมฝึกปากของชาวเซพท์ที่ยุติธรรม และฟาโรห์ผู้ไม่เชื่อไม่มีหวังที่จะยอมรับมือของพระโมเสสแห่งสังฆกรรม ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า: “ไม่มีใครรู้ความหมายนั้นนอกจากพระเจ้าและบรรดาผู้ที่มีภูมิความรู้แน่น” (15) ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังแสวงหาการตีความกัมภีร์จากบรรดาผู้ที่ถูกห่อหุ้มอยู่ในม่าน และไม่ยอมแสวงหาความรู้แจ้งจากบ่อเกิดแห่งความรู้

และเมื่อสมัยของพระโมเสสสิ้นสุดลง และแสงสว่างของพระเยซูส่องจากอรุณทัยของพระวิญญาณมาอาบโลก ประชาชนทั้งหมดของอิสราเอลลุกขึ้นคัดค้านพระองค์ พวกเขาโวยวายว่าพระเจ้าผู้ซึ่งการเสด็จมาของพระองค์คัมภีร์ไบเบิลทำนายไว้ จะต้องเผยแผ่และทำตามกฎของพระโมเสส ทวาชายหนุ่มชาวนาซาลินผู้นี้ที่อ้างสถานะของตนว่าเป็นพระเมสสิยาห์ ได้ยกเลิกกฎการหย่าร้างและวันซาบาท ซึ่งเป็นกฎที่มีน้ำหนักที่สุดของพระโมเสส ยิ่งไปกว่านั้นมิอะไรที่เป็นสัญลักษณ์ของพระศาสดาที่จะเสด็จมา? ประชาชนเหล่านี้ของอิสราเอลแม้กระทั่งตราจนปัจจุบัน ก็ยังคาดหวังรอคอยพระศาสดาองค์นี้ที่คัมภีร์ไบเบิลทำนายไว้! พระเจ้าผู้แสดงความวิสุทธิมากมายเท่าไร พระเจ้าผู้เปิดเผยแสงสว่างนิรันดร์มากมายเท่าไร ได้มาปรากฏนับแต่สมัยของพระโมเสส และกระนั้นอิสราเอลซึ่งถูกห่อหุ้มอยู่ในม่านที่มืดแห่งความเพ้อฝันอันชั่วร้ายและจินตนาการผิดๆ ก็ยังคาดหวังว่า เทพเจ้าที่เป็นผลงานหัตถกรรมของพระองค์จะมาปรากฏด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เธอนึกคิดเอาเอง! ดังนั้นพระเจ้าจึงจับพวกเขาเพราะบาปที่พวกเขากระทำ ดับวิญญาณแห่งความศรัทธาในตัวพวกเขา และทรมาณพวกเขาด้วยเปลวไฟของเพลิงโลกันตร์ และมีโซ่เพราะเหตุผลใดนอกจากว่า อิสราเอลไม่ยอมเข้าใจความหมายของวาทะต่างๆ ที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ของการเปิดเผยพระธรรมที่จะมาถึง เนื่องด้วยอิสราเอลไม่เคยเข้าใจนัยที่แท้จริง และดูภายนอกแล้วเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้ไม่เคยบังเกิดขึ้น ดังนั้นเธอยังคงถูกพรากจากการยอมรับความงามของพระเยซู และ

การได้เห็นพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า และพวกเขายังคงรอคอยการเสด็จมาของพระองค์! ตั้งแต่โบราณกาลตราบนานช้านี้ วงศ์ตระกูลและชนชาติทั้งหมดของโลกได้ยึดติดกับความคิดที่เพ้อฝันและไม่เหมาะสมดังกล่าว จึงพราดตนเองจากธาราที่ไหลมาจากน้ำพุแห่งความบริสุทธิ์และความวิสุทธิ

ในการคลี่คลายความสับสนเหล่านี้ เราได้กล่าวถึงวาระบางตอนที่เปิดเผยต่อศาสนทูตทั้งหลายในอดีต ซึ่งอยู่ในธรรมจารึกต่างๆ ของเราก่อนหน้านี้ที่ตรัสต่อสหายคนหนึ่งด้วยภาษาเสนาะของอีจาช และบัดนี้เป็นการตอบสนองคำขอของเจ้า ในหน้าเหล่านี้เราจะกล่าวถึงวาระที่อันเดียวกันเหล่านั้นที่เอ่ยเวลานี้ด้วยสำเนียงอันน่าพิศวงของอิรัก เพื่อว่าผู้ที่กระหายจัดในชนบทแห่งความห่างไกล อาจจะไปถึงมหาสมุทรแห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า และบรรดาผู้ที่ระโหຍอยู่ในที่รกร้างแห่งการพราดจากกัน อาจจะได้รับการนำไปยังบ้านแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกัน ชั่ววันรันดร์ ดังนี้หมอกแห่งความหลงผิดจะถูกปัดเป่าออกไป และแสงอำไพแห่งการนำทางสวรรค์จะรุ่งอรุณขึ้นมาบนขอบฟ้าแห่งหัวใจของมนุษย์ เราวางใจในพระผู้เป็นเจ้า และเราร้องขอความช่วยเหลือจากพระองค์ เพื่อว่าวาระที่จะกระตุ้นวิญญาณของมนุษย์จะหลั่งมาจากปากกานี้ เพื่อว่าพวกเขาทุกคนจะลุกขึ้นมาจากเตียงแห่งความไม่เอาใจใส่ของตน และเงี้ยวพิงเสียงไบไม้แห่งสวรรค์จากพฤษยาที่พระหัตถ์แห่งอาณาจักรสวรรค์ได้ปลูกไว้ในเรขาวนของพระผู้ทรงความรู้โรจน์ โดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้า

สำหรับบรรดาผู้ที่ได้รับการประสาทด้วยความเข้าใจ เป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่า เมื่อไฟแห่งความรักของพระเยซูเผาผลาญมานี่เป็นจุดจำกัดของชาวยิว และอำนาจของพระองค์เป็นที่ปรากฏชัดและนำมาบังคับใช้บางส่วน พระองค์ พระผู้เปิดเผยความงามที่มองไม่เห็น วันหนึ่งขณะที่ตรัสต่อสาวกทั้งหลาย ทรงกล่าวถึงการจะล่องลับไปของพระองค์ และจุดไฟแห่งการพลัดพรากในหัวใจของพวกเขาโดยการกล่าวต่อพวกเขาว่า : “เราไปแล้วจะกลับมาหาเจ้าอีก” และอีกทีหนึ่งพระองค์กล่าวว่า : “เราไปแล้วและอีกพระองค์หนึ่งจะมา ผู้ซึ่งจะบอกเจ้าทั้งหมดที่เราไม่ได้บอก และจะทำทุกอย่างที่เรากล่าวไว้” คำกล่าวทั้งสองนี้มีเพียงความหมายเดียว หากเจ้าใคร่ตรองดูบรรดาพระผู้แสดงเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าด้วยธรรมทรศนะ

ผู้สังเกตที่ยังเห็นทุกคนจะยอมรับว่า ในยุคศาสนาของคัมภีร์โบราณทั้งคัมภีร์และศาสนาของพระเยซูได้รับการยืนยัน ในเรื่องของการเชื่อต่างๆ พระโมฮัมหมัดเองทรงประกาศว่า : “เราคือพระเยซู” พระองค์ยอมรับสัจธรรมของสัญลักษณ์ คำพยากรณ์และวาทะต่างๆ ของพระเยซู และให้การยืนยันว่าทั้งหมดล้วนมาจากพระผู้เป็นเจ้า ในแง่นี้ทั้งตัวตนของพระเยซูและธรรมชาติจิตของพระองค์ไม่แตกต่างจากของพระโมฮัมหมัดและคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เนื่องด้วยทั้งสองได้สนับสนุนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า กล่าวสรรเสริญพระองค์ และเปิดเผยบทบัญญัติของพระองค์ ดังนี้ที่พระเยซูเองประกาศว่า : “เราไปแล้วจะกลับมาหาเจ้าอีก” จงพิจารณาคดวงอาทิตย์ หากดวงอาทิตย์บุคคลตอนนี้ว่า “เราคือดวงอาทิตย์เมื่อวาน” ดวงอาทิตย์

นั่นพูดความจริง และหากดวงอาทิตย์นั้นค้างถึงลำดับเวลา แล้วอ้างว่าเป็นสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ดวงอาทิตย์เมื่อวาน ดวงอาทิตย์นั้นก็ยิ่งพูดความจริงเช่นกัน ทำนองเดียวกันหากกล่าวว่า ทุกวันเป็นเพียงวันเดียวกัน ก็เป็นความจริงและถูกต้อง และหากกล่าวว่า แต่ละวันเป็นคนละวันต่างกันตามชื่อที่ตั้งไว้ ก็เป็นความจริงเช่นกัน เพราะแม้ว่าทุกวันนี้เหมือนกัน กระนั้นเรายอมรับชื่อที่ตั้งไว้ต่างกัน คุณลักษณะเฉพาะและลักษณะพิเศษของแต่ละวัน ดังนั้นจึงคิดถึงความแตกต่าง ความผันแปรและเอกภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะของพระผู้แสดง ความวิสุทธิองค์ต่างๆ เพื่อว่าเราจะเข้าใจถ้อยคำที่ผู้สร้างนามและคุณลักษณะทั้งปวง ใช้พาดพิงถึงความลึกกลับ ของความแตกต่างและเอกภาพ และค้นพบคำตอบสำหรับคำถามของเจ้าที่ว่า ทำไมในเวลาต่างๆ พระผู้ทรง ความงามนิรันดร์ทรงเรียกพระองค์เองด้วยชื่อและสมญานามที่ต่างกัน

หลังจากนั้นบรรดาสหายและสาวกของพระเยซูถามพระองค์เกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะต้องชี้บ่งการ กลับมาปรากฏองค์ของพระองค์ พวกเขาถามว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด? หลายครั้งที่พวกเขาถามพระผู้ ทรงความงามที่ไม่มีที่เสมอ และทุกครั้งที่พระองค์ตอบ พระองค์ทรงอธิบายสัญลักษณ์พิเศษอย่างหนึ่งที่จะ นำมาก่อนการมาถึงของยุคศาสนาตามพันธสัญญา บันทึกทั้งหลายในกอสเปลส์เล่มนี้ให้การยืนยันสิ่งนี้

พระผู้ทรงถูกประทุษร้ายนี้จะนำเพียงหนึ่งในกรณีเหล่านี้มากล่าว เป็นการประสาทพรให้แก่ มนุษยชาติเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า เป็นพรที่ยังถูกปกปิดไว้ในคลังของพฤกษาศักดิ์สิทธิ์ที่ซ่อนเร้น เพื่อว่า มนุษย์ทั้งหลายที่จะต้องตายจะไม่ถูกพรากจากส่วนแบ่งของผลไม้ออมตะอีกต่อไป และจะเข้าถึงหยดน้ำค้าง ของธาราแห่งชีวิตนิรันดร์จากแบกแดด “ที่พำนักแห่งสันติ” ซึ่งกำลังประทานมาให้มวลมนุษยชาติ เราไม่ได้ ขอการชดเชยหรือรางวัล “เราหล่อเลี้ยงวิญญาณของเจ้าเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า เราไม่ได้แสวงหาการชดเชย หรือคำขอบคุณจากเจ้า” (16) นี่คือน้ำที่ประสาทชีวิตนิรันดร์ให้แก่ผู้ที่มีหัวใจบริสุทธิ์และ วิญญาณที่สว่าง นี่คือนมปังที่ได้รับการกล่าวถึงว่า : “พระผู้เป็นนาย ขอทรงส่งขนมปังของพระองค์จากสวรรค์ลงมาให้เรา” (17) ขนมปังนี้จะไม่มีวันหมดหรือไม่ให้ผู้ที่สมควรจะได้รับ ขนมปังนี้เติบโตขึ้นจากพฤษาแห่ง กรุณาธิคุณ ลงมาจากนภาแห่งความยุติธรรมและความปรานีในทุกฤดูกาล ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “เจ้า ไม่เห็นสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าเปรียบเป็นถ้อยคำที่ดีหรือ? สำหรับพฤษาที่ดีจะมีรากที่ยึดแน่น มีกิ่งที่งอกขึ้นไป ถึงสวรรค์และออกผลในทุกฤดูกาล” (18)

ช่างน่าสงสาร! ที่มนุษย์พรากตนเองจากของขวัญที่งดงามนี้ พระพรที่ไม่รู้สิ้นนี้ ชีวิตนิรันดร์นี้ เป็น ความถูกต้องที่มนุษย์จะเห็นค่าอย่างสูงของอาหารที่มาจากสวรรค์นี้ เพื่อว่าโดยความโปรดปรานอันพิเศษของ ดวงอาทิตย์แห่งสวรรค์ คนตายอาจกลับมามีชีวิต และดวงวิญญาณที่อับเฉาจะได้รับการกระตุ้น โดยพระ วิญญาณที่ไม่มีสิ้นสุด คูกร ภราดรของเรา จงเร่งรีบ เพื่อว่าขณะที่ยังมีเวลาริมฝีปากของเราจะได้ลิ้มน้ำ ออมตะ เพราะสายลมแห่งชีวิตที่เวลานี้กำลังพัดมาจากนครของพระผู้เป็น ที่รักยิ่งจะไม่พัดตลอดไป สายธาร

แห่งวาทะศักดิ์สิทธิ์ที่กำลังหลั่งไหลจะต้องหยุด และอาณนของเรชวานไม่สามารถเปิดอยู่ตลอด วันนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอน คือวันที่นกในดิงเกลแห่งสวรรค์จะบินจากที่พำนักบน โลกของตนขึ้นไปยังรังบนพิมาน เมื่อนั้นจะไม่มีทำนองเพลงของนกนี้ให้ได้ยินอีกต่อไป และความงามของดอกกุหลาบจะหยุดเฉิดฉาย ดังนั้นจึงรีบเข้า ก่อนที่ความรุ่งโรจน์ของวสันตฤดูแห่งจิตวิญญาณจะสิ้นสุดลง และวิหคแห่งนิรันดรกาลจะหยุดขับขานทำนองเพลง เพื่อว่าการได้ยินด้วยจิตของเจ้าจะไม่ถูกพรากจากการสดับฟังเสียงร้องเรียกของวิหคนี้ นี่คือการแนะนำของเราสำหรับเจ้าและผู้เป็นที่รักยิ่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ใครก็ตามที่ปรารถนาจะหันมา ขอให้เขาหันมา ใครก็ตามที่ปรารถนาจะหันหนีไป ขอให้เขาหันหนีไป แท้จริงแล้วพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่ขึ้นกับเขาและสิ่งที่เขาอาจเห็นหรือเป็นพยาน

เหล่านี้คือทำนองที่ร้องโดยพระเยซูบุตรของแมรี ด้วยสำเนียงแห่งอนุภาพอันน่าเกรงขามในเรชวานแห่งกอสเปว เป็นการเปิดเผยสัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะต้องนำมาก่อนการเสด็จมาของพระศาสดาหลังจากพระองค์ ในกอสเปวเล่มแรกโดยแมทธิว เป็นที่บันทึกไว้ว่า : และเมื่อพวกเขาถามพระเยซูเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ของการเสด็จมาของพระองค์ พระองค์ทรงกล่าวต่อพวกเขาว่า : ทันใดหลังจากการคดขี่ (19) ในสมัยนั้น ดวงอาทิตย์จะมีมมม ดวงจันทร์จะไม่เรืองแสง ดวงดาวทั้งหลายจะตกลงมาจากนภา และมหาอำนาจทั้งหลายของโลกจะสั่นสะเทือน : และเมื่อนั้นสัญลักษณ์ของบุตรแห่งมนุษย์จะปรากฏขึ้นบนนภา : และเมื่อนั้นชนเผ่าทั้งหมดของโลกจะเสร์ราโศก และพวกเขาจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์เสด็จมาในก้อนเมฆบนนภาด้วยอนุภาพและความรุ่งโรจน์ที่ยิ่งใหญ่ และพระองค์จะส่งเทวดาทั้งหลายของพระองค์มากับเสียงแตรที่เกรียงไกร” (20) เมื่อถ่ายทอดด้วยภาษาเปอร์เซีย (21) ความหมายของวาทะเหล่านี้คือดังต่อไปนี้ : เมื่อการคดขี่และความเดือดร้อนที่จะบังเกิดกับมนุษยชาติจะเกิดขึ้น เมื่อนั้นดวงอาทิตย์จะไม่เรืองแสง ดวงจันทร์จะไม่เรืองแสง ดวงดาวทั้งหลายบนนภาจะตกลงมาบนพิภพ และเสาทั้งหลายของโลกจะสั่นสะเทือน ในเวลานั้นสัญลักษณ์ทั้งหลายของบุตรแห่งมนุษย์จะปรากฏขึ้นบนนภา นั่นคือ เมื่อสัญลักษณ์เหล่านี้ปรากฏขึ้น พระผู้ทรงความงามตามพันธสัญญาและเป็นเนื้อหาของชีวิต จะก้าวออกจากอาณาจักรที่มองไม่เห็น มาสู่โลกที่มองเห็น และพระองค์ทรงกล่าวว่า : ในเวลานั้นชนชาติและวงศ์ตระกูลทั้งหมดที่อาศัยอยู่บนโลกจะรำไห้และเสร์ราโศก และพวกเขาจะเห็นพระผู้ทรงความงามสวรรค์นี้เสด็จมาจากนภาโดยการขี่ก้อนเมฆด้วยอนุภาพ ความโอฬารและความสง่างาม และส่งเทวดาทั้งหลายของพระองค์มากับเสียงแตรที่เกรียงไกร ทำนองคล้ายกัน ในกอสเปวอีกสามเล่มโดย ลุค มาร์คและจอห์น ถ้อยคำเดียวกันเหล่านี้ถูกบันทึกไว้ เนื่องด้วยเราได้กล่าวถึงสามเล่มนี้ไว้ยาวแล้วในธรรมจารึกต่างๆ ของเราที่เปิดเผยเป็นภาษาอาหรับ เราไม่ขอกล่าวถึงสามเล่มนี้ในหน้าเหล่านี้ และจำกัดการอ้างอิงอยู่ที่เล่มเดียว

เนื่องด้วยนักบวชคริสเตียนทั้งหลายไม่เข้าใจความหมายและมองไม่เห็นจุดหมายและจุดประสงค์ของวาทะเหล่านี้ และยึดถือการตีความวาทะของพระเยซูตามตัวอักษร พวกเขาจึงถูกพราจากกรุณาธิคุณและพระพรที่หลั่งมาจากการเปิดเผยพระธรรมของพระ โมฮัมหมัด พวกเขาคนเหล่านี้ในชุมชนคริสเตียนที่เป็นสาวกของผู้นำศาสนาของตน ก็ถูกขวางกั้นไม่ให้เห็นความงามของกษัตริย์แห่งความรู้โรจน์เช่นกัน เพราะสัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะมากับรุ่งอรุณของดวงอาทิตย์ของยุคศาสนาของพระ โมฮัมหมัด ไม่บังเกิดขึ้น ดังนั้นยุคและศตวรรษทั้งหลายได้ผ่านไป และ พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สุดนี้ได้กลับไปยัง สถานที่วิเวกในอริปไตยโบราณกาลของตน อีกครั้งหนึ่งที่พระวิญญาณนิรันดร์หายใจเข้าไปในแตรลึกลับ และคลาให้คนตายรีบออกมาจากหลุมศพหินแห่งความไม่เอาใจใส่และความหลงผิดของตน ไปยังอาณาจักรแห่งการนำทางและกรุณาธิคุณ ถึงกระนั้นชุมชนที่คาดหวังรอคอยนี้ก็ยังร้องว่า : สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด? เมื่อใดที่พระศาสดาตามพันธสัญญาผู้เป็นจุดหมายของการคาดหวังรอคอยของเรา จะถูกแสดงให้เห็นชัด เพื่อที่เราจะถูกขึ้นเพื่อชัยชนะของศาสนาของพระองค์ เสียสละทรัพย์สินสมบัติของเราเพื่อเห็นแก่พระองค์ และสละชีวิตของเราในหนทางของพระองค์? ทำนองเดียวกันจินตนาการผิดๆ ดังกล่าวได้ทำให้ชุมชนอื่นๆ หลงไปจากโควซาร์แห่งความปรานีที่ไม่มีสิ้นสุดของพระผู้ทรงบริบาล และสาละวนอยู่กับความคิดที่เหลวไหลของตน

นอกจากวรรคนี้ยังมีวาทะอีกท่อนหนึ่งใน กอสเปวซึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “สวรรค์และโลกจะมลายไป : แต่วาทะของเราจะไม่มลายไป” (22) ดังนั้นบรรดาผู้สนับสนุนพระเยซูได้ยืนยันว่า กฎของ กอสเปวจะไม่มีวันถูกยกเลิก และเมื่อใดก็ตามที่พระผู้ทรงความงามตามพันธสัญญาถูกแสดงให้เห็นชัด พระองค์จะต้องยืนยันและสถาปนากฎที่ประกาศไว้ใน กอสเปว เพื่อว่าจะไม่มีศาสนาใดเหลืออยู่ในโลกนอกจากศาสนาของพระองค์ นี่คือการเชื่อมั่นมูลฐานของพวกเขา และพวกเขามั่นใจถึงขนาดว่า หากบุคคลหนึ่งถูกแสดงให้เห็นชัดด้วยสัญลักษณ์ทั้งหมดตามพันธสัญญา และเผยแพร่งานที่ขัดกับกฎตามลายลักษณ์อักษรของ กอสเปว วางใจได้ว่าพวกเขาจะไม่เอาบุคคลนั้น จะไม่ยอมจำนนต่อกฎของเขา จะประกาศว่าเขาเป็นคนไม่มีศาสนา และจะหัวเราะเยาะเย้ยเขาอย่างดุเดือด นี้ได้รับการพิสูจน์โดยสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อดวงอาทิตย์แห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระ โมฮัมหมัดถูกเปิดเผย หากพวกเขาใช้ปัญญาอย่างถ่อมตัวแสวงหาความหมายที่แท้จริงของวาทะเหล่านี้จากพระศาสดาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าในทุกยุคศาสนา ที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ซึ่งการเข้าใจผิดวาทะเหล่านี้ได้ทำให้มนุษย์ถูกพราจากการยอมรับราชาตราฐ โมนทาฮา พระผู้เป็นจุดประสงค์สุดท้าย แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะได้รับการนำไปสู่แสงสว่างของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม และจะค้นพบความลึกซึ้งต่างๆ ของความรู้และอัจฉริยภาพสวรรค์

บัดนี้คนรับใช้ผู้นี้จะแบ่งปันหยดน้ำค้างจากมหาสมุทรแห่งสัจธรรมที่ยังไม่ถึงให้แก่เจ้า ซึ่งถนอมไว้ในวณะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ เพื่อว่าหัวใจที่ยังเห็นจะเข้าใจคำพาดพิงและนัยต่างๆ ของวาทะของพระผู้

แสดงความวิสุทธิทั้งหลาย เพื่อว่าราชศักดิ์ที่ทรงอำนาจของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้า จะไม่ขัดขวาง พวกเขามิให้ไปถึงมหาสมุทรแห่งนามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระองค์ หรือพรากพวกเขาจากการยอมรับตะเกียงของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นศูนย์กลางแห่งการเปิดเผยสาระอันเป็นที่สาคุคิของพระองค์

เกี่ยวกับวาทะ “ทันใดหลังจากการกตจีในสมัยนั้น” วาทะเหล่านี้หมายถึงเวลาที่มนุษย์จะถูกกตจีและเดือดร้อน เวลาที่ร่องรอยสุดท้ายของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมและผลไม้ของพฤษยาแห่งความรู้และอัจฉริยภาพ จะอันตรธานไปจากห่มมนุษย์ เมื่อบังเหียนของมนุษยชาติจะตกอยู่ในเงื้อมมือของพวกโจ่งเง่าบาปัญญา เมื่ออานนแห่งความเข้าใจและเอกภาพสวรรค์ซึ่งเป็นจุดประสงค์สูงสุดที่แท้จริงในสรรพโลก จะถูกปิด เมื่อความรู้บางอย่างจะเปิดทางให้ความเพื่อฝืนอันเหลวไหล และความทุจริตจะช่วงชิงสถานะของความชอบธรรม สภาพดังกล่าวเป็นที่เห็นได้ในยุคนี้เมื่อบังเหียนของทุกชุมชนตกอยู่ในเงื้อมมือของบรรดาผู้นำที่โจ่งเง่า ที่นำไปตามอำเภอใจและกิเลสของตน พระผู้เป็นเจ้าที่กล่าวโดยลิ้นของพวกเขากลายเป็นนามที่ว่างเปล่า พระวณะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ในห่มพวกเขากลายเป็นอักษรที่ตาย ดังกล่าวคืออิทธิพลของกิเลสที่ครอบงำพวกเขา จนตะเกียงแห่งมโนธรรมและการใช้เหตุผลถูกดับไปในหัวใจของพวกเขา และแม้ว่าองคฺุติแห่งอานุภาพสวรรค์ได้ไขอานนไปสู่ความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า และแสงสว่างแห่งความรู้และกรุณาธิคุณสวรรค์ได้ให้ความสว่างและแรงบันดาลใจแก่สาระของทุกสรรพสิ่ง จนในทุกสิ่งมีประตูไปสู่ความรู้เปิดอยู่ และภายในทุกอะตอมมีร่องรอยของดวงอาทิตย์ที่เห็นชัด กระนั้นแม้จะมีการเปิดเผยความรู้สวรรค์อย่างอนกอนันต์ทั้งหมดนี้ที่ห้อมล้อมโลก พวกเขาก็อ้างจินตนาการอย่างไร้สาระว่า ประตูไปสู่ความรู้ถูกปิดและการหลังไหลความปรานีหยุดลง ด้วยยึดติดกับความเพื่อฝืนอันเหลวไหล พวกเขาหลงไกลไปจากอูวาโทลโวสกาแห่งความรู้สวรรค์ หัวใจของพวกเขาดูเหมือนจะไม่โอบเอียงเข้าหาความรู้และประตูไปสู่ความรู้ พวกเขาไม่คิดถึงการมาปรากฏของความรู้ เนื่องด้วยในความเพื่อฝืนอันเหลวไหล พวกเขาได้พบประตูไปสู่ความร่ำรวยทางโลก ขณะที่ในการปรากฏองค์ของพระผู้เปิดเผยความรู้ พวกเขาไม่พบสิ่งใดนอกจากเสียงร้องเรียกให้เสียสละตนเอง ดังนั้นเป็นธรรมดาที่พวกเขาจะยึดมั่นสิ่งแรกและหนีไปจากสิ่งหลัง แม้ว่าพวกเขายอมรับในหัวใจว่า กฎของพระผู้เป็นเจ้าเป็นหนึ่งเดียวกัน กระนั้นพวกเขาออกบทบัญญัติใหม่จากทุกทิศทาง และประกาศโองการใหม่ในทุกฤดูกาล ไม่มีสองคนไหนที่เห็นพ้องกันในกฎเดียวกัน เพราะพวกเขาไม่ได้แสวงหาพระผู้เป็นเจ้าแต่แสวงหากิเลสของตนเอง และไม่ได้ย่างเท้าบนหนทางใดนอกจากหนทางแห่งความหลงผิด พวกเขามองเห็นจุดหมายสุดท้ายของความอุตสาหะของตนในความเป็นผู้นำ และถือว่าความทะนงและความจองหองคือการบรรลุความปรารถนาสูงสุดของหัวใจ พวกเขาว่างกลอุบายที่ไม่ชื่อของตนไว้เหนือโองการสวรรค์ ไม่ยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า สาละวนอยู่กับการวางแผนที่เห็นแก่ตัว และเดินในหนทางของผู้แสวงเป็นคณฺดี พวกเขาพยายามด้วยอำนาจและพลังทั้งหมด

ที่จะตั้งมั่นอยู่ในการไขว่คว้าอย่างใจแคบ เพราะกลัวว่าการเสียความน่าเชื่อถือแม้เพียงน้อยนิด จะบั่นทอนอำนาจและการอวดความสว่างงามของตน หากดวงตาได้รับการเจิมและสว่างด้วยน้ำยาหยอดตาแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า ดวงตานั้นจะค้นพบอย่างแน่นอนว่า สัตว์ป่าที่ตะกละจำนวนหนึ่งมารวมกันเหมือนบงกชวิญญานของมนุษย์

“การกตัญญู” ไฉนหรือที่ร้ายกว่าที่เล่ามานี้? “การกตัญญู” ไฉนหรือที่สาหัสกว่าการที่วิญญานดวงหนึ่งแสวงหาสังฆกรรม และปรารถนาจะเข้าถึงความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า แต่ไม่รู้ว่าจะไปหาที่ไหนและจากใคร? เพราะความคิดเห็นแตกต่างกันยิ่งนัก และหนทางเข้าถึงพระผู้เป็นเจ้าทวีจำนวนขึ้น “การกตัญญู” นี้คือลักษณะสำคัญของการเปิดเผยพระธรรมทุกครั้ง ดวงอาทิตย์แห่งสังฆกรรมจะไม่ถูกแสดงให้เห็นชัดเจนนอกจากว่าจะเกิดการกตัญญูนี้ เพราะรุ่งอรุณแห่งการนำทางสวรรค์จะต้องตามมาหลังจากความมืดของกลางคืนแห่งความหลงผิด ด้วยเหตุผลนี้ในบันทึกเหตุการณ์และคำพยากรณ์ทั้งหมดจึงมีการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ กล่าวคือ ความไม่เป็นที่ธรรมนี้จะปกคลุมผิวโลกและความมืดจะปกคลุมมนุษยชาติ เนื่องด้วยคำพยากรณ์ที่กล่าวถึงเป็นที่รู้จักกันดี และคนรับใช้ผู้ที่มีจุดประสงค์จะกล่าวอย่างย่อ พระองค์จะละเว้นการคัดเนื้อหาของคำพยากรณ์เหล่านี้มาไว้ที่นี่

หาก “การกตัญญู” นี้ (ซึ่งตามตัวอักษรหมายความว่า การกตัญญู) ถูกตีความว่าโลกจะหดตัว หรือหากความพ้อฝันอันเหลวไหลของมนุษย์จินตนาการถึงความหายนะต่างๆ ที่คล้ายกันที่จะบังเกิดกับมนุษยชาติเป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่าสิ่งต่างๆ ดังกล่าวจะไม่มีวันเกิดขึ้น พวกเขาจะคัดค้านอย่างแน่นนอนว่า สิ่งเหล่านี้ที่จะต้องเกิดก่อนการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ยังไม่ถูกแสดงให้เห็นชัด ดังกล่าวคือการโต้แย้งของพวกเขาที่ผ่านมาและเวลานี้ ทว่า “การกตัญญู” หมายถึงการขาดแคลนความสามารถที่จะได้มาซึ่งความรู้ทางธรรมและเข้าใจพระวาระของพระผู้เป็นเจ้า นี่หมายความว่าเมื่อดวงตะวันแห่งสังฆกรรมลับฟ้าไป และกระจกทั้งหลายที่สะท้อนแสงสว่างของพระองค์จากไป มนุษยชาติจะเดือดร้อนด้วย “การกตัญญู” และความยากลำบาก ไม่รู้ว่าจะหันไปหาการนำทางที่ไหน ดังนั้นเราจึงสอนเจ้าในการตีความคำสอน และเปิดเผยความลึกซึ้งของอัจฉริยภาพสวรรค์ต่อเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะเข้าใจความหมายของคำสอน และเป็นพวกที่ได้ดื่มด่ำแห่งความรู้และความเข้าใจสวรรค์

และบัดนี้เกี่ยวกับวาทะของพระองค์ “ดวงอาทิตย์จะมีดมน ดวงจันทร์จะไม่เรืองแสง ดวงดาวทั้งหลายจะตกลงมาจากนภา” พจน “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” ที่กล่าวไว้ในธรรมลิขิตของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า มิได้หมายถึงดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ในจักรวาลที่เห็นเท่านั้น ไม่เลยความหมายที่อยู่ในพจนทั้งสองมีน่านับการ ในทุกกรณีมีนัยสำคัญเฉพาะแนบอยู่ ดังนี้ “ดวงอาทิตย์” นัยหนึ่งหมายถึงดวงอาทิตย์แห่งสังฆกรรมทั้งหลายที่ขึ้นมาจากอรุโณทัยแห่งความรู้รุ่งโรจน์บรมโบราณ และเติมโลก

ด้วยกรุณาธิคุณที่หลังไหลมาจากเบื้องบนอย่างมากล้น ดวงอาทิตย์แห่งสังฆธรรมเหล่านี้คือพระศาสดาสากล
ทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าในภพต่างๆ แห่งคุณลักษณะและนามของพระองค์ ดังเช่นดวงอาทิตย์ที่เราเห็นช่วย
พัฒนาการของทุกสิ่งบนโลกเช่น ต้นไม้ ผลไม้ สีของต้นไม้และผลไม้ แร่ธาตุต่างๆ ของพิภพ และทุกสิ่ง
ที่เห็นได้ในสรรพโลก ซึ่งเป็นไปตามที่ประกาศิตไว้โดยพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นหนึ่งแท้จริง พระผู้เป็นที่
บูชา เช่นกัน โดยการดูแลรักใคร่และอิทธิพลการอบรม ดวงอาทิตย์แห่งธรรมทำให้ต้นไม้แห่งเอกภาพ
สวรรค์ ผลไม้แห่งความเป็นหนึ่งของพระองค์ ใบไม้แห่งการปล่อยวาง ดอกไม้แห่งความรู้และความมั่นใจ
พุ่มไม้แห่งอัจฉริยภาพและวาทะ ดำรงอยู่และเป็นที่ยืนชัด ดังนี้โดยการรุ่งขึ้นมาจากดวงอาทิตย์เหล่านี้ของ
พระผู้เป็นเจ้า โลกเปลี่ยนใหม่ ธาราแห่งชีวิตนิรันดร์หลังไหล คลื่นแห่งความเมตตารักใคร่สาธุชด ก้อน
เมฆแห่งกรุณาธิคุณรวมตัวกัน และสายลมแห่งความอารีพัฒมายังทุกสรรพสิ่ง ความอบอุ่นที่ดวงอาทิตย์
เหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้าแผ่ออกมาและไฟที่ไม่มีดับที่พวกเขาจุดขึ้นมาเอง ที่ทำให้ประทีปแห่งความรักของ
พระผู้เป็นเจ้าลุกอย่างร้อนแรงในหัวใจของมนุษยชาติ โดยกรุณาธิคุณอันเหลือล้นของพระผู้เป็นสัญลักษณ์
แห่งความปล่อยวางนี้เอง ที่พระวิญญูณแห่งชีวิตนิรันดร์ถูกหายใจเข้าไปในร่างกายของคนตาย จงวางใจได้
ว่าดวงอาทิตย์ที่เราเห็นเป็นเพียงสัญลักษณ์หนึ่งของความอ้าใจของดวงตะวันแห่งสังฆธรรม ซึ่งเป็นดวง
อาทิตย์ที่ไม่มีที่เสมอ ไม่มีที่ความคล้ายคลึงหรือคู่แข่ง ทุกสิ่งมีชีวิต เคลื่อนไหวและอาศัยอยู่โดยพระองค์ ทุก
สิ่งถูกแสดงให้เห็นชัดโดยกรุณาธิคุณของพระองค์ และทุกสิ่งกลับไปหาพระองค์ ทุกสิ่งปรากฏขึ้นมาจาก
พระองค์ และกลับไปยังคลังแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ สรรพสิ่งทั้งปวงมาจากพระองค์และ
กลับไปสู่ที่เก็บรักษาของพระองค์

การที่ดวงอาทิตย์แห่งธรรมเหล่านี้บางเวลาดูเหมือนถูกจำกัดอยู่กับชื่อที่ตั้งไว้และคุณลักษณะเฉพาะ
ดังที่เจ้าสังเกตมาและกำลังสังเกตอยู่เวลานี้ ก็เป็นเพราะความเข้าใจที่ไม่สมบูรณ์และจำกัดของปัญญาของ
บางคนเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วพระศาสดาทั้งหลายทรงความประเสริฐเหนือทุกนามที่ใช้สรรเสริญ และ
วิสุทธิพ้นจากทุกคุณลักษณะที่ใช้พรรณนาในทุกเวลาและตลอดไปชั่วนิรันดร์ สาระสวรรค์ของทุกนามไม่มี
หวังจะเข้าถึงราชสำนักแห่งความวิสุทธิ และคุณลักษณะที่สูงส่งและบริสุทธิ์ที่สุดไม่มีทางเข้าหาอาณาจักร
แห่งความรู้โรจน์ของพระองค์ ศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าทรงความสูงส่งอย่างวัดไม่ได้และ
ประเสริฐเหนือความเข้าใจของมนุษย์ ผู้ซึ่งไม่มีทางรู้จักพระศาสดาเว้นแต่โดยตัวของพระศาสดาเอง การ
สรรเสริญบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกสรรโดยคนอื่นใดนอกจากโดยตัวพวกเขาเอง หาใช่ความรู้โรจน์ของ
พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาเป็นที่สุดดีเหนือการสรรเสริญของมนุษย์ และทรงความประเสริฐเหนือความเข้าใจ
ของมนุษย์!

พจน์ “ดวงอาทิตย์” ในธรรมชาติต่างๆ ของ “ดวงวิญญาณที่สะอาดหมดจด” ถูกนำมาใช้หลายครั้ง หมายความว่าศาสนาพุทธทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นตราสัญลักษณ์ที่เรื่องราวแห่งความปลอ่ยวาง ในธรรมชาติเหล่านั้นมีวณะดังต่อไปนี้บันทึกอยู่ใน “บทอธิษฐานแห่งโนคเบห์” (23) : “ดวงอาทิตย์ที่เจ็ดจ้าไปไหน? ดวงจันทร์ที่เรืองแสงและดวงดาวที่เป็นประกายจากไปไหน?” ดังนี้เป็นที่ประจักษ์ว่าพจน์ “ดวงอาทิตย์” “ดวงจันทร์” และ “ดวงดาว” โดยเบื้องต้นนั้นเป็นสัญลักษณ์ที่หมายถึงศาสนาพุทธทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า นักบุญ สหายของพวกเขา และดวงอาทิตย์แห่งธรรม ซึ่งแสงสว่างแห่งความรู้ของพวกเขาได้สาดความสว่างมายังโลกทั้งหลายที่มองเห็นและมองไม่เห็น

อีกนัยหนึ่งพจน์เหล่านี้หมายถึงนักบวชของยุคศาสนาก่อน ซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยของการเปิดเผยพระธรรมครั้งถัดไป และกุมบังเหียนของศาสนาไว้ในเงื้อมมือ หากนักบวชเหล่านี้สว่างด้วยแสงของการเปิดเผยพระธรรมครั้งหลัง พวกเขาจะเป็นที่ยอมรับของพระผู้เป็นเจ้าและจะส่องแสงนิรันดร์ ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะถูกประกาศว่ามีคณ ถึงแม้ว่าดูภายนอกพวกเขาจะเป็นผู้นำของมนุษย์ก็ตาม เนื่องด้วยความเชื่อและความไม่เชื่อ การนำทางและความหลงผิด ความสุขและทุกข์เวทนา แสงสว่างและความมืด ล้วนขึ้นกับการรับรองของพระผู้เป็นดวงตะวันแห่งสัจธรรม ในทุกยุคนักบวชคนใดก็ตามที่ได้รับการยืนยันความศรัทธาจากพระผู้เป็นบ่อเกิดของความรู้ที่แท้จริงในวันแห่งการกิดบัญชี แท้จริงแล้วเขากลายเป็นผู้รับวิชาความรู้ ความโปรดปรานสวรรค์ และแสงสว่างแห่งความเข้าใจที่แท้จริง ไม่เช่นนั้นแล้วเขาจะถูกตีตราว่ามีความผิดฐานโง่งม ปฏิเสธ หมิ่นประมาทศาสนาและกดขี่

เป็นที่ประจักษ์และเห็นชัดสำหรับผู้สังเกตที่ยังเห็นทุกคนว่า ดังเช่นแสงสว่างของดวงดาวที่เลื่อนหายไปเมื่อเผชิญกับความโศกซึ้งของดวงอาทิตย์ ผู้ที่เป็นแสงสว่างของความรู้ทางโลก อัจฉริยภาพ และความเข้าใจ อันตรธานไปเมื่อเผชิญกับความรุ่งโรจน์ที่สว่างไสวของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม ซึ่งเป็นดวงตะวันแห่งความรู้แจ้งของพระผู้เป็นเจ้า

การที่พจน์ “ดวงอาทิตย์” ถูกนำมาใช้หมายถึงบรรดาผู้นำศาสนาก็เป็นเพราะตำแหน่งที่สูงส่ง ชื่อเสียงและกิตติศัพท์ของพวกเขา ดังกล่าวคือนักบวชทั้งหลายที่ได้รับการยอมรับจากทุกคนในทุกยุค ผู้ซึ่งพูดด้วยอำนาจ และชื่อเสียงของพวกเขาเป็นที่ยอมรับกันดี หากพวกเขามีความคล้ายคลึงกับดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม พวกเขาจะถูกนับว่าเป็นดวงอาทิตย์ที่ประเสริฐสุด ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะถูกถือว่าเป็นศูนย์กลางแห่งไฟนรก ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “แท้จริงแล้วทั้งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ต่างก็ถูกตัดสินลงโทษโดยการทรมานด้วยไฟนรก” (24) ไม่ต้องสงสัยว่าเจ้าคูนเคยกับการตีความพจน์ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” ที่กล่าวไว้ในวณะตอนนี้ ดังนั้นไม่จำเป็นอ้างอิงถึง ใครก็ตามที่เป็น พวกของ “ดวงอาทิตย์” และ

“ดวงจันทร์” นี้ นั่นคือ เาอย่างผู้นำเหล่านี้ในการมุ่งหน้าหาความจอมปลอม และหันหนีจากสัจธรรม ไม่
ต้องสงสัยว่าเขาออกมาจากนรกมืดและจะกลับไปที่นี่

คุณ ผู้แสวงหา และบัดนี้ เป็นความถูกต้องแน่ๆ ที่เราจะยึดถืออูวาโทลโวสกา เพื่อที่เราจะลาจาก
กลางคืนมืดแห่งความหลงผิด และอำแขนรับแสงอรุณแห่งการนำทางสวรรค์ เราจะหนีไปจากใบหน้า
แห่งการปฏิเสธและแสงहार่มเงากำบังแห่งความมั่นใจหรือ? เราจะไม่ปลดตัวเองให้เป็นอิสระจากความมืด
ของซาตานที่สยของขวัญ แล้วรีบไปหาแสงสว่างของพระเจ้าผู้ทรงความงามสวรรค์ที่กำลังรุ่งขึ้นมาหรือ? ดังนั้น
เราประทานผลไม้จากพฤษยาแห่งความรู้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าให้แก่เจ้า เพื่อที่เจ้าจะอาศัยอยู่ในเรชวานแห่ง
อัจฉริยภาพสวรรค์ด้วยความดีใจและเบิกบาน

อีกนัยหนึ่งพจน์ “ดวงอาทิตย์” “ดวงจันทร์” และ “ดวงดาว” หมายถึงกฎและคำสอนต่างๆ ที่สถาปนา
และประกาศไว้ในทุกยุคศาสนาเช่น กฎของการอธิษฐานและการถือศีลอด ตามกฎของคัมภีร์โคโรอ่านเมื่อ
ความงามของศาสนทูตโมฮัมหมัดผ่านพ้นมานไป กฎทั้งสองนี้ถือว่าเป็นกฎขั้นมูลฐานและผูกมัดที่สุดในยุค
ศาสนาของพระองค์ เนื้อหาของคำสอนและบันทึกเรื่องราวต่างๆ ให้การยืนยันสิ่งนี้ ซึ่งไม่จำเป็นต้องนำมา
อ้างอิงที่นี่เพราะเป็นที่ทราบกันกว้างขวาง ไม่เพียงเท่านั้น ในทุกยุคศาสนากฎเกี่ยวกับการอธิษฐานเป็นที่
เน้นและบังคับใช้กับทุกคน บันทึกคำสอนต่างๆ ที่เชื่อว่ามาจากบรรดาผู้เป็นแสงสว่างที่ส่องมาจากดวงตะวัน
แห่งสัจธรรม ซึ่งเป็นสาระของศาสนทูตโมฮัมหมัด ให้การยืนยันเรื่องนี้

บันทึกคำสอนดังกล่าวแสดงให้เห็นความจริงที่ว่า ในทุกยุคศาสนากฎของการอธิษฐานเป็น
องค์ประกอบมูลฐานของการเปิดเผยพระธรรมของศาสนทูตทุกองค์ของพระเจ้า ซึ่งรูปแบบและวิธี
ปฏิบัติของกฎนี้ถูกปรับให้เข้ากับสภาพที่ต่างกันในแต่ละยุค เนื่องด้วยการเปิดเผยพระธรรมครั้งถัดไป
ทุกครั้งได้ยกเลิกธรรมเนียมปฏิบัติ นิสัยและคำสอนต่างๆ ที่สถาปนาไว้อย่างชัดเจน เจาะจงและมั่นคง โดย
ยุคศาสนาก่อน ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จึงแสดงออกเป็นสัญลักษณ์ด้วยพจน์ ‘ดวงอาทิตย์’ และ ‘ดวงจันทร์’ “เพื่อว่า
พระองค์จะพิสูจน์เจ้าว่า ใครในพวกเจ้าที่เป็นเลิศกว่าในการกระทำ” (25)

ยิ่งไปกว่านั้นในคำสอนดังกล่าว พจน์ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” ยังถูกนำมาใช้หมายถึงการ
อธิษฐานและการถือศีลอด ดังที่มีการกล่าวไว้ว่า: “การถือศีลอดคือความสว่าง การอธิษฐานคือแสงสว่าง”
วันหนึ่งนักบวชที่รู้จักกันดีคนหนึ่งมาเยี่ยมเรา ขณะที่เรากำลังสนทนากับเขา เขากล่าวถึงคำสอนที่คัดมา
ข้างบนนี้ เขากล่าวว่า “เนื่องด้วยการถือศีลอดทำให้ความร้อนในร่างกายเพิ่มขึ้น การถือศีลอดจึงถูกเปรียบ
เป็นแสงสว่างของดวงอาทิตย์ และการอธิษฐานในยามกลางคืนทำให้มนุษย์สดชื่น การอธิษฐานจึงถูกเปรียบ
เป็นรัศมีของดวงจันทร์” ครั้นแล้วเราตระหนักเลยว่า ชายผู้นำสงสารนี้ไม่ได้รับการโปรดแม้แต่หยดเดียว
จากมหาสมุทรแห่งความเข้าใจที่แท้จริง และหลงไปไกลจากพุ่มไม้ลูกไหม้แห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ จากนั้น

เราให้ข้อสังเกตแก่เขาอย่างสุภาพโดยกล่าวว่า “การตีความคำสอนนี้ของท่านเป็นที่นิยมกันในหมู่ประชาชน จะตีความให้ต่างจากนี้ไม่ได้หรือ?” เขาถามเราว่า “จะตีความว่าอย่างไร?” เราตอบว่า : “พระ โมฮัมหมัดผู้เป็น ตรีประทับของศาสนทูตทั้งหลาย และเป็นพระศาสดาที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกสรรที่โดดเด่นที่สุด ได้เปรียบยุค ศาสนาของคัมภีร์โกรอ่านเป็นนภาเพราะความสูงส่ง อิทธิพลที่เกรียงไกรที่สุดและราชศักดิ์ของยุคศาสนานี้ และเพราะความจริงที่ว่ายุคศาสนานี้รวมศาสนาทั้งปวงไว้ เนื่องด้วยดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นดาวที่สว่าง ไสวและโดดเด่นที่สุดในนภา ทำนองคล้ายกันในนภาแห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ดาวที่เรืองแสงสองดวง ถูกบัญญัติไว้ นั่นคือการถือศีลอดและการอธิษฐาน ‘อิสลามคือนภา การถือศีลอดคือดวงอาทิตย์ การ อธิษฐานคือดวงจันทร์ในนภา’”

นี่คือจุดประสงค์ที่เป็นรากฐานของวณะที่เป็นสัญลักษณ์ของพระศาสดาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นการนำพจน์ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” มาใช้กับสิ่งต่างๆ ที่กล่าวไว้แล้ว ได้รับการสาธิตและมี เหตุผลสนับสนุนอยู่ในเนื้อหาของวณะศักดิ์สิทธิ์และคำสอนที่บันทึกไว้ ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่า วาทะ “ดวงอาทิตย์จะมีดมน ดวงจันทร์จะไม่เรืองแสง ดวงดาวทั้งหลายจะตกลงมาจากนภา” หมายถึงความ หลงผิดของบรรดานักบวช และการยกเลิกกฎต่างๆ ที่สถาปนาไว้อย่างมั่นคง โดยการเปิดเผยพระธรรม สวรรค์ ซึ่งทั้งหมดนี้พระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าด้วยภาษาที่เป็นสัญลักษณ์ ไม่มีใคร ยกเว้นผู้ชอบธรรมที่จะได้คัมภีร์จากถ้วยนี้ ไม่มีใครนอกจากผู้มีศีลธรรมที่ได้ส่วนแบ่งจากถ้วยนี้ “ผู้ชอบธรรม จะคัมภีร์จากถ้วยที่เจือด้วยน้ำพุการบูร” (26)

ไม่มีข้อสงสัยว่าในการเปิดเผยพระธรรมถัดไปทุกครั้ง “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” แห่งคำสอน กฏ บทบัญญัติ และข้อห้ามต่างๆ ที่สถาปนาไว้ในยุคศาสนาที่มาก่อน และทอดเงาปกคลุมประชาชนในยุค นั้น กลับมีดมน นั่นคือ หมดแรงและหมดอิทธิพล บัดนี้จึงพิจารณาดู หากประชาชนแห่งกอสเปวมองเห็น ความหมายของพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” หากพวกเขาไม่เป็นเหมือนกับพวกที่ คือร้อนและวิปริต แล้วแสวงหาความรู้แจ้งจากพระผู้เปิดเผยความรู้สวรรค์ พวกเขาจะเข้าใจจุดประสงค์ของ พจน์เหล่านี้อย่างแน่นอน และจะไม่เคียดแค้นหรือถูกกดขี่ด้วยความมีดมนของกิเลสที่เห็นแก่ตัวของตน ไข แล้ว แต่เนื่องด้วยพวกเขาไม่ได้ความรู้ที่แท้จริงจากบ่อเกิดแห่งความรู้ พวกเขาจึงมอดมัวอยู่ในหุบเขา อันตรายแห่งความหลงผิดและความเชื่อที่ผิด พวกเขายังคงไม่ตื่นขึ้นมาสังเกตดูว่า สัญลักษณ์ทั้งหมดที่ ทำนายไว้ถูกแสดงให้เห็นชัดแล้ว ดวงอาทิตย์ตามพันธสัญญารุ่งอรุณขึ้นมาบนขอบฟ้าแห่งการเปิดเผยพระ ธรรมสวรรค์แล้ว และ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” แห่งคำสอน กฏและวิชาของยุคศาสนา ก่อน มีดลง และลับฟ้าไปแล้ว

และบัดนี้ด้วยสายตาที่จ้องมองและปีกที่มั่นคง จงเข้าไปในหนทางแห่งความมั่นใจและสัจธรรม “จงกล่าวว่า : นั่นคือพระเจ้าเป็นเจ้า เช่นนั้นจงปล่อยให้พวกเขาสนุกกับตนเองด้วยการหาเรื่อง” (27) ดังนี้เจ้า จะได้รับการนับเป็นสหายที่พระองค์กล่าวถึงว่า : “พวกที่กล่าวว่า ‘พระเจ้าเป็นนายของเราคือพระเจ้า’ และยังคงแน่วแน่ในหนทางของพระองค์ แท้จริงแล้วเทวดาจะลงมาหาพวกเขา” (28) เจ้าจะเป็นพยานต่อ ความลึกกลับเหล่านี้ทั้งหมดด้วยตาของเจ้าเอง

คูกร ภราดรของเรา! จงเดินด้วยก้าวของวิญญูณ เพื่อว่าด้วยความรวดเร็วราวพริบตา เจ้าจะผ่านที่ รกร้างแห่งความห่างไกลและการพลัดพรากไปถึงเรขาวนแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันชั่ววันรันดร์ และสนทนากับพระวิญญูณสวรรค์ในลมหายใจเดียว เพราะด้วยเท้าของมนุษย์ เจ้าไม่มีหวังจะเดินทางผ่านระยะทางที่ วัดไม่ได้เหล่านี้หรือไปถึงเป้าหมายของเจ้า ขอสันติสุขจงมีแด่ผู้ที่แสงสว่างแห่งสัจธรรมนำทางไปสู่สัจธรรม ทั้งหมด และผู้ที่ในนามของพระเจ้ายืนอยู่ในหนทางของศาสนาของพระองค์ บนชายฝั่งแห่งความ เข้าใจที่แท้จริง

นี่คือความหมายของวจนะศักดิ์สิทธิ์ : “แต่ไม่เลย! เราขอสาบานต่อพระเจ้าเป็นนายแห่งตะวันออก และตะวันตก” (29) เนื่องด้วย “ดวงอาทิตย์” ทั้งหลายที่กล่าวถึงต่างก็มีสถานที่ขึ้นและตกโดยเฉพาะของ ตนเอง และเนื่องด้วยบรรดาผู้เชี่ยวชาญในคัมภีร์โกรอ่านไม่เข้าใจความหมายที่เป็นสัญลักษณ์ของ “ดวงอาทิตย์” เหล่านี้ พวกเขาจึงพยายามอย่างหนักที่จะตีความวจนะตอนที่คัดมาข้างบน พวกเขาบางคนยืนยันว่า เพราะความจริงที่ว่าดวงอาทิตย์แต่ละวันขึ้นมาจากตำแหน่งที่ต่างกัน พจน “ตะวันออก” และ “ตะวันตก” จึง กล่าวไว้เป็นพหูพจน์ บางคนเขียนว่าวจนะตอนนี้หมายถึงฤดูของปี เนื่องด้วยการรุ่งอรุณและการตกของ ดวงอาทิตย์ต่างกันไปตามการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ดังกล่าวนี่คือความเข้าใจขั้นลึกซึ้งของพวกเขา! ถึง กระนั้นพวกเขาก็ยืนยันกรานที่จะ โยนความหลงผิดและความโง่งงไปให้บรรดาพระเจ้าเป็นมณีแห่งความรู้ ผู้เป็น สัญลักษณ์แห่งอัจฉริยภาพที่ไม่มีที่ติและบริสุทธิ์ที่สุด

ทำนองเดียวกันจากคำกล่าวที่แจ่มแจ้ง มีพลัง แน่แท้และไม่คลุมเครือเหล่านี้ จงพยายามเข้าใจ ความหมายของ “การผ่านภา” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่จะต้องนำมาก่อน การมาถึงของชั่วโมงสุดท้าย วันแห่ง การฟื้นคืนชีพ ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “เมื่อภาจะถูกผ่าให้แยกออก” (30) “ภา” หมายถึงนภาแห่งการ เปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ซึ่งได้รับการชูขึ้นมาพร้อมกับพระศาสดาทุกพระองค์ และถูกฉีกจนขาดสะบั้น พร้อมกับพระศาสดาองค์ถัดไปทุกครั้ง “ถูกผ่าให้แยกออก” หมายความว่า ยุคศาสนาก่อนถูกแทนที่และ ยกเลิก เราขอสาบานต่อพระเจ้า! สำหรับผู้ที่สังเกตเห็น การที่นภาที่ถูกผ่าให้แยกออกเป็นการกระทำที่ ยิ่งใหญ่กว่าการผ่าท้องฟ้า! จงได้รตรองดูสักพัก การที่การเปิดเผยพระธรรมสวรรค์หนึ่งซึ่งได้รับการ สถาปนาไว้อย่างมั่นคงมาหลายปี ซึ่งภายใต้ร่มเงาของการเปิดเผยศาสนานี้ทุกคนที่ยอมรับศาสนาได้รับการ

เลี้ยงดูและอุ้มชู โดยแสงสว่างของกฎของศาสนานี้มนุษย์หลายชั่วคนได้รับการฝึกวินัย ความกล้าเลิศของศาสนานี้มนุษย์ได้ยื่นบิดาของตนเล่าให้ฟัง จนดวงตาของมนุษย์ไม่เห็นสิ่งใดนอกจากอิทธิพลแทรกซอนของกรุณาธิคุณของศาสนานี้ และหูที่จะต้องตายไม่ได้ยินสิ่งใดนอกจากราชศักดิ์ค้ำที่ก้องกังวานของบัญชาของศาสนานี้ การกระทำใดหรือที่ยิ่งใหญ่กว่าการที่ศาสนาดังกล่าวถูก “ผ่าให้แยกออก” โดยอำนาจของพระเจ้า เป็นเจ้า และถูกล้มเลิกด้วยการมาปรากฏของวิญญาณดวงเดียว? จงใคร่ครวญดู นี่คือการกระทำที่ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งที่มนุษย์ที่ไร้ศักดิ์ศรีและ โง่งเงาเหล่านี้ได้จินตนาการความหมายของ “การผ่านภา” หรือไม่?

ยิ่งไปกว่านั้นจงพิจารณาความยากลำบากและความขมขื่นในชีวิตของพระเจ้าผู้เปิดเผยความงามสวรรค์ทั้งหลาย จงใคร่ครวญดู โดยลำพังและโดดเดี่ยวพวกเขาเผชิญโลกและประชาชนทั้งหมดของโลก และเผยแพร่งูของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างไร! ไม่ว่าการประหัตประหารที่กระทำต่อดวงวิญญาณที่วิสุทธิ ล้ำค่าและอ่อนโยนเหล่านี้จะรุนแรงเพียงไร พวกเขาถึงยังอดทนทุกอย่าง ที่มีอำนาจเหลือล้น และทนความทุกข์ทรมานทุกอย่าง ที่มีอำนาจเหนือกว่า

ทำนองเดียวกันจงพยายามเข้าใจความหมายของ “การเปลี่ยนแปลงแผ่นดิน” จงรู้ว่าหัวใจใดก็ตามที่ความปรานีจาก “นภา” แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์หลั่งมาให้อย่างเหลือล้น แผ่นดินของหัวใจเหล่านั้นจะถูกเปลี่ยนเป็นแผ่นดินแห่งความรู้และอัจฉริยภาพสวรรค์อย่างแท้จริง พุ่มไม้แห่งเอกภาพเช่นใดที่ดินของหัวใจของพวกเขาทำให้งอกขึ้นมา! ดอกไม้แห่งความรู้และอัจฉริยภาพที่แท้จริงเช่นใดที่งอกออกมาจากอกที่เรื่อรองของพวกเขา! หากแผ่นดินของหัวใจของดวงวิญญาณเหล่านี้ยังไม่เปลี่ยน พวกเขาซึ่งไม่ได้รับการสอนหนังสือแม้แต่อักษรเดียว ไม่ได้ไปหาครู ไม่ได้เข้าโรงเรียน จะสามารถเอ่ยวจนะและแสดงความรู้ที่ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้อย่างไร? เราคิดว่าพวกเขาถูกห่อหุ้มจากดินเหนียวแห่งความรู้ที่ไม่มีสิ้นสุดและนวดด้วยน้ำแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ดังนั้นจึงเป็นที่กล่าวไว้ว่า : “ความรู้คือแสงสว่างที่พระเจ้าเป็นเจ้าสาดมายังหัวใจของใครก็ตามที่พระองค์ประสงค์” ความรู้ชนิดนี้เองที่น่าสรรเสริญ ไม่ใช่ความรู้อันจำกัดที่เกิดจากปัญญาที่ถูกบดบังและม่านปิดกั้น ความรู้ที่จำกัดนี้พวกเขาถึงกับแอบขี้มกกันและกันและ ภูมิใจกับสิ่งนี้อย่างไรประโยชน์!

ขอให้หัวใจของมนุษย์ทั้งหลายได้รับการชำระให้ปลอดจากข้อจำกัดที่มนุษย์สร้างขึ้นและความคิดที่เข้าใจยากที่ยึดเหนี่ยวมา! เพื่อว่าพวกเขาจะสว่างด้วยแสงของดวงอาทิตย์แห่งความรู้ที่แท้จริง และเข้าใจความลึกกลับทั้งหลายของอัจฉริยภาพสวรรค์ บัดนี้จงพิจารณาดู หากดินที่ไม่ดีและแห้งแล้งของหัวใจเหล่านี้ยังคงไม่เปลี่ยน พวกเขาจะกลายเป็นผู้รับการเปิดเผยความลึกกลับทั้งหลายของพระเจ้าเป็นเจ้า และเป็นผู้เปิดเผยสาระของพระองค์ได้อย่างไร? ดังนี้พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ในวันนั้น วันที่แผ่นดินจะเปลี่ยนไปเป็นอีกแผ่นดินหนึ่ง” (31)

สายลมแห่งความอารีของกษัตริย์แห่งสรรพโลกได้ทำให้แม้แต่แผ่นดินของโลกเปลี่ยน หากเจ้า ไตร่ตรองความลึกซึ้งทั้งหลายของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ในหัวใจของเจ้า

และบัดนี้จึงทำความเข้าใจความหมายของวณะท่อนนี้: “ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพแผ่นดินทั้งหมด จะเป็นแค่กำมือของพระองค์ นภาทั้งหลายจะถูกพับไว้ด้วยกันในมือขวาของพระองค์ ขอความสรรเสริญจง มีแต่พระองค์! พระองค์ถูกยกไว้สูงเหนือบรรดาผู้ที่ตีเสมอกับพระองค์!” (32) และบัดนี้จึงเป็นธรรมเนียมในการ วินิจฉัย หากวณะท่อนนี้มีความหมายตามที่มนุษย์เชื่อกัน อาจมีคนถามว่าจะมีประโยชน์อะไรสำหรับ มนุษย์? ยิ่งไปกว่านั้นเป็นที่ประจักษ์และเห็นชัดว่า ไม่มีมือที่ดวงตามนุษย์มองเห็นได้สามารถกระทำสิ่ง ดังกล่าว หรือถือได้ว่าสิ่งนี้ที่เกิดจากสาระอันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ไม่เพียงเท่านั้น การยอมรับสิ่งนี้ไม่ใช่อื่นใดนอกจากการหมิ่นประมาทศาสนาล้วนๆ การบิดเบือนสังฆกรรมล้วนๆ และหาก เป็นที่เชื่อกันว่า วณะท่อนนี้หมายถึงพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่จะถูกร้องขอให้กระทำสิ่งดังกล่าวในวัน แห่งการพิพากษา นี่เช่นกันดูเหมือนจะห่างไกลจากความจริงและไม่มีประโยชน์แน่นอน ในทางตรงกันข้าม พจน์ “แผ่นดิน” หมายถึงแผ่นดินแห่งความเข้าใจและความรู้ และ “นภา” หมายถึงนภาแห่งการเปิดเผยพระ ธรรมสวรรค์ จงใคร่ครวญดู ด้วยเงื้อมมืออันทรงอำนาจพระองค์ทรงพับแผ่นดินแห่งความรู้และความเข้าใจ ที่แต่เดิมกางออกให้เหลือแค่กำมือไว้ในมือหนึ่ง และอีกมือหนึ่งทรงกางแผ่นดินใหม่ที่ประเสริฐยิ่งใน หัวใจ ของมนุษย์ทั้งหลาย เป็นการทำให้ดอกไม้ที่สดและสวยงามที่สุด ต้นไม้ที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งที่สุด งอกออกมา จากอกที่เรื่อรองของมนุษย์

ท่านเองเดียวกันจงใคร่ครวญดูว่า นภาทั้งหลายที่ถูกชูขึ้นมาในยุคศาสนาทั้งหลายในอดีตถูกพับไว้ ด้วยกันอย่างไรในมือขวาแห่งอนุภาพ นภาทั้งหลายแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ถูกชูขึ้นมาอย่างไรโดย บัญชาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และประดับด้วยดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวแห่งบัพติศญาอันนำพิสงของ พระองค์ ดังกล่าวคือความลึกซึ้งทั้งหลายของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งถูกเปิดม่านคลุมออกให้เห็นชัด เพื่อว่าด้วยอนุภาพแห่งการวางใจและละวาง เจ้าจะได้เข้าใจแสงอรุณแห่งการนำทางสวรรค์ จะได้ดับ ตะเกียงแห่งความเพ้อฝันอันเหลวไหล จินตนาการอันไร้สาระ ความลังเลและสงสัย และจุดแสงสว่างแห่ง ความมั่นใจและความรู้สวรรค์ที่เกิดใหม่ในส่วนลึกที่สุดของหัวใจของเจ้า

แท้จริงแล้วจงรู้ว่า จุดประสงค์ที่เป็นรากฐานของพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์และการพาดพิงที่เข้าใจยาก ทั้งหมดเหล่านี้ ที่มาจากบรรดาพระผู้เปิดเผยศาสนาที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า คือเพื่อจะทดสอบและ พิสูจน์ประชาชนทั้งหลายของโลก เพื่อว่าแผ่นดินแห่งหัวใจที่บริสุทธิ์และสว่างจะแยกได้จากดินไม่ดีที่จะ เสื่อมสภาพ ตั้งแต่โบราณกาลนี้คือวิธีการที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าใช้กับบรรดาผู้ที่พระองค์สร้าง และบันทึกของ คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายให้การยืนยันเรื่องนี้

และทำนองเดียวกันจงใคร่ครวญดูวจนะที่เปิดเผยไว้เกี่ยวกับ “เกบเบร” (33) เมื่อพระ โมฮัมหมัดผู้ เป็นดวงอาทิตย์แห่งความเป็นศาสนทูต หนีจากอรุโณทัยแห่งบาสะ (34) ไปยังยาสริบ (35) พระองค์ยังคงหัน หน้าขณะอธิษฐาน ไปยังเยรูซาเลมซึ่งเป็นนครศักดิ์สิทธิ์ จนกระทั่งถึงเวลาที่ชาวยิวเริ่มเอ่ยถ้อยคำที่ไม่ เหมาะสมต่อพระองค์ ซึ่งหากนำมากล่าวในหน้าเหล่านี้จะไม่บังควร และจะทำให้ผู้อ่านเหนื่อยหน่าย พระ โมฮัมหมัดเคืองใจถ้อยคำเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง ขณะที่อยู่ในภวังค์ของสมาธิและความพิศวง พระองค์จึงมอง ขึ้น ไปบนนภาและได้ยินสุรเสียงที่อ่อน โยนของเกเบรียลกล่าวว่า : “เราเห็นเจ้าจากเบื้องบนกำลังหันหน้าขึ้น หานภา แต่เราจะให้เจ้าหันไปหาเกบเบรที่จะทำให้เจ้ายินดี” (36) วันต่อมาขณะที่ศาสนทูตพร้อมกับบรรดา สหายของพระองค์กำลังสวดบทอธิษฐานเที่ยงวัน และได้ทำริคท (37) ที่บัญญัติไว้ไปแล้วสองครั้ง สุรเสียง ของเกเบรียลเป็นที่ได้ยินอีกครั้งว่า : “จงหันหน้าของเจ้าไปหาสุเหราศักดิ์สิทธิ์” (38, 39) ในขณะที่อธิษฐานอยู่ นี้พระ โมฮัมหมัดทรงหันหน้าออกจากเยรูซาเลมไปหาคาเบห์ทันที ครั้นแล้วสหายทั้งหลายของศาสนทูตเกิด ความความยุ่งใจอย่างหนักโดยทันใด ความศรัทธาของพวกเขาสั่นคลอนอย่างหนัก พวกเขาตกใจอย่างยิ่งจน หลายคนหยุดอธิษฐานกลางคันและเลิกนับถือศาสนา แท้จริงแล้วพระเจ้าก่อให้เกิดความสับสนนี้ก็เพื่อ จะทดสอบและพิสูจน์คนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ ไม่เช่นนั้นแล้วพระองค์ผู้ทรงเป็นกษัตริย์ในอุดมคติ สามารถให้เกบเบรอยู่ที่เดิม และให้เยรูซาเลมเป็นตำแหน่งของการบูชาต่อไปสำหรับยุคศาสนาของพระองค์ ก็ได้ เพื่อว่าเกียรติของการเป็นที่ยอมรับที่ประทานให้แก่นครศักดิ์สิทธิ์นี้จะไม่สิ้นสุดลง

ศาสนทูตมากมายที่ถูกส่งลงมาในฐานะธรรมทูตของพระวจนะของพระเจ้า นับตั้งแต่พระ โมเสสถูก แสดงให้เห็นชัดเช่น เดวิด พระเยซู และพระศาสดาองค์อื่นๆที่ได้รับการชูไว้สูงกว่า ที่มาปรากฏใน ช่วงเวลาระหว่างการเปิดเผยพระธรรมของพระโมเสสและพระ โมฮัมหมัด ไม่มีองค์ใดเคยเปลี่ยนแปลง กฎของเกบเบร ธรรมทูตทุกองค์เหล่านี้ของพระเจ้าเป็นนายแห่งสรรพโลก ล้วนกำกับประชาชนให้หันไป ในทิศทางเดียวกัน ในสายตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้เป็นกษัตริย์ในอุดมคติ สถานที่ทั้งหมดบนพิภพเป็นหนึ่ง เดียวกัน ยกเว้นสถานที่ที่พระองค์กำหนดไว้เพื่อจุดประสงค์ที่เจาะจงเป็นพิเศษในสมัยของพระศาสดา ทั้งหลายของพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “ตะวันออกและตะวันตกเป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า : ดังนั้นไม่ว่าเจ้าจะหันไปทางไหน ก็มีพระพักตร์ของพระเจ้าอยู่” (40) แม้ว่ามีสัจธรรมในข้อเท็จจริง นี้ โฉนเกบเบรจึงถูกเปลี่ยนซึ่งก่อให้เกิดความยุ่งใจดังกล่าวในหมู่ประชาชน ทำให้สหายทั้งหลายของศา สนทูตหวั่นไหวและสับสนเป็นการใหญ่ ไซ้แล้ว สิ่งทั้งหลายดังกล่าวที่ก่อความอกสั่นขวัญหนีในหัวใจ ของมวลมนุษย์ บังเกิดขึ้นก็เพียงเพื่อว่า วิญญาณแต่ละดวงจะถูกทดสอบโดยเกณฑ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เพื่อว่าคนจริงจะเป็นที่ทราบและแยกได้จากคนจอมปลอม ดังนี้พระองค์ทรงเปิดเผยหลังจากที่เกิดรอย

แยกในหมู่ประชาชนว่า : “เราไม่ได้กำหนดสิ่งที่จะให้เขามีไว้เป็นเกเบเบร แต่เพื่อให้เราแยกผู้ที่ปฏิบัติตาม
อัครสาวกจากผู้ที่จะบดหน้าหนี” (41) “ลาโง่ที่ตื้นกั้วหนีสิงโต” (42)

หากเจ้าไคร้ตรงวาทะเหล่านี้ในหัวใจเพียงสักพัก เจ้าจะพบอันนำไปสู่ความเข้าใจไขออกต่อหน้า
เจ้าอย่างแน่นอน และจะเห็นความรู้ที่ปวงและความลึกถึ้งของความรู้เหล่านั้น ถูกเปิดม่านคลุมออกต่อ
สายตาของเจ้า สิ่งทั้งหลายดังกล่าวเกิดขึ้นเพียงเพื่อว่า วิญญาณทั้งหลายของมนุษย์จะพัฒนาและได้รับการ
ปลดปล่อยจากกรงขังแห่งอิตตาและกิเลส ไม่เช่นนั้นแล้วกษัตริย์ในอุดมคตินี้ในสาระของพระองค์ไม่ขึ้นกับ
ความเข้าใจของทุกชีวิตมาตลอดนิรันดรกาล และในสภาวะของพระองค์เองจะยังคงประเสริฐเหนือการบูชา
ของทุกดวงวิญญาณชั่วนิรันดร สายลมเดียวแห่งความมั่งคั่งของพระองค์เพียงพอที่จะสวมมวลมนุษยชาติ
ด้วยเสื้อคลุมแห่งความมั่งคั่ง และหยดเดียวจากมหาสมุทรแห่งกรุณาธิคุณอันเหลือล้นของพระองค์เพียง
พอที่จะประสาทความรู้โรจน์ของชีวิตนิรันดรให้แก่ทุกชีวิต แต่เนื่องด้วยจุดประสงค์สวรรค์มีโอการว่า
คนจริงควรแยกจากคนจอมปลอม และดวงอาทิตย์ควรแยกจากเงา ดังนั้นในทุกฤดูกาลพระองค์จึงหลั่งบท
ทดสอบจากอาณาจักรแห่งความรู้โรจน์ของพระองค์มายังมนุษยชาติ

หากมนุษย์ทำสมาธิใคร่ครวญชีวิตของศาสนทูตทั้งหลายในอดีต พวกเขาจะรู้และเข้าใจวิธีการ
ต่างๆ ของศาสนทูตเหล่านี้ได้โดยง่าย จนไม่ถูกบังตาด้วยการกระทำและวณะต่างๆ ที่ขัดกับความต้องการ
ทางโลกของตนอีกต่อไป และดังนั้นจะเผาผลาญมันปิดกั้นทุกฝืนด้วยไฟที่กำลังลุกอยู่ในพุ่มไม้แห่งความรู้
สวรรค์ และจะอาศัยอย่างปลอดภัยอยู่บนบัลลังก์แห่งสันติสุขและความมั่นใจ ตัวอย่างเช่น จงพิจารณาดู
พระโมเสสผู้เป็นบุตรของอิมราน ซึ่งเป็นหนึ่งในศาสนทูตที่ประเสริฐทั้งหลายและเป็นผู้เปิดเผยคัมภีร์จาก
สวรรค์เล่มหนึ่ง ในช่วงแรกของชีวิตก่อนการประกาศภารกิจของพระองค์ วันหนึ่งขณะที่เดินผ่านตลาด
พระองค์เห็นชายสองคนต่อสู้กัน คนหนึ่งขอความช่วยเหลือจากพระโมเสสเพื่อสู้กับคู่ต่อสู้ ครั้นแล้วพระ
โมเสสเข้าช่วยและสังหารเขา บันทึกในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ให้การยืนยันเรื่องนี้ หากนารายละเอียดมากกล่าวจะยืด
ยาวและขัดจังหวะการอภิปรายเหตุผล รายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้แพร่กระจายไปทั่วทั้งเมือง และตามที่
เนื้อหาในคัมภีร์เป็นพยาน พระโมเสสกล่าวมาก เมื่อคำเตือน : “คูกร โมเสส! ความจริงแล้วเหล่าหัวหน้า
ปรึกษากันเพื่อจะสังหารเจ้า” (43) มาถึงหูของพระองค์ พระโมเสสออกจากเมืองและไปพักอาศัยอยู่ใน
มิเดียน โดยเป็นผู้รับใช้โซเอ็บ ระหว่างทางที่กลับมาพระโมเสสเข้าไปในหุบเขาศักดิ์สิทธิ์ซึ่งตั้งอยู่ในที่รกร้าง
แห่งไซนาย และที่นั่นทรงเห็นจินตภาพของกษัตริย์แห่งความรู้โรจน์จาก “พฤกษาที่มีโซ่ของตะวันออกหรือ
ตะวันตก” (44) ที่นั่นพระองค์ได้อินสุรเสียงปลุกวิญญาณของพระวิญญาณพุดมาจากไฟที่จุดขึ้นมา บัญชา
พระองค์ให้สาธตแสงแห่งการนำทางสวรรค์ให้กับประชาชนของฟาโรห์ เพื่อว่าโดยการปลดปล่อยพวกเขาให้
พ้นจากเงาของหุบเขาแห่งอิตตาและกิเลสโดยซัลซาบิลแห่งการละวาง พระองค์จะช่วยให้พวกเขาสามารถไป

ถึงทุ่งหญ้าแห่งธรรมปีติ และโดยการทำให้พวกเขาหายสับสนเพราะความห่างไกล จะทรงพาให้พวกเขาเข้าไปในนครสันติสุขแห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อพระโมเสสไปหาฟาโรห์และส่งมอบธรรมสารให้แก่เขาตามที่พระผู้เป็นเจ้าบัญชา ฟาโรห์พูดอย่างดุจกบฏว่า : “เจ้าไม่ใช่ผู้ที่ก่อมาตกรรมและกลายเป็นคนไม่มีศาสนาหรือ?” ดังนั้นตามที่พระผู้เป็นนายแห่งราชศักดาเล่า ฟาโรห์พูดกับพระโมเสสว่า : “การกระทำอะไรที่เจ้าทำลงไป?! เจ้าเป็นหนึ่งในพวกที่ไม่รู้จักคุณ พระองค์ทรงกล่าวว่า : ‘เราทำเช่นนั้นจริงๆ และเราเป็นหนึ่งในพวกที่ผิดพลาด และเราหนีท่านไปตอนที่เรากลัวท่าน แต่พระผู้เป็นนายของเราประทานอัจฉริยภาพให้แก่เรา และทำให้เราเป็นหนึ่งในอัครสาวกของพระองค์’” (45)

และบัดนี้จึงได้ตรึงตรองดูในหัวใจของเจ้าเกี่ยวกับความสับสนอลหม่านที่พระผู้เป็นเจ้าปลุกขึ้นมา จงใคร่ครวญดูบททดสอบแปลกประหลาดคนานัปการที่พระองค์ใช้ทดสอบคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ จงพิจารณาว่า พระองค์ทรงเลือกบุคคลหนึ่งจากบรรดาคนรับใช้ของพระองค์ และทรงฝากฝังพันธกิจแห่งการนำทางสวรรค์ให้แก่เขา ผู้ซึ่งเป็นที่รู้กันว่ามีความคิดฐานฆ่าคนตาย ผู้ซึ่งยอมรับความโหดร้ายของตนเอง ผู้ซึ่งในสายตาของโลกได้รับการเลี้ยงดูในบ้านของฟาโรห์ และรับอาหารที่โต๊ะของเขาเป็นเวลาเกือบสามสิบปี พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นกษัตริย์ที่ทรงอำนาจเบ็ดเสร็จ ไม่สามารถหรือที่จะรังแกมือของพระโมเสสมิให้ก่อมาตกรรมเพื่อไม่ให้มีการโทษพระองค์ว่าเป็นผู้สังหาร ซึ่งก่อให้เกิดความสับสนและความรังเกียจในหมู่ประชาชน?

ท่านเองเดียวกันจงใคร่ครวญดูสถานะและสภาพของแมรี โนมหน้าทิ้งดงามที่สุดของเธอแสดงความจงนอย่างยิ่ง และกรณีของเธอสาหัสยิ่งนัก จนเธอขมขื่นใจที่ได้เกิดมา พยานต่อเรื่องนี้คือเนื้อหาของวจนะศักดิ์สิทธิ์ที่มีการกล่าวไว้ว่า หลังจากที่แมรีให้กำเนิดพระเยซู เธอคร่ำครวญต่อความระกำลำบากของเธอและร้องว่า : “โอ ขอให้ข้าได้ตายก่อนนี้ และกลายเป็นสิ่งที่ถูกลืม ถูกลืมไปเลย!” (46) เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า! ความเศร้าโศกดังกล่าวกลิ่นกินหัวใจและเขย่าชีวิต ความอกสั่นขวัญหนีของวิญญูณดังกล่าว ความสิ้นหวังดังกล่าว จะมีเหตุมาจากสิ่งอื่นใดไม่ได้นอกจากการดำเนินของศัตรูและการหาเรื่องของพวกที่ไม่มีศาสนาและวิปริต จงใคร่ครวญดู แมรีจะให้คำตอบอะไรแก่ประชาชนรอบๆ เธอได้? เธอจะอ้างได้อย่างไรว่าเด็กทารกซึ่งบิดาของเขาไม่เป็นที่ทราบ ตั้งครรภ์โดยพระวิญญูณบริสุทธิ์? ดังนั้นแมรีผู้คลุมโหมหน้าอมตะไว้ จึงอุ้มลูกของเธอแล้วกลับบ้าน ทันใดที่ดวงตาของประชาชนมองมาที่เธอ พวกเขาเปล่งเสียงว่า : “ดูกร ภคินีแห่งเอรอน! บิดาของเจ้าไม่ใช่บุรุษแห่งความชั่วร้าย มารดาของเจ้าหาใช่สาวไม่บริสุทธิ์” (47)

และบัดนี้จึงทำสมาธิใคร่ครวญดูความโกลาหลครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ บททดสอบที่สาหัสที่สุดนี้ แม้ด้วยสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ก็ตาม พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงประทานความรู้ วจนแห่งความเป็นศาสนทูตให้แก่สาระของพระวิญญูณ ผู้เป็นที่รู้จักกันในหมู่ประชาชนว่าไม่มีบิดา และทำให้พระเยซูเป็น พยานหลักฐานของพระองค์สำหรับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก

จงดูซิว่า วิธีการของพระศาสดาทิ้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าตามที่บัญญัติไว้โดยกษัตริย์แห่งสรรพโลก ต่างจากวิธีการและความต้องการของมนุษย์อย่างไร! เมื่อเจ้าเริ่มเข้าใจสาระของความลึกลับเหล่านี้ของ สวรรค์ เจ้าก็จะเข้าใจจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้มีเสน่ห์ พระผู้เป็นที่รักยิ่ง เจ้าจะถือว่าถ้อยคำและ การกระทำของพระผู้เป็นประมุขที่ทรงมหิทธานุภาพนี้เป็นหนึ่งเดียวกัน อะไรก็ตามที่เจ้าเห็นในการกระทำ ของพระองค์ เจ้าจะพบสิ่งเดียวกันในคำพูดของพระองค์ อะไรก็ตามที่เจ้าอ่านจากคำพูดของพระองค์ เจ้าจะ เห็นสิ่งนั้นในการกระทำของพระองค์ ดังนั้นนี่เองที่ดูภายนอกแล้วการกระทำและวาทะดังกล่าวคือไฟแห่ง ความพยายามสำหรับคนชั่วร้าย แต่ภายในแล้วคือน้ำแห่งความปรานีสำหรับผู้ที่ชอบธรรม หากดวงตาของ หัวใจเปิดออก หัวใจนั้นจะสังเกตเห็นว่า วาณะที่เปิดเผยจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเป็น หนึ่งเดียวกันกับการกระทำที่มาจากอาณาจักรแห่งอาณาจักรสวรรค์

ดูกร ภราดร! และบัดนี้จงเอาใจใส่ หากสิ่งทั้งหลายดังกล่าวถูกเปิดเผยในยุคศาสนานี้ และ เหตุการณ์ต่างๆ ดังกล่าวเกิดขึ้นในเวลา นี้ ประชาชนจะทำอะไร? เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าผู้ให้การศึกษา มนุษยชาติที่แท้จริง และเป็นผู้เปิดเผยพระวาณะของพระผู้เป็นเจ้าว่า ประชาชนจะประกาศอย่างทันใดโดย ไม่ต้องสงสัยว่า พระองค์เป็นคนไม่มีศาสนา และจะตัดสินประหารชีวิตพระองค์ พวกเขาไม่เงี้ยวฟังเสียงที่ ประกาศเลยว่า : ดูซิ! พระเยซูปรากฏขึ้นมาจากลมหายใจของพระวิญญูณบวิสุทธิ และพระ โมเสสถูกเรียก ให้มารับงานที่กำหนดโดยพระผู้เป็นเจ้า! หากเสียงมากมายเปล่งขึ้นก็จะไม่มีหูใดฟังถ้าเรากล่าวว่า เด็กที่ไม่มี บิดาได้รับการประสาทพันธกิจของความเป็นศาสนทูต หรือฆาตกรได้นำธรรมสาร “แท้จริงแล้ว แท้จริงแล้ว เราคือพระผู้เป็นเจ้า” มาจากเปลวไฟของพุ่มไม้ลุกไหม้

หากดวงตาแห่งความยุติธรรมถูกเปิดออก ดวงตานั้นจะมองเห็นตามที่กล่าวมาเลยว่า พระองค์ พระ ผู้เป็นเหตุและจุดประสงค์สุดท้ายของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ถูกแสดงให้เห็นชัดในยุคนี้ แม้ว่าเหตุการณ์คล้ายๆ กันยังไม่เกิดขึ้นในยุคศาสนานี้ กระนั้นประชาชนยังคงยึดติดกับจินตนาการที่ไร้สาระของพวกประพฤติ ทราม ข้อกล่าวหาที่ใช้กับพระองค์ร้ายแรงเพียงไร! การประหารที่กระทำต่อพระองค์รุนแรงเพียง ไหน! เป็นข้อกล่าวหาและการประหารที่มนุษย์ไม่เคยเห็นหรือได้ยิน ที่คล้ายกันมาก่อน!

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงความยิ่งใหญ่! เมื่อสายธารแห่งวาทะมาถึงขั้นนี้ เรามองเห็นและดูซิ! สุนทรส ของพระผู้เป็นเจ้ากำลัง โขยมาจากอรุโณทัยแห่งการเปิดเผยพระธรรม และสายลมยามเช้ากำลังพัดมาจากชีบา ของพระผู้ทรงความนิรันดร์ ข่าวการเปิดเผยพระธรรมนี้ทำให้หัวใจสำราญและยังความดีใจที่วัดไม่ได้ให้แก่ วิญญูณ การเปิดเผยพระธรรมนี้ทำให้ทุกสิ่งเปลี่ยนใหม่ และนำของขวัญที่นับและประเมินไม่ได้จากพระผู้ เป็นมิตรที่ไม่อาจรู้มาให้ เสื้อคลุมแห่งการสรรเสริญของมนุษย์ไม่สามารถหวังจะสวมได้พอดีกับความสูงส่ง ของการเปิดเผยพระธรรมนี้ และเสื้อกั๊กแห่งวาทะ ไม่มีวันเข้าสู่กับร่างกายที่เรื่อรองของการเปิดเผยพระ

ธรรมนี้ การเปิดเผยพระธรรมนี้คือคลายความลึกลับซ่อนเร้น โดยไม่ใช่ถ้อยคำ เปิดเผยความลับของพจนานุกรมโดยไม่ต้องพูด สอนความเศร้าโศกและคร่ำครวญให้แก่กันในดินแดนที่ขั้วบนอยู่บนคบไม้แห่งความห่างไกลและการพลัดพราก สั่งสอนศิลปะของหนทางแห่งความรักและแสดงความลับของการยอมจำนนหัวใจให้แก่กันเหล่านั้น สำหรับบุขบาในเรขานแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันในสวรรค์ การเปิดเผยพระธรรมนี้เปิดเผยการแสดงความรักของคนรักที่คลั่งไคล้ เปิดม่านให้เห็นเสน่ห์ของผู้ที่เป็นธรรม ประทานความลึกลับของสังขรณ์ให้แก่บุขบาในอุทยานแห่งความรัก และฝากฝังสัญลักษณ์แห่งความล้าลึกในสุดไว้ในอุราของคนรัก ณ ชั่วโมงนี้กรุณาธิคุณของการเปิดเผยพระธรรมนี้หลังไหลอย่างเหลือล้นจนพระวิญญูณบริสุทธิเองอิจฉา! การเปิดเผยพระธรรมนี้ส่งคลื่นในทะเลมาให้หยดน้ำ และประสาทผงฐูลีด้วยความอำไพของดวงอาทิตย์ ความอารีของการเปิดเผยพระธรรมนี้หลังไหลทะลักมามากล้น จนดั่งที่เหม็นสาบที่สุดแสวงหาน้ำหอมของชะมดเซียง และค้ำถาวแสวงหาแสงอาทิตย์ การเปิดเผยพระธรรมนี้ได้กระตุ้นคนตายด้วยลมหายใจแห่งชีวิต และคลให้พวกเขาริบออกมาจากหลุมศพหินที่ฝังร่างของตน การเปิดเผยพระธรรมนี้สถาปนาคนเขลาบนเก้าอี้แห่งวิชา และยกผู้กดขี่ขึ้นมานบนบัลลังก์แห่งความยุติธรรม

จักรวาลเปี่ยมไปด้วยพระพรอนกอนันต์เหล่านี้ กำลังรอคอยชั่วโมงที่อิทธิพลของพรสวรรค์ที่มองไม่เห็นของการเปิดเผยพระธรรมนี้ จะถูกแสดงให้เห็นชัดในโลกลนี้ เมื่อผู้ที่ระโหຍและกระหายจัดจะไปถึงโควซาร์แห่งชีวิตของพระผู้เป็นที่รักยิ่งของตน และผู้เพนจรที่ผิดพลาดซึ่งหลงทางอยู่ในที่รกร้างแห่งความห่างไกลและศุนยภาพ จะเข้าไปในวิหารแห่งชีวิตและได้กลับมาอยู่ร่วมกันกับผู้ที่ปรารถนาของหัวใจของตน เมล็ดพืชศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้จะงอกในดินของหัวใจของผู้ใด? ดอกไม้แห่งสภาวะที่มองไม่เห็นจะงอกออกมาจากอุทยานของวิญญูณของผู้ใด? แท้จริงแล้วเรากล่าวว่า ไฟของพุ่มไม้แห่งความรักกำลังลุกอย่างร้อนแรงในไชนายแห่งหัวใจ จนสายธารของวาทะศักดิ์สิทธิ์ไม่มีวันดับเปลวไฟนี้ได้ มหาสมุทรทั้งหลายไม่มีวันบรรเทาความกระหายจัดของอสุรกายน้ำนี้ได้ และนกฟีนิกซ์แห่งไฟที่ไม่มีดับนี้ไม่สามารถอาศัยอยู่ที่ใดนอกจากในความเปล่งปลั่งของพระพักตร์ของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง คุณกร ภราดร! ดังนั้นจงจุดตะเกียงแห่งวิญญูณภายในหัวใจห้องในสุดของเจ้าด้วยน้ำมันแห่งอัจฉริยภาพ และปกป้องตะเกียงนี้ด้วยกรอบแก้วแห่งความเข้าใจ เพื่อว่าลมหายใจของพวกไม่มีศาสนาจะดับเปลวไฟหรือลดความเจิดจ้าของตะเกียงนี้ไม่ได้ ดังนั้นเราได้ให้ความสว่างแก่ภพแห่งวาทะด้วยความอำไพของดวงอาทิตย์แห่งความเข้าใจและอัจฉริยภาพสวรรค์ เพื่อว่าหัวใจของเจ้าจะพบความสงบ และเจ้าจะได้เป็นพวกที่เห็นด้วยปีกแห่งความมั่นใจ ขึ้นไปบนภพแห่งความรักของพระผู้เป็นนายของพวกเขา พระผู้ทรงปรานี

และบัดนี้เกี่ยวกับวาทะของพระองค์: “และเมื่อนั้นสัญลักษณ์ของบุตรแห่งมนุษย์จะปรากฏบนนภา” วาทะเหล่านี้หมายความว่า เมื่อดวงอาทิตย์แห่งคำสอนสวรรค์ถูกบดบัง ดวงดาวแห่งกฎที่สถาปนาไว้โดย

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตกลงมา และดวงจันทร์แห่งความรู้ที่แท้จริงซึ่งเป็นผู้ให้ความรู้มนุษย์ชาติถูกบังแสง เมื่อมาตรฐานทั้งหลายแห่งการนำทางสวรรค์และความสุขย้อนกลับ และยามเช้าแห่งสัจธรรมและความชอบธรรมจมลงไปในรัตติกาล เมื่อนั้นสัญลักษณ์ของบุตรแห่งมนุษย์จะปรากฏบนนภา “นภา” หมายถึงนภาที่มองเห็น เนื่องด้วยเมื่อใกล้จะถึงชั่วโมงที่ดวงตะวันบนนภาแห่งความยุติธรรมจะถูกแสดงให้เห็นชัด เรือแห่งการนำทางสวรรค์จะแล่นบนทะเลแห่งความรุ่งโรจน์ ดวงดาวจะปรากฏบนนภา เป็นการนำมาก่อนการมาถึงของแสงสว่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้เพื่อบอกประชาชนล่วงหน้า ทำนองเดียวกันบนนภาที่มองไม่เห็น ดาวดวงหนึ่งจะถูกแสดงให้เห็นชัด ซึ่งจะเป็สัญลักษณ์นำมาก่อนรุ่งอรุณของยามเช้าที่แท้จริงและสูงส่งนี้สำหรับประชาชนทั้งหลายของโลก สัญลักษณ์สองประการนี้บนนภาที่มองเห็นและมองไม่เห็น ได้ประกาศการเปิดเผยพระธรรมของศาสนทูตแต่ละองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ตามที่เชื่อกันโดยทั่วไป

หนึ่งในศาสนทูตเหล่านี้คือพระอับราฮัม ผู้เป็นพระสหายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ก่อนที่พระองค์จะแสดงองค์ให้ปรากฏ นิมรอดได้ฝัน ครั้นแล้วเขาเรียกบรรดาโหรา มา ซึ่งพวกเขาทำนายให้นิมรอดทราบว่า ดาวดวงหนึ่งจะรุ่งขึ้นมาบนนภา ทำนองเดียวกันมีผู้นำข่าวมาประกาศการเสด็จมาของพระอับราฮัมไปทั่วดินแดน

หลังจากพระอับราฮัม พระโมเสสผู้ทรงสนทนากับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเสด็จมา บรรดาโหรในสมัยของพระองค์เตือนฟาโรห์ด้วยถ้อยคำเหล่านี้ : “ดาวดวงหนึ่งได้ขึ้นมาบนนภา และดูซิ! นี้คาคการณ์ถึงการตั้งครุฑที่เด็กคนหนึ่งซึ่งจะกุมชะตาของเจ้าและชะตาของประชาชนของเจ้าไว้ในมือของเขา” ทำนองเดียวกันมีปราชญ์คนหนึ่งมาปรากฏซึ่งยามกลางคืนที่มีดมน เขานำข่าวที่น่ายินดีมาบอกประชาชนของอิสราเอล เป็นการปลอบโยนวิญญานและให้ความอุ่นใจแก่พวกเขา บันทึกต่างๆ ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ให้การยืนยันเรื่องนี้ หากจะกล่าวถึงรายละเอียดทั้งหมด สารนี้จะหนาจนเป็นหนังสือ ยิ่งไปกว่านั้นเราไม่ปรารถนาจะเล่าเรื่องต่างๆ ในสมัยที่ผ่านมาแล้ว พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นพยานให้เราว่า แม้แต่สิ่งที่เรากล่าวตอนนี้ก็เป็นเพราะความเมตตารักใคร่ของเราที่มีต่อเจ้า เพื่อว่าคนยากไร้ของโลกจะไปถึงชายฝั่งทะเลแห่งความมั่งคั่ง คนเขลาจะได้รับการนำไปสู่มหาสมุทรแห่งความรู้สวรรค์ และบรรดาผู้ที่กระหายความเข้าใจจะได้ดื่มชัลซาบิลแห่งอัจฉริยภาพของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ไม่เช่นนั้นแล้วคนรับใช้ผู้หนึ่งถือว่าการพิจารณานบันทึกเหล่านั้นเป็นความผิดพลาดที่ร้ายแรงและการละเมิดที่สาหัส

ทำนองเดียวกันเมื่อชั่วโมงแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระเยซูใกล้เข้ามา นักบวชเมกัสสามสี่คนตระหนักว่าดวงดาวของพระเยซูมาปรากฏบนนภา จึงออกติดตามแสวงหาจนกระทั่งมาถึงนครซึ่งเป็นบัลลังก์ของอาณาจักรของสิโรด ซึ่งอิทธิพลของอธิปไตยของเขาในสมัยนั้นห้อมล้อมทั่วทั้งดินแดนนั้น

นักบวชมากที่สุดเหล่านี้กล่าวว่า : “ผู้ที่กำเนิดมาเป็นกษัตริย์ของชาวอียิปต์ไหน? เพราะเราเห็นดวงดาวของเขาทางตะวันออกและมาเพื่อบูชาเขา!” (48) เมื่อพวกเขาได้ออกแสวงหาก็คพบว่า ในเบทเลเฮมในดินแดนแห่งจูเดีย เด็กคนนั้นคลอดออกมาแล้ว นี่คือนักบุญที่ถูกระบุให้ปรากฏบนภาพที่มองเห็น สำหรับนักบุญที่มองไม่เห็น นภาพแห่งความเข้าใจและความรู้สวรรค์ ยากยิ่งบุตรของเซคาโรยาหรือผู้ที่ให้ข่าวการปรากฏองค์ของพระเยซูแก่ประชาชน ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “พระผู้เป็นเจ้าประกาศยาห์ฮอต่อเจ้า ซึ่งเขาจะเป็นพยานต่อพระวณะจากพระผู้เป็นเจ้า ต่อผู้ที่ยิ่งใหญ่และบริสุทธิ์” (49) พจน “พระวณะ” หมายถึงพระเยซู ซึ่งการเสด็จมาของพระองค์ยากยิ่งทำนายไว้ ยิ่งไปกว่านั้นในคัมภีร์สวรรค์ทั้งหลายเป็นที่ลึกลับไว้ว่า : “จอห์นเดอะแบปติสท์กำลังเทศน์ในที่กร้างแห่งจูเดีย และกล่าวว่า จงสำนึกผิด : เพราะอาณาจักรสวรรค์คืออยู่ใกล้แล้ว” (50) จอห์นหมายถึงยาห์ฮอ

ทำนองเดียวกันก่อนที่ความงามของพระโมฮัมหมัดจะถูกเปิดม่านคลุมออก นักบุญทั้งหลายบนภาพที่มองเห็นถูกแสดงให้เห็นชัด สำหรับนักบุญที่มองไม่เห็น มีชายสี่คนมาปรากฏและสืบทอดกันประกาศข่าวที่น่ายินดีของการรุ่งขึ้นมาจากดวงอาทิตย์แห่งธรรมนี้ต่อประชาชน รุซเบห์ซึ่งภายหลังชื่อว่าซัลมาน ได้รับเกียรติที่ได้รับใช้พวกเขา เมื่อจุดจบของหนึ่งในสี่คนนี้ใกล้เข้ามา เขาจะส่งรุซเบห์ไปให้อีกคนหนึ่ง จนกระทั่งถึงคนที่สี่เมื่อรู้สึกถึงความตายของตน ใกล้แล้ว เขากล่าวต่อรุซเบห์ว่า : “คูกร รุซเบห์! เมื่อเจ้านำร่างของเราไปฝังแล้ว จงไปยังฮีจาซ เพราะที่นั่นดวงตะวันของพระโมฮัมหมัดจะรุ่งขึ้นมา ขอความสุขจงมีแด่เจ้าเพราะเจ้าจะได้เห็นพระพักตร์ของพระองค์!”

และบัดนี้เกี่ยวกับศาสนาที่น่าพิศวงและประเสริฐสุดนี้ แท้จริงแล้วจึงรู้ไว้ว่า นักดาราศาสตร์มากมายได้ประกาศการมาปรากฏของดวงดาวของศาสนานี้บนภาพที่มองเห็น ทำนองเดียวกันบนพิภพมีอหัมมัดและคาเซมมาปรากฏ (51) ผู้เป็นประทีปคู่แฝดที่อำไพ ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้สุสานของทั้งคู่เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์!

จากทั้งหมดที่เรากล่าวมาเป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่า ก่อนการเปิดเผยพระธรรมของพระผู้เป็นพระเจ้าสะท้อนสาระของพระผู้เป็นเจ้าแต่ละองค์ จะต้องมีสัญลักษณ์ต่างๆ นำมาก่อนการมาถึงของพวกเขา ซึ่งสัญลักษณ์เหล่านี้จะถูกเปิดเผยให้เห็นบนภาพที่มองเห็น และบนภาพที่มองไม่เห็นซึ่งเป็นที่ตั้งของดวงอาทิตย์แห่งความรู้ ดวงจันทร์แห่งอัจฉริยภาพ ดวงดาวแห่งความเข้าใจและวาทะ สัญลักษณ์บนภาพที่มองไม่เห็นจะต้องถูกเปิดเผยในตัวตนของบุรุษที่สมบูรณ์ ผู้ซึ่งก่อนที่พระศาสดาแต่ละองค์จะปรากฏ จะอบรมและเตรียมนิเวศน์ทั้งหลายของมนุษย์สำหรับการมาถึงของดวงอาทิตย์แห่งธรรม พระผู้เป็นแสงสว่างแห่งเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าในหมู่มนุษย์

และบัดนี้ในเรื่องของวาทะของพระองค์ที่ว่า : “และเมื่อนั้นชนเผ่าทั้งหมดของโลกจะเสว้าโศก และพวกเขาจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์เสด็จมาในก้อนเมฆบนนภาด้วยอาานุภาพและความรุ่งโรจน์ที่ยิ่งใหญ่” วาทะเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์หมายความว่า ในสมัยนั้นมนุษย์จะเสว้าโศกต่อการการสูญเสียดวงอาทิตย์แห่งความงามสวรรค์ ดวงจันทร์แห่งความรู้ และดวงดาวแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ครั้นแล้วพวกเขาจะเห็นพระพักตร์ของพระศาสดาตามพันธสัญญา พระผู้ทรงความงามอันเป็นที่บูชา เสด็จลงมาจากนภาและขึ้นก้อนเมฆ นี้หมายความว่าพระผู้ทรงความงามสวรรค์จะถูกแสดงให้เห็นชัดจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ และจะมาปรากฏในรูปของตัวตนมนุษย์ พจน์ “นภา” เป็นสัญลักษณ์แห่งความสูงส่งและความประเสริฐ เนื่องด้วยนภาเป็นสถานที่เปิดเผยองค์ของบรรดาพระผู้แสดงความวิสุทธิ พระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งความรุ่งโรจน์บรมโบริธาน แม้จะคลอດออกมาจากครรภ์มารดา พระผู้ทรงบรมโบริธานเหล่านี้ในความเป็นจริงแล้ว เสด็จลงมาจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ แม้จะอาศัยอยู่บน โลกนี้ ที่อาศัยที่แท้จริงของพวกเขา คือสถานที่วิเวกแห่งความรุ่งโรจน์ในอาณาจักรเบื้องบน ขณะที่เดินอยู่ในหมู่ผู้ที่จะต้องตาย พวกเขาเห็นอยู่บนนภาแห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ พวกเขาอย่างเท้าบนหนทางแห่งวิญญาณโดยปราศจากเท้า และขึ้นไปสู่ยอดอันประเสริฐแห่งเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าของโดยปราศจากปีก ทุกลมหายใจที่ชั่วแ่่นพวกเขาต้องไปทั่วอวกาศที่ไพศาล และทุกขณะพวกเขาข้ามอาณาจักรที่มองเห็นและมองไม่เห็น บนบัลลังก์ของพวกเขาเป็นที่ลึกลับไว้ว่า : “ไม่มีสิ่งใดขัดขวางพระองค์ไม่ให้สาละวนอยู่กับสิ่งอื่น” และ บนที่ประทับของพวกเขาเป็นที่จารึกไว้ว่า : “แท้จริงแล้ววิธีของพระองค์ต่างกันทุกวัน” (52) พวกเขาถูกส่งมาโดยอาานุภาพที่เหนือธรรมดาของพระผู้ทรงดำรงอยู่ก่อนยุคสมัย และได้รับการเชิดชูโดยพระประสงค์อันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้าของ พระผู้เป็นกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นี่คือการความหมายของวาทะ : “เสด็จมาในก้อนเมฆบนนภา”

ในวาทะต่างๆ ของดวงอาทิตย์แห่งธรรมทั้งหลาย พจน์ “นภา” ถูกนำมาใช้หมายถึงสิ่งต่างๆ มากมาย เช่น “นภาแห่งบัญชา” “นภาแห่งพระประสงค์” “นภาแห่งจุดประสงค์สวรรค์” “นภาแห่งความรู้สวรรค์” “นภาแห่งความมั่นใจ” “นภาแห่งวาทะ” “นภาแห่งการเปิดเผยพระธรรม” “นภาแห่งการปกปิด” และที่คล้ายกัน ในทุกกรณีพระองค์ให้ความหมายพิเศษอย่างหนึ่งแก่พจน์ “นภา” ซึ่งนัยของแต่ละความหมาย ไม่ได้เปิดเผยต่อผู้ใด นอกจากบรรดาผู้ที่เข้ามาถึงความลึกลับสวรรค์ และได้ดื่มจากถ้วยแห่งชีวิตอมตะ ตัวอย่างเช่นพระองค์กล่าวว่า : “นภามีสิ่งยังชีพสำหรับเจ้า และบรรจุสิ่งที่สัญญาไว้กับเจ้า” (53) ทว่าแผ่นดินนี้เองที่ให้สิ่งยังชีพ ทำนองเดียวกันเป็นที่กล่าวไว้ว่า : “นามทั้งหลายมาจากนภา” ทวานามเหล่านั้นออกมาจากปากของมนุษย์ หากเจ้าชำระกระจกแห่งหัวใจของเจ้าให้ปลอดจากธุลีแห่งความประสงค์ร้าย เจ้าก็จะเข้าใจความหมายของพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เปิดเผยโดยพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้าของที่ครอบคลุมทุกสิ่งซึ่งถูกแสดงให้เห็นชัดในทฤษฎีศาสนา และจะค้นพบความลึกลับทั้งหลายของความรู้สวรรค์ อย่างไรก็ตาม

จนกว่าเจ้าจะเผาผลาญมันแห่งวิชาที่เหลวไหลที่ใช้กันในหมู่มนุษย์ ด้วยเปลวไฟแห่งความปล่อย่างอย่าง
สิ้นเชิง เจ้าจึงจะสามารถเห็นยามเช้าที่อำไพแห่งความรู้ที่แท้จริง

แท้จริงแล้วจงรู้ว่าความรู้มีสองชนิด : ความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าและความรู้ของซาตาน ความรู้หนึ่ง
เอ่อล้นมาจากน้ำพุแห่งแรงบันดาลใจสวรรค์ อีกความรู้หนึ่งเป็นเพียงการสะท้อนความคิดที่ไร้สาระและ
เข้าใจยาก บ่อเกิดของความรู้แรกคือพระผู้เป็นเจ้าเอง แรงจูงใจของความรู้หลังคือการกระชิบของกิเลสที่
เห็นแก่ตัว ความรู้แรกได้รับการนำทางด้วยหลักธรรม : “จงเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าจะสอนเจ้า”
(54) อีกความรู้หนึ่งเป็นเพียงการยืนยันสัญชาตญาณที่ว่า : “ความรู้คือมันที่ร้ายกาจที่สุดระหว่างมนุษย์และพระ
ผู้สร้างของเขา” ความรู้แรกออกผลเป็นความอดทน ความปรารถนาร้าง ความเข้าใจที่แท้จริงและความรัก
ขณะที่ความรู้หลังไม่ออกผลอะไรนอกจากความจองหอง ความทะนงและความถือดี กลิ่นสาปของคำสอนที่
มีดมนเหล่านี้ที่ปกคลุมโลก ไม่สามารถพบได้ในคำพูดของท่านนายแห่งวาทะศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ผู้
อรรถาธิบายความหมายของความรู้ที่แท้จริง ต้นไม้ของคำสอนดังกล่าวไม่สามารถออกผลอะไรนอกจาก
ความไม่เป็นธรรมและความพยศ ความเกลียดชังและความอิจฉา ผลไม้ของต้นไม้ไม่มีพิษถึงตาย ร่มเงาของ
ต้นไม้คือไฟที่เผาผลาญ เป็นที่กล่าวไว้อย่างเข้าท่าเพียงไรว่า : “จงจับเสื้อคลุมของพระผู้เป็นยอดปรารถนา
ของหัวใจของเจ้า และเก็บความอับอายทั้งหมดของเจ้าไป จงบอกผู้ชาญฉลาดทางโลกให้ไปซะ ไม่ว่าชื่อ
ของพวกเขาจะยิ่งใหญ่เพียงไร”

ดังนั้นหัวใจจะต้องได้รับการชำระให้ปลอดจากคำพูดเหลวไหลของมนุษย์ เพื่อว่าหัวใจนั้นจะค้นพบ
ความหมายซ่อนเร้นของแรงบันดาลใจจากพระผู้เป็นเจ้า และกลายเป็นคลังแห่งความลึกซึ้งของความรู้
สวรรค์ ดังนั้นเป็นที่กล่าวไว้ว่า : “ผู้ที่ย่างเท้าบนหนทางหิมะขาวและเดินตามรอยเท้าของเสาศิริมชั้น จะไม่มี
วันไปถึงที่พำนักของตน นอกจากว่ามือของเขาจะไม่มีสิ่งต่างๆ ทางโลกที่มนุษย์หวงแหวน” นี่คือนี่ที่จำเป็น
ก่อนอื่นสำหรับใครก็ตามที่ย่างเท้าบนหนทางนี้ จงไตร่ตรองดูสิ่งนี้เพื่อว่าด้วยดวงตาที่ไม่ถูกม่านบัง เจ้าจะ
สังเกตเห็นสัญชาตญาณของถ้อยคำเหล่านี้

เราได้ออกไปนอกจุดประสงค์ของการอภิปรายเหตุผลของเรา แม้ว่าสิ่งใดก็ตามที่กล่าวถึงมีแต่ช่วย
ยืนยันจุดประสงค์ของเราเท่านั้น พระผู้เป็นเจ้าเป็นพยาน! ไม่ว่าเราปรารถนาร้างเพียงไรที่จะกล่าวอย่างย่อ
กระนั้นเรารู้สึกว่าเราไม่สามารถร้องปากกาของเราได้ แม้ทั้งหมดที่เรากล่าวมานี้ ไข่มุกที่ยังไม่ถูกเจาะรูซึ่งอยู่
ในเปลือกหอยแห่งหัวใจของเรามีคุณค่านับเพียงไร! สุริแห่งความหมายซ่อนเร้นมากมายเพียงไรที่ยังถูก
ปกปิดอยู่ในห้องแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ไม่มีใครเคยเข้าหาพวกเธอ สุริ “ที่ไม่มีมนุษย์หรือวิญญาณเคยแตะ
ต้องมาก่อน” (55) แม้ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ดูเหมือนว่าไม่มีจุดประสงค์ของเราแม้อักษรเดียวเอ่ยออกมา ไม่มี
แม้สัญลักษณ์เดียวเกี่ยวกับจุดหมายของเราถูกเปิดเผยออกมา เมื่อไรจะพบผู้แสวงหาที่ซื่อสัตย์ที่จะสวมชุด

แสวงบุญ ไปถึงคาเบห์แห่งความปรารถนาของหัวใจ และค้นพบความลึกลับทั้งหลายของวาทะสวรรค์โดยปราศจากหูหรือลิ้น?

ด้วยคำกล่าวที่เรีองรอง แน่แท้และแจ่มแจ้งเหล่านี้ ความหมายของ “นภา” ในวณะที่ก่อนที่กล่าวมาก่อนนี้จึงเป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ และบัดนี้เกี่ยวกับวณะของพระองค์ที่ว่า บุตรแห่งมนุษย์จะ “เสด็จมาก่อนเมฆบนนภา” พจน์ “ก่อนเมฆ” หมายถึงสิ่งต่างๆ ที่ขัดกับวิถีและความปรารถนาของมนุษย์ ดังที่พระองค์เปิดเผยไว้ในวณะที่คัดมากล่าวแล้วว่า: “ทุกครั้งที่เราเป็นผู้เป็นอัครสาวกเสด็จมากับสิ่งที่วิญญาณของเจ้าไม่ปรารถนา เจ้าล้าพองด้วยความทะนง โดยกล่าวหาบางอย่างว่าเป็นผู้หลอกลวง และสังหารองค์อื่น” (56) “ก่อนเมฆ” เหล่านี้หนึ่งเป็นสัญลักษณ์หมายถึงการยกเลิกกฎต่างๆ การยกเลิกยุคศาสนา ก่อน การยกเลิกพิธีกรรมและธรรมเนียมที่ปฏิบัติกันในหมู่มนุษย์ การเชิดชูผู้เชื่อสัตย์ที่ไม่รู้หนังสือให้อยู่เหนือบรรดาผู้ที่ต่อต้านศาสนา อีกนัยหนึ่งก่อนเมฆเหล่านี้หมายถึงการมาปรากฏของพระเจ้าผู้ทรงความงามที่ไม่ตาย ในรูปของมนุษย์ที่จะต้องตาย พร้อมกับข้อจำกัดของความเป็นมนุษย์เช่น การกินและดื่ม ความยากจนและความร่ำรวย ความรุ่งโรจน์และความตกต่ำ การนอนและการเดิน และสิ่งอื่นๆ ที่ทอดความสงสัยเข้ามาในจิตใจของมนุษย์ และทำให้มนุษย์หันหนีไป ม่านทั้งหมดดังกล่าวถูกกล่าวไว้เป็นสัญลักษณ์ว่า “ก่อนเมฆ”

เหล่านี้คือ “ก่อนเมฆ” ที่ทำให้เห็นภาพแห่งความรู้และความเข้าใจของทุกคนที่อาศัยอยู่บนพิภพถูกผ่าให้แยกออก ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า: “ในวันนั้นนภาจะถูกผ่าโดยก่อนเมฆ” (57) ดังที่ก่อนเมฆบังดวงตาของมนุษย์ไม่ให้เห็นดวงอาทิตย์ เช่นกันสิ่งเหล่านี้ขวางวิญญาณไม่ให้มองเห็นแสงสว่างของดวงอาทิตย์แห่งธรรม สิ่งที่เป็นพยานต่อเรื่องนี้ออกมาจากปากของบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์: “และพวกเขา กล่าวว่า: ‘อัครสาวกอะไรมีกิริยาเช่นนี้? เขากินอาหาร และเดินตามถนน เราจะไม่เชื่อนอกจากว่าพวกเขาจะถูกส่งมาและมีส่วนร่วมในการให้คำเตือนของเขา?’” (58) ทำนองคล้ายกันศาสนทูตองค์อื่นๆ ก็ไม่พ้นจากความยากจนและความเดือดร้อน ความหิว ความยุ่งยากและความบังเอิญของโลกนี้ เนื่องด้วยบุคคลศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ไม่หลุดจากสิ่งจำเป็นและความต้องการดังกล่าว ประชาชนจึงหลงทางอยู่ในที่รกร้างแห่งความสงสัยเคลือบแคลงใจ และเดือดร้อนด้วยความสับสนงุนงง พวกเขาแปลกใจว่า บุคคลดังกล่าวถูกส่งลงมาจากพระเจ้า อ้าวว่ามีอำนาจเหนือประชาชนและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลก และอ้างตนเป็นเป้าหมายของสรรพโลกได้อย่างไร ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า: “หากไม่ใช่เพราะเจ้า เราจะไม่สร้างทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก” และกระนั้นบุคคลนั้นก็กลับไม่พ้นจากเรื่องเล็กน้อยดังกล่าว? ไม่ต้องสงสัยว่าเจ้าต้องรับทราบความทุกข์ทรมาน ความยากจน ความยุ่งยาก และความตกต่ำที่บังเกิดกับศาสนทูตทุกองค์ของพระเจ้าและเป็นบรรดาสหายของพระองค์ เจ้าต้องได้ยินมาแล้วว่า ศิระษะของเหล่าสาวกของพระศาสดาทั้งหลายถูกส่งเป็นของขวัญไปให้เมืองต่างๆ และพวกเขาถูกขัดขวางอย่างร้ายกาจเพียงไรไม่ให้ทำสิ่งที่ตน

ได้รับบัญชา พวกเขาแต่ละคนตกเป็นเหยื่อในมือของศัตรูศาสนาของพระองค์ และต้องทนทุกข์ทรมานกับสิ่งใดก็ตามที่ศัตรูสั่งการ

เป็นที่ประจักษ์ว่า การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายที่เกิดขึ้นในทุกยุคศาสนา เป็นก้อนเมฆมืดที่คั่นอยู่ระหว่างดวงตาแห่งความเข้าใจของมนุษย์และดวงอาทิตย์แห่งธรรมที่ส่องแสงมาจากอริโณทัยแห่งสาระของพระผู้เป็นเจ้า จงพิจารณาว่า มนุษย์หลายชั่วคนได้เลียนแบบบิดาของตนอย่างตาบอด และได้รับการฝึกฝนตามวิธีและธรรมเนียมปฏิบัติที่กำหนดไว้ตามบงการของศาสนาของตนอย่างไร ดังนั้นหากพวกเขาค้นพบบุรุษคนหนึ่งอย่างทันใดซึ่งมีชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา และเท่าเทียมกับพวกเขาในแง่ของข้อจำกัดในความเป็นมนุษย์ แต่ได้ลุกขึ้นยกเลิกหลักธรรมทุกข้อที่สถาปนาไว้โดยศาสนาของพวกเขา ซึ่งเป็นหลักธรรมที่ใช้ฝึกวินัยพวกเขามาหลายศตวรรษ และผู้ที่ต่อต้านและปฏิเสธศาสนานี้พวกเขาถือว่าเป็นพวกไม่มีศาสนา ฟุ่มเฟือยและชั่วร้าย แน่แน่นอนว่าพวกเขาข่มขู่มานับและขัดขวางมิให้ยอมรับสังฆกรรมของพระองค์ สิ่งเหล่านี้เป็นเสมือน “ก้อนเมฆ” ที่บังตาบรรดาผู้ที่ชีวิตส่วนลึกของตนไม่ได้สัมผัสซาบิลแห่งการปล่อยวางหรือค้ำจุนจากโศกนาฏแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมเหล่านี้คนพวกนี้จะถูกข่มขู่จนไม่เฉลียวใจสักนิด แล้วประกาศว่าพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ไม่มีศาสนา และตัดสินประหารชีวิตพระองค์ เจ้าต้องได้ยินเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นในทุกยุค และเวลานี้ก็กำลังสังเกตเห็นสิ่งเดียวกันอยู่ในยุคนี้

ดังนั้นเป็นความถูกต้องที่เราจะพยายามเต็มที่ เพื่อว่าโดยความช่วยเหลือที่มองไม่เห็นของพระผู้เป็นเจ้า ม่านมืดเหล่านี้ ก้อนเมฆแห่งการทดสอบที่สวรรค์ส่งมาเหล่านี้ จะไม่ขัดขวางเรามิให้เห็นความงามของพระพักตร์ที่เรื่อรองของพระองค์ เพื่อว่าเราจะมองเห็นพระองค์โดยตัวพระองค์เองเท่านั้น และหากเราขอพยานหลักฐานของสังฆกรรมของพระองค์ เราควรพึงพอใจกับพยานหลักฐานเดียวเท่านั้น เพื่อว่าเราจะเข้าถึงพระผู้ทรงเป็นบ่อเกิดของกรุณาธิคุณที่ไม่มีสิ้นสุด ซึ่ง ณ เบื้องหน้าของพระองค์ ความอุดมทั้งหมดในโลกเลื่อนหายไปสิ้น เพื่อว่าเราจะหยุดหาเรื่องพระองค์ทุกวัน และเลิกยึดถือความพ้อฝันอันเหลวไหลของตนเอง

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! แม้ว่าจะมีคำเตือนเป็นภาษาสัญลักษณ์ที่น่าพิศวงและคำพาดพิงที่ล้าลึกในยุคทั้งหลายในอดีต ซึ่งมุ่งหมายจะปลุกประชาชนทั้งหลายของโลก และป้องกันพวกเขาไม่ให้ถูกพรากจากส่วนแบ่งของมหาสมุทรแห่งกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า กระนั้นสิ่งดังกล่าวเหล่านี้ที่ได้เห็นมาแล้วก็ได้เกิดขึ้น! ในคัมภีร์กรูมีอ่านการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ ดังที่เป็นพยานโดยวจนะของท่านนี้ : “พวกเขาจะคาดหวังสิ่งใดได้นอกจากว่า พระผู้เป็นเจ้าควรเสด็จลงมาหาพวกเขาในเงาของก้อนเมฆ” (59) นักบวชจำนวนหนึ่งซึ่งยึดมั่นตามตัวอักษรของพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า ได้ถือวจนะของท่านนี้ว่าเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ทั้งหลายของการฟื้นคืนชีพ ตามความคาดหวังที่เกิดจากความพ้อฝันอันเหลวไหลของพวกเขา แม้จะเป็นความจริงที่ว่า

คำกล่าวคล้ายๆ กันมีอยู่ในคัมภีร์สวรรค์เกือบทุกเล่ม และถูกบันทึกไว้ในวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์
ทั้งหลายของพระศาสดาที่เสด็จมา

ท่านเองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “ในวันทีนั้นภาจะปล่อยควันออกมาปกคลุมมนุษยชาติ : นี่จะ
เป็นการทรมานที่เจ็บปวด” (60) สิ่งเหล่านี้ซึ่งขัดกับความต้องการของคนชั่วร้าย พระผู้ทรงความรู้รุ่งโรจน์ทรง
ประกาศไว้เป็นเกณฑ์และมาตรฐานสำหรับใช้พิสูจน์คนรับทั้งหลายของพระองค์ เพื่อว่าผู้ยุติธรรมจะแยก
ได้จากคนชั่วร้าย ผู้ซื่อสัตย์จะแยกได้จากคนไม่มีศาสนา พจน์ที่เป็นสัญลักษณ์ “ควัน” หมายถึงการพิพาท
อย่างร้ายแรง การยกเลิกและล้างมาตรฐานต่างๆ ที่ยอมรับกัน และการทำลายผู้ที่ใจแคบทั้งหลายที่
อรรถาธิบายสนับสนุนมาตรฐานเหล่านั้นจนหมดสิ้น ควันใดหรือที่ทึบและมีพลังกว่าควันที่ห่อหุ้มประชาชน
ทั้งหลายของโลกอยู่เวลานี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทรมานพวกเขา และพวกเขาปลดปล่อยตัวเองให้หลุดออกมาไม่ได้
อย่างสิ้นหวัง ไม่ว่าจะพยายามมากเพียงไร? ไฟแห่งอิตตานี้ลุกอยู่ในตัวพวกเขาอย่างร้อนแรงจนดูเหมือนว่า
พวกเขาจะถูกทรมานด้วยการทรมานใหม่ๆ อยู่ทุกขณะ พวกเขาได้รับการบอกมากเท่าไรว่า ศาสนาที่น่า
พิศวงของพระผู้เป็นเจ้านี้ การเปิดเผยพระธรรมจากพระผู้ทรงความสูงส่งที่สุดนี้ ถูกแสดงให้เห็นชัดต่อมวล
มนุษยชาติแล้ว และกำลังยิ่งใหญ่และแข็งแกร่งขึ้นทุกวัน ไฟที่อยู่ในหัวใจของพวกเขาก็ยิ่งร้อนแรงขึ้น
เท่านั้น ยิ่งพวกเขาสังเกตเห็นความเข้มแข็งที่ไม่ยอมแพ้ การสละที่เป็นเยียม ความไม่ผันแปรอย่างไม่
หวั่นไหวของสหายทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้ามากเท่าไร ผู้ซึ่งโดยความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้า กำลัง
เติบโตอย่างประเสริฐและรุ่งโรจน์ขึ้นทุกวัน ความยุ่งใจก็ยิ่งกักกินวิญญาณพวกเขาอีกมากเท่านั้น ขอความ
สรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า ในสมัยนี้อานุภาพของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้ามีอำนาจเหนือมนุษย์จน
พวกเขาไม่กล้าเอ่ยสักคำ หากพวกเขาเผชิญกับสหายคนหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งหากสามารถทำได้ ก็จะมี
สละหมื่นชีวิตอย่างอิสระและเบิกบานเป็นพลีแด่พระผู้เป็นที่รักยิ่งของตน พวกเขาจะกลัวอย่างยิ่งจนประกาศ
ความศรัทธาในพระองค์ทันที แต่ก็จะมีแอบว่าให้เสียและสาปแช่งพระนามของพระองค์เป็นการส่วนตัว!
ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “และเมื่อพวกเขาพบเจ้า พวกเขาบอกว่า ‘เราเชื่อ’ แต่เมื่อพวกเขาแยกตัวไป
พวกเขาก็ตปลายนิ้วมือของตนใส่เจ้าด้วยความเดือดดาล จงกล่าวว่า : ‘จงตายในความเดือดดาลของเจ้า!’
พระผู้เป็นเจ้ารู้สิ่งที่อยู่ในอกส่วนลึกของเจ้าอย่างแท้จริง” (61)

อีกไม่นานดวงตาของเจ้าจะให้เห็นธงแห่งอานุภาพสวรรค์ลือออกมาทั่วทุกภูมิภาค และสัญลักษณ์
แห่งอำนาจที่มีชัยและอธิปไตยของพระองค์จะเป็นที่เห็นชัดในทุกดินแดน เนื่องด้วยนักบวชเกือบทั้งหมดไม่
เข้าใจความหมายของวณะเหล่านี้ และไม่เข้าใจนัยของวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พวกเขาจึงตีความวณะเหล่านี้
อย่างโง่งงตามความคิดผิดๆ ที่เหลวไหลของตน พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวคือพยานของเรา! พวกเขา
ต้องอาศัยปัญญาสักหน่อยจึงจะสามารถรวบรวมทุกสิ่งที่เราตั้งใจจะเสนอไว้ในวณะสองท่อนนี้ด้วยภาษาที่

เป็นสัญลักษณ์ และดังนั้นจะเข้าถึงรุ่งเช้าที่อ้าโพแห่งความมั่นใจโดยกรุณาธิคุณของพระผู้ทรงปรานี ดังกล่าว
นี่คือทำนองดนตรีสวรรค์ ที่วิหคอมตะแห่งสวรรค์บนซัดเดรย์แห่งบาซาซิบขานให้เจ้าฟัง เพื่อว่าโดยการ
อนุญาตของพระผู้เป็นเจ้า เจ้าจะได้ย่างเท้าบนหนทางแห่งความรู้และอัจฉริยภาพสวรรค์

และบัดนี้เกี่ยวกับวาทะของพระองค์: “และพระองค์จะส่งเทวดาทิ้งหลายของพระองค์...” “เทวดา”
หมายถึงบรรดาผู้ที่ได้รับการเสริมพลังโดยอานุภาพของวิญญาณ และเผาผลาญคุณสมบัติและข้อจำกัด
ทั้งหมดของความเป็นมนุษย์ด้วยไฟแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า และสวมตนเองด้วยเสื้อผ้าแห่ง
คุณลักษณะของพระผู้ทรงสภาวะที่ประเสริฐสุดและของเชรูบิม บุรุษผู้วิสุทธิอิห์หม่ามซาเดค (62) ในคำ
สรรเสริญเชรูบิมได้กล่าวไว้ว่า: “ที่นั่นเหล่าสหายซื่อสัตย์ของเราเขียนอยู่หลังบัลลังก์” การตีความถ้อยคำ “หลัง
บัลลังก์” มีมากมายนานัปการ นัยหนึ่งซึ่งบ่งว่าไม่มีชาวซื่อสัตย์ที่แท้จริง ดังที่เขากล่าวไว้ในอีกวรรคหนึ่งว่า :
“ศาสนิกชนที่แท้จริงเปรียบได้กับสสารที่สามารถเปลี่ยนโลหะเป็นทอง” ต่อมาเขากล่าวต่อผู้ที่ฟังเขาว่า “เจ้า
เคยเห็นสสารที่สามารถเปลี่ยนโลหะเป็นทองหรือไม่?” จงใคร่ครวญดูว่าภาษาที่เป็นสัญลักษณ์นี้ซึ่งคมคาย
กว่าคำพูดใดๆไม่ว่าจะตรงแก่ไหน ให้การยืนยันอย่างไรว่าไม่มีศาสนิกชนที่แท้จริง ดังกล่าวคือการให้การ
ยืนยันของอิห์หม่ามซาเดค และบัดนี้จึงพิจารณาว่า บรรดาผู้ที่แม้ว่าคนไม่ได้สูงสุดจนกระทั่งความเชื่อ แต่
ไปประณามผู้อื่นว่าเป็นคน ไม่มีศาสนา ทั้งๆ ที่ถ้อยคำของผู้นั้นทำให้ความเชื่อนั้นเป็นที่ยอมรับและพิสูจน์
คนเช่นนี้มีจำนวนมากมายเพียงไรและพวกเขาไม่เป็นธรรมอย่างไร

และบัดนี้เนื่องด้วยชีวิตที่วิสุทธิเหล่านี้ได้หลุดพ้นจากข้อจำกัดทุกอย่างของความเป็นมนุษย์ ได้รับการ
การประสาทด้วยคุณลักษณะของผู้มีธรรม และได้รับการประดับด้วยคุณสมบัติของผู้ที่ได้พร ดังนั้นพวกเขา
จึงได้รับการระบุว่าเป็น “เทวดา” ดังกล่าวคือความหมายของวาทะเหล่านี้ ซึ่งแต่ละถ้อยคำได้รับการ
อธิบายโดยความช่วยเหลือของพระธรรมที่แจ่มแจ้งที่สุด การอภิปรายเหตุผลที่ให้ความมั่นใจที่สุด และ
หลักฐานที่ยอมรับกันดีที่สุด

เนื่องด้วยบรรดาผู้สนับสนุนพระเยซูไม่เคยเข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้นของวาทะเหล่านี้ และเนื่อง
ด้วยสัญลักษณ์ทั้งหลายที่พวกเขาและบรรดาผู้นำศาสนาของพวกเขาคาดหมายมิได้ปรากฏ พวกเขาจึงไม่
ยอมรับสัจธรรมของพระผู้แสดงความวิสุทธิทั้งหลายตั้งแต่สมัยที่พระเยซูถูกแสดงให้เห็นชัดแม้จนกระทั่ง
บัดนี้ ดังนั้นพวกเขาได้ปรากฏตนเองจากกรุณาธิคุณอันวิสุทธิของพระผู้เป็นเจ้าที่หลังมา และความมหัศจรรย์
ของวาทะสวรรค์ของพระองค์ ดังกล่าวนี้อาจกล่าวได้ว่าพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพนี้! พวกเขาหาได้
เข้าใจว่า หากสัญลักษณ์ทั้งหลายของพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าในทุกยุคมาปรากฏให้เห็นตามตาตามที่เขียน
ไว้ในคำพยากรณ์ที่ยอมรับกัน จะไม่มีใครสามารถปฏิเสธหรือหันหนีไป ผู้ที่ได้พรจะแยกไม่ได้จากผู้นำ
เวทนา ผู้ละเมิดจะแยกไม่ได้จากผู้ที่เกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า จงวินิจฉัยอย่างเที่ยงธรรม : หากคำพยากรณ์

ทั้งหลายที่บันทึกไว้ในกอสเปวบังเกิดขึ้นจริงตามตัวอักษร หากพระเยซูบุตรของแม่รีเสด็จลงมาจากนภานก่อนเมฆให้เห็นคำดาพร้อมกับเทวดา ใครหรือจะกล้าไม่เชื่อ ใครหรือจะกล้าปฏิเสธสัจธรรมและ คูหมิ่น? ไม่เพียงเท่านั้น ความอกสั่นขวัญหนีจะครอบงำทุกคนที่อาศัยอยู่บนพิภพอย่างทันใด จนไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถเอ่ยสักคำ ไหนเลยจะปฏิเสธหรือยอมรับสัจธรรม เป็นเพราะความเข้าใจผิดเกี่ยวกับสัจธรรมเหล่านี้เอง นักบวชคริสเตียนหลายคนจึงปฏิเสธพระ โมฮัมหมัด และพุดคัดค้านด้วยถ้อยคำว่า : “หากท่านเป็นศาสนทูตตามพันธสัญญาจริง เช่นนั้น ทำไมท่าน ไม่มีเทวดามาด้วยตามที่คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของเราทำนายไว้ ซึ่งจะต้องลงมากับพระผู้ทรงความงามตามพันธสัญญา เพื่อช่วยเหลือพระองค์ในการเปิดเผยพระธรรมและกระทำตนเป็นผู้เตือนประชาชนของพระองค์?” ดังที่พระผู้ทรงความรู้โรจนันบันทึกคำพูดของพวกเขาไว้ว่า : “ทำไมไม่มีเทวดาถูกส่งลงมาให้เขา เพื่อว่าเขาจะได้เป็นผู้เตือนกับพระองค์?” (63)

ข้อคัดค้านและข้อขัดแย้งดังกล่าวคงอยู่มาในทุกยุคและทุกศตวรรษ ประชาชนมักสาละวนอยู่กับปาฐกถาจอมปลอมดังกล่าวเสมอ โดยคัดค้านอย่างไร้สาระว่า : “ทำไมไม่มีสัญลักษณ์หรือสัญลักษณ์นั้นมาปรากฏ?” ความยุ่งยากเช่นนี้บังเกิดขึ้นกับพวกเขาก็เพียงเพราะว่า พวกเขายึดแนวทางของนักบวชในยุคที่พวกเขามีชีวิตอยู่ และเลียนแบบนักบวชอย่างตาบอดในการยอมรับหรือปฏิเสธพระผู้เป็น สาระแห่งการปล่อยวางเหล่านี้ พระผู้ทรงสภาวะเป็นเจ้าของที่วิสุทธิเหล่านี้ ด้วยจมอยู่ในกิเลสที่เห็นแก่ตัวและใฝ่หาสิ่งที่ยั่งยืนและ โสมม ผู้นำเหล่านี้ถือว่าดวงอาทิตย์แห่งธรรมเหล่านี้มาต่อต้านมาตรฐานความรู้ความเข้าใจของตน และเป็นปรปักษ์ต่อแนวทางและการวินิจฉัยของตน เนื่องด้วยพวกเขาตีความพระ วาจาของพระผู้เป็นเจ้าของ คำพูดและคำพยากรณ์ของบรรดาอักษรแห่งเอกภาพตามตัวอักษร และอรรถาธิบายไปตามความเข้าใจที่บกพร่องของตน พวกเขาจึงได้พรวดตนเองและประชาชนทั้งหมดของพวกเขาจากกรุณาธิคุณและความปรานีของพระผู้เป็นเจ้าของที่หลังมาอย่างเหลือล้น และกระนั้นพวกเขาก็เป็นพยานต่อคำสอนที่รู้จักกันดีนี้ : “แท้จริงแล้วพระวาจาของเราเข้าใจยาก เข้าใจยากอย่างน่าสับสน” ในอีกกรณีหนึ่งเป็นที่กล่าวว่า : “ศาสนาของเราเป็นบททดสอบที่เจ็บปวดและ น่าลงนัยนัก ไม่มีใครสามารถทนได้เว้นแต่ผู้ที่สวรรค์โปรดปราน ศาสนทูตที่ได้รับแรงคลใจ หรือผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าของได้ทดสอบความศรัทธาของเขาแล้ว” บรรดาผู้นำศาสนาเหล่านี้ยอมรับว่าตนไม่อยู่ในข้อยกเว้นทั้งสามนี้ สองข้อแรกอยู่เกินเอื้อมของพวกเขาอย่างเห็นชัด สำหรับข้อที่สามเป็นที่ประจักษ์ว่า ไม่เคยมีเวลาใดที่พวกเขาสามารถต้านบททดสอบทั้งหลายที่พระผู้เป็นเจ้าของส่งมา และเมื่อเกณฑ์สวรรค์มาปรากฏ พวกเขามีได้แสดงตัวเป็นอื่นใดนอกจากขี้โง่

พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงความยิ่งใหญ่! แม้ว่ายอมรับสัจธรรมของคำพยากรณ์นี้ นักบวชเหล่านี้ที่ยังคงสงสัยและ ได้ถ้อยกันเกี่ยวกับศาสนศาสตร์ที่เข้าใจยากในศาสนาของตน กลับอ้างตนเป็นผู้อรรถาธิบายความลึกลับของกฎของพระผู้เป็นเจ้าของ และความลึกลับที่เป็นสาระของพระ วาจาของศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ พวกเขา

ยืนยันทันทีอย่างมั่นใจว่า คำพยากรณ์ต่างๆ ที่ชี้บ่งการเสด็จมาของอิหม่ามกออเมอซังไม่บรรลู่ ขณะที่พวกเขาเองหา ได้สุดศุคนครุสแห่งความหมายของคำพยากรณ์เหล่านั้น และยังคงไม่รู้จักความจริงที่ว่าสัญลักษณ์ทั้งหมดที่ ทำนายไว้บังเกิดขึ้นแล้ว หนทางของศาสนาศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าถูกเปิดเผยแล้ว และแม้กระทั่งเวลานี้ ผู้ซื่อสัตย์ทั้งหลายกำลังผ่านไปตามหนทางนี้อย่างฉับไวประดุจสายฟ้าแลบ ทว่านักบวชโง่เง่าเหล่านี้ยังคงคอย ด้วยความคาดหวังที่จะได้เห็นสัญลักษณ์ที่ทำนายไว้ จงกล่าววว่า ดูกร พวกเจ้าผู้โง่เง่าทั้งหลาย! จงรอไปเกิด ดังเช่นพวกก่อนหน้าเจ้ากำลังรอ!

หากพวกเขาถูกถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะต้องนำมาก่อนการเปิดเผยและการขึ้นมาของ ดวงอาทิตย์ของยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัด ซึ่งเรากล่าวถึงไว้แล้ว และยังไม่มีความหมายใดเหล่านั้นบังเกิด ขึ้นตามตัวอักษร และหากกล่าวต่อพวกเขาว่า : “โง่เง่าเจ้าปฏิเสธคำกล่าวอ้างของคริสเตียนและประชาชนของ ศาสนาอื่นๆ และถือว่าพวกเขาเป็นคนที่ไม่มีศาสนา” ด้วยไม่รู้ว่าจะให้คำตอบอะไร พวกเขาจะตอบว่า : “คัมภีร์เหล่านี้ถูกเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และไม่ใช่และไม่เคยเป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” จงใคร่ครวญดู : ถ้อยคำ ท่อนนี้เองให้การยืนยันความจริงอย่างคมคายว่า คัมภีร์เหล่านี้เป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ถ้อยคำอีกท่อนที่ คล้ายกันถูกเปิดเผยไว้ในคัมภีร์โบราณเช่นกัน หากเจ้าเป็นพวกที่เข้าใจ แท้จริงแล้วเรากล่าวว่า ตลอด ช่วงเวลานี้พวกเขาไม่เข้าใจเลยว่า อะไรหมายถึงการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา

ใช่แล้ว ในข้อเขียนและวาตะของบรรดาผู้ที่เป็นกระจกสะ ท่อนดวงอาทิตย์แห่งยุคศาสนาของพระ โมฮัมหมัด มีการกล่าวถึง “การตัดแปลงโดยผู้ประเสริฐ” และ “การเปลี่ยนแปลงโดยผู้ดูหมิ่น” อย่งไรก็ตาม วรรณคดีทั้งหลายดังกล่าวอ้างถึงเฉพาะบางกรณีเท่านั้น หนึ่งในกรณีเหล่านี้คือเรื่องราวของอิบเน่สุรียา เมื่อ ประชาชนแห่งเคย์บาร์ทามศูนย์กลางแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระ โมฮัมหมัด เกี่ยวกับการลงโทษการมี ชู้ระหว่างชายที่แต่งงานแล้วและหญิงที่แต่งงานแล้ว พระ โมฮัมหมัดตอบว่า : “กฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าคือข้าง ก้อนหินใส่จนตาย” ครั้นแล้วพวกเขาคัดค้านว่า : “ไม่มีกฎดังกล่าวเปิดเผยไว้ในเพนทาทุค” พระ โมฮัมหมัด ตอบว่า : “นักบวชยิวคน ไหนของเจ้าที่เจ้าถือว่าเป็นที่ยอมรับนับถือ และมีความรู้ที่แน่นอนเกี่ยวกับสัจ ธรรม?” พวกเขาเห็นพ้องกันว่าอิบเน่สุรียา ครั้นแล้วพระ โมฮัมหมัดเรียกเขาและกล่าวว่า : “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ ทรงแยกทะเลสำหรับเจ้า บันดาลให้อาหารลงมายังเจ้า บันดาลให้ก้อนเมฆทอดเงาคลุมเจ้า ผู้ทรงปลดปล่อย เจ้าจากฟาโรห์และประชาชนของเขา และเชิดชูเจ้าไว้เหนือมวลมนุษย์ ทรงเป็นพยาน เราขอให้เจ้าบอกเรา ว่า พระโมเสสมีโองการไว้อย่างไรเกี่ยวกับการมีชู้ระหว่างชายที่แต่งงานแล้วและหญิงที่แต่งงานแล้ว” เขา ตอบว่า “ข้าแต่พระเจ้า โมฮัมหมัด! กฎคือข้างก้อนหินใส่จนตาย” พระ โมฮัมหมัดให้ข้อสังเกตว่า “เช่นนั้น ทำไมกฎนี้ถูกยกเลิกและไม่ใช้กันต่อในหมู่ชาวยิว?” เขาตอบว่า : “เมื่อเนบูซัดเนซาร์เสาะหาชาวเลมและสังหาร ชาวยิว มีผู้รอดชีวิตเหลือเพียงไม่กี่คน นักบวชทั้งหลายในยุคนั้นเมื่อพิจารณาถึงชาวยิวที่มีจำนวนจำกัดมาก

และชาวอมาลีไคท์ที่มีจำนวนมาก ได้ปรึกษากันและได้ข้อสรุปว่า หากพวกเขาบังคับใช้กฎของเพนทาทุกผู้รอดชีวิตทุกคนที่ได้รับการปลดปล่อยจากมือของเนบูซัดเนซาร์ จะถูกสังหารตามการตัดสินใจของคัมภีร์นี้ ด้วยคำนึงถึงสิ่งนี้พวกเขาจึงยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตทั้งหมด” ระหว่างนั้นเกเบรียลหวัดหัวใจที่สว่างของพระโมฮัมหมัดด้วยวณะเหล่านี้ : “พวกเขาบิดเบือนเนื้อหาของพระวณะของพระเจ้า” (64)

นี่คือหนึ่งในกรณีทั้งหลายที่กล่าวมา แท้จริงแล้ว “การบิดเบือน” เนื้อหา ไม่ได้หมายถึงสิ่งที่ดวงวิญญาณที่โง่งงและน่าสังเวชเหล่านี้เพื่อฝัน ดังที่บางคนยืนยันว่า บรรดานักบวชขิวและคริสเตียน ได้ลบลวาทะที่ยกย่องสรรเสริญพระพักตร์ของพระโมฮัมหมัดออกไปจากคัมภีร์ และใส่ข้อความที่ตรงกันข้ามเข้าไปแทน ถ้อยคำเหล่านี้ไร้สาระและไม่จริงเลยเพียงไร! ชายคนหนึ่งที่อยู่ในคัมภีร์เล่มหนึ่ง และถือว่าคัมภีร์นั้นได้รับแรงดลใจจากพระเจ้า จะทำให้คัมภีร์นั้นเสียหายได้หรือไม่? ยิ่งไปกว่านั้นเพนทาทุกได้แพร่กระจายไปบนพื้นผิวโลกทั้งหมด และไม่ถูกจำกัดอยู่ที่เมกะและเมดิना เพื่อว่าพวกเขาจะได้แอบเปลี่ยนแปลงและบิดเบือนเนื้อหาของคัมภีร์นี้เป็นการส่วนตัว ไม่เลย แต่การเปลี่ยนแปลงเนื้อหาหามาความถึงสิ่งที่บรรดานักบวชมุสลิมทำอยู่ในปัจจุบันนี้ นั่นคือการตีความคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าตามจินตนาการที่เหลวไหลและความต้องการที่ไร้สาระของตน และเนื่องด้วยชาวยิวในสมัยของพระโมฮัมหมัดได้ตีความวาทะในเพนทาทุกที่กล่าวถึงการปรากฏองค์ของพระองค์ตามความเพื่อฝันของตนเอง และไม่พอใจกับวาทะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ พวกเขาจึงถูกข้อหา “การบิดเบือน” เนื้อหา ท่านองคล้ายกันในยุคนี้เป็นที่ชัดเจนว่า ประชาชนแห่งคัมภีร์โกรอ่านได้บิดเบือนเนื้อหาของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าอย่างไร เกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ของพระศาสดาที่คาดหมาย และตีความเนื้อหานั้นตามที่ตนต้องการและอยากให้เป็น

ในอีกกรณีหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “พวกเขาส่วนหนึ่งได้ยินพระวณะของพระเจ้า และหลังจากที่เข้าใจแล้ว พวกเขาบิดเบือนพระวณะนั้น และรู้ว่าตนได้ทำไป” (65) เช่นกันวณะท่อนนี้ชี้บ่งว่า ความหมายของพระวณะของพระเจ้าถูกบิดเบือน หากชาวดาววณะเองถูกลบออก บรรดาผู้ที่จิตใจปกติให้การยืนยันสังขรณ์นี้

เช่นกันในอีกกรณีหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “ความยุ่งยากจงบังเกิดกับผู้ที่ลอคคัมภีร์ให้ผิดไปด้วยมือของตนเองแล้วกล่าวว่า : ‘นี่มาจากพระเจ้า’ เพื่อว่าพวกเขาจะขายสิ่งนั้นด้วยราคาที่ขูดเลือด” (66) วณะท่อนนี้ถูกเปิดเผยเป็นการกล่าวถึงนักบวชและผู้นำทั้งหลายของศาสนายิว เพื่อที่จะเอาใจคนร่ำรวย เอาคำตอบแทนทางโลก และระบายความอิจฉาและความเชื่อที่ผิดของตน นักบวชเหล่านี้ได้เขียนสารนิพนธ์จำนวนหนึ่ง เป็นการแย้งคำกล่าวอ้างของพระโมฮัมหมัด สนับสนุนการใช้เหตุผลของตนด้วยหลักฐานต่างๆ ที่ไม่เหมาะที่จะกล่าวถึง และกล่าวอ้างว่าการใช้เหตุผลเหล่านี้มาจากเนื้อหาของเพนทาทุก

สิ่งเดียวกันนี้อาจเห็นได้ในปัจจุบัน จงพิจารณาว่าการประณามเหลือสิ้นเพียงใด ที่เหล่านักบวช
โง่งงในยุคนี้เขียนต่อต้านศาสนาที่น่าพิศวงที่สุดนี้! พวกเขาจินตนาการอย่างไรสาระเพียงไรว่า การใส่ร้าย
เหล่านี้คือล่องจอบกับวณะในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า และสอดคล้องกับวาทะของบรูษผู้ยังเห็น!

จุดประสงค์ของเราในการเล่าเรื่องเหล่านี้คือเพื่อจะเตือนเจ้าว่า หากพวกเขายืนยันว่ามีการบิดเบือน
วณะบางท่อนที่กล่าวถึงสัญลักษณ์ที่กล่าวไว้ในกอสเปว หากพวกเขาปฏิเสธวณะเหล่านี้ และยึดถือวณะ
และคำสอนอื่นๆ แทน เจ้าควรรู้ไว้ว่าถ้อยคำของพวกเขาไม่จริงเลยและเป็นการใส่ร้ายสิ้นดี ไซ้แล้ว “การ
เปลี่ยนแปลง” เนื้อหาตามนัยที่เรากล่าวถึง ได้เกิดขึ้นจริงในบางกรณี ซึ่งเราได้กล่าวถึงมาบ้างแล้ว เพื่อให้เป็น
ที่เห็นชัดสำหรับผู้สังเกตทุกคนที่ยังเห็นว บรูษศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่ได้เล่าเรียนสามสี่ท่านนี้มีความเชี่ยวชาญใน
วิชาของมนุษย์ เพื่อว่าบุคคลที่คิดร้ายจะเลิกได้แย่งเสียที่ว่า วณะบางท่อนซึ่ง “การเปลี่ยนแปลง” เนื้อหา
และพูดเป็นเชิงว่าเรากล่าวถึงสิ่งเหล่านี้โดยไม่มีความรู้ ยิ่งไปกว่านั้น วณะเหล่านี้เกือบทุกท่อนที่ซึ่ง “การ
เปลี่ยนแปลง” เนื้อหา ถูกเปิดเผยเป็นการพาดพิงถึงประชาชนชาวยิว หากเจ้าสำรวจเกาะแห่งการเปิดเผย
คัมภีร์โบราณ

เรายังได้ยินผู้โง่งงของโลกจำนวนหนึ่งยืนยันว่า เนื้อหาที่แท้จริงของกอสเปวจากสวรรค์ไม่มีอยู่ใน
หมู่คริสเตียน เนื้อหานั้นได้ขึ้นไปบนสวรรค์แล้ว พวกเขาหลงผิดอย่างร้ายแรงเพียงไร! คำพูดดังกล่าวเป็น
การโยนการใช้อำนาจบาตรใหญ่และความอยุติธรรมที่ร้ายกาจที่สุดไปให้พระเจ้าผู้ทรงรักใคร่และกรุณา
โดยไม่รู้ข้อเท็จจริงเพียงไร! เมื่อดวงตะวันแห่งความงามของพระเยซูหายไปจากสายตาของประชาชนของ
พระองค์ และขึ้นไปสู่สวรรค์ที่สี่ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะบันดาลให้คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งเป็น
พยานหลักฐานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในหมู่ผู้ที่พระองค์สร้าง ให้หายไปได้อย่างไร? จะมีอะไรเหลือจากดวง
ตะวันของพระเยซูที่ลับฟ้าไปให้ประชาชนยึดถือ จนกว่าดวงตะวันแห่งยุคศาสนาของพระ โมฮัมหมัดจะรุ่ง
ขึ้นมา? ภูอะ ไรจะสามารถเป็นสิ่งค้ำจุนและนำทางพวกเขา? ประชาชนดังกล่าวจะกลายเป็นเหยื่อของความ
พิโรธที่พยาบาทของพระเจ้าผู้ทรงพยาบาทที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จ ได้อย่างไร? พวกเขาจะเดือดร้อน
จากการลงโทษโดยกษัตริย์แห่งสวรรค์ได้อย่างไร? เหนืออื่นใดการหลังกรุณาธิคุณของพระเจ้าผู้ทรงโอบอ้อม
อารีจะถูกหยุดได้อย่างไร? มหาสมุทรแห่งความเมตตาปราณีจะหยุดนิ่งได้อย่างไร? เราแสวงหาที่พิงพิงกับ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ให้พ้นจากสิ่งที่ยับยั้งที่พระองค์สร้างเพื่อฝืนเกี่ยวกับพระองค์! พระองค์ทรงความประเสริฐ
เหนือความเข้าใจของพวกเขา!

สหายที่รัก! เวลานี้ขณะที่แสงสว่างของยามเช้าวันแรกของพระเจ้ากำลังปรากฏขึ้นมา ขณะที่
รัศมีของวณะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ : “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าคือแสงสว่างของสวรรค์และโลก” (67) กำลังสาดความ
สว่างมายังมวลมนุษยชาติ ขณะที่วาทะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ : “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประสงค์จะทำให้แสงสว่าง

ของพระองค์เจ้า” (68) กำลังประกาศความถ่วงถ้ำไม่ได้ของวิหารของพระองค์ และพระหัตถ์ที่ทรงอำนาจ เปิดเสรีที่แสดงคำให้การของพระองค์ : “พระองค์ทรงกุมอาณาจักรของทุกสิ่งไว้ในเงื้อมมือของพระองค์” กำลังเหยียดออกมาหาประชาชนและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลก เป็นความถูกต้องที่เราจะเตรียมความ อุดสาหะ เพื่อว่าโดยกรุณาธิคุณและความอารีของพระผู้เป็นเจ้า เราอาจจะได้เข้าไปในนครสวรรค์ : “แท้จริง แล้วเราเป็นของพระผู้เป็นเจ้า” และอาศัยอยู่ในที่อาศัยอันประเสริฐ : “และเรากลับไปสู่พระองค์” โดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้า เป็นหน้าที่ของเจ้าที่จะชำระดวงตาแห่งหัวใจของเจ้าให้ปลอดจากโลกีย์ เพื่อว่า เจ้าจะตระหนักในความไม่มีสิ้นสุดของความรู้สวรรค์ และเห็น สัจธรรมอย่างชัดเจนจนไม่จำเป็นต้องมีข้อ พิสูจน์มาสาริตสภาวะของพระองค์ หรือหลักฐานใดมาเป็นพยานต่อคำให้การของพระองค์

ดูกร ผู้แสวงหาที่รักใคร่! หากเจ้าเห็นอยู่ในอาณาจักรอัน วิสุทธิของวิญญาน เจ้าจะเห็นพระผู้เป็น เจ้าชัดแจ้งและประเสริฐเหนือสิ่งทั้งปวง จงดวงตาของเจ้าจะไม่เห็นสิ่งใดนอกจากพระองค์ “พระผู้เป็นเจ้า อยู่โดยลำพัง ไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์” สถานะนี้สูงส่งยิ่งจนไม่มีคำให้การใดเป็นพยานให้ได้ หรือ หลักฐานใดยืนยันสัจธรรมนี้ได้ดีพอ หากเจ้าสำรวจอาณาจักรศักดิ์สิทธิ์ของสัจธรรม เจ้าจะพบว่าทุกสิ่งเป็น ที่รู้โดยแสงสว่างแห่งการยอมรับพระองค์เท่านั้น พระองค์เป็นที่รู้โดยพระองค์เองเสมอมาและตลอดไป และหากเจ้าอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งพยานหลักฐาน จงพอใจกับสิ่งที่พระองค์เองเปิดเผยไว้ว่า : “ไม่เพียงพอ สำหรับพวกเขาหรือที่เราส่งคัมภีร์ลงมาให้เจ้า?” (69) นี่คือพยานหลักฐานที่พระองค์เองบัญญัติไว้ ไม่มีและ จะไม่มีทางมีข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ : “ข้อพิสูจน์นี้คือพระ วณะของพระองค์ ตัวพระองค์เองคือ พยานหลักฐานของสัจธรรมของพระองค์”

และบัดนี้เราขอวิงวอนประชาชนแห่งคัมภีร์บายน ผู้รู้ทั้งปวง บรรดาปราชญ์ นักบวช และพยาน ทั้งหลายในหมู่พวกเขา อย่าได้ลืมความปรารถนาและคำตักเตือนที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์ของพวกเขา ขอให้ พวกเขาจ้องมองแก่นแท้ของศาสนาของพระองค์ทุกเวลา เพื่อว่าเมื่อพระองค์ผู้ทรงเป็น สาระสวรรค์ของสัจ ธรรม เป็นสภาวะที่ซ่อนเร้นของสิ่งทั้งปวง เป็นบ่อเกิดของแสงสว่างทั้งหมด ถูกแสดงให้เห็นชัด พวกเขา จะไม่ยึดติดกับบางวรรคในคัมภีร์ และทำให้พระองค์ทุกขัทรมานอย่างที่เกิดขึ้นในยุคศาสนาของคัมภีร์โก รอ่าน เพราะแท้จริงแล้วพระองค์ พระผู้ทรงเป็นกษัตริย์แห่งอำนาจสวรรค์ ทรงอนุภาพที่จะดับลมหายใจ แห่งชีวิตของคัมภีร์บายนทั้งเล่มและประชาชนแห่งคัมภีร์บายนทั้งหมด ด้วยอักษรเดียวจากวณะที่น่าพิศวง ของพระองค์ และประทานชีวิตใหม่นิรันดร์ให้แก่พวกเขาด้วยอักษรเดียว ทำให้พวกเขาลุกขึ้นแล้วรีบออกมา จากหลุมศพหินแห่งกิเลสที่เห็นแก่ตัวและไร้สาระของตน จงเอาใจใส่และระวังระไว และระลึกไว้ว่า สิ่ง ทั้งปวงมีจุดสมบูรณอยู่ที่ความเชื่อในพระองค์ การมาถึงยุคของพระองค์ และการมาปรากฏองค์ของพระองค์ “ไม่มีความเคร่งศาสนาในการหันหน้าไปทางตะวันออกหรือตะวันตก แต่ผู้เคร่งศาสนาคือผู้ที่เชื่อในพระผู้

เป็นเจ้าและยุคสุดท้าย” (70) ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์ไบเบิล จงเงี่ยหูฟังสัจธรรมที่เราตักเตือนเจ้า เพื่อว่าเจ้า
จะแสวงหาที่กำบังในร่มเงาที่แผ่คลุมมวลมนุษยชาติในยุคของพระผู้เป็นเจ้า

จบภาคที่หนึ่ง

ภาคที่สอง

แท้จริงแล้วพระองค์ผู้ทรงเป็นดวงตะวันแห่งสังขาร และเป็นผู้เปิดเผยพระผู้มีสภาวะสูงสุด ทรงมี
อริปไตยที่โต้แย้งไม่ได้เหนือทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกตลอดกาล แม้ว่าจะไม่พบมนุษย์คนใดในโลก
ที่เชื่อฟังพระองค์ แท้จริงแล้วพระองค์ไม่ขึ้นกับอำนาจทางโลกทั้งปวงแม้ว่าพระองค์จะขัดสนเป็นที่สุด ดังนี้
เราเปิดเผยความลึกซึ้งทั้งหลายของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าต่อเจ้า และประทานมณีแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์
ให้แก่เจ้า เพื่อเจ้าจะเห็นด้วยปีกแห่งการละวางขึ้นไปสู่ระดับสูงที่ถูกซ่อนเร้นจากดวงตาของมนุษย์

นัยและจุดประสงค์สำคัญที่เป็นรากฐานของวณะเหล่านี้คือ เพื่อจะเปิดเผยและสาธิตต่อผู้ที่มีหัวใจ
และจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ว่า บรรดาพระผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งสังขารและเป็นกระจกสะท้อนแสงแห่ง
เอกภาพสวรรค์ ไม่ว่าจะถูกส่งลงมายังโลกนี้จากที่อาศัยแห่งความรุ่งโรจน์บรมโอรานที่มองไม่เห็น เพื่อ
อบรมวิญญานของมนุษย์และประสาททุกสรรพสิ่งด้วยกรุณาธิคุณในยุคหรือวัฏจักรใดก็ตาม ล้วนได้รับการ
ประสาทด้วยอนุภาพบีบบังคับและอริปไตยที่เอาชนะไม่ได้ เพราะพระผู้เป็นมณีที่ซ่อนเร้นเหล่านี้ เป็น
ทรัพย์สินสมบัติที่ปกปิดไว้และมองไม่เห็นเหล่านี้ เป็นที่เห็นชัดในตัวพระองค์เอง และทรงพิสูจน์ความเป็นจริง
ของวณะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ : “แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้ากระทำตามที่พระองค์ประสงค์และบัญญัติสิ่ง
ที่พระองค์ปรารถนา”

สำหรับทุกหัวใจที่สว่างและหยั่งเห็น เป็นที่ประจักษ์ว่าพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นสาระที่ไม่อาจรู้
พระผู้ทรงสภาวะเป็นเจ้า ทรงความประเสริฐยิ่งเหนือทุกคุณลักษณะของมนุษย์เช่น รูปร่าง การขึ้นการลง
การออกมารถอยกลับ ความรุ่งโรจน์ของพระองค์อยู่เกินกว่าสิ้นของมนุษย์จะสรรเสริญพระองค์ได้
เพียงพอ เกินกว่าหัวใจของมนุษย์จะเข้าใจความลึกซึ้งที่หยั่งไม่ถึงของพระองค์ พระองค์ทรงซ่อนเร้นอยู่
ในอนันตกาลบรมโอรานของสาระของพระองค์ และจะคงอยู่ในสภาวะที่ซ่อนเร้นจากสายตาของมนุษย์ชั่ว
นิรันดร์ “ไม่มีใครมองเห็นพระองค์ แต่พระองค์มองเห็นทุกสิ่ง พระองค์คือพระผู้ทรงความล้ำลึก พระผู้
ทรงสังเกตเห็นทุกสิ่ง” (71) ไม่มีสายสัมพันธ์ของการสื่อสารโดยตรงที่สามารถเชื่อมต่อพระผู้เป็นเจ้ากับผู้
พระองค์สร้าง พระองค์ทรงความประเสริฐเหนือการพราดจากกันและการกลับมาอยู่ร่วมกันทั้งปวงเหนือ
ความใกล้ชิดและความห่างไกลทั้งปวง ไม่มีสัญลักษณ์ใดชี้บ่งว่าพระองค์อยู่หรือไม่อยู่ เนื่องด้วยทุกสิ่งที่อยู่
ในสวรรค์และบนโลกเกิดขึ้นมาโดยวณะเดียวแห่งบัญชาของพระองค์ และทุกสิ่งก้าวออกจากศูนย์กลางเข้าสู่
มาสู่อาณาจักรแห่งการดำรงอยู่ซึ่งเป็นโลกที่มองเห็น โดยความปรารถนาของพระองค์ซึ่งเป็นพระประสงค์
ดั้งเดิมในตัวเอง

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! มีความสัมพันธ์ใดที่ดำรงอยู่หรือความเชื่อมโยงใดที่เป็นไปได้ระหว่าง
พระวณะของพระองค์กับบรรดาผู้ที่ถูกสร้างด้วยพระวณะนั้น ใ้หนักคิดได้หรือ? วณะ : “พระผู้เป็นเจ้าจะ

ให้เจ้าระวังพระองค์เอง” (72) เป็นพยานที่แน่ใจได้ต่อความเป็นจริงของการอภิปรายเหตุผลของเรา และ
วณะ “พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์” คือคำให้การยืนยันที่แน่นอนของสัจธรรม
ของการอภิปรายนี้ ศาสนทูตทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร นักบวช ปราชญ์
และผู้ชาญฉลาดทั้งปวงของทุกรุ่น ต่างยอมรับอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ต่อความไม่สามารถของตนที่จะเข้าใจสาระ
สวรรค์ของสัจธรรมทั้งหมดนี้ และสภาพความไม่สามารถของตนที่จะเข้าใจพระองค์ พระผู้เป็นสภาวะที่
ซ่อนเร้นของทุกสิ่ง

ดังนั้นประตูไปสู่ความรู้เกี่ยวกับพระผู้ทรงดำรงอยู่ก่อนยุคสมัยจึงถูกปิดต่อทุกชีวิต ตามคำกล่าวของ
พระองค์: “กรุณาธิคุณของพระองค์อยู่เหนือทุกสิ่ง กรุณาธิคุณของเราห้อมล้อมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด” พระผู้
เป็นบ่อเกิดแห่งกรุณาธิคุณที่ไม่มีสิ้นสุด ทรงบันดาลมณีที่เรืองรองแห่งความวิสุทธิทั้งหลายให้ปรากฏ
ออกมาจากอาณาจักรของวิญญูณ ในรูปของวรกายอันประเสริฐ และแสดงให้เห็นชัดต่อมวลมนุษย เพื่อว่า
มณีเหล่านี้จะถ่ายทอดความลึกซึ้งของพระผู้ที่มีสภาวะที่ไม่เปลี่ยนแปลงให้แก่โลก และบอกเล่าความล้ำลึก
ของสาระอันไม่รู้สิ้นของพระองค์ พระผู้เป็นกระจกที่วิสุทธิ เป็นอรุโณทัยแห่งความรุ่งโรจน์บรมโบราณ
เหล่านี้ ล้วนเป็นผู้บรรณาธิบายบนพิภพของพระผู้เป็นสุริยะ สาระและจุดประสงค์สุดท้ายของจักรวาล และ
ได้รับความรู้ อานุภาพและอธิปไตยจากพระองค์ ความงามของพระพักตร์ของพระผู้เป็นกระจกเหล่านี้เป็น
เพียงการสะท้อนรูปจำลองของพระองค์ และการเปิดเผยองค์ของพวกเขาคือสัญลักษณ์แห่งความรุ่งโรจน์
อมรของพระองค์ พวกเขาถือค้ำแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและเป็นที่ยึดอัจฉริยภาพสวรรค์ กรุณาธิคุณ
ที่ไม่มีสิ้นสุดถูกส่งผ่านมาจากพวกเขา และแสงสว่างที่ไม่มีเดือนถูกเปิดเผยผ่านมาจากพวกเขา ดังที่พระองค์
ทรงกล่าวไว้ว่า: “ไม่มีความแตกต่างใดๆระหว่างพระองค์และพวกเขา เว้นแต่ว่าพวกเขาคือคนรับใช้ของ
พระองค์ และถูกสร้างด้วยพระองค์” นี่คือนัยสำคัญของคำสอน: “เราคือพระองค์เอง และพระองค์คือเรา
เอง”

คำสอนและคำพูดที่กล่าวถึงใจความของเราโดยตรงมีหลากหลายนานัปการ เราได้ละเว้นจากการคัด
สิ่งเหล่านี้มากแล้วเพื่อเห็นแก่ความรวบรัด ไม่เพียงเท่านั้น สิ่งใดก็ตามที่อยู่ในสวรรค์และสิ่งใดก็ตามที่อยู่
บนโลก คือหลักฐานโดยตรงของการเปิดเผยคุณลักษณะและนามทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าภายในสิ่งนั้น
เนื่องด้วยภายในทุกอะตอมมีสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เป็นพยานหลักฐานที่จับใจของการเปิดเผยแสงสว่างที่ยิ่งใหญ่
ที่สุดนี้ เราคิดว่า หากมิใช่เพราะอานุภาพของการเปิดเผยนี้ จะไม่มีชีวิตใดดำรงอยู่ได้ ดวงอาทิตย์แห่ง
ความรู้ที่ส่องแสงในอะตอมหนึ่งนั้นอำไพเพียงไร และมหาสมุทรแห่งอัจฉริยภาพที่สาบซัดอยู่ในหยดน้ำ
หนึ่งนั้นกว้างใหญ่เพียงไหน! ระดับสูงสุดของการเปิดเผยนี้อยู่ในมนุษย์ผู้ซึ่งในบรรดาสรรพสิ่งทั้งปวง
ได้รับการสวมเสื้อคลุมแห่งพรสวรรค์ดังกล่าว และได้รับเลือกสำหรับความรุ่งโรจน์ของความเป็นเอก

ดังกล่าว เพราะในมนุษย์มีศักยภาพของการเปิดเผยคุณลักษณะและนามทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า ในระดับที่ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นใดเป็นเลิศหรือเหนือกว่า นามและคุณลักษณะทั้งหมดเหล่านี้เป็นความจริงของมนุษย์ ดังที่พระองค์กล่าวไว้ว่า : “มนุษย์คือความลึกลับของเรา และเราคือความลึกลับของมนุษย์” มีวณะมากมายเปิดเผยไว้ในคัมภีร์สวรรค์ที่ศักดิ์สิทธิ์ทุกเล่ม ที่แสดงออกซึ่งใจความที่ล้ำลึกและสูงส่งที่สุดนี้ ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “เราจะแสดงสัญลักษณ์ของเราใน โลกและในตัวพวกเขาเองต่อพวกเขาอย่างแน่นอน” (73) เช่นกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “และในตัวเจ้าเองเช่นกัน : เช่นนั้นเจ้าจะไม่เห็นสัญลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้า หรือ?” (74) และอีกเช่นกันพระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “และอย่าเป็นเหมือนกับพวกที่ลืมพระผู้เป็นเจ้า และดังนั้นพระองค์ได้ทำให้พวกเขาลืมตัวเอง” (75) ที่เกี่ยวเนื่องกันพระองค์ผู้ทรงเป็นกษัตริย์นิรันดร์ ขอให้วิญญาณของทุกคนที่อาศัยอยู่ในวิหารลับเป็นพลีแด่พระองค์ ทรงกล่าวไว้ว่า : “ผู้ที่รู้จักพระผู้เป็นเจ้าคือผู้ที่รู้จักตนเอง”

ดูกร สหายผู้มีเกียรติและน่าชื่นชมนับถือ! เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า หากเจ้าได้ตรวจวณะเหล่านี้ในหัวใจของเจ้า เจ้าจะพบประตูไปสู่อัจฉริยภาพสวรรค์และความรู้ที่ไม่มีสิ้นสุดเปิดออกต่อหน้าเจ้าอย่างแน่นอน

จากที่กล่าวมาเป็นที่ประจักษ์ว่า ทุกสิ่งในสภาวะที่ซ่อนเร้นของคุณ ให้การยืนยันการเปิดเผยนามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าภายในตนเอง แต่สิ่งตามขีดความสามารถของคุณ ซึ่งบังและแสดงออกซึ่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า การเปิดเผยนี้ทั่วถึงและมีอนุภาพยิ่งจนห้อมล้อมทุกสิ่งที่คุณมองเห็นและมองไม่เห็น ดังนี้พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “สิ่งอื่นใดหรือนอกจากพระองค์ที่มีอนุภาพในการเปิดเผยที่พระองค์ไม่มี ซึ่งสามารถแสดงพระองค์ให้ปรากฏ? ดวงตาที่สังเกตไม่เห็นพระองค์นั้นบอด” ทำนองเดียวกัน พระผู้เป็นกษัตริย์นิรันดร์ ทรงกล่าวไว้ว่า : “ไม่มีสิ่งใดที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็น เว้นแต่สิ่งที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็นพระผู้เป็นเจ้าอยู่ภายใน อยู่ก่อนและหลังสิ่งนั้น” เช่นกัน คำสอนของโคเมลเขียนไว้ว่า : “จงมองดู แสงสว่างได้ส่องมาจากยามเช้าแห่งนิรันดร์กาล และดูซิ! คลื่นของแสงนี้ได้ทะลุทะลวงสภาวะที่ซ่อนเร้นของมวลมนุษย์” มนุษย์ซึ่งประเสริฐและสมบูรณ์ที่สุดในสรรพสิ่งทั้งปวง เป็นเลิศกว่าทุกสรรพสิ่งในระดับของการเปิดเผยนี้ และแสดงออกซึ่งความรุ่งโรจน์ของการเปิดเผยนี้ได้บริบูรณ์กว่า และในบรรดามนุษย์ทั้งมวล ผู้ที่เชี่ยวชาญที่สุด โดดเด่นที่สุด และเป็นเลิศที่สุด คือพระผู้แสดงดวงอาทิตย์แห่งจักรวาลให้ปรากฏ ไม่เพียงเท่านั้น ทุกคนนอกจากพระผู้แสดงจักรวาลนี้ ดำรงชีวิตโดยปฏิบัติการณ์ของพระประสงค์ของพระองค์ เคลื่อนไหวและมีชีวิตโดยการหลังกรุณาธิคุณของพระองค์ “หากมิใช่เพราะเจ้าเราจะไม่สร้างสวรรค์ขึ้นมา” ไม่เพียงเท่านั้น ทุกคนเลื่อนหายไปเป็นศูนย์ภาพเมื่ออยู่ ณ เบื้องหน้าอันวิสุทธิของพระองค์ และกลายเป็นสิ่งที่ถูกลืม ลืมของมนุษย์ไม่ทางสรรเสริญพระองค์ได้อย่างสมเกียรติ และคำพูด

ของมนุษย์ไม่มีทางคลี่คลายความลึกซึ้งของพระองค์ พระผู้เป็นวิหารแห่งความวิสุทธิเหล่านี้ เป็นกระจก
ดั่งเดิมที่สะท้อนแสงสว่างของความรุ่งโรจน์ที่ไม่รู้เลื่อนเหล่านี้ เป็นเพียงการแสดงออกของพระผู้ทรงมองไม่
เห็นของพระผู้ทรงมองไม่เห็นทั้งปวง โดยการเปิดเผยแห่งคุณความดีเหล่านี้ นามและคุณลักษณะทั้งหมด
ของพระผู้เป็นเจ้าเช่น ความรู้และอำนาจ อธิปไตยและอำนาจปกครอง ความปรานีและอัจฉริยภาพ ความ
รุ่งโรจน์ ความอารีและกรุณาธิคุณ ถูกแสดงให้เห็นชัด

คุณลักษณะเหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้า มิได้และไม่เคยประทานให้แก่ศาสนทูตบางองค์เป็นพิเศษ
และไม่ให้อีกคนอื่น ไม่เลย ศาสนทูตทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า ธรรมทูตที่วิสุทธิ เป็นที่โปรดปรานและได้รับ
การเลือกสรรทุกองค์โดยไม่มียกเว้น ล้วนเป็นผู้แสดงนามของพระผู้เป็นเจ้า เป็นพรหมกายของคุณลักษณะ
ของพระองค์ ศาสนทูตทั้งหลายแตกต่างกันก็เพียงระดับของการเปิดเผยพระธรรมและอำนาจของแสง
ธรรม ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “เราได้ทำให้อัครสาวกบางองค์เป็นเลิศกว่าองค์อื่น” (76) ดังนั้นเป็นที่
เห็นชัดและประจักษ์ว่า ภายในวิหารของศาสนทูตและผู้ที่เป็นเจ้าเลือกสรรเหล่านี้ มีแสงสว่างแห่ง
นามที่ไม่มีสิ้นสุดและคุณลักษณะที่ประเสริฐทั้งหลายของพระองค์สะท้อนอยู่ แม้ว่าแสงสว่างของบาง
คุณลักษณะเหล่านี้ อาจถูกหรือไม่ถูกเปิดเผยจากวิหารที่เร่องรองเหล่านี้ให้เห็นภายนอกต่อดวงตาของมนุษย์
การที่บางคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ถูกแสดงให้เห็นปรากฏภายนอกโดยพระผู้เป็นสวระแห่งความเปลี่ยววาง
เหล่านี้ มิได้แสดงนัยว่า บรรดาพระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นคลังแห่งนาม
ที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ มิได้ครอบครองคุณลักษณะนั้น ดังนั้นดวงวิญญาณที่สว่างเหล่านี้ พระพักตร์ที่
งดงามเหล่านี้ ล้วนได้รับการประสาทด้วยคุณลักษณะทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าเช่น อธิปไตย อำนาจ
ปกครอง และที่คล้ายกัน แม้ดูจากภายนอกเหมือนว่าพวกเขาสิ้นราชศักดิ์ทางโลก สำหรับทุกดวงตาที่ยัง
เห็น นี่เป็นที่ประจักษ์และเห็นชัด ไม่จำเป็นต้องมีชื่อพิสูจน์หรือหลักฐาน

ใช่แล้ว เนื่องด้วยประชาชนทั้งหลายของโลก ไม่แสวงหาความหมายซ่อนเร้นของวณะศักดิ์สิทธิ์
ของพระผู้เป็นเจ้าจากพระผู้เป็นน้ำพุที่เร่องรองสไตแห่งความรู้สวรรค์ พวกเขาจึงระโหย เป็นทุกข์และ
กระหายอย่างหนัก อยู่ในหุบเขาแห่งความเพื่อฝันอันเหลวไหลและความหลงผิด พวกเขาหลงไปไกลจาก
ธาราที่สดชื่นและดับกระหาย และมารวมตัวกันอยู่รอบเกลือกที่แสบร้อน นกพิราบแห่งนิรันดรกาลพูด
เกี่ยวกับพวกเขาไว้ว่า : “และหากพวกเขาเห็นหนทางแห่งความชอบธรรม พวกเขาจะไม่ไปตามหนทางนั้น
แต่หากพวกเขาเห็นหนทางแห่งความหลงผิด พวกเขาจะไปตามหนทางนั้น นี่เป็นเพราะว่าพวกเขาคือว่า
สัญลักษณ์ของเราเป็นเรื่อง โทหก และไม่เอาใจใส่สัญลักษณ์เหล่านี้” (77)

สิ่งที่เห็นมาในยุคศาสนาที่น่าพิศวงและประเสริฐนี้ ให้การยืนยันเรื่องนี้ วณะศักดิ์สิทธิ์มากมายลง
มาจากนภาแห่งอำนาจและกรุณาธิคุณ กระนั้นไม่มีใครหันมาหาหรือเลิกยึดถือถ้อยคำของมนุษย์ ซึ่งไม่มี

แม้แต่อักษรเดียวที่ผู้พูดเข้าใจสิ่งที่ตนพูด ด้วยเหตุผลนี้ประชาชนจึงสงสัยสังฆกรรมที่แย้งไม่ได้ดังเช่นที่กล่าวมาเหล่านี้ และทำให้ตนเองถูกพรากจากเรชวานแห่งความรู้ของพระเจ้าและทุ่งหญ้าอันรื่นครึแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์

และบัดนี้ขอกลับมาอภิปรายเหตุผลของเราต่อเกี่ยวกับคำถาม : ทำไมอธิปไตยของอิหม่ามกอเอมที่ได้รับการยืนยันอยู่ในคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ และเล่าต่อกันมาโดยดวงดาวที่เรืองแสงทั้งหลายในยุคนาฬิกาของพระโมฮัมหมัด ยังไม่ถูกแสดงให้เห็นชัดแม้แต่น้อย? ไม่เพียงเท่านั้น สิ่งที่เกิดขึ้นกลับตรงกันข้าม สวากและสหายทั้งหลายของพระองค์ไม่ได้เดือดร้อนหรือ? พวกเขายังคงเป็นเหยื่อของการต่อต้านอย่างร้ายแรงของศัตรูไม่ใช่หรือ? ปัจจุบันนี้พวกเขาไม่ได้ใช้ชีวิตอย่างคนที่ตกต่ำและสิ้นกำลังหรือ? ใช่แล้ว อธิปไตยที่กล่าวกันว่าเป็นของอิหม่ามกอเอมและพูดไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายคือความเป็นจริง คือสังฆกรรมที่ไม่มีใครสงสัยได้ อย่างไรก็ตามอธิปไตยนี้ไม่ใช่อธิปไตยที่ปัญญาของมนุษย์จินตนาการอย่างพิสดาร ยิ่งไปกว่านั้นศาสนทูตทั้งหลายในอดีตแต่ละองค์ เมื่อใดก็ตามที่ทรงประกาศการเปิดเผยพระธรรมที่จะมาถึงต่อประชาชนในยุคของตน ได้กล่าวไว้ว่าจะเจองสมถึงอธิปไตยที่พระศาสดาตามพันธสัญญาจะต้องได้รับการประสาท บันทึกต่างๆ ในคัมภีร์ทั้งหลายในอดีตเป็นพยานต่อเรื่องนี้ อธิปไตยนี้ไม่ได้ถือว่าเป็นของอิหม่ามกอเอมแต่เพียงผู้เดียว ไม่เลย คุณลักษณะของอธิปไตย นามและคุณลักษณะอื่นทั้งหมดของพระเจ้า ล้วนประทานให้แก่พระศาสดาทูมองค์ของพระเจ้าเสมอมาและตลอดไป ทั้งที่มาก่อนและหลังอิหม่ามกอเอม เนื่องด้วยพระศาสดาเหล่านี้ดังที่อธิบายไว้แล้ว คือพรหมกายของคุณลักษณะของพระเจ้าเป็นเจ้า พระผู้ทรงมองไม่เห็น พระผู้เปิดเผยความลับสวรรค์

ยิ่งไปกว่านั้นอธิปไตยยังหมายถึงอาณาภาพที่ห้อมล้อมและแทรกซอนทุกสรรพสิ่ง ซึ่งอิหม่ามกอเอมมีอยู่ในตัวและใช้อำนาจนี้ได้ ไม่ว่าพระองค์จะมาปรากฏต่อโลกและสวามราชศักดาแห่งอำนาจปกครองทางโลกหรือไม่ นี่ขึ้นกับความประสงค์และความยินดีของอิหม่ามกอเอมเองเท่านั้น เจ้าจะยอมรับเลยว่าคำว่าอธิปไตย ความมั่งคั่ง ชีวิต ความตาย การพิพากษาและการฟื้นคืนชีพ ที่กล่าวไว้ในคัมภีร์ทั้งหลายในอดีต ไม่ใช่สิ่งที่คนรุ่นนี้นึกคิดและจินตนาการอย่างไร้สาระ ไม่เพียงเท่านั้น อธิปไตยยังหมายถึงอธิปไตยที่อยู่ในตัวของพระศาสดาผู้เป็นดวงตะวันแห่งสังฆกรรมในทุกยุคศาสนา ซึ่งทรงใช้อำนาจนี้ได้ อธิปไตยนี้คืออำนาจเหนือกว่าทางธรรมที่พระองค์ใช้เต็มที่กับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก และจะเปิดเผยตนเองต่อโลกเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม เป็นสัดส่วนโดยตรงกับขีดความสามารถและความพร้อมรับธรรมะของโลก ดังเช่นอธิปไตยของพระโมฮัมหมัดผู้เป็นธรรมทูตของพระเจ้า เป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้ง ในหมู่ประชาชนในปัจจุบัน เจ้าทราบดีว่าอะไรบังเกิดกับศาสนาของพระองค์ในตอนต้นของยุคศาสนา น้ำมือของพวกเขาไม่มีศาสนาและหลงผิด เหล่านักบวชในยุคนั้นและบรรดาผู้ที่ร่วมมือกับพวกเขา ได้ก่อความทุกข์

ทรมานที่น่าสลดเพียงไรให้แก่พระผู้เป็นสวระแห่งจิตวิญญาณ พระผู้มีสภาวะที่บริสุทธิ์และวิสุทธิที่สุด! หนามและพุ่มไม้หนามมากล้นเพียงไรที่พวกเขาโรยไว้บนหนทางของพระองค์! เป็นที่ประจักษ์ว่าประชาชนรุ่นที่น่าเวทนามีด้วยความเพื่อฝืนอันชั่วร้ายของซาตาน ได้ถือว่าการทำให้พระผู้มีสภาวะอมตะนี้บาดเจ็บ คือวิธีการบรรลุความสุขที่ยั่งยืน เนื่องด้วยเหล่านักบวชที่ยอมรับกันในยุคนั้นเช่น อับดุลเลาะห์ อุบาย อานู อามิรผู้เป็นฤาษี คับอิบเน่ อาซราฟและนาซร์อิบเน่ ฮาริสต์ ส่วนปฏิบัติต่อพระองค์ในฐานะที่เป็นผู้รอดอ้าง และประกาศว่าพระองค์เสียดิและเป็นผู้ใส่ร้าย พวกเขากล่าวหาพระองค์อย่างเจ็บปวดจนในการเล่าเรื่องดังกล่าว พระผู้เป็นเจ้าของห้ามน้ำหมึกไม่ให้ไหลออกมา ห้ามปากกาของเราไม่ให้ขยับ ห้ามหน้ากระดาษไม่ให้รองรับ การกล่าวหาด้วยความประสงค์ร้ายเหล่านี้ได้ช่วยประชาชนให้ลุกขึ้นและทรมานพระองค์ และการทรมานนี้ดูร้ายเพียงไรหากเหล่านักบวชในยุคนี้เป็นหัวหน้าผู้ยุยง หากพวกเขาประณามพระองค์ต่อเหล่าสาวกของตน จับพระองค์ออกไปจากหมู่สาวก และประกาศว่าพระองค์เป็นผู้ใส่ร้าย! สิ่งเดียวกันนี้ไม่ได้บังเกิดกับคนรับใช้ผู้ซึ่งตั้งที่ทุกคนเป็นพยานหรือ?

เพราะเหตุผลนี้พระโมฮัมหมัดทรงร้องว่า : “ไม่มีศาสนทูตองค์ใดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าถูกทำร้ายอย่างที่เรานี้” และในคัมภีร์โครออันมีบันทึกการเย้ยคำใส่ร้ายและคำตำหนิพระองค์ทั้งหมด และความเดือดร้อนทั้งหมดที่พระองค์ประสบ จงไปดูคัมภีร์นั้น เพื่อว่าเจ้าจะรับทราบสิ่งที่บังเกิดกับการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ ความระกำลำบากของพระองค์นั้นสาหัสยิ่ง จนเวลาหนึ่งทุกคนหยุดสื่อสารกับพระองค์และสหายทั้งหลายของพระองค์ ใครก็ตามที่สมาคมกับพระองค์จะตกเป็นเหยื่อของความโหดร้ายที่ไม่ผ่อนผันของเหล่าศัตรูของพระองค์

เราจะคิดว่าเฉพาะเพียงท่อนเดียวจากคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เล่มนี้ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกัน หากเจ้าสังเกตว่าจะนี้ด้วยดวงตาที่หยั่งเห็น เจ้าจะเสร์ราโศกและร่ำไห้ไปตลอดชีวิตที่เหลือต่อการถูกทำร้ายของพระโมฮัมหมัด ผู้เป็นธรรมทูตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ถูกประทุษร้ายและกดขี่ วจนะท่อนนี้ถูกเปิดเผย ณ เวลาที่พระโมฮัมหมัดระโหຍอย่างเหนื่อยล้าและทุกข์โศกภายใต้น้ำหนักของการต่อต้านและการทรมานอย่างไม่หยุดหย่อนของประชาชน ท่ามกลางความปวดร้าวนี้ สุรเสียงของเกเบรียลเรียกร้องมาจากซาดราตุร โมนทาฮา เป็นที่ได้ยินว่า : “แต่ถ้าการต่อต้านของพวกเขาสาหัสสำหรับเจ้า หากเจ้าทำได้ จงแสวงหาช่องลงไปได้แผ่นดินหรือบันไดขึ้นไปบนนภา”(78) นัยของวาทะนี้คือ กรณีของพระองค์ไม่มีทางออก พวกเขาจะไม่ยื่นมือจากพระองค์ นอกจากว่าพระองค์จะซ่อนตัวอยู่ใต้แผ่นดินลึกหรือบินขึ้นไปสู่นภา

จงพิจารณาว่า การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันยิ่งใหญ่เพียงไร! จงมองดูซิว่าประมุขจำนวนมากมายเพียงไรคุกเข่าต่อนามของพระองค์! ซาติและราชอาณาจักรจำนวนมากมายเพียงไหนแสวงหาที่กำบังในร่มเงาของพระองค์ แสดงความภักดีต่อศาสนาของพระองค์ และภาควุมิใจในศาสนานี้! ปัจจุบันนี้จากยอดมุขมี

การเย้ยถ้อยคำด้วยความต่ำต้อยเป็นที่สุดขึ้นไปสรรเสริญนามที่วิสุทธิของพระองค์ และจากยอดหอคอยบน
สูงเหล่านี้มีเสียงก้องร้องเรียกประชาชนของพระองค์ให้มาบูชาพระองค์ แม้แต่กษัตริย์ทั้งหลายของโลกที่ไม่
ยอมรับศาสนาของพระองค์ และไม่ยอมถอดกุษาแห่งความไม่เชื่อ ก็ยังสารภาพและยอมรับความยิ่งใหญ่
และราชศักดิ์ที่ทรงอำนาจของพระผู้เป็นดวงตะวันแห่งความเมตตารักใคร่ นี่ดังกล่าวคืออริปไตยทางโลก
ของพระองค์ ซึ่งหลักฐานของอริปไตยนี้เข้ามามองเห็นจากรอบด้าน อริปไตยนี้จะต้องได้รับการเปิดเผยและ
สถาปนาในระหว่างที่พระศาสดาแต่ละพระองค์ของพระผู้เป็นเจ้ามีชีวิตอยู่ หรือหลังจากที่พระองค์เสด็จขึ้น
ไปสู่ที่อาศัยที่แท้จริงในอาณาจักรเบื้องบน สิ่งที่เราเห็นในปัจจุบันเป็นเพียงการยืนยันสัจธรรมนี้ อยากรู้
ตามอำนาจธรรมที่เหนือกว่านี้ที่หมายถึงแต่แรก มีอยู่ภายในและรายล้อมพระศาสดาทั้งหลายตั้งแต่นิรันดร
กาลตราจนนิรันดรกาล และไม่มีวันแยกจากพวกเขาได้แม้จะเดียว อริปไตยของอำนาจธรรมนี้ห้อมล้อม
ทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก

ต่อไปนี่คือหลักฐานของอริปไตยที่ใช้โดยพระโมฮัมหมัด ผู้เป็นดวงตะวันแห่งสัจธรรม เจ้าไม่ได้
ยืนยันหรือว่า พระองค์แยกแสงสว่างจากความมืด แยกผู้ชอบธรรมจากผู้ไม่มีศีลธรรม แยกผู้ที่เชื่อจากผู้ไม่มี
ศาสนา ด้วยวาระก่อนเดียวอย่างไร? สัญลักษณ์และคำพาดพิงทั้งหมดเกี่ยวกับวันแห่งการพิพากษาที่เข้าได้
ยืนยันมาเช่น การฟื้นคืนชีพคนตาย วันแห่งการคิดบัญชี กาพิพากษาครั้งสุดท้ายและอื่นๆ ถูกแสดงให้เห็นชัด
โดยการเปิดเผยวาระก่อนเดี่ยวนี้นี้ วาระที่เปิดเผยไว้เหล่านี้คือพระพรสำหรับผู้ชอบธรรมที่เมื่อได้ยินวาระ
ดังกล่าวก็ร้องอุทานว่า : “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายของเรา เราได้ยืนยันและเชื่อฟังแล้ว” แต่คือคำสาป
สำหรับประชาชนที่ไม่เป็นธรรมที่เมื่อได้ยินก็ยืนยันว่า : “เราได้ยืนยันและชัดเจนแล้ว” วาระเหล่านี้ที่คม
เหมือนกับดาบของพระผู้เป็นเจ้า ได้แยกผู้เชื่อสัตย์จากผู้ไม่มีศาสนา และตัดขาดบิดาจากบุตร เข้าได้เป็น
พยานอย่างแน่นอนแล้วว่า บรรดาผู้ที่กล่าวคำสัจธาในพระองค์และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธพระองค์ ได้ทำ
สงครามกันและแสวงหาทรัพย์สินของกันและกันอย่างไร บิดาจำนวนมากมาฆ่าอะไรได้หนีไปจากบุตร
ของตน คนรักจำนวนมากมาฆ่าอะไรหลีกเลี่ยงผู้ที่รักยิ่งของตน! ดาบวิเศษนี้ของพระผู้เป็นเจ้าเฉียบแหลม
อย่างไรปราณียิ่งจนผ่าความสัมพันธ์ทุกอย่างให้แยกออก! ในอีกด้านหนึ่งจงพิจารณาดูอาณาจักรเชื่อมเข้า
ด้วยกันของพระวาระของพระองค์ จงสังเกตดูว่าในหมู่ผู้ที่ถูกฆาตนาแห่งอิตตาพะอะเมล็ดแห่งความประสงค์
ร้ายและความเกลียดชังมาเป็นเวลาหลายปี ถูกเชื่อมและผสมเข้าด้วยกันด้วยความภักดีของพวกเขาต่อการ
เปิดเผยพระธรรมที่น่าพิศวงและเหนือธรรมดา นี้ จินดูเหมือนว่าพวกเขาออกมาจากท้องเดียวกัน ดังกล่าวคือ
พลังผูกเข้าด้วยกันของพระวาระของพระผู้เป็นเจ้า ที่ผูกหัวใจของบรรดาผู้ที่ละวางทุกสิ่งนอกจากพระองค์
ผู้ซึ่งเชื่อในสัญลักษณ์ทั้งหลายของพระองค์ และดื่มโควารแห่งกรุณาธิคุณที่วิสุทธิจากพระหัตถ์แห่งความ
รุ่งโรจน์ ยิ่งไปกว่านั้นชนชาติมากมายเพียงไรที่มีความเชื่อหลากหลาย มีความเชื่อทางศาสนาที่ขัดแย้งกัน มี

ธรรมชาติทางอารมณ์ที่ขัดกัน ผู้ซึ่งโดยสุคนธรสพื้นชีวิตแห่งวสันตฤดูทางธรรมที่โชนมาจากเรชวานของ พระผู้เป็นเจ้า ได้รับการแต่งกายด้วยเสื้อคลุมแห่งเอกภาพสวรรค์ และดื่มจากถ้วยแห่งความเป็นหนึ่ง ของ พระองค์!

นี่คือนัยสำคัญของวาทะที่รู้จักกันดี : “สุนัขป่าและแกะจะกินอาหารด้วยกัน” (79) จงมองดูความโง่เขลาเบาปัญญาของบรรดาผู้ที่ยังคงคาดหวังเหมือนกับชาติทั้งหลายในอดีตว่า จะได้เห็นเวลาที่สัตว์ป่าเหล่านี้ จะกินอาหารด้วยกันในทุ่งหญ้า! ดังกล่าวคือสภาพที่ต่ำของพวกเขา เราคิดว่า ริมฝีปากของพวกเขาไม่เคยแตะถ้วยแห่งความเข้าใจ และเท้าของพวกเขาไม่เคยย่างบนหนทางแห่งความยุติธรรม นอกจากนี้จะมีประโยชน์อันใดต่อโลกหากสิ่งดังกล่าวเกิดขึ้นจริง? พระองค์ทรงกล่าวไว้เข้าทำเพียงไรเกี่ยวกับพวกเขา : “หัวใจก็มีแต่พวกเขาหาได้เข้าใจ ดวงตาก็มีแต่พวกเขาหาได้มองเห็น!” (80)

จงพิจารณาว่า ด้วยวณะท่อนเดียวนี้ที่ลงมาจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า โลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลกถูกนำมาคิดบัญชีกับพระองค์อย่างไร ใครก็ตามที่ยอมรับสัจธรรมของพระองค์และหันมาหาพระองค์ ผลงานที่ดีของเขามีน้ำหนักกว่ากรรมชั่วของเขา และบาปทั้งหมดของเขาถูกล้างและได้รับการอภัย ดังนี้สัจธรรมของวณะเหล่านี้เกี่ยวกับพระองค์ถูกแสดงให้เห็นชัด : “พระองค์จับไว้ในการคิดบัญชี” ดังนี้พระผู้เป็นเจ้าเปลี่ยนความไม่เป็นธรรมเป็นความชอบธรรม หากเจ้าสำรวจอาณาจักรแห่งความรู้สวรรค์ และหยิ่งความถึกลับของอัจฉริยภาพของพระองค์ ทำนองเดียวกัน ใครก็ตามที่ได้ดื่มถ้วยแห่งความรัก เขาได้รับส่วนแบ่งจากมหาสมุทรแห่งกรุณาธิคุณอนันต์และการหลั่งความปรานีนิรันดร์ และเข้าไปสู่ชีวิตที่มีความศรัทธา ซึ่งเป็นชีวิตสวรรค์ที่นิรันดร์ แต่ผู้ที่หันหนีไปจากถ้วยนี้ถูกส่งไปหาความตายนิรันดร์ พจน์ “ชีวิต” และ “ความตาย” ที่พูดไว้ในคัมภีร์ต่างๆ หมายถึงชีวิตที่มีความศรัทธาและความตายของการไม่เชื่อ ด้วยไม่เข้าใจความหมายของวณะเหล่านี้ ประชาชนทั่วไปจึงปฏิเสธและรังเกียจตัวตนของพระศาสดา พราศตนเองจากแสงสว่างแห่งการนำทางสวรรค์ของพระองค์ และไม่ทำตามตัวอย่างของพระผู้เป็นความงามอมตะนี้

เมื่อแสงสว่างแห่งการเปิดเผยพระธรรมของคัมภีร์โกรอ่าน ถูกจุดขึ้นมาภายในห้องของหัวใจที่วิสุทธิของพระ โมฮัมหมัด พระองค์ส่งผ่านคำวินิจฉัยของยุคสุดท้าย คำวินิจฉัยของการฟื้นคืนชีพ ของการพิพากษา ของชีวิตและความตาย มายังประชาชน ครั้นแล้วธงแห่งการประท้วงต่อต้านถูกสาวขึ้น และประตูแห่งการเยาะเย้ยถูกเปิดออก ดังนี้พระองค์ผู้ทรงเป็นพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า ได้บันทึกสิ่งที่พวกเขาไม่มีศาสนาพูดไว้ว่า : “และหากเจ้ากล่าววว่า ‘หลังจากความตายเจ้าจะได้รับการฟื้นชีวิตอีกอย่างแน่นอน’ พวกเขาไม่มีศาสนาจะร้องอุทานอย่างแน่นอนว่า ‘นี่ไม่ใช่สิ่งใดนอกจากเวทย์มนต์ซัดๆ’” (81) เช่นกันพระองค์ทรงกล่าววว่า : “หากเจ้าเคยพิศวง คำพูดของพวกเขาว่าพิศวงอย่างแน่นอน ‘อะไรกัน! เมื่อเรากลายเป็นฐิติ

เราจะได้รับการฟื้นชีวิตกลับมาเป็นคนใหม่หรือ?” (82) ดังนั้นในอีกวรรคหนึ่งพระองค์อุทานด้วยความพิโรธว่า : “เราเหนื่อยหน่ายกับชีวิตแรกหรือ? กระนั้นพวกเขาสงสัยเกี่ยวกับชีวิตใหม่หรือ!” (83)

เนื่องด้วยบรรดาผู้เชี่ยวชาญในคัมภีร์โกรอ่านและผู้ติดตามตัวอักษรของคัมภีร์นี้ เข้าใจความหมายซ่อนเร้นของวจนะของพระผู้เป็นเจ้าผิดไป และไม่เข้าใจจุดประสงค์พื้นฐานของวจนะเหล่านี้ พวกเขาจึงพยายามสาธิตว่า ตามหลักไวยากรณ์เมื่อใดก็ตามที่พจน์ “อิสฮา” (หมายความว่า “ถ้า” หรือ “เมื่อ”) นำหน้ากริยาอดีต นั่นเป็นการกล่าวถึงอนาคตเสมอ ต่อมาพวกเขาสนใจอย่างยิ่งในการพยายามอธิบายวจนะบางตอนในคัมภีร์ที่ไม่มีพจน์นี้ ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “และมีเสียงแตร ดุซึ! นี่คือนวันที่ถูกคุกคาม! และทุกดวงวิญญาณถูกเรียกมาติดบัญชีกับผู้ผลักดันและพยาน” (84) ในการอธิบายวจนะตอนนี้และตอนต่างๆ ที่คล้ายกัน ในบางกรณีพวกเขาให้เหตุผลว่ามีพจน์ “อิสฮา” แสดงน้อยอยู่ ในบางกรณีพวกเขายืนยันว่าอย่างเหลวไหลว่า เนื่องด้วยวันแห่งการพิพากษาจะมาถึงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ วันนี้จึงถูกกล่าวถึงว่าเป็นเหตุการณ์ในอดีตไม่ใช่อนาคต การใช้เหตุผลอธิบายของพวกเขาไร้สาระเพียงไร! ความดาบอดของพวกเขาสาหัสเพียงไร! พวกเขาไม่ยอมรับเสียงแตรที่เป่าโดยการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัด ซึ่งกล่าวไว้อย่างชัดเจนในพระธรรมนี้ พวกเขาพรวดตนเองจากพระวิญญาณฟื้นชีวิตของพระผู้เป็นเจ้าที่หายใจเข้าไปในแตรนี้ และคาดหวังอย่างโง่เง่าที่จะได้ยินเสียงแตรของเซรฟ์ของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นเพียงหนึ่งในคนรับใช้ของพระองค์! เซรฟ์เองซึ่งเป็นเทวดาแห่งวันพิพากษาและผู้เหมือนเขา ไม่ได้ถูกลิขิตชะตาโดยวาตะของพระโมฮัมหมัดเองหรือ? จงกล่าวว่า : อะไรกัน! เจ้าจะแลกสิ่งที่เป็นประโยชน์สำหรับเจ้ากับสิ่งที่ชั่วร้ายหรือ? สิ่งที่เจ้าแลกเปลี่ยนมาอย่างผิดพลาดนั้นน่าเวทนา! แน่แน่นอนว่าเจ้าเป็นชนชาติชั่วร้ายที่ตกอยู่ในความสูญเสียอย่างสาหัส

ไม่เลย “แตร” หมายถึงเสียงแตรร้องเรียกของการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัด ที่เป่าอยู่ในใจกลางจักรวาล และ “การฟื้นคืนชีพ” หมายถึงการฟื้นของพระองค์เองขึ้นมาประกาศศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์บัญชาผู้ที่ผิดพลาดและหลงผิดให้ลุกขึ้นและรีบออกมาจากหลุมศพหินแห่งร่างกายของพวกเขา สวมพวกเขาด้วยเสื้อคลุมแห่งความศรัทธาที่สวยงาม และกระตุ้นพวกเขาด้วยลมหายใจแห่งชีวิตใหม่ที่นำพิสงว ดังนั้น ณ ชั่วโมงที่พระโมฮัมหมัด พระผู้ทรงความงามสวรรค์ ประสงค์จะเปิดเผยหนึ่งในความลึกซึ้งที่ซ่อนอยู่ในพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์ “การฟื้นคืนชีพ” “การพิพากษา” “สวรรค์” และ “นรก” เกเบรียลซึ่งเป็นสุรเสียงของแรงบันดาลใจ พุดให้ได้ยินว่า : “ในไม่ช้าพวกเขาจะส่ายหัวต่อเจ้าและพุดว่า ‘สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อไร?’ จงกล่าวว่า : ‘อาจจะใกล้แล้ว’” (85) นัยของวจนะเพียงตอนนี้เพียงพอสำหรับประชาชนทั้งหลายของโลก หากพวกเขาไตร่ตรองดูในหัวใจของตน

พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงกรุณา! ชนชาตินี้ได้หลงไกลไปจากหนทางของพระผู้เป็นเจ้าของเพียงไหน! แม้ว่าวันแห่งการฟื้นคืนชีพเริ่มต้นแล้วโดยการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัด แม้ว่าแสงสว่างและสัญลักษณ์ของพระองค์ได้ห้อมล้อมโลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลก กระนั้นชนชาตินี้ก็ยิ่งเยาะเย้ยพระองค์ ถวายตัวให้กับเทวรูปที่เหล่านักบวชในยุคนั้นนึกคิดเอาเองในความเพ้อฝันที่เหลวไหลและไร้สาระของตน และพรากตนเองจากแสงสว่างแห่งกรุณาธิคุณสวรรค์และการหลังความปรานีของพระผู้เป็นเจ้าของ ไซ้แล้ว แผลงปีกแข็งที่นำเวทนาไม่มีทาง ได้กลิ้งสู่คนธรรสแห่งความวิสุทธิ และค้างคาวแห่งความมืดไม่มีทางเผชิญหน้ากับความอำไพของดวงอาทิตย์

สิ่งทั้งหลายดังกล่าวได้เกิดขึ้นในยุคของพระศาสดาทุกองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ ดังที่พระเยซูกล่าว ว่า: “เจ้าต้องเกิดอีกครั้ง” (86) เช่นกันพระองค์ทรงกล่าวว่า: “มนุษย์ไม่สามารถเข้าไปในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของ เว้นแต่ว่าเขาจะเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ สิ่งที่เกิดจากเนื้อหนังคือเนื้อหนัง และสิ่งที่เกิดจากพระวิญญาณคือวิญญาณ” (87) ความหมายของวาทะเหล่านี้คือ ในทุกยุคศาสนาใครก็ตามที่เกิดจากพระวิญญาณ และได้รับการกระตุ้นด้วยลมหายใจของพระผู้แสดงความวิสุทธิ แท้จริงแล้วเขาก็คือพวกที่ได้บรรลุถึง “ชีวิต” และ “การฟื้นคืนชีพ” และได้เข้าไปใน “สวรรค์” แห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าของ และใครก็ตามที่ไม่ใช่พวก เขาถูกส่งไปสู่ “ความตาย” และ “การถูกพราก” ไปสู่ “ไฟแห่งความไม่เชื่อ” และไปหา “ความพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าของ” ในคัมภีร์และบันทึกเหตุการณ์ทั้งหมด ความตาย ไฟ ความตาบอด การขาดความเข้าใจและการได้ยิน คือคำพิพากษาลงโทษบรรดาผู้ที่ริมฝีปากของตนไม่ได้ลื้มด้วยสวรรค์แห่งความรู้ที่แท้จริง และหัวใจของตนถูกพรากจากกรุณาธิคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในยุคของตน ดังที่บันทึกไว้ก่อนหน้านี้ว่า: “หัวใจก็มีแต่พวกเขาหาได้เข้าใจ” (88)

ในอีกวรรคหนึ่งของกอสเปอิลิจิตไว้ว่า: และมาวันหนึ่งบิดาของสาวกคนหนึ่งของพระเยซูตาย สาวกคนนั้นรายงานการตายของบิดาต่อพระเยซู และขอลาไปฝังศพบิดา ครั้นแล้วพระเยซูผู้เป็นสารถีแห่งความปลอ่ยวาง ทรงตอบว่า: “ขอให้คนตายฝังคนตายของพวกเขา” (89)

ทำนองเดียวกันประชาชนสองคนแห่งคูเฟไปหาอิหม่ามอาลี ซึ่งเป็นผู้บัญชาการของผู้ที่ซื่อสัตย์ คนหนึ่งเป็นเจ้าของบ้านหลังหนึ่งและต้องการขายบ้านนี้ อีกคนหนึ่งจะเป็นผู้ซื้อ ทั้งสองตกลงกันว่าควรเขียนสัญญาและทำการซื้อขายโดยให้อิหม่ามอาลีทราบ อิหม่ามอาลีผู้บรรณาธิบายกฎของพระผู้เป็นเจ้าของกล่าวต่อผู้คัดลอกว่า: “จงเขียนว่า: ‘คนตายคนหนึ่งได้ซื้อบ้านจากคนตายอีกคนหนึ่ง บ้านหลังนี้มีขอบเขตสี่ด้าน ด้านหนึ่งเหยียดไปถึงหลุมศพหิน อีกด้านหนึ่งเหยียดไปถึงห้องฝังศพ ด้านที่สามเหยียดไปถึงสิรท ด้านที่สี่เหยียดไปถึงสวรรค์หรือไม่ก็นรก’” จงใคร่ครวญดูว่า หากวิญญาณสองดวงนี้ได้รับการกระตุ้น โดยเสียงแตร

เรื่องเรียกของอิหม่ามอาลี หากทั้งสองขึ้นมาจากหลุมศพแห่งความหลงผิด ทั้งสองย่อมไม่ถูกวินิจฉัยว่าตายอย่างแน่นอน

ในทุกยุคและทุกศตวรรษ จุดประสงค์ของศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าและบรรดาผู้ที่พวกเขาเลือกสรร มิใช่อื่นใดนอกจากจะยืนยันนัยสำคัญทางจิตวิญญาณของพจน์ “ชีวิต” “การฟื้นคืนชีพ” และ “การพิพากษา” หากใครไตร่ตรองวาทะนี้ของอิหม่ามอาลีในหัวใจสักพักหนึ่ง แน่แน่นอนว่าเขาจะค้นพบความลึกกลับทั้งหมดที่ซ่อนอยู่ในพจน์ “หลุมศพ” “หลุมศพหิน” “สิริท” “สวรรค์” และ “นรก” แต่โอ! ช่างแปลกและน่าสงสารเพียงไร! จงดูว่า ประชาชนทั้งหมดถูกจองจำอยู่ภายในหลุมศพหินแห่งอึดตา และถูกฝังอยู่ภายใต้ก้อนบั้งแห่งกิเลสทางโลก! หากเจ้าได้นำน้ำค้างเพียงหยดเดียวจากธาราไสแห่งความรู้สวรรค์ เจ้าจะตระหนักเลยว่า ชีวิตที่แท้จริงไม่ใช่ชีวิตของเนื้อหนัง แต่เป็นชีวิตของวิญญาณ เพราะชีวิตของเนื้อหนังเหมือนกันทั้งมนุษย์และสัตว์ ทว่าชีวิตของวิญญาณมีอยู่แต่ในผู้ที่หัวใจบริสุทธิ์ ที่ได้ดื่มจากมหาสมุทรแห่งความศรัทธาและกินผลไม้แห่งความมั่นใจ ชีวิตนี้ไม่รู้จักตาย และการดำรงอยู่นี้สวมมงกุฎแห่งความเป็นอมตะ ดังที่กล่าวไว้ว่า : “ผู้ที่เป็นศาสนิกชนที่แท้จริงมีชีวิตอยู่ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า” หาก “ชีวิต” หมายถึงชีวิตบนโลกนี้ เป็นที่ประจักษ์ว่าความตายจะต้องมาเอาไป

ทำนองคล้ายกันบันทึกทั้งหลายของคัมภีร์ทั้งหมด เป็นพยานต่อสัจธรรมที่สูงส่งนี้และวณะที่ประเสริฐสุดนี้ ยิ่งไปกว่านั้นวณะท่อนี้ของคัมภีร์โกรอ่าน ซึ่งเปิดเผยไว้เกี่ยวกับฮัมเซห์ผู้เป็น “เจ้าชายของผู้สละชีวิตทั้งหลาย” (90) และอาบู จาห์ล คือหลักฐานที่เร่องรองและคำให้การยืนยันที่แน่นอนของสัจธรรมของคำพูดของเรา : “คนตายที่เรากระตุ้นและบัญญัติแสงสว่างให้เดินในหมู่มนุษย์ จะเป็นเหมือนกับผู้ที่ความเหมือนของตนอยู่ในความมืดได้หรือ ซึ่งเขาจะไม่ออกมาจากความมืดนั้น?” (91) วณะท่อนี้ลงมาจากนภาแห่งพระประสงค์ดั้งเดิมในเวลาที่ยัมเซห์ได้รับการสวมเสื้อกั๊กแห่งความศรัทธาแล้ว และอาบู จาห์ลไม่ผ่อนผันการต่อต้านและความไม่เชื่อของเขา จากบ่อเกิดของอำนาจเบ็ดเสร็จและแหล่งกำเนิดของความวิสุทธิอันนัต์ มีการพิพากษาที่ประสาชีวิตนิรันดร์ให้แก่ฮัมเซห์ และส่งอาบู จาห์ลไปสู่โลกกันตร์ นี่คือนิยามที่ ทำให้ไฟแห่งความไม่เชื่อเจิดจ้าด้วยเปลวที่ร้อนแรงที่สุดในหัวใจของพวกเขาไม่มีศาสนา และช่วยพวกเขาอย่างเปิดเผยให้ปฏิเสธสัจธรรมของพระองค์ พวกเขาเรียกร้องเสียงดังว่า : “ฮัมเซห์ตายไปเมื่อไร? เขาฟื้นขึ้นมาเมื่อไร? ชีวิตดังกล่าวประสาทำให้เขาเมื่อไร?” เนื่องด้วยพวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของคำพูดที่ประเสริฐเหล่านี้ ไม่แสวงหาความรู้แจ้งจากบรรดาผู้บรรดาธิบายศาสนาผู้เป็นที่ยอมรับ เพื่อว่าคำพูดเหล่านี้จะพรมโควสารแห่งความรู้สวรรค์ให้แก่พวกเขา ดังนั้นไฟแห่งความมดร้ายจึงถูกจุดขึ้นในหมู่มนุษย์

เจ้าได้เป็นพยานในปัจจุบันว่า แม้ว่ามีความอ้าไฟอันสว่างไสวของดวงอาทิตย์แห่งความรู้สวรรค์ ประชาชนทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นคนชั้นสูงหรือคนต่ำต้อย ก็ได้ยึดถือแนวทางของบรรดาผู้แสดงความเป็น

เจ้าชายแห่งความมืดที่น่าสมเพช ประชาชนอ่อนน้อมพวกเขาอยู่ตลอดให้ช่วยอธิบายความละเอียดซับซ้อนของศาสนาของพวกเขา และด้วยไม่มีความรู้พวกเขาจึงให้คำตอบที่ไม่สามารถทำให้ชื่อเสียงและเงินทองของตนเสียหาย เป็นที่ประจักษ์ว่า ดวงวิญญาณเหล่านี้ซึ่งดำซ่าและนำเวทนาเหมือนแมลงปีกแข็ง ไม่ได้สัมผัสสายลมแห่งนิรันดรกาลที่ออบวลด้วยชะมดเซียง และไม่เคยเข้าไปในเรขวามแห่งความปีติสวรรค์ ดังนั้นพวกเขาจะ โขยสุคนทรสแห่งความวิสุทธิอันไม่รู้ลึนไปให้ผู้อื่นได้อย่างไร? ดังกล่าวคือแนวทางของพวกเขา และดังกล่าวกจะคงอยู่ตลอดไป ผู้ที่หันมาหาพระองค์และไม่ยอมรับบรรดาผู้แสดงความเป็นชาตานเท่านั้น ที่จะเข้าถึงความรู้ของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้า ดังนี้พระผู้เป็นเจ้าได้ยื่นยันกฎของยุคแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์อีกครั้ง และจารึกกฎนี้ด้วยปากกาแห่งอาณาจักรที่ลับที่ซ่อนอยู่ภายใต้ม่านแห่งความรุ่งโรจน์สวรรค์ หากเจ้าเอาใจใส่วณะเหล่านี้ หากเจ้าได้ตรงความหมายตามตัวอักษรและความหมายซ่อนเร้นของวณะเหล่านี้ เจ้าจะเข้าใจนัยสำคัญของปัญหาที่เข้าใจยากทั้งหมด ที่ในยุคนี้ได้กลายเป็นอุปสรรคที่เอาชนะไม่ได้ที่ขวางกั้นมนุษย์ไม่รู้เกี่ยวกับวันแห่งการพิพากษา เมื่อนั้นเจ้าจะไม่มีปัญหาทำให้เจ้างงใจอีกต่อไป เราขอหวังว่าถ้าเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า เจ้าจะไม่กลับจากชายฝั่งมหาสมุทรแห่งความปรานีสวรรค์อย่างขาดแคลนและกระหาย หรือกลับมาอย่างขัดสนจากที่คุ้มภัยอันไม่รู้ลึนที่หัวใจของเจ้าปรารถนา บัดนี้ขอคู่ว่าการแสวงหาและความอดสาหะของเจ้าจะบรรลุสิ่งใด

ขอกลับมาต่อ : จุดประสงค์ของเราในการอธิบายสังขรณ์เหล่านี้คือ เพื่อจะสาธิตอธิปไตยของพระผู้เป็นกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย จงเป็นธรรม : อธิปไตยนี้ซึ่งโดยการเอ่ยพระวณะเดียว ได้แสดงอิทธิพลแทรกซอน อำนาจเหนือกว่า และราชศักดิ์ที่น่าเกรงขามดังกล่าว อธิปไตยนี้เหนือกว่า หรืออำนาจปกครองทางโลกของกษัตริย์เหล่านี้บนพิภพเหนือกว่า? กษัตริย์เหล่านี้แม้จะหวังไขแผ่นดินและช่วยเหลือคนยากไร้ ก็วางใจได้แก่ความกักตักชั่วแค้นที่แสดงออกภายนอก ส่วนในหัวใจของมนุษย์กษัตริย์เหล่านี้หาได้บันดาลใจให้เกิดเสน่ห์หรือความเคารพ อธิปไตยนี้โดยอำนาจของวณะเดียว ไม่ได้กำราบ กระตุ้นและเพิ่มชีวิตชีวาให้โลกทั้งหมดหรือ? อะไรกัน! ธูลีที่ดำด้อยสามารถเทียบกับพระผู้เป็นพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลายได้หรือ? ลึนใดหรือกล้าเอ่ยถึงความไพศาลของความแตกต่างระหว่างทั้งสอง? ไม่เพียงเท่านั้น การเปรียบเทียบทั้งหมดเปรียบไม่ได้กับที่คุ้มภัยอันศักดิ์สิทธิ์แห่งอธิปไตยของพระองค์ หากมนุษย์ใคร่ครวญดูเขาจะสังเกตเห็นอย่างแน่นอนว่า แม้คนรับใช้ ณ ธรณีประตูของพระองค์ก็ปกครองสรรพสิ่งทั้งปวง! สิ่งนี้มีให้เห็นมาแล้ว และจะถูกแสดงให้เห็นชัดในอนาคต

นี่คือเพียงความหมายหนึ่งของอธิปไตยทางธรรมที่เราได้อธิบายไว้ตามความสามารถและความเปิดรับของประชาชน เพราะพระองค์ พระผู้ทรงขับเคลื่อนทุกชีวิต พระพักตร์ผู้เป็นที่สดุดีนี้ คือบ่อเกิดของอำนาจที่พระผู้ถูกประทุษร้ายนี้ไม่สามารถเปิดเผย และประชาชนที่ไม่คู่ควรนี้ไม่สามารถเข้าใจ พระองค์

ทรงความประเสริฐยิ่งเหนือสิ่งที่มีมนุษย์สรรเสริญอุชิปไตของพระองค์ พระองค์เป็นที่สวดดีเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขาอ้างถึงพระองค์!

และบัดนี้จึงได้ตรองสิ่งนี้ในหัวใจของเจ้า : หากอุชิปไตโดยหมายถึงอุชิปไตและอำนาจปกครองทางโลก หากอุชิปไตแสดงนัยถึงการทำให้ประชาชนและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลกอยู่ในการควบคุม และแสดงความกตัญญูภายนอก ซึ่งดังนี้แล้วบรรดาผู้เป็นที่รักของพระองค์จะได้รับการเชิดชูและมีชีวิตอยู่อย่างสงบสุข ศัตรูทั้งหลายของพระองค์จะตกต่ำและถูกทรมาณ รูปแบบของอุชิปไตนี้ย่อมไม่ใช่ความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าเอง พระผู้เป็นพ่อเกิดของอำนาจปกครองทั้งปวง ซึ่งทุกสิ่งให้การยืนยันราชศักดิ์และอานุภาพของพระองค์ เพราะเจ้าไม่ได้เป็นพยานหรือว่า มนุษยชาติโดยรวมตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของศัตรูทั้งหลายของพระองค์อย่างไร? พวกเขาทั้งหมดไม่ได้หันหนีไปจากหนทางแห่งความยินดีของพระองค์หรือ? พวกเขาไม่ได้ทำสิ่งที่พระองค์ห้ามหรือ และทำสิ่งที่พระองค์บัญชาหรือเปล่า หรือถึงกับไม่ยอมรับและต่อต้านสิ่งที่พระองค์บัญชา? มิตรสหายของพระองค์ไม่เคยเป็นเหยื่อของการใช้อำนาจบาตรใหญ่ของศัตรูของพระองค์หรือ? สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ชัดเจนยิ่งกว่าความอำไพของดวงอาทิตย์เที่ยงวัน

ดูกร ผู้แสวงหาที่ตั้งข้อสงสัย ดังนั้นจงรู้ไว้ว่าอุชิปไตโดยทางโลก ไม่มีและจะไม่มีวันมีค่าในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร ยิ่งไปกว่านั้นหากอำนาจเหนือกว่าและอำนาจปกครองถูกตีความหมายถึงความเป็นใหญ่และอานุภาพทางโลก จะเป็นไปได้เพียงไรสำหรับเจ้าที่จะอธิบายวณะเหล่านี้ : “และแท้จริงแล้วกองทัพของเราจะพิชิต” (92) “พวกเขาอยากจะได้แสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าด้วยปากของพวกเขา : แต่พระผู้เป็นเจ้าประสงค์จะทำให้แสงสว่างของพระองค์เจิดจ้าแม้ว่าพวกไม่มีศาสนาจะรังเกียจแสงนั้น” (93) “พระองค์คือพระผู้ทรงความเด่นเหนือทุกสิ่ง” ทำนองคล้ายกันคัมภีร์โคโรอันเกือบทั้งหมดให้การยืนยันสัจธรรมนี้

หากการโต้เถียงที่เหลวไหลของดวงวิญญาณที่โง่งงและน่ารังเกียจเหล่านี้เป็นความจริง พวกเขาจะไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากปฏิเสธวาทะที่วิสุทธิและคำพาดพิงสวรรค์เหล่านี้ เพราะไม่มีนักรบคนใดบนโลกที่เป็นเลิศและอยู่ใกล้พระผู้เป็นเจ้ากว่าอิมามสุสเซน บุตรของอิมามอาลี ผู้ไม่มีที่เสมอและไม่มีเปรียบปาน “ในโลกไม่มีใครเท่าเทียมหรือเทียบได้กับเขา” กระนั้นเจ้าต้องได้ยืนยันว่าอะไรบังเกิดขึ้นกับเขา “คำสาปของพระผู้เป็นเจ้าอยู่บนหัวของประชาชนที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่!” (94)

หากวณะ “และแท้จริงแล้วกองทัพของเราจะพิชิต” ถูกตีความตามตัวอักษร เป็นที่ประจักษ์ว่าการตีความนี้ไม่เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกสรรและกองทัพของพระองค์ เนื่องด้วยอิมามสุสเซนซึ่งวีรกรรมของเขาเป็นที่เห็นชัดประจักษ์ดวงอาทิตย์ ถูกบดขยี้และปราศ และในที่สุดดื่มด้วยน้ำแห่งการสละชีวิตในคาบิลา ดินแดนแห่งทัพ ทำนองคล้ายกันวณะศักดิ์สิทธิ์ “พวกเขาอยากจะได้แสงสว่างของพระผู้

เป็นเจ้าของปากของพวกเขา : แต่พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์จะทำให้แสงสว่างของพระองค์เจิดจ้าแม้ว่าพวกไม่มีศาสนาจะรังเกียจแสงนั้น” หากตีความวจนะท่อนนี้ตามตัวอักษรก็จะไม่ตรงกับความจริง เพราะในทุกยุคจากภายนอกแล้ว แสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าของทุกคนโดยประชาชนทั้งหลายของโลก และตะเกียงทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของทุกคน เช่นนั้นแล้วจะอธิบายอำนาจเหนือกว่าของอริปไตยของพระผู้เป็นเจ้าของเหล่านี้ได้อย่างไร? อานุภาพของพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของที่จะ “ทำให้แสงสว่างของพระองค์เจิดจ้า” จะหมายความว่าอะไร? ดังที่เห็นแล้วว่าความเกลียดชังของพวกไม่มีศาสนานั้นร้ายกาจยิ่ง จนไม่มีดวงอาทิตย์แห่งธรรมเหล่านี้องค์ใดเคยพบสถานที่กำบัง หรือได้คุ้มภัยน้ำแห่งความสงบ ดวงอาทิตย์แห่งธรรมเหล่านี้ถูกกดขี่อย่างหนัก จนคนที่ต่ำที่สุดก็ทำร้ายพระผู้เป็นสาร์แห่งชีวิตเหล่านี้ได้ตามใจชอบ ประชาชนได้สังเกตและวัดความทุกข์ทรมานเหล่านี้แล้ว ดังนั้นพวกเขาจะสามารถเข้าใจและอธิบายวจนะเหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้าของ วจนะแห่งความรู้โรจน์อันดีท่อนเหล่านี้ได้อย่างไร?

แต่จุดประสงค์ของวจนะท่อนเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่พวกเขานึกคิด ไม่เพียงเท่านั้น พจน์ “อำนาจเหนือกว่า” “อานุภาพ” และ “อำนาจ” แสดงนัยถึงสถานะและความหมายที่ต่างจากนี้โดยสิ้นเชิง ตัวอย่างเช่น จงพิจารณาอานุภาพแทรกซอนของหยดเลือดเหล่านี้ของอิหม่ามสุสเซนที่พรมลงบนแผ่นดิน โดยความศักดิ์สิทธิ์และอานุภาพของเลือดนี้ รุสลินี่มีอำนาจเหนือกว่าและอิทธิพลอะไรต่อร่างกายและวิญญาณของมนุษย์ทั้งหลาย! ถึงขนาดที่ว่าผู้ที่แสวงหาการหายจากความเจ็บป่วย ได้รับการรักษาโดยการสัมผัสกับรุสลินี่ของพื้นดินศักดิ์สิทธิ์นั้น และใครก็ตามที่ปรารถนาจะคุ้มครองทรัพย์สินของตน ได้เอาดินศักดิ์สิทธิ์นั้นมาเก็บไว้ในบ้านเล็กน้อยด้วยความเข้าใจและความศรัทธาที่ไพบุลย์ และปกป้องทรัพย์สินสมบัติของตน เหล่านี้คืออานุภาพของเลือดนี้ที่ปรากฏให้เห็นภายนอก และหากเราจะเล่าคุณที่ซ่อนเร้นของเลือดนี้ พวกเขาจะพูดอย่างแน่นอนว่า : “แท้จริงแล้วเขาถือว่ารุสลินี่เป็นพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลาย และได้ละทิ้งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของโดยสิ้นเชิง”

ยิ่งไปกว่านั้นจงระลึกถึงสภาพแวดล้อมที่น่าอดสูของการสละชีวิตของอิหม่ามสุสเซน จงใคร่ครวญดูความเดียวดายของเขา ดูภายนอกแล้วไม่พบใครที่จะช่วยเขา อ้อมรับของเขาไปฝังอย่างไร และกระนั้นจึงดูในยุคนี้นี้ว่า ผู้คนมากมายเพียงไรจากสุดมุมทั้งหลายของโลก สวมชุดแสงบุญมาแสวงหาบริเวณที่เขาสละชีวิต เพื่อจะได้วางศิระบนธรณีประตูของสลูบของเขา! ดังกล่าวคืออำนาจเหนือกว่าและอานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า! ดังกล่าวคือความรู้โรจน์ของอำนาจปกครองและราชศักดิ์ของพระองค์!

อย่าคิดว่าเพราะว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นหลังจากการสละชีวิตของอิหม่ามสุสเซน ดังนั้นความรู้โรจน์ทั้งหมดนี้ไม่มีประโยชน์สำหรับเขา เพราะวิญญาณที่วิสุทธิดวงนี้เป็นอมตะ ดำเนินชีวิตของพระผู้เป็นเจ้าของ และอาศัยอยู่ในสถานที่วิเวกแห่งความรู้โรจน์บนซัดเคร์ย์แห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันบนสวรรค์ พระผู้เป็น

สาระแห่งชีวิตเหล่านี้คือตัวอย่างที่เร่องรองของการเสียดสละ พวกเขาได้สละและจะยังคงสละชีวิต ทรัพย์สิน วิทยุญาณ ดวงจิต และทุกสิ่งของตนต่อไปในหนทางของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง พวกเขาเป็นพยาน ไม่มีสถานะใดไม่ว่าจะประเสริฐเพียงไร นำหวงแหนมากกว่านี้ เพราะคนรักทั้งหลายไม่มีความปรารถนาใดนอกจากความยินดีของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง และไม่มีจุดมุ่งหมายใดเว้นแต่การกลับไปอยู่ร่วมกับพระองค์

หากเราปรารถนาจะแย้มความลึกซึ้งทั้งหลายของการสละชีวิตของอิหม่ามสุสเซน และเปิดเผยผลของการสละชีวิตนี้ต่อเจ้า หน้ากระดาษเหล่านี้ไม่มีทางพอที่จะบรรจุความหมายได้หมด เราหวังว่าถ้าเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า สายลมแห่งความปรานีจะพัดพา และวสันตฤดูทางธรรมจะสวมเสื้อคลุมแห่งชีวิตใหม่ให้แก่ต้นไม้แห่งชีวิต เพื่อที่เราจะค้นพบความลึกซึ้งทั้งหลายของอัจฉริยภาพสวรรค์ และไม่ขึ้นกับความรู้เกี่ยวกับทุกสิ่ง โดยการบริบาลของพระองค์ เรายังไม่เห็นใครนอกจากดวงวิญญาณจำนวนหยิบมือที่ขัดสนชื่อเสียง ที่บรรลุถึงสถานะนี้ ขอให้อนาคตเปิดเผยสิ่งที่การพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าจะตัดสิน และวิหารแห่งประกาศิตของพระองค์จะเปิดเผย ดังนั้นเราเล่าความมหัศจรรย์ของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าให้แก่เจ้า และบรรเลงทำนองเพลงสวรรค์เข้าไปในหูของเจ้า เพื่อเจ้าจะบรรลุถึงสถานะแห่งความรู้ที่แท้จริง และได้ทานผลไม้ของสถานะนี้ ดังนั้นเจ้าจึงรู้ไว้เป็นที่แน่นอนว่า ดวงอาทิตย์แห่งราชศักดิ์สวรรค์เหล่านี้แม้ที่อาศัยของพวกเขาจะอยู่กับฐิติ แต่ที่พักที่แท้จริงของพวกเขาคือที่ประทับแห่งความรุ่งโรจน์ในอาณาจักรเบื้องบน แม้ว่าไร้สิ้นทรัพย์สินสมบัติทางโลก พวกเขาก็เห็นอยู่ในอาณาจักรแห่งความร่ำรวยที่วัดไม่ได้ และขณะที่ถูกทดสอบอย่างเจ็บปวดในกำมือของศัตรู พวกเขาก็ประทับอยู่บนมือขวาแห่งอนุภาพและอธิปไตยสวรรค์ ท่ามกลางความมืดแห่งความตกต่ำของพวกเขา ก็มีแสงสว่างแห่งความรุ่งโรจน์ที่ไม่รู้เลื่อนต้องมายังพวกเขา และสัญลักษณ์แห่งอธิปไตยที่เอาชนะไม่ได้หลังมายังความช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ของพวกเขา

ดังนั้นพระเยซูบุตรของแมรี วันหนึ่งขณะนั่งอยู่และกล่าวเป็นทำนองของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเอ่ยวาตะเหล่านี้ : “คูกร ประชาชน! อาหารของเราคือหญ้าในทุ่งที่เราใช้ระงับความหิว เติงของเราคือฐิติ ตะเกียงของเราตอนกลางคืนคือแสงจันทร์ และไม้ของเราคือเท้าของเราเอง จงมองดูว่าใครบนพิภพหรือที่ร่ำรวยกว่าเรา? ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าเป็นพยาน! ทรัพย์สินสมบัติเป็นพันๆ รายล้อมความยากจนนี้ และอาณาจักรแห่งความรุ่งโรจน์มากมายปรารถนาความตกต่ำนี้! หากเจ้าเข้าถึงหยดเดียวของมหาสมุทรแห่งความหมายซ่อนเร้นของวาตะเหล่านี้ เจ้าจะละทิ้งโลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลกแน่นอน และจะเผาผลาญตัวเจ้าเองในเปลวไฟที่ไม่รู้ดับประจวบกับนิรันดร์

ทำนองเดียวกันเป็นที่เล่ากันว่า วันหนึ่งสหายคนหนึ่งบ่นเกี่ยวกับความยากจนของตนเองต่ออิหม่ามซาเดค ครั้นแล้วอิหม่ามซาเดคผู้เป็นความงามอมตะตอบว่า : “แท้จริงแล้วเจ้าร่ำรวยและได้ค้ำน้ำแห่งความ

มั่งคั่ง” ดวงวิญญาณที่เดือดร้อนด้วยความยากจนนี้ถึงนต่อวาทะที่เอ่ยโดยไบหน้าที่เรื่องรองนี้และกล่าวว่า : “ความร่ำรวยของข้าพเจ้าอยู่ที่ไหน ข้าพเจ้าไม่มีแม้แต่เหรียญเดียว?” ครั้นแล้วอหิมามซาเดคให้ข้อสังเกตว่า : “เจ้าไม่มีความรักของเราหรือ?” เขาตอบว่า : “ใช่แล้ว ข้าพเจ้ามีความรักของท่าน ข้าแต่ท่านผู้เป็นเชื้อสายของศาสนทูตของพระเจ้า!” และอหิมามซาเดคถามเขาว่า : เจ้าจะแลกความรักนี้กับหนึ่งพันดินาหรือ?” เขาตอบว่า : “ไม่เลย ข้าพเจ้าจะไม่มีวันแลกแม้จะให้โลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลกแก่ข้าพเจ้า!” จากนั้น อหิมามซาเดคกล่าวว่า : “ผู้ที่มีทรัพย์สินสมบัติดังกล่าวจะถูกเรียกว่าจนได้อย่างไร?”

ความยากจนนี้และความร่ำรวยเหล่านี้ ความตกต่ำและความรุ่งโรจน์นี้ อำนาจปกครองนี้ อานุภาพ และที่คล้ายกัน ที่ดวงตาและหัวใจของดวงวิญญาณที่ทะนงและโง่งมเหล่านี้มุ่งหวัง ล้วนเลื่อนหายไปเป็นศูนย์ภาพโดยสิ้นเชิงในราชสำนักนั้น! ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “ดูกร มนุษย์ทั้งหลาย! เจ้าเป็นยาจกที่ต้องอาศัยพระเจ้าเป็นเจ้า แต่พระเจ้าคือผู้ร่ำรวย พระผู้ทรงเพียงพอในตัวเอง” (95) ดังนั้น “ความร่ำรวย” หมายถึงการไม่ขึ้นกับสิ่งใดนอกจากพระเจ้า และ “ความยากจน” หมายถึงการไม่มีสิ่งที่เป็นของพระเจ้า เป็นเจ้า

ทำนองคล้ายกันจงระลึกถึงวันที่ชาวอิวมาล้อมพระเยซูบุตรของแมรี และกดดันพระองค์ให้สารภาพว่าอ้างตนเป็นพระเมสซียะห์และศาสนทูตของพระเจ้า เพื่อว่าพวกเขาจะประกาศว่าพระองค์เป็นผู้ไม่มีศาสนา และตัดสินประหารชีวิตพระองค์ จากนั้นพวกเขานำตัวพระองค์ พระผู้เป็นดวงตะวันบนนภาแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ไปหาไฟเลทและคาซาฟาสซึ่งเป็นนักบวชชั้นนำของยุคนั้น พระระดับหัวหน้ามาชุมนุมกันในวัน และประชาชนจำนวนมากเช่นกันมาชุมนุมกันเพื่อจะเป็นพยานต่อความทุกข์ทรมานของพระองค์ เยาะเย้ยและทำให้พระองค์บาดเจ็บ แม้ว่าพวกเขาย้ำถามพระองค์โดยหวังว่าพระองค์จะสารภาพการอ้างตน กระนั้นพระเยซูเงียบและไม่พูด ในที่สุดผู้ที่ถูกคำสาปของพระเจ้าลุกขึ้นเข้าไปหาพระเยซู ให้พระองค์กล่าวคำสัตย์สาบานว่า “เจ้าไม่ได้อ้างตนเป็นพระเมสซียะห์ของพระเจ้าหรือ? เจ้าไม่ได้กล่าวว่า ‘เราคือกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย วาทะของเราคือวาทะของพระเจ้า และเราคือผู้ละเมิดวันซาบาท’ หรือหรือ?” ครั้นแล้วพระเยซูเงยศีรษะขึ้นและกล่าวว่า : “เจ้ามองไม่เห็นบุตรแห่งมนุษย์นั่งอยู่บนมือขวาแห่งอำนาจและอำนาจหรือ?” เหล่านี้คือวาทะของพระองค์ และกระนั้นจงพิจารณาดูว่า คุณภายนอกแล้วพระองค์ไม่มีอานุภาพอะไรเลยเว้นแต่อานุภาพภายในที่เป็นของพระเจ้า ซึ่งห้อมล้อมทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก เราจะเล่าเรื่องทุกสิ่งที่ยังเกิดกับพระองค์หลังจากที่พระองค์เอ่ยวาทะเหล่านี้ได้อย่างไร? เราจะพรรณนาพฤติกรรมที่ชั่วร้ายของพวกเขาที่กระทำต่อพระองค์อย่างไร? สุดท้ายแล้วพวกเขาถมความทุกข์ทรมานใส่บนตัวคนที่วิสุทธิของพระองค์ จนพระองค์บินขึ้นไปสู่สวรรค์ที่สี่

เป็นที่บันทึกไว้เช่นกันในกอสเปวโดยลุดว่า วันหนึ่งพระเยซูเดินผ่านชาวยิวคนหนึ่งที่อยู่เป็น อัมพาตและนอนอยู่บนที่นอน เมื่อชาวยิวผู้นี้เห็นพระองค์ เขารู้ว่าพระองค์คือใครและร้องขอความช่วยเหลือ จากพระองค์ พระเยซูกล่าวต่อเขาว่า : “จงลุกขึ้นจากเตียงของเจ้า บาปของเจ้าได้รับการอภัย” ชาวยิวจำนวน หนึ่งที่ยืนอยู่ที่นั่นคัดค้านว่า : “ใครสามารถให้อภัยบาปได้นอกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเท่านั้น?” พระองค์อ่าน ความคิดของพวกเขาออกทันที พระเยซูทรงตอบพวกเขาว่า : “เป็นเรื่องง่ายกว่าที่จะพูดกับผู้ที่ป่วยเป็น อัมพาตว่า จงลุกขึ้น เก็บเตียงของเจ้าและเดิน หรือพูดว่าบาปของเจ้าได้รับการอภัย?” (96) นี่คือนิยายที่ แท้จริง และคืออำนาจของบรรดาผู้ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเลือกสรร! สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ที่เรากล่าวซ้ำๆ และ รายละเอียดทั้งหลายที่เราคัดมาจากแหล่งต่างๆ มากมาย ไม่มีจุดประสงค์อื่นใดนอกจากจะช่วยให้เจ้าเข้าใจ ความหมายของคำพาดพิงต่างๆ ในวาตะของบรรดาผู้ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเลือกสรร เพื่อว่าบางวาตะเหล่านี้จะไม่ ทำให้เท้าของเจ้าสั้นหรือหัวใจของเจ้าตระหนก

ดังนั้นเราจะได้ก้าวมันไปบนหนทางแห่งความมั่นใจ เพื่อว่าสายลมที่พัดมาจากทงหญ้าแห่งความยินดี ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จะ โขยสุคนทรสแห่งการเป็นที่ยอมรับของสวรรค์มายังเรา และพาให้เราผู้ซึ่งจะต้องตาย และหายไป ไปถึงอาณาจักรแห่งความรุ่งโรจน์อนันต์ เมื่อนั้นเจ้าจะเข้าใจความหมายซ่อนเร้นของอธิปไตย และที่คล้ายกันที่พูดไว้ในคำสอนและคัมภีร์ต่างๆ ยิ่งไปกว่านั้นเป็นที่ประจักษ์และทราบต่อเจ้าแล้วว่า สิ่ง ต่างๆ ที่ชาวยิวและคริสเตียนยึดถือ และการหาเรื่องที่พวกเขาถ่มใส่ความงามของพระโมฮัมหมัด สิ่งเดียวกัน เหล่านี้เป็นที่สนับสนุนในยุคนี้โดยประชาชนแห่งคัมภีร์โบราณ และเห็นได้จากการประณาม “จุดปฐมของ คัมภีร์ไบเบิล” ของพวกเขา ขอให้ดวงวิญญาณของทุกคนที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรแห่งการเปิดเผยพระธรรม สวรรค์เป็นพลีแด่พระองค์! จงมองดูความเบาปัญญาของพวกเขา : พวกเขาเอ่ยถ้อยคำเดียวกันที่เอ่ยโดย ชาวยิวในอดีต และหาว่าไม่! วจาเกี่ยวกับพวกเขาถูกต้องและเป็นจริงเพียงไร : “ปล่อยให้พวกเขาสนุกกับ การหาเรื่อง!” (97) “ดูกร พระโมฮัมหมัด! ขณะที่เจ้ามีชีวิต พวกเขาคลั่งด้วยความเพื่อฝันอันไร้สาระ” (98)

เมื่อพระเจ้าผู้มองไม่เห็น พระผู้เป็นนิรันดร์ พระผู้เป็นสาระสวรรค์ บันดาลให้ดวงตะวันแห่งพระ โมฮัมหมัดรุ่งขึ้นมาบนขอบฟ้าแห่งความรู้ สิ่งหนึ่งที่เหล่านักบวชยิวนำมาหาเรื่องพระองค์คือ หลังจากพระ โมเสสไม่ควรมีศาสนทูตถูกส่งมาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ไซแล้ว มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ทั้งหลายเกี่ยวกับดวง วิญญาณหนึ่งที่จะต้องถูกแสดงให้เห็นชัด ผู้ซึ่งจะทำให้ศาสนาของพระโมเสสก้าวหน้าและส่งเสริม ประโยชน์ของประชาชนของพระองค์ เพื่อว่ากฎของยุคศาสนาของพระโมเสสจะห้อมล้อมทั้งพิภพ ดังนั้นใน คัมภีร์ของกษัตริย์แห่งความรุ่งโรจน์อนันต์ พระองค์ได้กล่าวถึงถ้อยคำที่เอ่ยโดยบรรดาผู้ที่ร้อนรนไปในหุบ เขาแห่งความห่างไกลและความหลงผิด : “ชาวยิวกล่าวว่า ‘มือของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าถูกถ่มใส่’ มือของพวกเขา

เองถูกล่ามโซ่! และพวกเขาถูกสาปสำหรับสิ่งที่ได้พูดไป ไม่เลย มือทั้งสองของพระองค์เหยียดออก!” (99)
“มือของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเหนือมือของพวกเขา” (100)

แม้ว่าบรรดาผู้เชื่อชาวอูในคัมภีร์โคโรอันได้เล่าสภาพแวดล้อมของการเปิดเผยวณะท่อนี้ในลักษณะแตกต่างกันมากมาย กระนั้นเจ้าควรพยายามเข้าใจจุดประสงค์ของวณะท่อนี้ พระองค์ทรงกล่าวว่า : สิ่งที่ชาวอูนึกคิดนั้นผิดอย่างไร? มือของพระเจ้าผู้เป็นกษัตริย์ในความจริง พระผู้ทรงบันดาลให้พระพักตร์ของพระโมเสสถูกแสงให้เห็นชัด และประทานเสื้อคลุมแห่งความเป็นศาสนทูตให้แก่พระโมเสส มือของพระเจ้าผู้ที่เป็นเช่นนี้ถูกล่ามโซ่และตีตรวนได้อย่างไร? เป็นที่นึกคิดได้อย่างไรว่าพระองค์ไม่สามารถขูธรรมทูตอีกองค์หนึ่งขึ้นมาหลังจากพระโมเสส? จงมองดูความเหลวไหลของคำพูดของพวกเขา : คำพูดดังกล่าวได้หลงไปจากหนทางแห่งความรู้และความเข้าใจไกลเพียงไหน! จงสังเกตดูในยุคนี้เช่นกันว่า ประชาชนทั้งหมดเหล่านี้ได้สาละวนอยู่กับความเหลวไหลที่โง่เง่าดังกล่าวอย่างไร เป็นเวลากว่าหนึ่งพันปีพวกเขาได้สวดวณะท่อนี้ และประกาศคำตักเตือนชาวอูโดยไม่ตั้งใจ หารู้ไม่ว่าพวกเขาเองก็กำลังพูดความรู้สึคนึกคิดและความเชื่อของประชาชนชาวอูอย่างเปิดเผยและเป็นการส่วนตัว! แน่แน่นอนว่าเจ้าทราบการโต้แย้งที่เหลวไหลของพวกเขาว่า การเปิดเผยพระธรรมทั้งหมดสิ้นสุดแล้ว อานนแห่งความปรานีสวรรค์ถูกปิดแล้ว จะไม่มีดวงอาทิตย์ขึ้นมาจากอูโธทัยแห่งความวิสุทธิอันศักดิ์อีก มหาสมุทรแห่งความอารีนิรันดร์หยุดนิ่งแล้วตลอดกาล และจากวิหารแห่งความรุ่งโรจน์บรมโบราณจะไม่มีการแสดงธรรมทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของให้เห็นชัดอีกต่อไป ดังกล่าวคือระดับความเข้าใจของประชาชนที่จิตใจคับแคบและน่ารังเกียจเหล่านี้ ประชาชนเหล่านี้นึกคิดว่า การหลังไหลกรณาธิคุณที่ห้อมล้อมทุกสิ่งและความปรานีที่เหลือนั้นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งไม่มีจิตใจคาดคิดได้ว่าจะมีการหยุดได้ ได้หยุดแล้ว พวกเขาลุกขึ้นจากรอบด้านและเตรียมการใช้อำนาจบาตรใหญ่ พยายามเป็นที่สุดที่จะดับเปลวไฟของพุ่มไม้ลูกไฟ ม้าของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของด้วยความเพื่อฝันอันไร้สาระของตน หารู้ไม่ว่าครอบครัวแห่งอานุภาพจะคุ้มครองตะเกียงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในที่มั่นอันทรงอำนาจของตน ชนชาตินี้ตกอยู่ในความขัดสนสุดๆ ซึ่งเพียงพอสำหรับพวกเขาอย่างแน่นอน เนื่องด้วยพวกเขามองไม่เห็นจุดประสงค์ที่แท้ และไม่รู้เกี่ยวกับความลึกลับและแก่นของศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เพราะกรณาธิคุณสูงสุดและเป็นเลิศที่สุดที่ประทานให้แก่มนุษย์คือกรณาธิคุณแห่ง “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระเจ้า” และการยอมรับพระองค์ ซึ่งสัญญาไว้กับประชาชนทั้งหมด นี่คืกรณาธิคุณระดับสูงสุดที่ประทานให้แก่มนุษย์โดยพระเจ้าผู้ทรงอารี พระผู้ดำรงอยู่ก่อนยุคสมัย และคือความอารีที่ไพบูลย์และเต็มเปี่ยมที่ประทานให้แก่บรรดาผู้ที่พระองค์สร้าง ไม่มีใครในชนชาตินี้ที่ได้รับกรณาธิคุณและความอารีนี้ หรือได้รับเกียรติของความเป็นเอกที่ประเสริฐสุดนี้ วณะท่อนี้เปิดเผยไว้มากมายเท่าไรเป็นพยานอย่างชัดแจ้งต่อสังขรณ์ที่มีน้ำหนักที่สุดและใจความที่ประเสริฐนี้! กระนั้นพวกเขาได้ปฏิเสธและเข้าใจสังขรณ์

นี้ผิดไปตามกิเลสของตนเอง ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “สำหรับพวกที่ไม่เชื่อในสัญลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้า หรือไม่เชื่อว่าตนจะมีวันได้พบพระองค์ คนเหล่านี้จะสิ้นหวังด้วยความปรานีของเรา และการลงโทษที่สาหัสรอคอยพวกเขาอยู่” (101) เช่นกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “พวกที่คิดอยู่ในใจว่าตนจะพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นนายของตน และจะกลับไปสู่พระองค์” (102) เช่นกันในอีกกรณีหนึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยว่า : “พวกที่ถือว่าตนจะต้องพบกับพระผู้เป็นเจ้าแน่นอนกล่าวว่า ‘บอแยกไหนดที่กองทัพขนาดเล็กได้พิชิตกองทัพที่มีกำลังมากมาย!’” (103) ยังมีในอีกกรณีหนึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยว่า : “เช่นนั้นขอให้ผู้ที่หวังจะพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นนายของตน ทำงานที่ชอบธรรม” (104) และเช่นกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “พระองค์จัดระเบียบทุกสิ่ง พระองค์ทำสัญลักษณ์ของพระองค์ให้ชัดเจน เพื่อว่าเจ้าจะมีศรัทธามั่นในการพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นนายของเจ้า” (105)

ชนชาตินี้ไม่ยอมรับวจนะก่อนเหล่านี้ทั้งหมดที่ให้การยืนยันความเป็นจริงของ “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” อย่างแน่วใจได้ ไม่มีใจความใดที่เน้นไว้ชัดเจนกว่านี้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย แม้กระนั้นพวกเขาก็ได้ปรากฏตนเองจากตำแหน่งที่สูงส่งและประเสริฐสุดนี้ สถานะที่รุ่งโรจน์และยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ บางคนโต้แย้งว่า “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึง “การเปิดเผย” องค์ของพระผู้เป็นเจ้าในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ หากพวกเขายืนยันว่า “การเปิดเผย” องค์ของพระผู้เป็นเจ้า หมายถึง “การเปิดเผยอย่างทั่วถึง” เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่า การเปิดเผยดังกล่าวมีอยู่แล้วในทุกสิ่ง สัจธรรมของเรื่องนี้เราได้พิสูจน์แล้ว เนื่องด้วยเราได้สาธิตแล้วว่า ทุกสิ่งคือผู้รับและผู้เปิดเผยความอำไพของกษัตริย์ในอุดมคตินี้ และสัญลักษณ์ทั้งหลายของการเปิดเผยดวงอาทิตย์นี้ที่เป็นแหล่งกำเนิดความอำไพทั้งหมด มีอยู่และเห็นชัดอยู่ในกระจกของชีวิตทั้งหลาย ไม่เพียงเท่านั้น หากมนุษย์จ้องดูด้วยดวงตาที่ยังเห็นธรรม เขาจะมองเห็นว่าไม่มีสิ่งใดดำรงอยู่ได้โดยปราศจากการเปิดเผยความอำไพของพระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นกษัตริย์ในอุดมคติ จงพิจารณาว่าสรรพสิ่งทั้งปวงให้การยืนยันอย่างจับใจต่อการเปิดเผยแสงสว่างนี้ภายในตนเองอย่างไร จงมองดูภายในทุกสิ่งว่า อานนทั้งหลายของเรชวานของพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดไว้อย่างไร เพื่อว่าผู้แสวงหาทั้งหลายจะได้ไปถึงนครแห่งความเข้าใจและอัจฉริยภาพ และเข้าไปในอุทยานแห่งความรู้และอานูภาพ ภายในทุกอุทยานพวกเขาจะมองเห็นเจ้าสาวลึกลับแห่งความหมายซ่อนเร้นเป็นที่เกิดพูนอยู่ภายในห้องแห่งวาทะ ด้วยความสว่างามเป็นที่สุดและทรงเครื่องเต็มที วจนะเกือบทั้งหมดในคัมภีร์โกรอ่านซึบ่งและเป็นพยานต่อใจความของธรรมะนี้ วจนะ : “ไม่มีสิ่งใดที่ไม่ได้สรรเสริญพระองค์” (106) คือคำให้การยืนยันที่จับใจ และ “เราใส่ใจทุกสิ่งและจดเอาไว้” (107) คือพยานที่เชื้อสัจย์ของใจความนี้ บัดนี้หาก “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึงการเข้าถึงความรู้ของการเปิดเผยดังกล่าว เป็นที่

ประจักษ์ว่ามวลมนุษย์ได้พบเห็นการปรากฏพระพักตร์ที่ไม่มีเปลี่ยนแปลงของกษัตริย์ผู้ไม่มีที่เสมอนี้แล้ว เช่นนั้นทำไมจึงจัดการเปิดเผยดังกล่าวอยู่ที่วันแห่งการฟื้นคืนชีพ?

และหากพวกเขายืนยันว่า “การปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึง “การเปิดเผยองค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่เฉพาะเจาะจง” ที่ซูฟิบางคนกล่าวไว้ว่าเป็น “การหลังที่วิสุทธิที่สุด” หากนี่คือการเปิดเผยสาระของพระผู้เป็นเจ้าเอง เป็นที่ประจักษ์ว่าสิ่งนี้อยู่ในความรู้สวรรค์ชั่วนิรันดร์ สมมุติว่าข้อสันนิษฐานนี้เป็นจริง “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” นั้นนี้เป็นไปไม่ได้อย่างชัดเจนสำหรับทุกคน เนื่องด้วยการเปิดเผยนี้ถูกจำกัดอยู่ที่สาระที่ซ่อนเร้นที่สุดซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดเข้าถึงได้ “หนทางถูกปิดกั้น และการแสวงหาทั้งหมดถูกปฏิเสธ” ปัญหาของบรรดาผู้ที่สวรรค์โปรดปรานไม่ว่าจะบินสูงแค่ไหน ไม่มีทางเข้าถึงสถานะนี้ เช่นนั้นความเข้าใจของปัญหาที่จำกัดและถูกปิดกั้นทั้งหลายจะยิ่งเข้าไม่ถึงเพียงไร

และหากพวกเขาบอกว่า “การปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึง “การเปิดเผยองค์ของพระผู้เป็นเจ้าระดับที่สอง” ซึ่งได้รับการตีความว่าเป็น “การหลังที่วิสุทธิ” ก็จำเป็นต้องยอมรับว่าสิ่งนี้เป็นความจริงของสรรพโลก นั่นคือ ในอาณาจักรแห่งการปรากฏองค์ดั้งเดิมของพระผู้เป็นเจ้า การเปิดเผยดังกล่าวถูกจำกัดอยู่ที่ศาสนทูตทั้งหลายและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร เนื่องด้วยไม่มีใครที่ยิ่งใหญ่กว่าศาสนทูตเคยดำรงอยู่ในสรรพโลก ทุกคนยอมรับและเป็นพยานต่อสัจธรรมนี้ ศาสนทูตทั้งหลายและบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกสรรเหล่านี้ คือผู้รับและผู้เปิดเผยคุณลักษณะและนามทั้งหมดที่ไม่มีเปลี่ยนแปลงของพระผู้เป็นเจ้า คือกระจกที่สะท้อนแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าที่ถูกต้องอย่างแท้จริง สิ่งใดก็ตามที่เป็นความจริงของพวกเขา ในความเป็นจริงแล้วเป็นความจริงของพระผู้เป็นเจ้าเอง พระผู้ทรงมองเห็นและพระผู้ทรงมองไม่เห็น การรู้จักพระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นจุดกำเนิดของทุกสิ่งและการพบเห็นพระองค์ เป็นไปไม่ได้นอกจากโดยการรู้จักและพบเห็นพระผู้เป็นชีวิตที่เรีองรองเหล่านี้ ที่มาจกดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม ดังนั้นการพบเห็นการมาปรากฏของดวงอาทิตย์ที่วิสุทธิเหล่านี้ คือการพบเห็น “การปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” ความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดเผยจากความรู้ของพวกเขา ความเฉลียวของพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าถูกแสดงให้เห็นชัดจากแสงสว่างของพระพักตร์ของพวกเขา โดยคุณลักษณะนานัปการของพระผู้เป็นสาระแห่งการปล่อยวางเหล่านี้ ผู้เป็นทั้งแรกและสุดท้าย เป็นที่เห็นและซ่อนเร้น เป็นที่ประจักษ์ว่าพระผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมคือ “พระผู้เป็นแรกและสุดท้าย พระผู้เป็นที่เห็นและเป็นที่ยังซ่อนเร้น” (108) ทำนองเดียวกันกับนามที่สูงส่งและคุณลักษณะที่ประเสริฐอื่นๆ ของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นใครก็ตามในยุคศาสนาใดก็ตาม ที่ยอมรับและพบเห็นการมาปรากฏของดวงอาทิตย์ที่รุ่งโรจน์อำไพและล้ำเลิศที่สุดเหล่านี้ ได้พบเห็น “การปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” เองอย่างแท้จริง และได้เข้าไปในนครแห่งชีวิตอมตะชั่วนิรันดร์ การพบเห็นการปรากฏองค์

ดังกล่าวเป็นไปได้ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพเท่านั้น ซึ่งเป็นวันแห่งการฟื้นคืนมาของพระผู้เป็นเจ้าของ โดยการเปิดเผยพระธรรมที่ห้อมล้อมทุกสิ่งของพระองค์

นี่คือความหมายของ “วันแห่งการฟื้นคืนชีพ” ที่พูดไว้ในคัมภีร์ทั้งหมด และประกาศต่อประชาชน ทั้งปวง จงใคร่ครวญดู มีวันที่มีค่า ยิ่งใหญ่และรุ่งโรจน์กว่าวันที่จินตนาการได้หรือ ที่จะให้มนุษย์เต็มใจละจากคุณธรรมของคุณในวันนี้ และพราศตนเองจากพระพรของวันนี้ที่กำลังหลั่งลงมายังมวลมนุษยชาติจากนภาแห่งความปรานีเสมือนกับวสันตฤดู? ดังนั้นหลังจากที่ได้สาธิตให้เห็นเป็นที่แน่แท้แล้วว่า ไม่มีวันใดยิ่งใหญ่กว่าวันนี้ ไม่มีการเปิดเผยใดรุ่งโรจน์กว่าการเปิดเผยนี้ และได้อธิบายข้อพิสูจน์ที่มีน้ำหนักและไม่มีผิดพลาดทั้งหมดนี้แล้ว ซึ่งไม่มีปัญญาใดที่เข้าใจจะตั้งข้อสงสัยได้ ไม่มีผู้มิวิชาคนใดจะมองข้ามได้ มนุษย์จะพราศตนเองจากคุณธรรมที่โอบอ้อมอารีนี้ โดยการโต้แย้งที่เหลวไหลของประชาชนแห่งความสงสัยและความเพื่อฟื้นได้อย่างไร? พวกเขาไม่ได้ยินคำสอนที่รู้จักกันดีหรือ : “เมื่ออิหม่ามกอเอมฟื้นคืนมา วันนั้นคือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ”? ทำนองเดียวกันบรรดาอิหม่ามผู้เป็นประทีปที่ดับไม่ได้แห่งการนำทางสวรรค์ ได้ตีความวณะท่อนนี้ : “พวกนั้นจะคาดหวังอะไรได้นอกจากว่า พระผู้เป็นเจ้าของจะลงมาหาพวกเขาในเงาของก้อนเมฆ” (109) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่พวกเขาถือว่าเป็นลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งของวันแห่งการฟื้นคืนชีพอย่างไม่ต้องสงสัยว่า เป็นการพาดพิงถึงอิหม่ามกอเอมและการปรากฏองค์ของพระองค์

คุณกร ภราดรของเรา ดังนั้นจึงพยายามทำความเข้าใจความหมายของ “การฟื้นคืนชีพ” และชำระหูของเจ้าให้ปลอดจากคำพูดเหลวไหลของประชาชนที่ถูกปฏิเสธเหล่านี้ หากเจ้าก้าวเข้าไปในอาณาจักรแห่งการปล่อยวางอย่างสิ้นเชิง เจ้าจะให้การยืนยันเลยว่า ไม่มียุคใดยิ่งใหญ่กว่ายุคนี้ ไม่มีการฟื้นชีพใดน่าเกรงขามกว่าการฟื้นคืนชีพนี้ที่จินตนาการได้ ผลงานเดียวที่ชอบธรรมที่ทำในวันนี้เท่ากับการกระทำที่ดึงามทั้งหมดที่มนุษย์ทั้งหลายปฏิบัติกันมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ ไม่เพียงเท่านั้น เราขอการอภัยจากพระผู้เป็นเจ้าของสำหรับการเปรียบเทียบนี้ เพราะแท้จริงแล้วรางวัลที่การกระทำดังกล่าวสมควรได้รับ อยู่เหนือกว่าการประเมินของมนุษย์ยิ่งนัก เนื่องด้วยดวงวิญญาณที่ไม่หยั่งเห็นและนำเวทนาเหล่านี้ ไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของ “การฟื้นคืนชีพ” และ “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ” ดังนั้นพวกเขายังคงถูกพราศจากคุณธรรมนี้โดยสิ้นเชิง แม้ว่าจุดประสงค์มูลฐานประการเดียวของการเรียนรู้ทั้งปวงและความเหนือยยากตรากตรำในการเรียนรู้คือ การยอมรับและบรรลุถึงสถานะนี้ กระนั้นพวกเขาทั้งหมดล้วนจมอยู่ในการศึกษาที่มุ่งไปทางวัตถุ พวกเขาไม่ยอมพักผ่อนหย่อนใจแม้แต่ขณะเดียว และไม่สนใจพระองค์ พระผู้เป็นสาระของวิชาทั้งปวง และเป็นจุดหมายเดียวของการค้นหาของพวกเขาเลย! เราคิดว่า ริมฝีปากของพวกเขาไม่เคยแตะด้วยแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของ และดูเหมือนว่าพวกเขาเข้าไปไม่ถึงแม้แต่หยดน้ำค้างเดียวจากการหลั่งคุณธรรมสวรรค์

จงพิจารณาว่าในวันแห่งการเปิดเผยองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่เข้าไม่ถึงกรุณาธิคุณของ “การปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” และหาได้ยอมรับพระศาสดาของพระองค์ จะถูกเรียกอย่างยุติธรรมได้อย่างไรว่าเป็นผู้รู้ แม้ว่าเขาจะใช้เวลาหลายกัลป์ในการแสวงหาความรู้ และได้มาซึ่งวิชาอันจำกัดทางวัตถุทั้งหมดของมนุษย์? เป็นที่ประจักษ์อย่างแน่นอนว่า เขาไม่อาจได้รับการพิจารณาว่ามีความรู้ที่แท้จริง ขณะที่ผู้ไม่รู้หนังสือที่สุดหากได้รับเกียรติของความเป็นเอกสูงสุดนี้ เขาจะได้รับการถือว่าเป็นหนึ่งในบรรดาผู้รู้สวรรค์ ซึ่งความรู้ของเขาเป็นของพระผู้เป็นเจ้า เพราะเขาได้เข้าถึงยอดสุดของความรู้และไปถึงยอดสุดของวิชา

สถานะนี้คือหนึ่งในสัญลักษณ์ทั้งหลายของวันแห่งการเปิดเผยองค์เช่นกัน ดังที่มีการกล่าวไว้ว่า : “พระองค์จะเชิดชูผู้ที่ตกต่ำในหมู่พวกเจ้า และจะทำให้ผู้ที่อยู่สูงตกต่ำ” และทำนองเดียวกัน พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ในคัมภีร์โคโรอันว่า : “และเราปรารถนาจะแสดงความโปรดปรานต่อบรรดาผู้ที่ถูกทำให้ต่ำลงในดินแดน และทำให้พวกเขาเป็นผู้นำทางธรรมในหมู่มนุษย์ และทำให้พวกเขาเป็นทายาทของเรา” (110) เป็นที่เห็นแล้วว่าในยุคนี้มักพบมากมายเพียงใดโดยการปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าธรรม ได้ตกลงไปอาศัยอยู่ในก้นบึ้งแห่งความเขลาที่ลึกที่สุด และชื่อของพวกเขาถูกลบออกไปจากรายชื่อของผู้ที่รุ่งโรจน์และผู้รู้ และคนเขลามากมายเพียงใดโดยการยอมรับศาสนา ได้บินสูงขึ้นไปถึงยอดสุดแห่งความรู้ และชื่อของพวกเขาถูกจารึกโดยปากกาแห่งอาณาจักรแห่งความรู้สวรรค์ ดังนี้ “พระผู้เป็นเจ้าจะยกเลิกหรือยืนยันสิ่งที่พระองค์ปรารถนา เพราะบ่อเกิดของการเปิดเผยพระธรรมอยู่กับพระองค์” (111) ดังนั้นจึงเป็นที่กล่าวไว้ว่า “การแสวงหาหลักฐานเมื่อข้อพิสูจน์เป็นที่ยอมรับแล้ว เป็นเพียงการกระทำที่ไม่เหมาะสม และการสาละวนอยู่กับการแสวงหาความรู้เมื่อได้เข้าถึงจุดหมายของการเรียนรู้ทั้งปวงแล้ว เป็นที่น่าตำหนิอย่างแท้จริง” จงกล่าวว่า คูกร ประชาชนของโลก! จงมองดูชายหนุ่มผู้หนึ่งที่เป็นเสมือนเปลวไฟที่ลามไปสู่ความกล้าลึกที่ไร้ขอบเขตของพระวิญญาณอย่างรวดเร็ว เป็นการนำข่าวมาบอกเจ้าว่า : “คูชิ : ตะเกียงของพระผู้เป็นเจ้ากำลังส่องแสง” และเรียกเจ้าให้เอาใจใส่ศาสนาของพระองค์ ที่แม้ว่าซ่อนเร้นอยู่ภายใต้ม่านแห่งความอำไพบรมโบราณ ก็ส่องแสงอยู่เหนืออรุโณทัยแห่งความวิสุทธิอันมั่นคงในดินแดนอิรัก

คูกร สหายของเรา หากวิหคแห่งปัญญาของเจ้าสำรวจจนพบแห่งการเปิดเผยพระธรรมของคัมภีร์โคโรอัน และตรงดูอาณาจักรแห่งความรู้สวรรค์ที่คลี่ออกมาในคัมภีร์นี้ วางใจได้ว่าเจ้าจะพบประตูไปสู่ความรู้ที่นับไม่ได้เปิดออกต่อหน้าเจ้า เจ้าจะยอมรับอย่างแน่นอนว่า สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ที่ขัดขวางชนชาตินี้ในยุคนี้ไม่ให้ไปถึงชายฝั่งมหาสมุทรแห่งกรุณาธิคุณอันศักดิ์ คือสิ่งเดียวกันในยุคศาสนาของพระ โมฮัมหมัดที่ขัดขวางประชาชนในยุคนั้น ไม่ให้ยอมรับดวงอาทิตย์แห่งธรรมนั้น และไม่ให้การยืนยันสัจธรรมของพระองค์ เช่นกันเจ้าจะเข้าใจความลึกกลับทั้งหลายของ “การกลับมา” และ “การเปิดเผย” และจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยภายในห้องที่สูงส่งที่สุดแห่งความมั่นใจและความวางใจ

และมาวันหนึ่ง ปรปักษ์จำนวนหนึ่งของพระผู้ทรงความงามที่ไม่มีที่เสมอนี้ ซึ่งเป็นพวกที่หลงไกลไปจากที่คุ้มภัยอันไม่รู้สิ้นของพระผู้เป็นเจ้า ได้พุดคุยกับพระโมฮัมหมัดด้วยถ้อยคำเหล่านี้ : “แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าได้ทำปฏิญญากับเราว่า เราไม่ต้องเชื่อถืออัครสาวกจนกว่าเขาจะนำเสนอมารด้วยเครื่องบูชาญะฮ์ที่ไฟจากนภาจะเผาผลาญ” (112) ความหมายของวณะท่อนนี้คือ พระผู้เป็นเจ้าได้ทำปฏิญญากับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ควรเชื่อในธรรมทูตองค์ใดๆ นอกจากว่าธรรมทูตนั้นจะแสดงปาฏิหาริย์ของเอเบลและเคน นั่นคือสละเครื่องบูชาอันและไฟจากนภาเผาผลาญเครื่องบูชาญะฮ์นี้ ดังที่พวกเขาได้ยินในเรื่องราวของเอเบลที่บันทึกอยู่ในคัมภีร์ต่างๆ สำหรับสิ่งนี้พระโมฮัมหมัดทรงตอบว่า : “อัครสาวกทั้งหลายก่อนหน้าเราได้เสด็จมายังเจ้าแล้วด้วยพยานหลักฐานต่างๆ ที่แน่นอน และด้วยสิ่งที่เจ้าพุด โฉนเจ้าจึงสังหารพวกเขา? จงบอกเรามาถ้าเจ้าเป็นบรูษแห่งสวรรค์” (113) และบัดนี้จึงมีความเป็นธรรม ประชาชนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระโมฮัมหมัด จะดำรงอยู่เมื่อพันๆ ปีก่อนหน้านั้น ในยุคของอดัมหรือศาสนทูตอื่นๆ ได้อย่างไร? ทำไมพระโมฮัมหมัด พระผู้เป็นสาระแห่งวาจาศักดิ์ ตั้งข้อหาประชาชนในยุคของพระองค์ว่าฆาตกรรมเอเบลหรือศาสนทูตอื่นๆ? เจ้าไม่มีทางเลือกอื่นเว้นแต่จะถือว่าพระโมฮัมหมัดเป็นผู้หลอกลวงหรือคนโง่ ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงห้าม! หรือยืนยันว่าประชาชนชั่วร้ายเหล่านี้คือ ประชาชนเดียวกันที่ต่อต้านและหาเรื่องศาสนทูตและธรรมทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าในทุกยุค จนกระทั่งในที่สุดพวกเขาทำให้ทุกองค์สละชีวิต

จงไตร่ตรองสิ่งนี้ในหัวใจ เพื่อว่าวายุหอมหวานแห่งความรู้สวรรค์ที่พัฒนามาจากทุ่งหญ้าแห่งความปรานี จะโชยสุคนธรสของวาทะของพระผู้เป็นที่รักยิ่งมายังเจ้า และคลาให้วิญญาณของเจ้าไปถึงเรชวานแห่งความเข้าใจ ผู้หลงผิดในทุกยุคหาได้หยั่งถึงความหมายที่ลึกกว่าของวาทะที่มีน้ำหนักและเต็มไปด้วยนัยเหล่านี้ และนึกคิดว่าคำตอบของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าไม่เกี่ยวเนื่องกับคำถามต่างๆ ที่พวกเขาถาม พวกเขาจึงหาว่าพระผู้เป็นสาระแห่งความรู้และความเข้าใจเหล่านี้โง่เขลาเบาปัญญา

ทำนองเดียวกันพระโมฮัมหมัดคัดค้านประชาชนในยุคนั้นด้วยวาทะอีกท่อนหนึ่ง พระองค์ทรงกล่าวว่า : “แม้ว่าก่อนนี้พวกเขาเคยอธิษฐานขอให้มิชชัตอบพวกที่ไม่เชื่อ กระนั้นเมื่อพระผู้ที่พวกเขารู้จักเสด็จมายังพวกเขา พวกเขาไม่เชื่อในพระองค์ คำสาปของพระผู้เป็นเจ้าตกอยู่กับพวกไม่มีศาสนา!” (114) จงใคร่ครวญดูว่าวณะท่อนนี้แสดงนัยเช่นกันอย่างไรว่า ประชาชนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระโมฮัมหมัด คือประชาชนเดียวกันในสมัยของศาสนทูตทั้งหลายในอดีต ที่ได้แข็งและต่อสู้เพื่อส่งเสริมและสอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า กระนั้นประชาชนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระเยซูและพระโมเสส และบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระโมฮัมหมัด ได้รับการพิจารณาว่าเป็นประชาชนเดียวกันได้อย่างไร? ยิ่งไปกว่านั้นพระผู้ที่พวกเขารู้จักมาก่อนคือพระโมเสสผู้เปิดเผยเพนทาทุก และพระเยซูผู้ให้กำเนิดกอสเปว แม้กระนั้นทำไมพระโมฮัมหมัดกล่าวว่า : “เมื่อพระผู้ที่พวกเขารู้จักเสด็จมายังพวกเขา” นั่นคือพระเยซูหรือพระโมเสส “พวกเขาไม่เชื่อใน

พระองค์”? พระโมฮัมหมัดไม่ดูเหมือนว่าถูกเรียกด้วยอีกชื่อหนึ่งหรือ? พระองค์ไม่ได้ออกมาจากอีกเมืองหนึ่งหรือ? พระองค์ไม่ได้พูดอีกภาษาหนึ่งและเปิดเผยอีกกฎหนึ่งหรือ? เช่นนั้นสังฆกรรมของวณะท่อนนี้ จะได้รับการพิสูจน์ และความหมายของวณะท่อนนี้จะเป็นที่ชัดเจนได้อย่างไร?

ดังนั้นจึงพยายามเข้าใจความหมายของ “การกลับมา” ที่เปิดเผยไว้อย่างชัดเจนในคัมภีร์โคโรอ่านเอง และยังไม่มีการเข้าใจ เข้าพุดว่าอะไร? หากเจ้าพุดว่าพระโมฮัมหมัดคือ “การกลับมา” ของศาสนทูตทั้งหลายในอดีตที่วณะท่อนนี้เป็นพยาน พระสหายทั้งหลายของพระองค์ก็ต้องเป็น “การกลับมา” ของพระสหายทั้งหลายในอดีตที่ผ่านมาเช่นกัน ดังที่เนื้อหาของวณะท่อนต่างๆ ที่กล่าวไว้ข้างบนเป็นพยาน “การกลับมา” ของประชาชนเมื่อก่อนอย่างชัดเจน และหากเจ้าปฏิเสธสิ่งนี้ แน่แน่นอนว่าเจ้าได้ปฏิเสธสังฆกรรมของคัมภีร์โคโรอ่าน ซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่แน่นอนที่สุดของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับมนุษย์ ทำนองเดียวกันจึงพยายามทำความเข้าใจนัยสำคัญของ “การกลับมา” “การเปิดเผย” และ “การฟื้นคืนชีพ” ที่เห็นในสมัยของพระผู้แสดงสารของพระผู้เป็นเจ้าทั้งหลาย เพื่อว่าเจ้าจะมองเห็น “การกลับมา” ของวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในร่างกายที่วิสุทธิและสว่างด้วยตาของเจ้าเอง จะล้างธุลีแห่งความเขลาออกไป และจะชำระอัธตาที่มีดมนด้วยน้ำแห่งความปรานีที่ไหลมาจากพระผู้เป็นบ่อเกิดแห่งความรู้สวรรค์ เพื่อว่าโดยอานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า และแสงสว่างแห่งการนำทางสวรรค์ เจ้าอาจจะแยกแยะเข้าแห่งความอ้าใจนิรันดร์จากคำคืนแห่งความหลงผิดที่มีดมน

ยิ่งไปกว่านั้นเป็นที่ประจักษ์ต่อเจ้าว่า พระผู้ได้รับการฝากฝังจากพระผู้เป็นเจ้าถูกแสดงให้เห็นชัดเจนต่อประชาชนทั้งหลายของโลก ในฐานะที่เป็นผู้บรรณาธิบายสนับสนุนศาสนาใหม่และผู้นำธรรมสารมาใหม่ เนื่องด้วยวิหคแห่งบัลลังก์สวรรค์เหล่านี้ล้วนถูกส่งลงมาจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และด้วยพวกเขาต่างลุกขึ้นประกาศศาสนาที่ด้านทานไม่ได้ของพระองค์ พวกเขาจึงได้รับการพิจารณาว่าเป็นวิญญาณดวงเดียวกันและบุคคลเดียวกัน เพราะพวกเขาตีมาจากถ้วยแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าเดียวกัน และต่างก็ทานผลไม้จากพฤษยาเดียวกันแห่งความเป็นหนึ่ง พระศาสดาเหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้าแต่ละองค์มีสองสถานะ หนึ่งคือสถานะแห่งนามธรรมและเอกภาพที่แท้ ในแง่นี้หากเจ้าเรียกพระศาสดาทั้งหมดด้วยนามเดียวกัน และถือว่าทุกพระองค์มีคุณลักษณะเดียวกัน เจ้ามิได้หลงไปจากสังฆกรรม ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “เรามีได้ทำให้ธรรมทูตทั้งหลายของพระองค์แตกต่างกัน!” (115) เพราะพวกเขาต่างก็เรียกประชาชนของโลกให้มายอมรับเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า และบอกพวกเขาล่วงหน้าเกี่ยวกับโควซาร์แห่งความอารีและกรุณาธิคุณที่ไม่มีสิ้นสุด พวกเขาล้วนได้รับการสวมด้วยเสื้อคลุมแห่งความเป็นศาสนทูต และได้รับเกียรติด้วยเสื้อกั๊กแห่งความรุ่งโรจน์ ดังนี้พระโมฮัมหมัดผู้เป็นจุดของคัมภีร์โคโรอ่านทรงเปิดเผยไว้ว่า : “เราคือศาสนทูตทุกองค์” ทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “เราคืออดัมคนแรก โนอาห์ พระโมเสส

พระเยซู” ถ้อยคำคล้ายกันกล่าวไว้โดยอิมามอาลี คำพูดเช่นนี้ที่ชี้บ่งเอกภาพที่แท้ของบรรดาพระผู้
อรรธาธิบายสนับสนุนความเป็นหนึ่ง ยังมีมาจากบรรดาพระผู้เป็นช่องของวาทะอมตะของพระผู้เป็นเจ้าของ
และบรรดาพระผู้เป็นคลังของมณีแห่งความรู้สวรรค์ และถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์ต่างๆ พระพักตร์เหล่านี้คือ
ผู้รับบัญชาของพระผู้เป็นเจ้าของ และอรุโณทัยแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ การเปิดเผยพระธรรมนี้
ได้รับการเชิดชูไว้เหนือมานแห่งพหูพจน์และจำนวน ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “ศาสนาของเราเป็นเพียง
หนึ่ง” (116) เนื่องด้วยศาสนาเป็นหนึ่งเดียวกัน พระผู้อรรธาธิบายสนับสนุนศาสนาทั้งหลายก็จะ ต้องเป็น
หนึ่งเดียวกัน ทำนองเดียวกันอิมามทั้งหลายของศาสนาของพระ โมฮัมหมัดซึ่งเป็นตะเกียงแห่งความมั่นใจ
กล่าวไว้ว่า : “พระ โมฮัมหมัดคือองค์แรกของเรา พระ โมฮัมหมัดคือองค์สุดท้ายของเรา พระ โมฮัมหมัดคือ
ทุกองค์ของเรา”

เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่าต่อเจ้าว่า ศาสนทูตทุกองค์คือวิหารของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของ ผู้ทรง
มาปรากฏในภวต่าง ๆ มากมาย หากเจ้าสังเกตด้วยดวงตาที่ยังเห็น เจ้าจะมองเห็น พระศาสดาทุกองค์อาศัย
อยู่ในวิหารเดียวกัน เห็นอยู่ในภวเดียวกัน ประทับอยู่บนบัลลังก์เดียวกัน เอ่ยวาจาเดียวกัน และประกาศ
ศาสนาเดียวกัน ดังกล่าวคือเอกภาพของพระผู้เป็นสาระแห่งชีวิตทั้งหลาย พระผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งความ
อำไพที่ไม่มีสิ้นสุดและวัดไม่ได้ ดังนั้นหากหนึ่งในพระผู้แสดงความวิสุทธิเหล่านี้ประกาศว่า : “เราคือการ
กลับมาของศาสนทูตทุกองค์” แท้จริงแล้วพระองค์ทรงพูดความจริง ทำนองเดียวกันในการเปิดเผยพระ
ธรรมครั้งถัดไปทุกครั้ง การกลับมาของการเปิดเผยพระธรรมครั้งก่อนคือความจริง ซึ่งสัจธรรมนี้ได้รับการ
พิสูจน์เป็นที่แน่ชัดแล้ว เนื่องด้วยการกลับมาของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของตามที่เป้นพยาน โดยคำ
สอนและวณะที่ต่าง ๆ ได้รับการสาธิตเป็นที่แน่แท้แล้ว ดังนั้นการกลับมาของบรรดาผู้ที่พวกเขา
เลือกสรรก็ได้รับการพิสูจน์อย่างแน่ชัดแล้วเช่นกัน การกลับมาที่เห็นชัดในตัวเองจนไม่จำเป็นต้องมี
หลักฐานหรือข้อพิสูจน์ใดๆ ตัวอย่างเช่นจงพิจารณาศาสนทูตองค์หนึ่งคือ โนอาห์ เมื่อพระองค์ได้รับการ
สวมเสื้อคลุมแห่งความเป็นศาสนทูต และพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคลีให้พระองค์ลุกขึ้นและประกาศ
ศาสนาของพระองค์ ใครก็ตามที่เชื่อในพระองค์และยอมรับศาสนาของพระองค์ ได้รับการประสาทด้วย
กรุณาธิคุณของชีวิตใหม่ และกล่าวได้อย่างแท้จริงว่าเขาผู้นั้นเกิดใหม่และได้การฟื้นฟูชีวิตใหม่ เนื่องด้วย
ก่อนที่เขาจะเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าของและยอมรับพระศาสดาของพระองค์ เขามีเสนาหาในสิ่งต่างๆ ทางโลก เช่น
การยึดติดกับสิ่งที่ตนเป็นเจ้าของ ยึดติดภรรยา ลูก อาหาร เครื่องดื่มและที่คล้ายกัน จนถึงขนาดที่ว่าทั้งทิวา
และราตรี เขาสนใจอยู่อย่างเดียวที่จะกอบโกยความร่ำรวยและหาความสนุกสนานเพลิดเพลิน นอกจากสิ่ง
เหล่านี้ก่อนที่เขาจะ ได้คัมภีร์แห่งความศรัทธาที่ฟื้นฟูชีวิต เขายึดติดอยู่กับประเพณีของบรรพบุรุษ และอุทิศ
ตนอย่างคลั่งไคล้ต่อการปฏิบัติตามธรรมเนียมและกฎต่างๆ ของบรรพบุรุษ จนเขาขอมตายดีกว่าที่จะละเมิด

แม้อักษรเดียวของรูปแบบและธรรมเนียมปฏิบัติที่มลายเหล่านี้ ซึ่งถือกันอยู่ในหมู่ประชาชนของเขา ดังที่ประชาชนรื้อว่า : “แท้จริงแล้วเราพบบิดาของเราที่ศาสนาหนึ่ง และแท้จริงแล้วเราเดินตามรอยเท้าของบิดา” (117)

ประชาชนเดียวกันเหล่านี้แม้จะถูกห่อหุ้มอยู่ในม่านที่จำกัดเหล่านี้ทั้งหมด และถูกควบคุมด้วยธรรมเนียมปฏิบัติดังกล่าว ทนใจที่พวกเขาได้คืบหน้าอ้อมตะแห่งความศรัทธาจากถ้วยแห่งความมั่นใจ จากมือของพระศาสดาของพระเจ้าผู้ทรงความรู้โรจน์ พวกเขาเปลี่ยนแปลงไปจนสละญาติพี่น้อง ความมั่งคั่ง ชีวิต และความเชื่อของตน ไขแล้ว ทุกสิ่งนอกจากพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อเห็นแก่พระองค์! ความปรารถนาพระเจ้าเป็นเจ้าของพวกเขาแรงกล้าอย่างยิ่ง ความปลื้มปิติของพวกเขาสูงใจเป็นอย่างยิ่ง จนโลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลกเลื่อนหายไปเป็นศูนย์กลางต่อดวงตาของพวกเขา ประชาชนเหล่านี้ไม่ได้แสดงเป็นตัวอย่างของความลึกกลับของ “การเกิดใหม่” และ “การกลับมา” หรือ? ไม่เห็นหรือว่าก่อนที่พวกเขาจะได้รับการประสาทด้วยกรุณาคุณใหม่ที่นำพิสงของพระเจ้าเป็นเจ้า ประชาชนเดียวกันนี้พยายามใช้กลอุบายนับไม่ถ้วนเพื่อรับประกันการคุ้มครองชีวิตของตนไม่ให้ถูกทำลาย? หนามไม่ทำให้พวกเขาหวาดผวา และการเห็นสุนัขจึงจอกไม่ทำให้พวกเขาเปิดแค้นหรือ? แต่เมื่อครั้งหนึ่งพวกเขาได้รับเกียรติของความเป็นเอกสูงสุดของพระเจ้าเป็นเจ้า และได้รับกรุณาคุณที่อารีของพระองค์ พวกเขาจะสละหนึ่งหมื่นชีวิตในหนทางของพระองค์อย่างสมัครใจถ้าพวกเขาทำได้! ไม่เพียงเท่านั้น ด้วยเหยียดหยามร่างกายที่เป็นเสมือนกรง วิญญาณที่วิสุทธิของพวกเขายอมปรารถนาจะได้รับการปลดปล่อย นักรบคนเดียวของกองทัพนี้จะเผชิญหน้าและต่อสู้กับคนจำนวนมากมาย! และกระนั้นหากไม่ใช่เพราะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตของตน พวกเขาสามารถแสดงการกระทำดังกล่าวที่ขัดกับหนทางทั้งหลายของมนุษย์ และเข้ากันไม่ได้กับความต้องการทางโลกของตนได้อย่างไร?

เป็นที่ประจักษ์ว่าไม่มีสิ่งใดที่ไร้การเปลี่ยนแปลงที่ลึกลับนี้ สามารถทำให้จิตวิญญาณและความประพฤติดังกล่าวเป็นที่เห็นชัดในสรรพโลก ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เหมือนกับนิสัยและ ธรรมเนียมปฏิบัติเมื่อก่อนของพวกเขาเลย เพราะความวิตกของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นความสงบ ความสงสัยของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นความมั่นใจ ความขลาดของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นความกล้าหาญ ดังกล่าวคืออานุภาพของน้ำมนต์ของพระเจ้าเป็นเจ้า ที่เปลี่ยนแปลงวิญญาณของมนุษย์ทั้งหลายอย่างรวดเร็วในพริบตา

ตัวอย่างเช่น จงพิจารณาอุสสารทองแดง หากถูกเก็บรักษาไว้ในเหมืองของมันเองไม่ให้แข็งตัวภายในระยะเวลาเจ็ดสิบปี ทองแดงจะเปลี่ยนสภาวะไปเป็นทอง อย่างไรก็ตามมีบางคนยืนยันว่า ทองแดงในตัวมันเองนั้นคือทองในสภาวะที่เป็น โรคจากการแข็งตัว และดังนั้นจึงไปไม่ถึงสภาวะของตนเอง

แม้กระนั้นก็ตามน้ำมนต์ที่แท้จริงจะทำให้สสารทองแดงเปลี่ยนสถานะไปเป็นทองอย่างทันใด และ จะข้ามเวลาเจ็ดสิบปีไปในชั่วขณะเดียว จะเรียกทองนี้ว่าทองแดงได้หรือไม่? จะอ้างได้หรือว่าทองแดงนี้ยังไม่ เปลี่ยนสถานะไปเป็นทอง ขณะที่มือเก็ทใกล้มือสำหรับทดสอบและแยกทองจากทองแดง?

ท่านองเดียวกันโดยอนุภาพของน้ำมนต์ของพระเจ้า ควงวิญญูณเหล่านี้ข้ามโลกแห่งฐิติใน พริบตาและเข้าไปสู่อณาจักรแห่งความวิสุทธิ ข้ามพิภพที่มีข้อจำกัดด้วยก๊าวเดียวและไปถึงดินแดนที่ไร้ สถานที่ เป็นความถูกต้องที่เจ้าจะพยายามเป็นที่สุดเพื่อเข้าถึงน้ำมนต์นี้ ซึ่งในชั่วแล่นของลมหายใจเดียวทำ ให้ตะวันตกแห่งความเขลาไปถึงตะวันออกแห่งความรู้ จับไล่ความมืดยามกลางคืนด้วยแสงสว่างยามเช้า นำ ทางผู้พเนจรในที่รกร้างแห่งความสงสัยไปสู่แหล่งที่ปรากฏองค์ของพระเจ้าและน้ำพุแห่งความมั่นใจ และประทานเกียรติให้ควงวิญญูณที่จะต้องตายได้เข้าไปในเรขาวนแห่งความเป็นอมตะ บัดนี้หากคิดว่าทอง นี้คือทองแดง ก็คิดได้เช่นกันว่าประชาชนเหล่านี้คือคนเดิมก่อนที่จะได้รับการประสาทด้วยความศรัทธา

ดูกร ภราดร จงมองดูว่าความลึกกลับที่ซ่อนเร้นทั้งหลายของ “การเกิดใหม่” “การกลับมา” และ “การฟื้นคืนชีพ” ถูกเปิดม่านคลุมออกและคลี่คลายต่อดวงตาของเจ้า โดยวาตะที่เพียงพอสำหรับทุกสิ่ง แม้ ใจไม่ได้และแน่นแฟ้นเหล่านี้ได้อย่างไร พระเจ้าทรงยินยอมว่า โดยความช่วยเหลือที่การุณย์และมองไม่เห็น ของพระองค์ เจ้าจะถอดเสื้อผ้าเก่าออกจากร่างกายและวิญญูณของเจ้า และสวมกุษาใหม่ที่ไม่รู้สิ้น

ดังนั้นในทุกยุคศาสนาถัดไป บรรดาผู้ที่ยอมรับศาสนาของพระเจ้าก่อนมนุษย์ชาติที่เหลือ ดื่ม น้ำใสแห่งความรู้จากมือของพระเจ้าทรงความงามสวรรค์ และไปถึงยอดที่สูงส่งที่สุดของความศรัทธาและ ความมั่นใจ พวกเขาสามารถได้รับการพิจารณาด้วยชื่อ ความเป็นจริง การกระทำ ถ้อยคำและตำแหน่งว่า เป็น “การกลับมา” ของบรรดาผู้ที่บรรลุนิยามความเป็นเอกคล้ายกันในทุกศาสนาก่อน เพราะสิ่งใดก็ตามที่ ประชาชนในทุกศาสนาก่อนแสดงให้ปรากฏ ประชาชนรุ่นหลังนี้ก็แสดงสิ่งเดียวกัน จงพิจารณาดอก กุหลาบ : ไม่ว่าดอกกุหลาบจะบานในโลกตะวันออกหรือโลกตะวันตก ยังไงก็เป็นดอกกุหลาบ เพราะที่ สำคัญในแง่นี้ไม่ใช่รูปร่างของดอกกุหลาบ แต่อยู่ที่กลิ่นและสุนทรียที่ดอกกุหลาบโชยไป

ดังนั้นจงชำระสายตาของเจ้าให้ปลอดจากข้อจำกัดทางโลกทั้งหมด เพื่อว่าเจ้าจะได้มองดูพระศาสดา ทั้งหมดเป็นผู้แสดงพระนามเดียวกัน เป็นผู้รณธธิบายสนับสนุนศาสนาเดียวกัน เป็นผู้แสดงตัวตนเดียวกัน ให้ปรากฏ และเป็นผู้เปิดเผยสัจธรรมเดียวกัน และเจ้าจะเข้าใจ “การกลับมา” ที่ลึกลับของพระวจนะของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าที่คลี่ออกมาโดยวาตะเหล่านี้ จงใคร่ครวญดูความประพตติของสหายทั้งหลายในทุกศาสนาของพระเจ้า โมฮัมหมัดสักพัก จงพิจารณาว่าโดยลมหายใจฟื้นชีวิตของพระเจ้า โมฮัมหมัด พวกเขาได้รับการชำระให้ ปลอดจากมลทินของสิ่งไร้แก่นสารต่างๆ ในโลก ได้รับการปลดปล่อยจากความต้องการที่เห็นแก่ตัว และ ปลดอวางจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์อย่างไร จงมองดูว่าพวกเขาพบเห็นการปรากฏองค์ที่วิสุทธิของ

พระองค์ ซึ่งเป็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้าเอง ก่อนประชาชนทั้งหมดของโลกอย่างไร พวกเขาสละโลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลก และเสียดชีวิตอย่างสมัครใจและเบิกบาน ณ แทบเท้าของพระศาสดาของพระผู้ทรงความรู้โรจน์อย่างไร และบัดนี้จึงสังเกตดู “การกลับมา” ของความมุ่งมั่นเดียวกัน ความไม่ผันแปร และการสละเดียวกัน ที่แสดงออกมาโดยสหายทั้งหลายของจุดของคัมภีร์บายัน (118) เข้าได้เป็นพยานแล้วว่า โดยความมหัศจรรย์ของกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลาย สหายเหล่านี้ได้สาวรงแห่งการสละเป็นเยี่ยมบนยอดสุดแห่งความรู้โรจน์ที่เข้าไม่ถึงอย่างไร พระผู้เป็นแสงสว่างเหล่านี้มาจากแหล่งกำเนิดเดียวกัน และผลไม้เหล่านี้คือผลไม้จากต้นไม่เดียวกัน เจ้าไม่สามารถสังเกตเห็นความแตกต่างในหมู่พวกเขาทั้งหมดนี้เข้าไปโดยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า! พระองค์ประทานกรุณาธิคุณของพระองค์ให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์ พระผู้เป็นเจ้าของโปรด ขอให้เราหลีกเลี่ยงดินแดนแห่งการปฏิเสธ และเข้าไปสู่มหาสมุทรแห่งการยอมรับ เพื่อว่าด้วยดวงตาที่ไม่มองชัดเจน เราจะสังเกตเห็นภพแห่งเอกภาพและความหลากหลาย ภพแห่งความต่างกันและความเป็นหนึ่ง ภพแห่งความจำกัดและความปล่อยวาง และบินขึ้นไปสู่ที่คัมภีร์สูงสุด และซ่อนเร้นที่สุดของความหมายที่ซ่อนเร้นของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้า

ดังนั้นจากที่กล่าวมานี้เป็นที่ประจักษ์และเห็นชัดว่า หากดวงวิญญาณหนึ่งใน “ตอนจบที่ไม่มีจุดจบ” ถูกแสดงให้เห็นชัด และลุกขึ้นประกาศและคำจูนศาสนาที่ใน “ตอนเริ่มต้นที่ไม่มีจุดเริ่มต้น” อีกดวงวิญญาณหนึ่งเคยประกาศและคำจูน ก็สามารถประกาศได้อย่างแท้จริงว่า ดวงวิญญาณสุดท้ายและดวงวิญญาณแรกเป็นหนึ่งเดียวกัน เนื่องด้วยทั้งสองเป็นผู้บรรณาธิบายสนับสนุนศาสนาเดียวกัน ด้วยเหตุนี้หากจุดของคัมภีร์บายัน ขอให้ชีวิตของทุกคนนอกจากพระองค์เป็นพลีแด่พระองค์ ทรงเปรียบพระศาสดาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าเป็นดวงอาทิตย์ ซึ่งแม้จะขึ้นมาจาก “ตอนเริ่มต้นที่ไม่มีจุดเริ่มต้น” จนกระทั่ง “ตอนจบที่ไม่มีจุดจบ” ยังไงก็เป็นดวงอาทิตย์เดียวกัน ที่นี้หากเจ้ากล่าวว่าดวงอาทิตย์นี้คือดวงอาทิตย์ดวงก่อน เจ้าพูดความจริง และหากเจ้ากล่าวว่าดวงอาทิตย์นี้คือ “การกลับมา” ของดวงอาทิตย์นั้น เจ้าก็พูดความจริงเช่นกัน ท่านองเดียวกันจากที่กล่าวมานี้เป็นที่ประจักษ์ว่าพจน์ “สุดท้าย” เป็นความจริงของ “แรก” และพจน์ “แรก” เป็นความจริงของ “สุดท้าย” เนื่องด้วย “แรก” และ “สุดท้าย” ได้ลุกขึ้นประกาศศาสนาเดียวกัน

แม้ว่าใจความนี้จะชัดเจนต่อดวงตาของบรรดาผู้ที่ได้คัมภีร์มฤตแห่งความรู้และความมั่นใจ กระนั้นก็มีผู้ที่ไม่เข้าใจความหมายมากมายเพียงไร ที่ได้ยอมให้พจน์ “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” มาดบังความเข้าใจของตน และพราศตนจากกรุณาธิคุณของพระพรอนเอนันต์ของพระองค์! พระโมฮัมหมัดเองไม่ได้ประกาศหรือว่า : “เราคือศาสนทูตทุกองค์”? พระองค์ไม่ได้กล่าวตามที่เรากล่าวถึงหรือว่า : “เราคืออดัม โนอาห์ พระโมเสสและพระเยซู”? ทำไมพระโมฮัมหมัด พระผู้ทรงความงามอมตะนี้ที่ทรงกล่าวว่า “เราคืออดัมแรก” จะไม่สามารถกล่าวเช่นกันว่า : “เราคืออดัมสุดท้าย”? เพราะแม้ว่าพระองค์ทรงถือว่า

ตนเองเป็น “องค์แรกของศาสนทูตทั้งหลาย” นั่นคืออดัม ทำนองเดียวกัน “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” เป็นความจริงของพระผู้ทรงความงามของพระผู้เป็นเจ้านี่ เป็นที่ชัดเจนที่ต้องยอมรับว่า ในการเป็น “องค์แรกของศาสนทูตทั้งหลาย” พระองค์คือ “ตราประทับ” ของพวกเขาเช่นกัน

ในยุคศาสนานี้ความลึกซึ้งของเรื่องนี้ ได้เป็นบททดสอบที่เจ็บปวดสำหรับมวลมนุษยชาติ จงมองดูว่า บรรดาผู้ที่ยึดถือความเชื่อเหล่านี้แล้วไม่เชื่อในพระผู้เปิดเผยที่แท้จริงของพวกเขา มีมากมายเพียงไร เราขอถามว่าชนชาตินี้ถือว่าพจน์ “แรก” และ “สุดท้าย” หมายความว่าอะไรเมื่อกล่าวถึงพระผู้เป็นเจ้า ขอความสัจใจจะมีแต่พระนามของพระองค์? หากพวกเขายืนยันว่า พจน์เหล่านี้เป็นการกล่าวถึงจักรวาล นั่นจะเป็นไปได้อย่างไรในเมื่อระบบของสิ่งทั้งหลายที่มองเห็นได้ยังคงดำรงอยู่อย่างเห็นชัด? ไม่เลย ในกรณีนี้ “แรก” มิได้หมายถึงสิ่งอื่นใดนอกจาก “สุดท้าย” และ “สุดท้าย” มิได้หมายถึงสิ่งอื่นใดนอกจาก “แรก”

ดังเช่นใน “ตอนเริ่มต้นที่ไม่มีจุดเริ่มต้น” พจน์ “สุดท้าย” เป็นความจริงของพระผู้เป็นเจ้าผู้ให้การศึกษา สิ่งที่ยังมองเห็นและสิ่งที่ยังมองไม่เห็น ทำนองเดียวกันพจน์ “แรก” และ “สุดท้าย” ก็เป็นความจริงของพระศาสดาทั้งหลายของพระองค์ พระศาสดาทั้งหลายคือผู้บรรยายที่เป็นทั้ง “แรก” และ “สุดท้าย” ในเวลาเดียวกัน ขณะประทับอยู่บนที่นั่ง “แรก” พวกเขาครองบัลลังก์ “สุดท้าย” หากมีดวงตาที่ยังเห็น ดวงตานั้นจะสังเกตเห็นเลยว่า บรรดาผู้บรรยายที่เป็น “แรก” และ “สุดท้าย” “เห็นชัด” และ “ซ่อนเร้น” “เริ่มต้น” และ “ตราประทับ” มิใช่ใครอื่นนอกจากพระศาสดาผู้วิสุทธิเหล่านี้ พระผู้เป็นสาระแห่งการปล่อยวางเหล่านี้ ดวงวิญญาณสวรรค์เหล่านี้ และหากเจ้าเห็นในอาณาจักรวิสุทธิแห่ง “พระผู้เป็นเจ้าอยู่โดยลำพัง ไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์” เจ้าจะพบว่าในราชสำนักนี้ นามทั้งหมดเหล่านี้ไม่มีเลยและถูกสืบทอด เมื่อนั้นดวงตาของเจ้าจะไม่ถูกบังโดยม่านเหล่านี้ พจน์และคำพาดพิงเหล่านี้ก็ออกไป สถานะนี้สูงส่งและลึกลับเพียงไร ซึ่งแม้แต่เกเบรียลที่ไม่ได้รับการนำทางก็ไม่มีทางเข้าถึง และวิหคแห่งสวรรค์ที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือก็ไม่มีทางไปถึง

และบัดนี้จึงพยายามเข้าใจความหมายของคำพุดนี้ของอิหม่ามอาลี ซึ่งเป็นผู้บัญชาการของผู้ที่ชื่อสัตย์: “การแหงทะเลลูมานแห่งความรุ่งโรจน์โดยไม่ได้รับการช่วยเหลือ” “ม่านแห่งความรุ่งโรจน์” ส่วนหนึ่งคือเหล่านักบวชและบัณฑิตที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งขาดวิจารณญาณรักและอยากเป็นผู้นำเหลือเกิน จึงไม่ยอมจำนนต่อศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ไม่เพียงเท่านั้น ยังถึงกับไม่ยอมเงี้ยวฟังทำนองเพลงสวรรค์ “พวกเขาเอานิ้วอุดหูตัวเอง” (119) และประชาชนเช่นกันด้วยไม่ใส่ใจพระผู้เป็นเจ้าเลยและถือเอาคนเหล่านี้เป็นเจ้านาย ได้ยอมถวายตัวอยู่ภายใต้อำนาจของผู้นำที่ขี้โอ่และมีมือถือปากถือศีลเหล่านี้ เพราะพวกเขาไม่มีสายตา การได้ยินและหัวใจของตนเอง ที่จะแยกความจริงจากความจอมปลอม

แม้ว่ามีคำคัดค้านของศาสนทูต นักบุญและบรรดาผู้ที่พระเจ้าเลือกสรรทั้งหมด ซึ่งมาจากการคล้อยใจของสวรรค์และบัญชาประชาชนให้มองด้วยตาของตนเองและฟังด้วยหูของตนเอง พวกเขาที่ยังปฏิเสธคำแนะนำเหล่านี้อย่างคหิมัน และได้เอาตามและจะเอาตามบรรดาผู้นำของศาสนาของตนอย่างตาบอดต่อไป หากคนยากไร้และไม่เป็นที่รู้จัก ไม่มีญาติของผู้มีวิชา กล่าวต่อพวกเขาว่า : “ดูกร ประชาชน! จงเอาตามธรรมทูตทั้งหลายของพระเจ้า”(120) ด้วยเปลือยใจอย่างยิ่งต่อคำกล่าวนี้ พวกเขาจะตอบว่า : “อะไรกัน! เจ้าหมายความว่านักบวชทั้งหมดเหล่านี้ ผู้บรรณาธิบายวิชาทั้งหมดเหล่านี้ ซึ่งมีอำนาจ ความโอ้อ่าและความเอิกเกริก ได้หลงผิดและหาได้แยกความจริงจากความจอมปลอมหรือไม่? เจ้าและประชาชนเหมือนเจ้าแสรังทำเป็นเข้าใจสิ่งที่เจ้าไม่เข้าใจไหม?” หากจำนวนและและความสำเร็จของเครื่องแต่งกายได้รับการพิจารณาว่าเป็นเกณฑ์ของวิชาและศีลธรรม ชนชาติทั้งหลายในยุคที่ผ่านมาซึ่งประชาชนในปัจจุบันไม่เคยเหนือกว่าในด้านจำนวน ความมั่งคั่งและอานุภาพ ควรถูกนับว่าเป็นชนชาติที่เหนือกว่าและมีคุณค่ากว่าอย่างแน่นอน

เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่า เมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าแสดงความวิสุทธิทั้งหลายปรากฏองค์ เหล่านักบวชในยุคของพระองค์ได้ขัดขวางประชาชนไม่ให้ไปถึงหนทางแห่งศีลธรรม บ้านที่กษัตริย์สวรรค์ทั้งหมดให้การยืนยันเรื่องนี้ ไม่มีศาสนทูตของพระเจ้าองค์ใดที่ถูกแสดงให้เห็นชัดแล้วไม่ตกเป็นเหยื่อของความเกลียดชังอย่างไม่ผ่อนผัน การประณาม การปฏิเสธ และการสาปแช่งของเหล่านักบวชในยุคของพระองค์! ความยุ่งยากจงบังเกิดกับพวกเขาสำหรับสิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่เวลานี้! ม่านแห่งความรุ่งโรจน์ใดหรือที่ร้ายกาจกว่าพวกที่เป็นร่างแห่งความหลงผิดเหล่านี้! ความชอบธรรมของพระเจ้าเป็นพยาน! การแทงทะลุม่านดังกล่าวคือการกระทำที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และการฉีกม่านเหล่านี้ให้ขาดสะบั้นคือการกระทำที่มีคุณผลสูงสุด! ดูกร หมู่ชนของพระวิญญูณ! ขอให้พระเจ้าช่วยเหลือเราและช่วยเหลือเจ้า เพื่อว่าในเวลาที่เราที่พระเจ้าปรากฏองค์ เจ้าจะได้รับการช่วยเหลือด้วยความกรุณาให้กระทำสิ่งดังกล่าวและพบเห็นการปรากฏองค์ของพระเจ้าในสมัยของพระองค์

ยิ่งไปกว่านั้น “ม่านแห่งความรุ่งโรจน์” อีกส่วนหนึ่งคือพจน์ต่างๆ เช่น “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” และที่คล้ายกัน ซึ่งการถอดม่านนี้ออกคือความสำเร็จสูงสุดในสายตาของของวิญญูณที่มีตระกูลต่ำและหลงผิดเหล่านี้ เพราะคำพูดที่ลึกลับเหล่านี้ เพราะ “ม่านแห่งความรุ่งโรจน์” ที่ร้ายกาจเหล่านี้ ทุกคนจึงถูกขัดขวางมิให้มองเห็นแสงสว่างของศีลธรรม พวกเขาไม่ได้ยินทำนองเพลงของวิหคแห่งสวรรค์ (121) เอ่ยความลึกลับนี้หรือว่า : “เราได้สนับสนุนหนึ่งพันฟาติมีห์ และทุกคนเป็นธิดาของพระโมฮัมหมัดบุตรของอับดุลละห์ ซึ่งเป็น ‘ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย’”? จงมองดูว่า ความลึกลับมากมายเพียงไรที่ยังไม่ถูกคลี่คลายภายในวิหารแห่งความรู้ของพระเจ้า และมณีนีแห่งอัจฉริยภาพของพระองค์มากมายเพียงไหนที่ยังถูกปกปิดไว้ในคลังที่ลวงล้าไม่ได้ของพระองค์! หากเจ้าใคร่ครองสิ่งนี้ในหัวใจของเจ้า เจ้าจะ

ตระหนักว่า งานหัตถกรรมของพระองค์ไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดจบ อาณาจักรของโองการของพระองค์กว้างใหญ่ไพศาลเกินกว่าลึนของผู้ที่จะต้องตายจะพรรณนา เกินกว่าวิหคแห่งปัญญาของมนุษย์จะ บินข้าม ชะตาที่พระองค์ลิขิตกลับเกินกว่าปัญญาจะเข้าใจ สรรพโลกที่พระองค์สร้างไม่มีจุดจบและดำรงอยู่มาตั้งแต่ “ตอนเริ่มต้นที่ไม่มีจุดเริ่มต้น” บรรดาพระผู้แสดงความงามของพระองค์ไม่มีจุดเริ่มต้น และจะแสดงต่อไปจนถึง “ตอนจบที่ไม่มีจุดจบ” จงใคร่ตรองวาทะนี้ในหัวใจของเจ้า และใคร่ครวญดูว่าวาทะนี้เป็นความจริงของดวงวิญญาณที่วิสุทธิทั้งหมดเหล่านี้อย่างไร

ทำนองเดียวกันจงพยายามเข้าใจความหมายของท่านเองของผู้เป็นความงามนิรันดร์นั้น นั่นคือ อิมามสุสเซนผู้เป็นบุตรของอิมามอาลี ซึ่งกล่าวต่อซัลมานด้วยถ้อยคำเช่นนี้ : “เราอยู่กับหนึ่งพันอัครมุขมนตรีระหว่างอัครมุขคนหนึ่งและอัครมุขคนถัดไปคือห้าพันปี และเราประกาศการสืบทอดที่ประทานให้แก่บิดาของเราต่ออัครมุขแต่ละคน” จากนั้นเขาเล่ารายละเอียดบางอย่างจนกระทั่งเขากล่าวว่า : “เราได้ต่อสู้ในสงครามหนึ่งพันครั้งในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า สงครามย่อยและสำคัญน้อยที่สุดคือครั้งที่คล้ายกับสงครามเคย์บาร์ ซึ่งในสงครามครั้งนี้บิดาของเราต่อสู้ช่วงชิงกับพวกไม่มีศาสนา” บัดนี้จากคำสอนทั้งสองนี้จึงพยายามเข้าใจความลึกซึ้งของ “ตอนจบ” “การกลับมา” และ “สรรพโลกที่ไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดจบ”

ดูกร ผู้เป็นที่รักยิ่งของเรา! ทำนองเพลงสวรรค์ประเสริฐอย่างวัดไม่ได้เหนือความพยายามของมนุษย์จะได้ยิน เหนือปัญญาของมนุษย์ที่จะเข้าใจความลึกซึ้งของท่านเองเพลงนี้! มดที่ช่วยตัวเองไม่ได้ จะก้าวเข้าไปในราชสำนักของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ได้อย่างไร? และกระนั้นดวงวิญญาณที่อ่อนแอทั้งหลายที่ไม่เข้าใจ ก็ปฏิเสธวาทะที่เข้าใจยากเหล่านี้ และตั้งข้อสงสัยในสัจธรรมของคำสอนดังกล่าว ไม่เพียงเท่านั้น ไม่มีใครสามารถเข้าใจนอกจากผู้ที่มีหัวใจหยั่งรู้ จงกล่าวว่า พระองค์คือตอนจบซึ่งในจักรวาลทั้งหมดไม่มีจุดจบสำหรับพระองค์เป็นที่จินตนาการได้ และในสรรพโลกไม่มีจุดเริ่มต้นสำหรับพระองค์เป็นที่นึกคิดได้ ดูกร หมู่ชนของโลก จงมองดูความอำไพของพระผู้เป็นตอนจบที่เปิดเผยให้เห็นอยู่ในพระศาสดาทั้งหลายของพระผู้เป็นตอนเริ่มต้น!

ช่างแปลกเพียงไร! ประชาชนเหล่านี้มีมือหนึ่งยึดถือวณะ ใน คัมภีร์ โกรอ่านและคำสอนของประชาชนแห่งความมั่นใจ ที่พวกเขาพบว่าตรงกับประโยชน์ของตนและสิ่งที่ตนอยากให้เป็น และอีกมือหนึ่งปฏิเสธวณะและคำสอนที่ขัดกับความต้องการที่เห็นแก่ตัวของตน “เช่นนั้นเจ้าเชื่อคัมภีร์บางส่วนและปฏิเสธบางส่วนหรือ?” (122) เจ้าวินิจฉัยสิ่งที่ไม่เข้าใจได้อย่างไร? ดังที่พระผู้เป็นนายแห่งชีวิตหลังจากที่ทรงพูดเกี่ยวกับ “ตราประทับ” ในวาทะที่ประเสริฐของพระองค์ว่า : “พระ โมฮัมหมัดคืออัครสาวกของพระผู้เป็นเจ้าและตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” (123) ได้เปิดเผยคำสัญญาเกี่ยวกับ “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” ต่อประชาชนทั้งหมดในคัมภีร์ที่ไม่มีผิดพลาดของพระองค์ วณะท่อนต่างๆ ใน

คัมภีร์นี้ซึ่งบางท่อนเรากล่าวไว้แล้ว ให้การยืนยันการพบเห็นการปรากฏองค์ของกษัตริย์อมตะนี้ พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวเป็นพยานให้เรา! ไม่มีสิ่งใดประเสริฐหรือซัดเซ็งกว่า “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” ที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์โกรอ่าน ขอความสุขสวัสดิ์จึงมีแก่ผู้ที่ได้พบเห็นการปรากฏองค์นี้ ในยุคที่ประชาชนส่วนใหญ่หันหนีไปดั่งที่เจ้าเห็น

และกระนั้นเพราะความลึกลับของวณะท่อนแรก พวกเขาได้หันหนีไปจากกรุณาธิคุณที่สัญญาไว้ในวณะท่อนหลัง ทั้งๆ ที่ “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” ใน “วันแห่งการฟื้นคืนชีพ” ได้รับการกล่าวไว้อย่างซัดเซ็งในคัมภีร์นี้ เป็นที่สาธิตและพิสูจน์อย่างแน่ชัดด้วยหลักฐานที่ชัดเจนต่างๆ แล้วว่า “การฟื้นคืนชีพ” หมายถึงการฟื้นขึ้นมาของพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อประกาศศาสนาของพระองค์ และ “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึงการพบเห็นการปรากฏความงามของพระองค์ในตัวคนของพระศาสดาของพระองค์ เพราะแท้จริงแล้ว “ไม่มีใครมองเห็นพระองค์ แต่พระองค์มองเห็นทุกสิ่ง” (124) แม้ด้วยข้อเท็จจริงที่ไร้ข้อกังขาและคำกล่าวที่แจ่มแจ้งเหล่านี้ พวกเขาก็ยังยึดถือพจน์ “ตราประทับ” อย่างโง่งม และยังคงถูกพรากอย่างสิ้นเชิงจากการยอมรับพระผู้เปิดเผยที่เป็นทั้งตราประทับและตอนเริ่มต้นในยุคที่มีพระองค์มาปรากฏองค์ “หากพระผู้เป็นเจ้าลงโทษมนุษย์สำหรับการกระทำที่วิปริตของพวกเขา พระองค์จะไม่ให้มีสิ่งใดเคลื่อนไหวเหลืออยู่บน โลกเลย! แต่พระองค์ทรงเลื่อนการลงโทษพวกเขาจนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนดไว้” (125) แต่นอกจากสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด หากชนชาตินี้เข้าถึงหยดเดียวจากสายธารใสที่หลังไหลมาจากวณะ : “พระผู้เป็นเจ้ากระทำตามที่พระองค์ประสงค์ และบัญญัติตามที่พระองค์ปรารถนา” พวกเขาจะไม่หาเรื่องอย่างไม่เหมาะสมเช่นนี้กับพระผู้เป็นศูนย์กลางแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า การกระทำและถ้อยคำทั้งปวงอยู่ในเงื้อมมือของอานุภาพของพระองค์ “ทุกสิ่งถูกจองจำอยู่ในอุ้งมือที่ทรงอำนาจของพระองค์ ทุกสิ่งง่ายและเป็นไปได้สำหรับพระองค์” พระองค์ทำทุกสิ่งสำเร็จได้ตามที่พระองค์ประสงค์ และทำทุกอย่างตามที่พระองค์ต้องการ “ใครก็ตามที่กล่าวว่า ‘ทำไม’ หรือ ‘เหตุใด’ ได้พุดหมิ่นประมาทศาสนา!” หากประชาชนเหล่านี้สลัดความกลัวและความไม่เอาใจใส่ออกไป และตระหนักในสิ่งที่มือของพวกเขาได้กระทำ พวกเขาจะมอดม้วยอย่างแน่นอน และจะกระโจนเข้ากองไฟด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นจุดจบและที่พำนักที่แท้จริงของพวกเขา พวกเขาไม่ได้ยินสิ่งที่พระองค์เปิดเผยไว้หรือว่า : “พระองค์จะไม่ถูกถามเกี่ยวกับการกระทำของพระองค์?” (126) เมื่อพิจารณาว่าทะเลเหล่านี้ มนุษย์กล้าถึงขนาดตั้งคำถามพระองค์และสาละวนอยู่กับคำพุดเหลวไหลได้อย่างไร?

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! ชนชาตินี้เบาปัญญาและวิปริตอย่างยิ่งถึงขนาดที่พวกเขาหันหน้าเข้าหาความคิดและความต้องการของตนเอง และหันหลังให้กับความรู้และความประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ขอความศักดิ์สิทธิ์และความสวัสดีจึงมีแก่พระนามของพระองค์!

จงมีความเป็นธรรม : หากประชาชนเหล่านี้ยอมรับสังฆกรรมของวณะที่เรีองรองและคำพาดพิงที่วิสุทธิเหล่านี้ และยอมรับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าว่าเป็น “พระผู้กระทำตามที่พระองค์ปรารถนา” พวกเขาที่ยึดถือความเหลวไหลที่โง่งมเหล่านี้ต่อไปได้อย่างไร? ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขาจะยอมรับและยอมจำนนด้วยวิญญานทั้งหมดต่อสิ่งใดก็ตามที่พระองค์กล่าว เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า! หากมิใช่เพราะ โองการสวรรค์และชะตาที่พระองค์ลิขิตไว้อย่างไม่อาจหยั่งรู้ พิภพเองจะทำลายชนชาตินี้ทั้งหมดจนสิ้นซาก! “อย่างไรก็ตามพระองค์จะเลื่อนการลงโทษพวกเขาจนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนดไว้ในวันซึ่งเป็นที่รู้”

หนึ่งพันสองร้อยแปดสิบปีผ่านไปนับแต่รุ่งอรุณของยุคศาสนาของ พระโมฮัมหมัด ประชาชนที่ดาบอดและจิตใจต่ำเหล่านี้ได้สวดคัมภีร์โกรอ่านทุกรุ่งเช้า แต่หาได้เข้าใจแม้แต่อักษรเดียวในคัมภีร์นี้! พวกเขาอ่านวณะที่ต่าง ๆ ที่ให้การยืนยันความเป็นจริงของใจความศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้อย่างชัดเจน และเป็นพยานต่อสังฆกรรมของบรรดาพระผู้แสดงความรุ่งโรจน์นิรันดร์ อ่านแล้วอ่านอีก แต่ก็ยังไม่เข้าใจจุดประสงค์ของวณะเหล่านี้ ตลอดช่วงเวลานี้พวกเขาถึงกับไม่ตระหนักว่า ในทุกยุคการอ่านคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายมิใช่เพื่อจุดประสงค์ใด นอกจากเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคัมภีร์ และคลี่คลายความลึกลับต่างๆ ที่ซ่อนเร้นที่สุดอยู่ในคัมภีร์ หาไม่แล้วการอ่านโดยไม่เข้าใจไม่มีประโยชน์ที่ยั่งยืนสำหรับมนุษย์

และมาวันหนึ่งชายผู้ขัดสนคนหนึ่งมาเยี่ยมดวงวิญญานนี้ด้วยความกระหายมหาสมุทรแห่งความรู้ของพระองค์ ขณะที่สนทนากับเขามีการกล่าวถึงสัญลักษณ์ทั้งหลายของวันแห่งการพิพากษา การฟื้นคืนชีพ การฟื้นชีวิต และการคิดบัญชี เขาเร่งเร้าขอให้เราอธิบายว่าในยุคศาสนาที่น่าพิศวงนี้ ประชาชนทั้งหลายของโลกถูกนำมาคิดบัญชีได้อย่างไรในเมื่อไม่มีใครทราบเรื่องนี้ ครั้นแล้วเราถ่ายทอดความจริงบางอย่างของวิทยาศาสตร์และอัจฉริยภาพบรมโหราณีให้แก่เขาตามความสามารถและความเข้าใจของเขา จากนั้นเราถามเขาว่า : “เจ้าไม่ได้อ่านคัมภีร์โกรอ่านหรือ เจ้าไม่ทราบวณะที่วิสุทธิที่ก่อนหน้านี้หรือ : ‘ในวันนั้นมนุษย์และวิญญานจะไม่ถูกถามเกี่ยวกับบาปของตน?’ (127) เจ้าไม่ทราบหรือว่า ‘การถาม’ ไม่ได้หมายถึงการถามด้วยลิ้นหรือวาจา ดังที่วณะที่ก่อนหน้านี้เองซึ่งบ่งและพิสูจน์? เพราะหลังจากนั้นเป็นที่กล่าวว่า : ‘คนบาปจะเป็นที่รู้จากสีหน้าของเขา และพวกเขาจะถูกจับที่ผมปกหน้าผากและเท้าของตน’” (128)

ดังนั้นประชาชนทั้งหลายของโลกถูกวินิจฉัยโดยสีหน้าของพวกเขา โดยสีหน้านี้ความเชื่อที่ผิด ความศรัทธา และความไม่เป็นธรรมของพวกเขา ล้วนถูกแสดงให้เห็นชัด ดังที่เป็นที่ประจักษ์ในยุคนี้ว่าประชาชนแห่งความหลงผิดเป็นที่รู้และแยกจากสาวกแห่งการนำทางสวรรค์ได้อย่างไรโดยสีหน้าของพวกเขา หากประชาชนเหล่านี้ได้ตรองวณะต่างๆ ในคัมภีร์นี้ในหัวใจของตน เพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเท่านั้นและไม่ปรารถนาสิ่งอื่นใดนอกจากความยินดีของพระองค์ แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะพบสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาแสวงหา ในวณะต่างๆ ของคัมภีร์นี้พวกเขาจะพบว่าทุกสิ่งเปิดเผยไว้และเห็นชัด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใหญ่

หรือเล็กที่เกิดขึ้นในยุคศานานี้ ในวณะเหล่านี้พวกเขาจะถึงกับมองเห็นการกล่าวถึงการออกจากดินแดนบ้านเกิดของบรรดาพระเจ้าผู้แสดงนามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ การต่อต้านและการดูหมิ่นอย่างจงใจของรัฐบาลและประชาชน และการอาศัยและปักหลักอยู่ในดินแดนที่กำหนดและระบุไว้เป็นพิเศษของพระศาสดาสากล อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้เว้นแต่ผู้ที่มีหัวใจยังรู้

เราขอปิดศอกใจความของเราด้วยสิ่งที่เคยเปิดเผยต่อพระเจ้า โมฮัมหมัด เพื่อว่าการปิดศอกนี้จะ โขยสุคนธรสของชะมดเซียงอันวิสุทธิที่นำมามนุษย์ไปสู่รชวานแห่งความอาไฟที่ไม่รู้เลื่อน พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า และพระวณะของพระองค์คือสังกรรม : “และพระเจ้าผู้ทรงเรียกให้มายังที่พำนักแห่งสันติ (129) (แบกแดด) และพระองค์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ประสงค์ไปสู่หนทางที่ถูกต้อง” (130) “สำหรับพวกเขาคือที่พำนักแห่งสันติกับพระเจ้าผู้เป็นนายของพวกเขา! และพระองค์จะเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาเพราะผลงานของพวกเขา” (131) พระองค์ทรงเปิดเผยสิ่งนี้เพื่อว่ากรุณาธิคุณของพระองค์จะ ห้อมล้อมโลก ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระเจ้า พระผู้เป็นนายแห่งสภาวะทั้งปวง!

เราได้อธิบายความหมายของทุกใจความซ้ำหลายครั้งในแง่มุมที่แตกต่างกัน เพื่อว่าวิญญานทุกดวงไม่ว่าจะเป็นคนชั้นสูงหรือต่ำต้อย จะได้รับส่วนแบ่งจากคำอธิบายเหล่านี้ตามระดับและความสามารถของตน ดังนั้นหากเขาไม่สามารถเข้าใจการอภิปรายเหตุผลบางตอน เขาก็บรรลุจุดประสงค์ของตนได้โดยการดูที่การอภิปรายเหตุผลตอนอื่น “เพื่อว่าคนทุกประเภทจะรู้ว่าระดับกระหายของตนได้ที่ไหน”

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเป็นพยาน! วิหคแห่งสวรรค์นี้ซึ่งขณะนี้อาศัยอยู่บนฐิติ สามารถขับขานเพลงอีกมากมายนอกจากทำนองเพลงเหล่านี้ และสามารถคลี่คลายความลึกกลับอีกนับไม่ถ้วน นอกจากวาทะเหล่านี้ทุกโน้ตของวาทะที่ยังไม่ได้เอ่ยประเสริฐเหนือกว่าทั้งหมดที่เปิดเผยมาอย่างวัดไม่ได้ และเป็นที่สุดคืออย่างยิ่งเหนือกว่าสิ่งที่หลังไหลมาจากปากกานี้ ขอให้อนาคตเปิดเผยชั่วโมงที่บรรดาเจ้าสาวแห่งความหมายซ่อนเร้นจะเปิดผ้าคลุมหน้า และรีบออกมาจากคฤหาสน์ลึกลับโดยพระเจ้าประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และแสดงตนเองให้ปรากฏในสภาวะบรมโบราณ ไม่มีสิ่งใดเป็นไปได้หากพระเจ้าประสงค์ไม่อนุญาต ไม่มีอำนาจใดยืนยงอยู่ได้นอกจากอำนาจของพระเจ้า และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระเจ้า สรรพโลกเป็นของพระเจ้า และศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเป็นของพระเจ้า ทุกสิ่งประกาศการเปิดเผยองค์ของพระเจ้า และทุกสิ่งคลี่คลายความลึกกลับของพระวิญญานของพระเจ้า

ในหน้าก่อนๆ เราได้ให้แต่ละดวงอาทิตย์แห่งธรรมที่รุ่งขึ้นมาจากอรุโณทัยแห่งความวิสุทธินี้รันดร์มีสองสถานะ หนึ่งในสองนี้คือสถานะแห่งเอกภาพที่แท้ซึ่งเราได้อธิบายไว้แล้ว “เราไม่ได้ทำให้พวกเขาแตกต่างกัน” (132) อีกสถานะหนึ่งคือสถานะแห่งความแตกต่าง และเกี่ยวพันกับสรรพ โลกและข้อจำกัดทางโลก ในแง่นี้พระศาสดาแต่ละองค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมีอศภาพต่างกัน มีพันธกิจที่บัญญัติไว้แน่ชัด มีการ

เปิดเผยพระธรรมที่ลึกลับไว้ล่วงหน้า และมีข้อจำกัดที่ระบุไว้เป็นพิเศษ พระศาสดาแต่ละองค์เป็นที่รู้จักด้วยพระนามต่างกัน ถูกพรรณนาด้วยคุณลักษณะหนึ่งเป็นพิเศษ ทรงบรรลุปันธกิจหนึ่งที่แน่ชัด และได้รับมอบให้เปิดเผยพระธรรมที่เฉพาะเจาะจง ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “เราได้ทำให้อัครสาวกบางองค์เป็นเลิศกว่าองค์อื่น พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสต่อบางองค์ ชูและเทิดทูนบางองค์ สำหรับพระเยซูบุตรของแมรี เราให้สัญลักษณ์ที่เห็นชัด และเราเสริมความเข้มแข็งให้พระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (133)

เป็นเพราะความแตกต่างนี้ในสถานะและพันธกิจของพระศาสดาทั้งหลาย วาจาและวาทีต่างๆ ที่หลั่งไหลมาจากพระผู้เป็นแหล่งกำเนิดของความรู้สวรรค์เหล่านี้ จึงดูเหมือนว่าไปคนละทางและแตกต่างกัน มิฉะนั้นแล้วในสายตาของผู้ที่เข้ามาถึงความลึกกลับของอัจฉริยภาพสวรรค์ วาทีทั้งหมดของพระศาสดาทั้งหลายในความเป็นจริงแล้ว เป็นการแสดงออกซึ่งสัจธรรมเดียวกัน เนื่องด้วยประชาชนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจสถานะเหล่านี้ที่เรากล่าวถึง พวกเขาจึงงงงวยและยุ่งใจต่อวาทีที่ต่างกันที่เอ่ยโดยพระศาสดาทั้งหลาย ซึ่งมีสาระเป็นหนึ่งเดียวกัน

เป็นที่ประจักษ์เสมอมาว่าความไปคนละทางของวาทีทั้งหมดเหล่านี้ มีเหตุมาจากความแตกต่างของสถานะ ดังนี้เมื่อมองจากมุมมองของความเป็นหนึ่งและความปล่อยวางที่เป็นเยี่ยมของพระศาสดาทั้งหลาย คุณลักษณะของความเป็นเจ้า คุณสมบัติของพระผู้เป็นเจ้า ความเป็นเอกสูงสุด สาระที่ซ่อนเร้นที่สุด ล้วนเป็นความจริงของพระผู้เป็นสาระแห่งชีวิตเหล่านี้ เนื่องด้วยพวกเขาต่างก็อาศัยอยู่บนบัลลังก์แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ และประทับอยู่บนที่นั่งแห่งการปกปิดสวรรค์ การเปิดเผยองค์ของพระผู้เป็นเจ้าถูกแสดงให้เห็นชัดโดยการมาปรากฏของพวกเขา และความงามของพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดเผยโดยสีหน้าของพวกเขา ดังนั้นเองที่สำเนียงของพระผู้เป็นเจ้าเองเป็นที่ได้ยินจากการเอ่ยออกมาของพระผู้แสดงสภาวะเป็นเจ้าเหล่านี้

เมื่อพิจารณาดูสถานะที่สองของพระศาสดาทั้งหลาย ซึ่งเป็นสถานะแห่งความแตกต่าง ความต่างจากกัน ข้อจำกัดทางโลก ลักษณะเฉพาะตัวและมาตรฐานทั้งหลาย พวกเขาแสดงความเป็นทาสอย่างสิ้นเชิง ขัดสนจนหมดสิ้นและถ่อมตัวโดยสมบูรณ์ ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “เราคือคนรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า (134) เราเป็นเพียงมนุษย์เหมือนเจ้า” (135)

จากคำกล่าวที่ได้แย้งไม่ได้และสาธิตไว้โดยบริบูรณ์เหล่านี้ จึงพยายามทำความเข้าใจความหมายของปัญหาต่างๆ ที่เจ้าถาม เพื่อว่าเจ้าจะแน่วแน่ในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า และไม่ยุ่งใจเพราะ ความไปคนละทางของวาทีต่างๆ ของศาสนทูตทั้งหลายและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร

หากพระศาสดาผู้ครอบคลุมนทุกสรรพสิ่งองค์ใดของพระผู้เป็นเจ้าประกาศว่า : “เราคือพระผู้เป็นเจ้า!” แท้จริงแล้วพระองค์ทรงกล่าวสัจธรรมอย่างไรข้อกังขา เพราะเป็นที่สาธิตหลายครั้งแล้วว่า โดยการ

เปิดเผยองค์ คุณลักษณะและนามทั้งหลายของพระศาสดา การเปิดเผยองค์ นามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าถูกแสดงให้เห็นชัดในโลก ดังนี้พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “ถ้าธนูเหล่านั้นเป็นของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่ของเจ้า!” (136) และเช่นกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ความจริงแล้วผู้ที่ปฎิญาณความจริงรักภักดีต่อเจ้า เท่ากับปฎิญาณความจริงรักภักดีนั้นต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง” (137) และหากพระศาสดาองค์ใดเปล่งวาตะว่า : “เราคือธรรมชาติของพระผู้เป็นเจ้า” พระองค์ทรงพูดความจริงเช่นกัน และเป็นความจริงที่ไร้ข้อกังขา ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “พระโมฮัมหมัดไม่ใช่บิดาของใครในหมู่พวกเจ้า แต่พระองค์คือธรรมชาติของพระผู้เป็นเจ้า” (138) เมื่อพิจารณาในแง่นี้ พระศาสดาทุกองค์ล้วนเป็นเพียงธรรมชาติของกษัตริย์ในอุดมคติ ผู้เป็นสาระที่ไม่มีเปลี่ยนแปลง และหากพระศาสดาทุกพระองค์ประกาศว่า : “เราคือตราประทับของศาสนาทุกทั้งหลาย” แท้จริงแล้วพวกเขาเอ่ยแต่ความจริงที่ไร้ข้อกังขาแม้แต่น้อย เพราะพวกเขาล้วนเป็นบุคคลเดียวกัน วิญญาณเดียวกัน ชีวิตเดียวกัน การเปิดเผยเดียวกัน พวกเขาล้วนเป็นการปรากฏองค์ของ “พระผู้เป็นตอนเริ่มต้น” และ “พระผู้เป็นตอนจบ” “พระผู้เป็นแรก” และ “พระผู้เป็นสุดท้าย” “พระผู้ที่ยอมเห็น” และ “พระผู้ที่ชอบเร้น” ซึ่งทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับพระผู้เป็นพระวิญญาณเร้นลับที่สุดของพระวิญญาณทั้งหลาย และเป็นสาระอันดีของสาระทั้งหลาย และหากพระศาสดาทั้งหลายกล่าวว่า “เราคือคนรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า” นี่ก็ความจริงที่เห็นชัดและโต้แย้งไม่ได้เช่นกัน เพราะพวกเขาถูกแสดงให้เห็นชัดในสภาวะของความเป็นทาสอย่างสิ้นเชิง ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดสามารถบรรลุถึงความเป็นทาสนี้ ดังนี้ในขณะที่พระผู้เป็นสาระแห่งชีวิตเหล่านี้ดำรงลึกลงใต้มหาสมุทรแห่งความวิสุทธิอันดีและบรมโบราณหรือเวลาที่พวกเขาเห็นขึ้นไปสู่ออกที่สูงส่งที่สุดแห่งความลึกลับสวรรค์ พวกเขาอ้างวาตะของตนว่าเป็นสุรเสียงของสวรรค์ เป็นเสียงร้องเรียกของพระผู้เป็นเจ้าเอง หากดวงตาที่ยังเห็นเปิดออก ดวงตานั้นจะมองเห็นว่าในสภาวะนี้ พระศาสดาทั้งหลายถือว่าตนเองว่างเปล่าและไม่ดำรงอยู่เมื่อเผชิญกับพระผู้ทรงแทรกซอนทุกสรรพสิ่ง พระผู้ไม่มีเสื่อม เราคิดว่า พวกเขาถือว่าตนเองเป็นศูนย์กลางโดยสิ้นเชิง พวกเขามีความเห็นว่าการกล่าวถึงตนในราชสำนักนั้นเป็นการหมิ่นประมาทศาสนา เพราะการกระซิบอย่างเบาที่สุดของอัคราในราชสำนักดังกล่าวคือ หลักฐานของการแสดงออกของอัคราและการดำรงอยู่ที่ไม่ขึ้นกับใคร ในสายตาของบรรดาผู้ที่มาถึงราชสำนักนี้ การกระซิบแฉดังกล่าวในตัวตนเองคือการละเมิดที่ร้ายแรง และจะร้ายแรงยิ่งกว่าเพียงไหนหากกล่าวถึงสิ่งอื่นต่อพระองค์ หากหัวใจของมนุษย์ ลึน จิตใจหรือวิญญาณของเขาสาละวนอยู่กับผู้ใดนอกจากพระผู้เป็นที่รักยิ่ง หากดวงตาของเขามองเห็นพระพักตร์อื่นใดนอกจากความงามของพระองค์ หากหูของเขาเงี่ยฟังทำนองใดนอกจากเสียงของพระองค์ และหากเท้าของเขาอย่างบนหนทางใดนอกจากหนทางของพระองค์

ในยุคนี้สายลมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพิชิต และพระวิญญาณของพระองค์แทรกซอนทุกสิ่ง ดังกล่าวคือ การหลั่งไหลลึกลับของพระองค์ที่ปากกาต้องหยุดนิ่งและลิ้นพูดไม่ออก

ด้วยสถานะนี้พระศาสดาทั้งหลายได้อ้างตนเป็นสุรเสียงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและที่คล้ายกัน แต่ด้วยสถานะของความเป็นธรรมทูตของพวกเขา พวกเขาได้ประกาศตนเป็นธรรมทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ในทุกกรณีพวกเขาได้ปลงวาทะที่เข้ากับความเป็นในโอกาสนั้น และได้ถือว่าการประกาศทั้งหมดเหล่านี้เป็นของพวกเขาเอง ซึ่งเป็นการประกาศที่ครอบคลุมตั้งแต่อาณาจักรแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ไปจนถึงอาณาจักรของสรรพภาวะ ตั้งแต่อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไปจนถึงอาณาจักรของโลกที่ดำรงอยู่ ดังนั้นเองอะไรก็ตามที่เป็นวาทะของพวกศาสดาทั้งหลาย ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ความเป็นนาย ความเป็นศาสนทูต ความเป็นธรรมทูต ความเป็นผู้อภิบาล ความเป็นอัครสาวกหรือความเป็นทาสรับใช้ ล้วนเป็นความจริงอย่างไม่ต้องสงสัย ดังนั้นคำพูดเหล่านี้ที่เราคัดมาสนับสนุนการอภิปรายเหตุผลของเรา ต้องนำมาพิจารณาอย่างตั้งใจ เพื่อว่าวาทะที่ไปคนละทางของบรรดาพระศาสดาของพระเจ้าผู้ทรงมองไม่เห็นและพระเจ้าผู้เป็นอรรุโณทัยแห่งความวิสุทธิทั้งหลาย จะไม่ทำให้วิญญาณปั่นป่วนและปัญญาฉงนอีกต่อไป

วณะที่เอ่ยโดยดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมทั้งหลายจะต้องได้รับการไตร่ตรอง และหากนัยสำคัญของวณะเหล่านั้น ไม่เป็นที่เข้าใจ ควรแสวงหาความรู้แจ้งจากบรรดาพระเจ้าผู้พิทักษ์คลังแห่งความรู้ เพื่อว่าพวกเขาจะอธิบายความหมายและคลี่คลายความสับสนของวณะเหล่านี้ เพราะเป็นความไม่ถูกต้องที่มนุษย์จะตีความวณะศักดิ์สิทธิ์ตามความเข้าใจที่บกพร่องของตน หรือปฏิเสธและไม่ยอมรับสัจธรรมของวณะเมื่อพบว่าขัดกับสิ่งที่ตนต้องการและอยากจะเป็น เพราะปัจจุบันนี้คือท่าทีของบรรดานักบวชและบัณฑิตแห่งยุคนี้ ผู้ซึ่งครองที่นั่งแห่งวิชาความรู้ ให้ชื่อความเขลาว่าความรู้ และเรียกการกดขี่ว่าความยุติธรรม หากคนเหล่านี้ถ่อมพระเจ้าผู้เป็นแสงสว่างแห่งสัจธรรมเกี่ยวกับรูปจำลองที่ความเพ้อฝันอันเหลวไหลของตนคิดขึ้นมา และหากพวกเขาพบว่าคำตอบของพระองค์ไม่ตรงกับความคิดและความเข้าใจคัมภีร์ของตนเอง วางใจได้ว่าพวกเขาจะประณามพระเจ้าผู้เป็นเหมือนและค้นกำเนิดน้ำพุแห่งความรู้ทั้งปวงว่า ไม่มีความเข้าใจสิ่งดังกล่าวนี้เกิดขึ้นในทุกยุค

ตัวอย่างเช่น เมื่อพระเจ้าโมฮัมหมัด พระผู้เป็นนายแห่งชีวิต ถูกถามเกี่ยวกับดวงจันทร์ใหม่ พระองค์ทรงตอบตามที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าบัญชาว่า : “ดวงจันทร์ใหม่คือช่วงเวลาต่างๆ ที่กำหนดไว้ให้มนุษย์” (139) ครั้นแล้วพวกที่ได้ยินพระองค์ประณามพระองค์ว่าเป็นคนเขลา

ทำนองเดียวกันในวณะท่อนที่เกี่ยวข้องกับ “พระวิญญาณ” พระองค์ทรงกล่าวว่า : “และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับพระวิญญาณ จงกล่าวว่า ‘พระวิญญาณไปตามบัญชาของพระเจ้าผู้เป็นนายของเรา’” (140) ทันใดที่พระเจ้าโมฮัมหมัดให้คำตอบ พวกเขาคัดค้านเสียงดังว่า : ดูซิ! คนเขลาที่ไม่รู้ว่าพระวิญญาณคืออะไร เรียก

ตนเองว่าเป็นพระผู้เปิดเผยความรู้สวรรค์!” และบัดนี้จึงมองดู บรรดานักบวชแห่งยุคนี้ ได้ยอมจำนนต่อสัง
กรรมของพระองค์อย่างตาบอด เพราะว่าได้รับเกียรติด้วยนามของพระองค์และพบว่าบิดาของตนยอมรับการ
เปิดเผยพระธรรมของพระองค์ จึงสังเกตุ หากชนชาตินี้ในปัจจุบันได้รับคำตอบเช่นนี้สำหรับคำถาม
ดังกล่าว พวกเขาจะปฏิเสธและประณามคำตอบเหล่านั้นอย่างไม่ลังเล ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขาจะเอ่ยคำหา
เรื่องเดียวกันอีกครั้งดังที่พวกเขาเอ่ยในยุคนี้ ทั้งหมดเป็นเช่นนี้แม้ด้วยความจริงที่ว่า บรรดาพระผู้เป็นสาระ
แห่งชีวิตทรงความประเสริฐยิ่งเหนือรูปจำลองที่เพื่อฝัน และได้รับการสดุดีอย่างวัดไม่ได้เหนือคำพูดไร้
สาระทั้งหมดเหล่านี้ และเหนือความเข้าใจของทุกหัวใจที่ยังรู้ สิ่งที่พวกเขาเรียกว่าวิชาเมื่อเปรียบกับ
ความรู้นี้ คือความจอมปลอมทั้งสิ้น และความเข้าใจทั้งหมดของพวกเขาไม่ใช่อื่นใดนอกจากความหลงผิดที่
โจ่งครึม ไม่เพียงเท่านั้น อะไรก็ตามที่มาจากเหมืองแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์และคลังแห่งความรู้อนันต์เหล่านี้
คือสังกรรม และไม่ใช่อื่นใดนอกจากสังกรรม คำพูดที่ว่า : “ความรู้คือจุดเดียวซึ่งคน โง่เง่าทำให้ทวีจำนวน”
คือข้อพิสูจน์ของการอภิปรายเหตุผลของเรา และคำสอน : “ความรู้คือแสงสว่างที่พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมายัง
หัวใจของใครก็ตามที่พระองค์ประสงค์” คือพยานหลักฐานของคำกล่าวของเรา

เนื่องด้วยพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของความรู้ และสิ่งที่พวกเขาเรียกว่าความรู้คือรูปจำลองต่างๆ
ที่ออกแบบโดยความเพื่อฝันของตนเอง ซึ่งผุดมาจากบรรดาผู้ที่เป็นร่างของความเขลา พวกเขาจึงทำร้ายพระ
ผู้เป็นบ่อเกิดแห่งความรู้ดังที่เจ้าเห็นและได้ยินมา

ตัวอย่างเช่น ชายคนหนึ่ง (141) ซึ่งมีชื่อเสียงด้านวิชาและความสำเร็จ และนับตัวเองว่าเป็นหนึ่งใน
บรรดาผู้นำที่เหนือชั้นของประชาชนของเขา ได้ทำให้เสียและประณามผู้รรถาธิบายวิชาที่แท้จริงทุกคน สิ่ง
นี้เป็นที่ชัดเจนเสียยิ่งกว่าชัดในคำพาดพิงและคำกล่าวที่ชัดแจ้งในหนังสือของเขาตลอดทั้งเล่ม เนื่องด้วยเรา
ได้ยินเกี่ยวกับเขาอยู่บ่อยๆ เราตั้งใจจะอ่านงานเขียนของเขาบางส่วน แม้ว่าเราไม่เคยรู้สึกอยากอ่านข้อเขียน
ของคนอื่น กระนั้นเนื่องด้วยบางคนถามเราเกี่ยวกับเขา เราจึงรู้สึกว่าจะจำเป็นที่จะอ้างอิงถึงหนังสือของเขา
เพื่อที่เราจะได้ตอบบรรดาผู้ที่ถามเราด้วยความรู้ความเข้าใจ อย่างไรก็ตามงานเขียนภาษาอาหรับของเขาหา
ไม่ได้ จนกระทั่งวันหนึ่งชายคนหนึ่งแจ้งให้เราทราบว่า บทประพันธ์หนึ่งของเขาที่ชื่อว่าเอิร์ชาโดล อวาม
(142) มีอยู่ในเมืองนี้ จากชื่อหนังสือนี้เราได้กลิ่นของความถือดีและความทะนง เนื่องด้วยเขานึกว่าตัวเอง
เป็นผู้รู้และถือว่าประชาชนที่เหลือโง่เขลา ที่จริงแล้วคำของเขาเป็นที่รู้ได้จากชื่อที่เขาตั้งให้กับหนังสือของ
ตน เป็นที่ประจักษ์ว่าผู้ประพันธ์กำลังไปตามหนทางแห่งอัตตาและกิเลส และหลงทางอยู่ในที่รกร้างแห่ง
ความโง่เขลาบาปบุญญา เราคิดว่าเขาได้ลืมนำคำสอนที่รู้จักกันดีที่ว่า : “ความรู้คือทั้งหมดที่รู้ได้ และอำนาจและ
อานุภาพคือสรรพโลก” แม้กระนั้นเราก็ขอหนังสือเล่มนี้มาและเก็บไว้สามสัปดาห์ ซึ่งได้อ้างอิงถึงราวสองครั้ง
ครั้งที่สองเราพบเรื่องราวของ “มिराज” (143) ของพระ โมฮัมหมัดโดยบังเอิญ ซึ่งมีการพูดถึงพระองค์ว่า “หาก

ไม่ใช่เพราะเจ้า เราขอมไม่สร้างนาทั้งหลาย” เราสังเกตเห็นว่า เขาได้แจกแจงศาสตร์ราวยี่สิบสาขาหรือมากกว่านั้น ซึ่งความรู้เกี่ยวกับศาสตร์เหล่านี้เขาถือว่าจำเป็นต่อการเข้าใจความลึกซึ้งของ “มีراج” เราจับความจากคำกล่าวของเขาได้ว่า นอกจากว่ามนุษย์จะมีความรู้ลึกซึ้งในศาสตร์ทั้งหมดนี้ เขาจะไม่มีทางเข้าใจความที่ประเสริฐและเหนือธรรมดาด้วยความเข้าใจที่เหมาะสม ศาสตร์จำนวนหนึ่งที่ระบุไว้คือ อภิปรัชญา การเล่นแร่แปรธาตุและเวทมนตร์ วิชาที่ไร้สาระและเลิกกันไปแล้วเหล่านี้ ชายผู้นี้ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการเข้าใจความลึกซึ้งที่ศักดิ์สิทธิ์และยั่งยืนของความรู้สวรรค์

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! ดังกล่าวนี้อธิบายระดับความเข้าใจของเขา และถึงกระนั้นจงมองดูว่า เขาหาเรื่องและให้ร้ายพระผู้เป็นพรหมกายของความรู้ที่ไม่มีสิ้นสุดของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร! คำพูดนี้เข้าท่าและเป็นจริงเช่นไร : “เจ้าสาธค้ำให้ร้ายใส่พระพักตร์ของพระผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวได้ทำให้เป็นผู้พิทักษ์ทรัพย์สินสมบัติของหน้าที่เจ็ดของพระองค์หรือ?” ไม่มีหัวใจหรือปัญญาที่ยังรู้ ไม่มีใครในหมู่ผู้ชาญฉลาดและผู้รู้ ให้ความสนใจคำกล่าวที่เสียดสีเหล่านี้ และกระนั้นเป็นที่ชัดเจนและประจักษ์เพียงไรสำหรับหัวใจที่ยังรู้ว่า สิ่งที่เรียกว่าวิชานี้ถูกปฏิเสธเสมอมาโดยพระผู้เป็น พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ความรู้เกี่ยวกับศาสตร์เหล่านี้ซึ่งเป็นที่คู่มั่นในสายตาของผู้รู้อย่างแท้จริง จะถือได้ว่าจำเป็นต่อการเข้าใจความลึกซึ้งของ “มีراج” ได้อย่างไร ในขณะที่พระผู้เป็นนายของ “มีراج” เองไม่เคยให้อักษรเดียวของวิชาที่จำกัดและเข้าใจยากเหล่านี้มาทำให้หนักสมอง และไม่เคยทำให้หัวใจที่ฟ่องใสของตนมีมลทินด้วยความหลงสติเช่นนี้? เป็นความจริงเช่นไรที่เขาบอกว่า : “ความสำเร็จทั้งหมดของมนุษย์เคลื่อนไหวยบนเวลาที่ซาพิการขณะที่สังขรรณลอยไปกับสายลมข้ามอวกาศไปอย่างรวดเร็ว” ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าเป็นพยาน! ใครก็ตามที่ปรารถนาจะหยั่งความลึกซึ้งของ “มีراج” นี้ และอยากนำหยดเดียวจากมหาสมุทรนี้ หากกระจกแห่งหัวใจของเขาถูกบดบังด้วยธุลีแห่งวิชาเหล่านี้ เขาจะต้องชำระหัวใจให้บริสุทธิ์ก่อนที่แสงสว่างแห่งความลึกซึ้งนี้จะสะท้อนอยู่ในนั้นได้

ในยุคนี้บรรดาผู้ที่ดำรงอยู่ได้มหาสมุทรแห่งความรู้บรมโบราณ และอาศัยอยู่ในเรือแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ห้ามประชาชนไม่ให้แสวงหาวิชาที่เหลวไหลเหล่านี้ ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า ออกที่เรื่องรองของพวกเขาบริสุทธิ์พ้นจากทุกร่องรอยของวิชาดังกล่าว และประเสริฐเหนือม่านที่ร้ายกาจดังกล่าว เราได้เผาผลาญม่านที่ทึบที่สุดนี้ด้วยไฟแห่งความรักของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง ซึ่งเป็นม่านที่ถูกกล่าวถึงในคำพูด : “ม่านที่ร้ายกาจที่สุดคือม่านแห่งความรู้” เราได้ก่อวิหารแห่งความรู้สวรรค์ขึ้นมานบนเถ้าถ่านของม่านนี้ ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า เราได้เผา “ม่านแห่งความรู้โรจน์” ด้วยไฟแห่งความงามของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง เราได้ขับทุกสิ่งออกไปจากหัวใจของมนุษย์นอกจากพระผู้เป็นยอดปรารถนาและความรุ่งโรจน์ของ

โลก เราไม่ยึดติดกับความรู้ใดนอกจากความรู้ของพระองค์ และไม่มุ่งหัวใจไปหาสิ่งใดนอกจากความรู้โรจน์โชติช่วงของแสงสว่างของพระองค์

เราประหลาดใจยิ่งนักเมื่อสังเกตเห็นว่า จุดประสงค์เดียวของเขาคือเพื่อจะทำให้ประชาชนตระหนักว่า วิชาทั้งหมดเหล่านี้อยู่ในครอบครองของเขา และกระนั้นเราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าว่า ไม่มีแม่ลมหายใจเดียวที่พัฒนามาจากทุ่งหญ้าแห่งความรู้สวรรค์ เคยโชนมายังวิญญาณของเขา หรือเขาจะเคยคลี่คลายความลึกกลับเดียวของอัจฉริยภาพบรมโบราณก็หาไม่ ไม่เพียงเท่านั้น หากอธิบายความหมายของความรู้ให้เขาฟัง เขาจะขู่ใจไปหมด และทั้งชีวิตของเขาจะสั้นไปถึงรากฐาน แม้ว่าคำกล่าวของเขาจะต่ำและไร้สติ จมมองดูว่า คำกล่าวอ้างที่เลอเลิศของเขาเคยเกิดไปถึงไหน!

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! เราประหลาดใจยิ่งเพียงไหนต่อการที่ประชาชนมาชุมนุมอยู่รอบๆ เขา และแสดงความภักดีต่อเขา! ด้วยพึงพอใจกับฐูลีชั่วแค้น ประชาชนเหล่านี้ได้หันหน้าไปหาฐูลีนั้น และโยนพระผู้ทรงเป็นพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลายไปข้างหลัง ด้วยพอใจกับเสียงร้องและหลงไหลในใบหน้าของอีกา พวกเขาได้สละทำนองเพลงของนกในดิงเกลและเสน่ห์ของดอกกุหลาบ การอ่านหนังสือที่อวดอ้างนี้ อย่างดีถ้วนได้เปิดเผยให้เห็นความนึกคิดที่หลงผิดสุดจะพรรณนาเช่นไร! ความนึกคิดที่หลงผิดเหล่านี้ไม่คู่ควรสำหรับปากกาใดที่จะพรรณนา และต่ำเกินกว่าที่จะให้ความสนใจแม้ชั่วขณะ อย่างไรก็ตามหากพบเกณฑ์ในการวินิจฉัย เกณฑ์นี้จะแยกสัจธรรมจากความจอมปลอม แยกแสงสว่างจากความมืด และแยกดวงอาทิตย์จากเงาได้ทันที

หนึ่งในศาสตร์ทั้งหลายที่ผู้อวดอ้างนี้นำมาอวดคือการเล่นแร่แปรธาตุ เรายังหวังว่านักตรียหรือผู้ที่มิอานุกาพเหนือชั้น จะขอให้เขาแปรศาสตร์นี้จากความเพ้อฝันให้เป็นความจริง จากการอวดอ้างให้เป็นความสำเร็จที่แท้จริง ขอให้คนรับใช้ที่ต่ำต้อยและไม่ได้เรียนวิชาผู้นี้ ซึ่งไม่เคยอวดอ้างสิ่งดังกล่าวหรือถือว่าสิ่งเหล่านี้คือเกณฑ์ของความรู้ที่แท้จริง รับงานนี้ เพื่อว่าสัจธรรมจะเป็นที่รู้และแยกได้จากความจอมปลอม แต่จะมีประโยชน์อะไร! ทั้งหมดที่ประชาชนรุ่นนี้ให้เราได้คืออบาตผลจากลูกคอก และถ้วยที่พวกเขายื่นให้ริมฝีปากของเราก็มืดด้วยยาพิษ เรายังมีแผลเป็นจากโซ่บนคอของเรา และร่างกายของเรายังมีรอยต่างๆ ที่เป็นหลักฐานของความทารุณอย่างไม่ผ่อนปรน

และเกี่ยวกับความสำเร็จของชายผู้นี้ ความเขลา ความเข้าใจและความเชื่อของเขา จมมองดูว่าคัมภีร์ที่ครอบคลุมทุกสิ่งได้เปิดเผยไว้ว่าอย่างไร : “แท้จริงแล้วต้นไม้ซัคคุม (144) จะเป็นอาหารสำหรับอาสิม” (145) และมีวณะตามมาอีกบางท่อนจนกระทั่งพระองค์กล่าวว่า : “จงชิมสิ่งนี้ เพราะตัวเจ้านั้นคือคาริม (มีเกียรติ) ที่ยิ่งใหญ่” (146) จงพิจารณาดูว่าเขาถูกพรรณนาไว้อย่างชัดเจนและชัดแจ้งเพียงไร ในคัมภีร์ที่ไม่มีเสื่อมของ

พระเจ้าเป็นเจ้า! ยิ่งไปกว่านั้นชายผู้นี้ยังแสวงเป็นถ่อมตัวแล้วกล่าวถึงตนเองในหนังสือของตนว่าเป็น “คนรับใช้อาสิม”: “อาสิม” ในคัมภีร์ของพระเจ้ายิ่งใหญ่ในหมู่สามัญชน คาริมยิ่งใหญ่ที่ชื่อ!

จงไตร่ตรองความจนท่อนที่วิสุทธินี้ เพื่อว่าความหมายของความ “ไม่มีสิ่งใดดีเยี่ยมหรือเหี้ยมเถา แต่ก็เป็นที่บ้านทักไว้ในคัมภีร์ที่ไม่มีผิดพลาด” (147) จะประทับอยู่บนจารึกแห่งหัวใจของเจ้า แม้กระนั้นผู้คนมากมายก็แสดงความภักดีต่อเขา พวกเขาปฏิบัติเสฐพระ โมเสสแห่งความรู้และความยุติธรรม และยึดถือ ซามิริ (148) แห่งความเขลา พวกเขาหันสายตาไปจากดวงตะวันแห่งสัจธรรมที่ส่องแสงบนนภาสวรรค์ที่เป็นนิรันดร์ และไม่ใส่ใจความอาไภของดวงตะวันเลย

คูกร ภราดรของเรา! เหมือนสวรรค์เท่านั้นที่สามารถให้มณีแห่งความรู้สวรรค์ สுகนธรสของดอกไม้อลิ้มรสได้จากอุทยานในอุมคติเท่านั้น และดอกกลีบลีแห่งอัจฉริยภาพบรมโบราณไม่สามารถบานที่ใดได้เว้นแต่ในนครแห่งหัวใจที่ไม่แปรเปลี่ยน “ในคืนที่อุดม พืชงอกขึ้นมาอย่างฉับพลันโดยการอนุญาตของพระเจ้า และในคืนที่ไม่ดี พืชแทบจะไม่งอก” (149)

เนื่องด้วยเป็นที่แสดงไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า เฉพาะผู้ที่เข้ามาถึงความลึกกลับของอัจฉริยภาพสวรรค์เท่านั้น ที่สามารถเข้าใจทำนองเพลงที่ซับซ้อนโดยวิหคแห่งสวรรค์ ดังนั้นเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะแสวงหาความรู้แจ้งจากผู้ที่หัวใจสว่างและพระเจ้าเป็นคลังแห่งความลึกกลับสวรรค์ เกี่ยวกับความละเอียดซับซ้อนของศาสนาของพระเจ้าและคำพาดพิงที่เข้าใจยาก ที่อยู่ในวาทะของพระเจ้าเป็นอรุโณทัยแห่งความวิสุทธิ ดังนั้นความลึกกลับเหล่านี้จะถูกคลี่คลาย ไม่ใช่โดยวิชาที่เรียนมา แต่โดยความช่วยเหลือของพระเจ้าและการหลังกรรมาธิคุณของพระองค์เท่านั้น “ดังนั้นจงถามจากบรรดาผู้ที่มีคัมภีร์ต่างๆ อยู่ในอารักขา หากเจ้าไม่รู้” (150)

คูกร ภราดรของเรา แต่เมื่อผู้แสวงหาที่แท้จริงมุ่งมั่นที่จะก้าวไปบนหนทางแห่งการค้นหาที่นำไปสู่ความรู้ของพระเจ้าดำรงอยู่ก่อนยุคสมัย ก่อนอื่นใดเขาต้องชำระหัวใจของตนซึ่งเป็นที่เปิดเผยความลึกกลับที่ซ่อนเร้นของพระเจ้า ให้บริสุทธิ์ปลอดจากธุลีแห่งวิชาที่เรียนมาทั้งหมดที่มามากมาย และคำพาดพิงต่างๆ ของพวกที่เป็นร่างของความเพื่อฝันอันชั่วร้าย เขาต้องชำระอกของเขาซึ่งเป็นที่คุ้มภัยของความรักที่ยั่งยืนของพระเจ้าเป็นที่รักยิ่ง ให้ปลอดจากมลทินทุกอย่าง และทำให้วิญญาณของตนวิสุทธิปลอดจากทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับน้ำและดิน ปลอดจากการยึดติดกับสิ่งที่ไม่จริงยั่งยืนทั้งปวง เขาต้องชำระหัวใจของตนจนไม่เหลือเศษของความรักหรือความเกลียดชัง เพื่อมิให้ความรักพาให้เขาหลงผิดอย่างตาบอด หรือความเกลียดชังผลักเขาออกจากสัจธรรม ดังที่เจ้าเป็นพยานในยุคนี้นี้ว่า เพราะความรักและความเกลียดชังดังกล่าว ประชาชนส่วนใหญ่ถูกพรากจากพระพักตร์อมตะ และหลงไกลไปจากพระเจ้าเป็นพรหมกายของความลึกกลับสวรรค์อย่างไร และด้วยไม่มีใครนำทางให้ จึงเร่งร้อนไปในที่รกร้างแห่งการลืมนัดและหลงผิด ผู้แสวงหา

ดังกล่าวต้องวางใจในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทุกเวลา ต้องละวางจากประชาชนทั้งหลายของโลก ปล่อยวางจากโลกแห่งฐิติ และยึดถือพระผู้ทรงเป็นพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลาย เขาต้องไม่พยายามยกตัวเองเหนือผู้ใด ต้องล้างทรวงรอยของความทะนงและความถือดีออกจากจารึกของหัวใจ ต้องยึดเหนี่ยวความอดทนและยอมจำนน สงบเงียบ และละเว้นจากการพูดเหลวไหล เพราะลึนคือไฟที่คุกรุ่น และการพูดเกินควรคือพิษที่ถึงตาย ไฟนั้นเผาผลาญร่างกาย แต่ไฟของลึนกลืนกินทั้งหัวใจและวิญญาณ พลังของไฟแรกคงอยู่เพียงเวลาหนึ่ง แต่ผลจากไฟของลึนคงอยู่เป็นศตวรรษ

ผู้แสวงหา นั้นควรถือว่าการนิทา คือความหลงผิดอย่างร้ายแรง และออกมาให้ห่างจากอาณาจักรของการนิทา เนื่องด้วยการนิทา คับแสงสว่างของหัวใจและดับชีวิตของวิญญาณ เขาควรมักน้อยและเป็นอิสระจากความต้องการที่เกินควร เขาควรถนอมมิตรภาพกับผู้ที่ละวางจากโลก และถือว่าการหลีกเลี่ยงโลกียชนที่คูดคือประโยชน์ที่ล้ำค่า ทุกรุ่งอรุณเขาควรสนทนากับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และพากเพียรในการแสวงหาพระผู้เป็นที่ยึดด้วยวิญญาณทั้งหมดของเขา เขาควรเผาผลาญทุกความคิดที่หลงผิดด้วยเปลวไฟแห่งการกล่าวถึงพระองค์ด้วยความรัก และผ่านเลยทุกสิ่งไปนอกจากพระองค์ด้วยความรวดเร็วของสายฟ้า เขาควรช่วยเหลือผู้ที่ลึนเนื้อประดาตัว และไม่ใจจัดต่อผู้ที่ขัดสน เขาควรแสดงความเมตตาต่อสัตว์ และยังต้องแสดงความเมตตามากกว่าเพียงไหนต่อเพื่อนมนุษย์และผู้ที่ได้รับการประสาทด้วยวาจา เขาไม่ควรลังเลที่จะสละชีวิตเพื่อพระผู้เป็นที่ยึดของเขา หรือยอมให้คำคำหนิของประชาชนมาทำให้ตนหันหนีไปจากพระผู้เป็นสังฆธรรม เขาไม่ควรปรารถนาให้ผู้อื่นในสิ่งที่เขาไม่ปรารถนาให้กับตนเอง หรือสัญญาสิ่งๆ ที่ตนทำไม่ได้ ด้วยหัวใจทั้งหมดเขาควรหลีกเลี่ยงมิตรภาพกับบรรดาผู้กระทำความชั่วร้าย และอธิษฐานเพื่อการไถ่บาปของพวกเขา เขาควรให้อภัยคนบาป และไม่รังเกียจสภาพที่ต่ำของเขา เพราะไม่มีใครรู้ว่าจุดจบของตนจะเป็นอย่างไร บ่อยแค่ไหนที่คนบาปเข้าถึงสภาวะแห่งความศรัทธา ณ ชั่วโมงแห่งความตาย และโดยการคืบหน้าอ้อมตะได้บินขึ้นไปสู่ลานสวรรค์ และบ่อยแค่ไหนที่ศาสนิกชนที่เชื่อมั่นศรัทธา ณ ชั่วโมงที่วิญญาณของตนแยกจากร่าง กลับเปลี่ยนไปจนตกลงไปในไฟนรก จุดประสงค์ของเราในการเปิดเผยวาทะที่ให้ความมั่นใจและมีน้ำหนักเหล่านี้คือ เพื่อจะให้ผู้แสวงหาตระหนักว่า เขาควรถือว่าทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า นั้นไม่จริง และนับทุกสิ่งนอกจากพระองค์ พระผู้เป็นจุดหมายแห่งการบูชาทั้งปวงว่าเป็นศูนย์ภาพโดยสิ้นเชิง

เหล่านี้คือส่วนหนึ่งของคุณลักษณะของผู้ประเสริฐ และเป็นเครื่องหมายของผู้มีธรรมในจิตใจ คุณลักษณะเหล่านี้ได้รับการกล่าวไว้มาก่อนที่จำเป็นสำหรับผู้เดินทางที่ย่างเท้าบนหนทางแห่งความรู้ที่แน่แท้ เมื่อผู้เดินทางที่ปล่อยวางและผู้แสวงหาที่จริงใจ ทำได้ตามเงื่อนไขที่จำเป็นเหล่านี้ เมื่อนั้นและเมื่อนั้นเท่านั้นจึงจะเรียกได้ว่าเขาเป็นผู้แสวงหาที่แท้จริง เมื่อใดก็ตามที่เขาทำได้ตามเงื่อนไขที่แสดงนัยไว้ใน

วณะ : “ใครก็ตามที่พยายามเพื่อเรา” (151) เขาจะได้พระพรที่ประทานมาโดยวณะ : “วางใจได้ว่าเราจะนำทางให้เขาในหนทางของเรา” (152)

ต่อเมื่อตะเกียงแห่งการค้นหา ความพยายามอย่างจริงจัง ความปรารถนายิ่ง ความอุทิศอย่างแรงกล้า ความรักอย่างคลั่งไคล้ ความหรรษาและความสุขสันต์ ถูกจุดในหัวใจของผู้แสวงหา และสายลมแห่งความเมตตารักใคร่ของพระองค์โสมมายังวิญญาณของเขา อันธการแห่งความผิดพลาดจึงจะถูกปิดเป่า หมอกแห่งความสงสัยเคลือบแคลงใจจึงจะถูกสลายไป และแสงสว่างแห่งความรู้และความมั่นใจจึงจะอาบชีวิตของเขา ชั่วโมงนี้พระผู้นำชาวลิ้นที่นำชาวศิของพระวิญญาณ จะส่องแสงอำไพมาจากนครของพระผู้เป็นเจ้า ประคองยามเช้า และจะปลุกหัวใจ วิญญาณและจิตให้ตื่นจากความหลับใหลอย่างไม่ใส่ใจโดยเสียงแตรแห่งความรู้ เมื่อนั้นพระพรอนกอนันต์และกรุณาธิคุณที่หลั่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์นิรันดร์ จะประทานชีวิตใหม่ให้แก่ผู้แสวงหา จนเขาพบว่าตนได้รับการประสาทด้วยดวงตาใหม่ หูใหม่ หัวใจใหม่ และปัญญาใหม่ เขาจะตรองดูสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เห็นชัดของจักรวาล และค้นพบความลึกซึ้งที่ซ่อนเร้นของวิญญาณ เมื่อพิศดูด้วยดวงตาของพระผู้เป็นเจ้า เขาจะเห็นว่าภายในทุกอะตอมมีประตูไปสู่สถานะแห่งความมั่นใจที่ไพบุลย์ เขาจะค้นพบว่าในทุกอย่างมีความลึกซึ้งของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์และหลักฐานต่างๆ ของการปรากฏองค์ช้วนินรันดร์

เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า! หากเขาย่างเท้าบนหนทางแห่งการนำทางและพยายามปีนยอดแห่งความชอบธรรม เพื่อจะไปถึงสถานะที่รุ่งโรจน์และสูงสุดนี้ เขาจะได้สูงสุดนครสขของพระผู้เป็นเจ้าจากระยะทางหนึ่งพันหลัก และจะเห็นยามเช้าอำไพแห่งการนำทางสวรรค์รุ่งขึ้นมาบนอรุโณทัยของทุกสิ่ง ทุกสิ่งไม่ว่าจะเล็กเพียงไร จะเป็นการเปิดเผยที่นำเขาไปสู่พระผู้เป็นที่รักยิ่ง พระผู้เป็นจุดหมายแห่งการแสวงหาของเขา ผู้แสวงหานี้จะยังเห็นชัดถึงขนาดที่เขาจะแยกแยะสัจธรรมและความจอมปลอม ดังที่เขาเห็นความแตกต่างระหว่างดวงอาทิตย์กับเงา หากสูงสุดนครสขของพระผู้เป็นเจ้าโสมมายังสุดมุมโลกตะวันออก วางใจได้ว่าเขาจะจำกลิ่นได้และสูงสุดนครสขนั้น ถึงแม้ว่าเขาจะอาศัยอยู่สุดโลกตะวันตก ทำนองเดียวกันเขาจะแยกสัญลักษณ์ทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า กล่าวคือ วาเทที่นำพิศวง ผลงานและการกระทำที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้อย่างชัดเจนจากการกระทำ ถ้อยคำและหนทางของมนุษย์ ดังที่นักอัญมณีแยกมณีจากกรวด หรือมนุษย์แยกฤดูใบไม้ผลิจากฤดูใบไม้ร่วง แยกความร้อนจากความเย็น เมื่อเส้นทางวิญญาณของมนุษย์ได้รับการชำระจนหมดความผูกพันทางโลกที่ขวางกั้น วางใจได้ว่าวิญญาณนั้นจะสัมผัสรู้ลมหายใจของพระผู้เป็นที่รักยิ่งตลอดระยะทางที่วัดไม่ได้ และจะไปถึงนครแห่งความมั่นใจและเข้าไปในนั้น โดยการนำไปของสูงสุดนครสขของลมหายใจดังกล่าว ในนครนี้เขาจะมองเห็นความมหัศจรรย์ของอัจฉริยภาพบรมโบราณของพระองค์ และจะสังเกตเห็นคำสอนที่ซ่อนเร้นทั้งหมดจากเสียงใบไม้ของพฤกษาที่เจริญงอกงามในนครนี้ ด้วยหูของ

กายและใจเขาจะได้ยินเสียงเพลงสดุดีแห่งความรุ่งโรจน์และการสรรเสริญจากภูตของนครนี้ ดั่งขึ้นไปถึง พระผู้เป็นนายของนายทั้งหลาย และด้วยดวงตาของจิตเขาจะค้นพบความลึกลับทั้งหลายของ “การกลับมา” และ “การฟื้นชีวิต” เครื่องหมาย สัญลักษณ์ การเปิดเผยและความอำไพ ที่พระผู้เป็นกษัตริย์แห่งนามและ คุณลักษณะทั้งหลายทรงลิขิตไว้สำหรับนครนี้ รุ่งโรจน์สุดจะพรรณนาเพียงไร! การมาถึงนครนี้ดับกระหาย โดยไม่ใช้น้ำ จุดความรักของพระผู้เป็นเจ้าโดยไม่ใช้ไฟ ภายในหุบเขาทุกใบมีความลึกลับแห่งอัจฉริยภาพที่ไม่อาจหยั่งรู้ และนกในดิงเกลมากมายขับขานทำนองเพลงลงมาบนดอกกุหลาบทุกพุ่มด้วยความสุขุขรรษา ดอกทิวลิปของนครนี้คล้ายความลึกลับของไฟที่ไม่รู้ดับในพุ่มไม้ลูกไหม้ และสุคนธรสแห่งความวิสุทธิของนครนี้โชยกลิ่นหอมของพระวิญญาณของพระเมไซยะ นครนี้ประทานความมั่งคั่งที่ปราศจากทอง ประสาทความเป็นอมตะที่ปราศจากความตาย ในใบไม้ทุกใบมีความปิติสุดจะพรรณนาถนอมไว้ และ ภายในทุกห้องมีความลึกลับที่นับไม่ถ้วนซ่อนเร้นอยู่

บรรดาผู้ที่ตราคราอย่างหาญกล้าในการแสวงหาพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อครั้งหนึ่งได้ละวางจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์ จะปล่อยวางและสมานกับนครนี้ จนการพราดจากนครนี้แม้ขณะเดียวเป็น เรื่องสุดจะนึกคิดสำหรับพวกเขา พวกเขาจะเงี่ยฟังข้อพิสูจน์ที่ไม่มีผิดพลาดจากไม้ดอกของที่ชุ่มนูนนั้น จะ รับประทานหลักฐานที่แน่นอนที่สุดจากความงามของดอกกุหลาบและทำนองเพลงของนกในดิงเกลในนครนี้ นครนี้จะได้รับการฟื้นฟูและประดับประดาใหม่ราวทุกหนึ่งพันปี

คูกร สหายของเรา ดังนั้นเป็นความถูกต้องที่เราจะออกแรงพยายามเต็มที่ เพื่อไปให้ถึงนครนี้ และ ลึก “ม่านแห่งความรุ่งโรจน์” ให้ขาดสะบั้น โดยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าและความเมตตารักใคร่ของ พระองค์ เพื่อว่าด้วยความแน่วแน่ที่ไม่แปรเปลี่ยน เราจะเสียดละวิญญาณที่อิดโรยของเราในหนทางของ พระผู้เป็นที่รักยิ่งองค์ใหม่ เราควรวิงวอนพระองค์อย่างแรงกล้าด้วยน้ำตาซ้ำแล้วซ้ำอีก ขอทรงโปรดเราด้วย กรุณาธิคุณนี้ นครนี้ไม่ใช่สิ่งอื่นใดนอกจากพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าที่ถูกเปิดเผยในทุกยุคสมัยและทุกยุค ศาสนา ในสมัยของพระโมเสสนครนี้คือเพนทาทุก ในสมัยของพระเยซูคือกอสเปว ในสมัยพระโมฮัมหมัด ผู้เป็นธรรมทูตของพระผู้เป็นเจ้าคือคัมภีร์โกรอ่าน ในยุคนี้คือคัมภีร์บายัน และในยุคศาสนาของพระผู้ซึ่ง พระผู้เป็นเจ้าจะแสดงให้เห็นชัดคือคัมภีร์ของพระองค์เอง ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่คัมภีร์ทั้งหมดของยุคศาสนาต่างๆ จะต้องใช้อ้างอิง เป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและอยู่เหนือคัมภีร์เหล่านั้น ในนครเหล่านี้มีสิ่งยังชีพสำหรับจิต วิญญาณจัดไว้ให้อย่างเหลือล้น มีความปิติที่ไม่มีเสื่อมลิขิตไว้ อาหารที่มีให้คือขนมปังแห่งสวรรค์ และพระ วิญญาณที่สื่อมาคือพระพรที่ไม่รู้สิ้นของพระผู้เป็นเจ้า นครเหล่านี้มอบของขวัญแห่งเอกภาพให้แก่ดวง วิญญาณที่ปล่อยวาง เพิ่มพูนผู้ที่ขัดสน และยื่นถ้วยแห่งความรู้ให้แก่ผู้พเนจรในที่รกร้างแห่งความเขลา การ

นำทาง พระพร วิชา ความเข้าใจ ความศรัทธาและความมั่นใจทั้งหมด ที่ประทานให้แก่ทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก ถูกซ่อนและถนอมไว้ภายในนครเหล่านี้

ตัวอย่างเช่น คัมภีร์โกรอ่านคือที่มั่นมีดวงล้าไม่ได้สำหรับประชาชนของพระโมฮัมหมัด ในสมัยของพระองค์ใครก็ตามที่เข้ามาในที่มั่นนี้ จะได้รับการคุ้มกันจากการโจมตีที่โหดร้าย ถูกคอกที่คุกคาม ความสงสัยที่กลืนกินวิญญาณ และการกระชับที่หมิ่นศาสนาของศัตรู เขายังได้รับส่วนแบ่งของผลไม้อันนัศที่หอมหวานอีกด้วย ซึ่งเป็นผลไม้แห่งอัจฉริยภาพจากพฤษศาสตร์ เขาได้ดื่มน้ำที่ไม่มีเชื้อมลพิษจากชโลทรแห่งความรู้ และได้ชิมอมฤตแห่งความลึกซึ้งของเอกภาพสวรรค์

ทุกสิ่งที่เป็นสำหรับประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัดและกฎของพระองค์ ถูกเปิดเผยและเห็นชัดในเรชวานแห่งความรู้ ไรจน์อำไพนี้ คัมภีร์นี้เป็น พยานหลักฐานที่ยั่งยืนสำหรับประชาชนหลังจากพระโมฮัมหมัด เนื่องด้วยโองการของคัมภีร์นี้โต้แย้งไม่ได้ และคำสัญญาของคัมภีร์นี้เป็นที่วางใจได้ ทุกคนได้รับบัญชาให้ปฏิบัติตามศีลของคัมภีร์นี้จนกระทั่ง “ปีหกสิบ” (ปี ฮ.ศ. 1260 คือปีที่พระบ็อบประกาศพันธกิจ) ซึ่งเป็นปีแห่งการเสด็จมาของพระศาสดาที่น่าพิศวงของพระผู้เป็นเจ้า คัมภีร์นี้คือคัมภีร์ที่นำทางผู้แสวงหาไปสู่เรชวานแห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้าอย่างวางใจได้ และคลผู้ทีละทีประเทศของตนและกำลังย่างเท้าบนหนทางของผู้แสวงหาให้เข้าไปในวิหารแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันชั่ววันรันดร์ การนำทางของคัมภีร์นี้ไม่มีทางผิดพลาด ข้อพิสูจน์ของคัมภีร์นี้ไม่มีข้อพิสูจน์อื่นเป็นเลิศกว่า คำสอนอื่นทั้งหมด หนังสือและบันทึกอื่นทั้งหมดไม่มีความเป็นเอกดังกล่าว เนื่องด้วยทั้งคำสอนเหล่านั้นและบรรดาผู้ที่สอนได้รับการยืนยันและพิสูจน์โดยเนื้อหาของคัมภีร์นี้เท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้นคำสอนทั้งหลายเองนั้นต่างกันอย่างยิ่ง และมีสิ่งที่เข้าใจยากมากมายหลายอย่าง

เมื่อพันธกิจของพระโมฮัมหมัดใกล้จะสิ้นสุด พระองค์เองทรงกล่าววจาณะเหล่านี้ : “แท้จริงแล้วเราให้พยานหลักฐานแผดที่มีน้ำหนักไว้กับเจ้า : คัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าและครอบครัวของเรา” ถึงแม้ว่าคำสอนมากมายถูกเปิดเผยโดยบ่อเกิดแห่งความเป็นศาสนทูตและเหมืองแห่งการนำทางสวรรค์นี้ กระนั้นพระองค์ทรงกล่าวถึงคัมภีร์นี้เท่านั้น ซึ่งเป็นการกำหนดให้คัมภีร์นี้เป็นเครื่องมือที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและ พยานหลักฐานที่แน่นอนที่สุดสำหรับผู้แสวงหา เป็นการนำทางสำหรับประชาชนจนกว่าจะถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

ด้วยการมองที่แน่วแน่ หัวใจที่บริสุทธิ์และวิญญาณที่บริสุทธิ์ จงตั้งใจพิจารณาสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าสถาปนาไว้ในคัมภีร์ให้เป็นพยานหลักฐานสำหรับการนำทางสำหรับประชาชนของพระองค์ ซึ่งทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำยอมรับว่าเป็นของแท้ เราทั้งสองและประชาชนทั้งหมดของโลกต้องยึดถือพยานหลักฐานนี้ เพื่อว่าโดยแสงสว่างของพยานหลักฐานนี้ เราจะรู้และแยกแยะธรรมได้จากความจอมปลอม แยกการนำทางจากความหลงผิด เนื่องด้วยพระโมฮัมหมัดได้จำกัดพยานหลักฐานของพระองค์ไว้ที่คัมภีร์และครอบครัวของ

พระองค์ และครอบครัวของพระองค์ล้วงลับไปแล้ว จึงเหลือแต่คัมภีร์ของพระองค์เท่านั้น ที่เป็น พยานหลักฐานเดียวในหมู่ประชาชน

ในตอนเริ่มต้นของคัมภีร์พระองค์ทรงกล่าวว่า “อเลฟ ลัม มิมี ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับคัมภีร์นี้ : คัมภีร์นี้คือการนำทางสำหรับผู้ที่ถูกส่งมาสู่พระเจ้า” (153) ในอักษรต่างๆ ที่แยกจากกัน ในคัมภีร์โคโรอ่าน มีความลึกซึ้งของสาระของพระเจ้าที่ซ่อนไว้ และภายในเปลือกหอยของอักษรเหล่านี้มีไข่มุกแห่ง เอกภาพของพระองค์นอนอยู่ เราไม่ขอพูดเรื่องนี้เพราะไม่มีเนื้อที่ อักษรเหล่านี้ดูเหมือนจะหมายถึงพระ โมฮัมหมัดเอง ซึ่งพระเจ้าทรงกล่าวต่อพระองค์ว่า : “คูกร โมฮัมหมัด ไม่มีข้อสงสัยหรือความไม่ แน่ใจเกี่ยวกับคัมภีร์นี้ที่ถูกส่งลงมาจากนภาแห่งเอกภาพสวรรค์ ในคัมภีร์นี้มีการนำทางสำหรับผู้ที่ถูก ส่งมาสู่พระเจ้า” จงพิจารณาว่า พระองค์ทรงกำหนดและมีโครงการให้คัมภีร์เดียวกันนี้ นั่นคือคัมภีร์โค รอ่าน เป็นการนำทางสำหรับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกอย่างไร พระองค์ พระผู้ทรงสภาวะเป็นเจ้า และเป็นสาระที่ไม่อาจรู้ ให้การยืนยันอย่างไม่มีข้อสงสัยหรือความไม่แน่นอนว่า คัมภีร์นี้คือการนำทาง สำหรับมวลมนุษยชาติจนกว่าจะถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และบัดนี้เราขอถามว่า เป็นธรรมหรือไม่ที่ชนชาติ นี้จะมองคำให้การยืนยันที่มีน้ำหนักที่สุดนี้ด้วยความสงสัยเคลือบแคลงใจ ซึ่งพระเจ้าประกาศว่าจุด กำเนิดของคำให้การยืนยันนี้มาจากสวรรค์ และทรงประกาศให้เป็นที่ยอมรับของบรรดาสัจธรรม? เป็นธรรมหรือไม่ที่ พวกเขาจะหันหนีไปจากสิ่งที่พระองค์กำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการไปถึงยอดสุด ของความรู้ และแสวงหาสิ่งอื่นนอกจากคัมภีร์นี้? พวกเขาขอมให้คำพูดที่เหลวไหลและ โง่งเงาของมนุษย์มา หว่านเมล็ดแห่งความไม่ไว้วางใจในจิตใจของตนได้อย่างไร? พวกเขายังคงโต้แย้งกันอย่างเหลวไหลได้ อย่างไรว่า คนนั้นพูดแบบนี้หรือแบบนั้น หรือว่าบางสิ่งไม่ได้บังเกิดขึ้น? นอกจากคัมภีร์นี้ของพระเจ้า มีสิ่งอื่นใดที่เป็นไปได้หรือที่สามารถเป็นเครื่องมือที่ทรงอำนาจกว่า และเป็นการนำทางที่แน่นอนกว่า สำหรับมนุษยชาติ หากว่าพระองค์ไม่ได้เปิดเผยสิ่งนั้นไว้ในวณะท่อนนี้?

เป็นหน้าที่ของเราที่จะไม่หันเหไปจากบัญชาที่ต้านทานไม่ได้และ โครงการที่ตายตัวของพระเจ้า ที่เปิดเผยไว้ในวณะท่อนที่กล่าวมาข้างบน เราควรยอมรับคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่น่าพิศวงทั้งหลาย เพราะหาไม่ แล้วเท่ากับเราไม่ยอมรับสัจธรรมของวณะท่อนวิสุทธิท่อนนี้ เป็นที่ประจักษ์ว่าใครก็ตามที่ไม่ยอมรับสัจธรรม ของคัมภีร์โคโรอ่าน ในความเป็นจริงแล้วเท่ากับไม่ยอมรับสัจธรรมของคัมภีร์ทั้งหลายที่ผ่านมา นี่เป็นเพียง นัยที่เห็นชัดของวณะท่อนนี้ หากเราอธิบายความหมายและคลี่คลายความลึกซึ้งที่ซ่อนเร้นของวณะ ท่อนนี้ トラบซัวนิรันดร์ก็อธิบายไม่หมด และจักรวาลก็ไม่สามารถฟังคำอธิบายเหล่านี้ได้! แท้จริงแล้วพระ ผู้เป็นเจ้าให้การยืนยันสัจธรรมของคำพูดของเรา!

ในอีกวรรคหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่า : “และหากเจ้าสงสัยเกี่ยวกับสิ่งที่เราส่งลงมา ให้คนรับใช้ของเรา เช่นนั้นจงเขียนชูระห์ที่คล้ายกันขึ้นมา และเรียกขานทั้งหลายของเจ้ามานอกจากพระเจ้า เป็นเจ้า หากเจ้าเป็นบรูษแห่งสังฆกรรม” (154) จงมองดูว่าสถานะนี้สูงส่งเพียงใด และคุณของวณะเหล่านี้สุด ยอดเพียงไร เป็นคุณที่พระองค์ประกาศให้เป็น พยานยืนยันที่แน่นอนที่สุดของพระองค์ ข้อพิสูจน์ที่ไม่มี ผิดพลาดของพระองค์ หลักฐานของอานุภาพการบทุกสิ่งของพระองค์ และการเปิดเผยอำนาจของพระ ประสงค์ของพระองค์ พระองค์ พระผู้เป็นกษัตริย์แห่งสวรรค์ ทรงประกาศความเป็นใหญ่ที่ได้แย้งไม่ได้ ของวณะของกัมภีร์ของพระองค์เหนือทุกสิ่งที่ทำให้การยืนยันสังฆกรรมของพระองค์ เพราะเมื่อเปรียบเทียบกับ ข้อพิสูจน์และสัญลักษณ์อื่นทั้งหมด วณะที่เปิดเผยจากสวรรค์ส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์ ขณะที่สิ่งอื่น ทั้งหมดเป็นเสมือนดวงดาว สำหรับประชาชนทั้งหลายของโลกวณะเหล่านี้คือคำให้การยืนยันที่ยั่งยืน ข้อ พิสูจน์ที่แย้งไม่ได้ แสงสว่างที่เรืองรองของกษัตริย์ในอุดมคติ ความเป็นเลิศและคุณของวณะเหล่านี้ไม่มีสิ่ง ใดเหนือกว่า วณะเหล่านี้คือคลังของไข่มุกสวรรค์และที่เก็บความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้า วณะเหล่านี้คือ พันธะที่สลายออกไม่ได้ สายใยที่แน่นหนา อุวาโกลโวสกา แสงสว่างที่ดับไม่ได้ โดยวณะเหล่านี้ชโลธร แห่งความรู้สวรรค์หลังไหลและไฟแห่งอัจฉริยภาพ สูดยอดบรมโบราณเรื่องแสง นี่คือไฟที่จุดเปลวแห่ง ความรักในอกของผู้ที่ซื่อสัตย์ และในเวลาเดียวกันก็ก่อความเยือกเย็นแห่งความไม่เอาใจใส่ในหัวใจของศัตรู

คูกร สหาย! เป็นความถูกต้องที่เราจะไม่ทิ้งบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า แต่ควรยอมตามและยอมจำนน ต่อสิ่งที่พระองค์บัญญัติไว้เป็นคำให้การยืนยันจากสวรรค์ของพระองค์ วณะท่อนนี้คือวาทะที่มีน้ำหนักและ เต็มเปี่ยมเกินกว่าดวงวิญญานที่เคื่อดรื่อนนี้จะสาธิตและอธิบาย พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสความจริงและ ทรงนำทาง แท้จริงแล้วพระองค์ทรงความยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือประชาชนทั้งหมดของพระองค์ พระองค์คือ พระผู้ทรงอำนาจ พระผู้ทรงให้คุณ

ทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ดังกล่าวนั้นคือวณะของพระผู้เป็นเจ้า เราสวดวณะท่อน เหล่านี้ให้เจ้าฟังด้วยสังฆกรรม แต่พวกเขาจะเชื่อในการเปิดเผยใดหากพวกเขาปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าและวณะ ทั้งหลายของพระองค์?” (155) หากเจ้าจะทำความเข้าใจของวณะท่อนนี้ เจ้าจะยอมรับสังฆกรรมที่ว่า ไม่ เคยมีการปรากฏใดที่ยิ่งใหญ่กว่าการปรากฏของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า และไม่มีคำให้การ ยืนยันใดเคยปรากฏบนพิภพ ที่ยิ่งใหญ่มากกว่าคำให้การยืนยันของวณะที่พวกเขาเปิดเผย ไม่เพียงเท่านั้น ไม่มี คำให้การยืนยันใดเป็นเลิศกว่าคำให้การยืนยันนี้ ยกเว้นสิ่งที่พระผู้เป็นนาย พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า มีพระ ประสงค์

ในอีกวรรคหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “ความยุ่งยากบังเกิดกับคนบาปที่มดเท็จทุกคน ที่ได้ยินวณะ ของพระผู้เป็นเจ้าสวดให้คนฟัง แล้วยังคงหิ่งหะนงราวกับว่าตนไม่ได้ยินวณะเหล่านั้น! จงบอกให้เขา

การลงโทษที่เจ็บปวด” (156) นัยของวณะท่อนนี้โดยคำพ้องก็เพียงพอสำหรับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก หากประชาชนได้ตรองวณะต่างๆ ของพระผู้เป็นนายของตน เพราะเจ้าได้ยินแล้วว่า ในยุคนี้ประชาชนเพิกเฉยต่อวณะที่เปิดเผยจากสวรรค์อย่างดูเหมือนเช่นไร ราวกับว่าวณะเหล่านี้เป็นสิ่งที่แย่มากที่สุด และกระนั้นไม่เคยมีสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่กว่าวณะเหล่านี้มาปรากฏ หรือจะถูกแสดงให้เห็นชัดในโลก! จึงกล่าวต่อพวกเขาว่า: “ดูกร ประชาชนที่ไม่เอาใจใส่! เจ้าพูดซ้ำสิ่งที่บิดาของพวกเจ้าพูดในยุคก่อน ผลไม้ใดก็ตามที่พวกเขาเก็บมาจากต้นไม้แห่งความไม่ซื่อสัตย์ของพวกเขา พวกเจ้าจะได้เก็บสิ่งเดียวกัน ในไม่ช้าพวกเจ้าจะถูกเก็บไปพร้อมกับบิดาของพวกเจ้า และจะอาศัยอยู่ในไฟนรกกับพวกเขา ซึ่งเป็นที่พำนักที่เลวร้าย! ที่พำนักของประชาชนที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่”

และกระนั้นในอีกวรรคหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า: “และเมื่อเขาคุ่นเคืองกับวณะท่อนใดของเรา เขาทำให้วณะเหล่านั้นเป็นสิ่งที่น่าขัน มีการลงโทษที่น่าอดสูสำหรับพวกเขา!” (157) ประชาชนพวกนี้ให้ข้อสังเกตอย่างเยาะเย้ยว่า: “เจ้าจงแสดงปาฏิหาริย์อีกอย่างหนึ่ง และให้อีกสัญลักษณ์หนึ่งแก่เรา!” คนหนึ่งจะพูดว่า: “จงทำให้เห็นภาส่วนหนึ่งหล่นลงมาใส่เราเดี๋ยวนี้” (158) และอีกคนจะพูดว่า: “หากนี่คือสวรรค์ที่มีมาก่อนเจ้า จงทำให้เห็นภาหลังฝนเป็นก้อนหินลงมาใส่เรา” (159) ดังเช่นชนชาติอิสราเอลในสมัยของพระโมเสสเอาชนะมึงสวรรค์ไปแลกกับสิ่งโสम्मทั้งหลายของโลก ทำนองเดียวกันประชาชนเหล่านี้พยายามแลกเปลี่ยนวณะที่เปิดเผยจากสวรรค์กับความต้องการที่ชั่วร้าย คำซ้ำและเหลวไหลของตน ทำนองเดียวกันเจ้ามองเห็นว่าในยุคนี้ แม้ว่าสิ่งยังชีพสำหรับจิตวิญญาณลงมาจากนภาแห่งความปรานีสวรรค์ และหล่นมาจากก้อนเมฆแห่งความเมตตารักใคร่ของพระองค์ และแม้ว่าทะเลแห่งชีวิตกำลังสาบซัดภายในเรซวานของหัวใจตามบัญชาของพระผู้เป็นนายแห่งชีวิตทั้งปวง กระนั้นประชาชนเหล่านี้ซึ่งหิวโหยเยี่ยงสุนัข ก็มารุมล้อมซากสัตว์และพึงพอใจกับน้ำเกลือหนึ่งในทะเลสาบ พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! หนทางของประชาชนพวกนี้ช่างพิลึกเพียงไร! พวกเขาเรียกร้องขอการนำทาง แม้ว่าธงของพระผู้ทรงนำทางทุกสิ่งถูกสาวขึ้นแล้ว พวกเขายึดถือความรู้ที่ละเอียดซับซ้อนและเข้าใจยาก เมื่อพระผู้เป็นจุดหมายของความรู้ทั้งปวงส่องแสงประจักษ์ดวงอาทิตย์ พวกเขาเห็นดวงอาทิตย์ด้วยตาของตนเอง และกระนั้นก็ยังตั้งคำถามกับสุรียาที่เจิดจ้านี้เกี่ยวกับข้อพิสูจน์ของแสงอาทิตย์ พวกเขามองเห็นฝนแห่งสันตฤดูแล้งลงมายังพวกเขา และกระนั้นก็ยังแสวงหาหลักฐานของความอารีนี้ ข้อพิสูจน์ของดวงอาทิตย์คือแสงอาทิตย์ที่ส่องมาอบทุกสิ่ง หลักฐานของการหลั่งไหลของฝนคือความอารีของฝนนั้น ซึ่งพืนฟูและฉาบโลกด้วยชีวิต ไร้แล้ว คนตาบอดไม่สามารถรับรู้สิ่งใดจากดวงอาทิตย์เว้นแต่ความร้อน และดินที่แห้งแล้งไม่ได้ส่วนแบ่งของการหลั่งฝนแห่งความปรานี “อย่าได้พิศวงหากในคัมภีร์โบราณ ผู้ที่ไม่เชื่อไม่สังเกตเห็นสิ่งใดนอกจากการขีดเขียนตัวอักษร เพราะในดวงอาทิตย์คนตาบอดไม่พบสิ่งใดนอกจากความร้อน”

ในอีกวรรคหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “และเมื่อวณะที่ชัดเจนของเราถูกสวดให้พวกเขาฟัง พวกเขาได้แค่เถียงว่า ‘จงนำบิดาของเราคืนมาหากท่านพูดความจริง!’” (160) จงมองดู พวกเขาแสวงหาหลักฐานที่ลึกลับเช่นไรจากบรรดาพระผู้เป็นพรหมกายของความปรานีที่ห้อมล้อมทุกสรรพสิ่ง! พวกเขาเยาะเย้ยวณะเหล่านี้ ซึ่งอักษรเดียวของวณะดังกล่าวยิ่งใหญ่กว่าการสร้างสวรรค์และโลก วณะดังกล่าวกระตุ้นคนตายในหุบเขาแห่งอิตตาและกิเลสด้วยวิญญาณแห่งความศรัทธา และร้องเรียกว่า : “จงบันดาลให้บิดาของเรารีบออกมาจากหลุมศพหิน” ดังกล่าวคือความวิปริตและความทะนงของประชาชนพวกนี้ สำหรับประชาชนทั้งหมดของโลกวณะเหล่านี้แต่ละท่อนคือคำให้การยืนยันที่วางใจได้ และข้อพิสูจน์ที่รุ่งโรจน์ของสัจธรรมของพระองค์ แท้จริงแล้ววณะเหล่านี้แต่ละท่อนเพียงพอสำหรับมวลมนุษยชาติ หากเจ้าทำสมาธิใคร่ครวญวณะท่อนต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้า ในท่อนที่กล่าวมาข้างบนนี้เองมีไข่มุกแห่งความลึกลับซ่อนเร้นอยู่ ไม่ว่าความเจ็บป่วยจะเป็นอย่างไร การเยียวยาที่วณะท่อนนี้เสนอให้ไม่มีทางล้มเหลว

อย่าใส่ใจการโต้แย้งที่เหลวไหลของบรรดาผู้ที่ยืนยันว่า คัมภีร์และวณะทั้งหลายในคัมภีร์ไม่มีทางเป็นคำให้การยืนยันสำหรับสามัญชน เนื่องด้วยพวกเขาไม่เข้าใจความหมายและไม่เห็นคุณค่าของวณะเหล่านั้น และกระนั้นคำให้การยืนยันที่วางใจได้ของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับโลกตะวันออกและโลกตะวันตกหาใช่อื่นใดนอกจากคัมภีร์โกรอาน หากคัมภีร์นี้อยู่เหนือความเข้าใจของมนุษย์ คัมภีร์นี้จะได้รับการประกาศว่าเป็นคำให้การยืนยันสากลสำหรับประชาชนทั้งหมดได้อย่างไร? หากการโต้แย้งของพวกเขาเป็นความจริง ก็ไม่จำเป็นสำหรับใครหรือพวกเขาที่จะรู้จักพระผู้เป็นเจ้า เนื่องด้วยความรู้ของ พระผู้ทรงสภาวะเป็นเจ้าอยู่เหนือความรู้ของคัมภีร์ของพระองค์ และสามัญชนจะไม่มีความสามารถที่จะเข้าใจ

ดังกล่าวเป็นการโต้แย้งอย่างหลงผิดทั้งสิ้นและไม่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งมีเหตุจูงใจมาจากความจองหองและความทะนงเท่านั้น เป็นแรงจูงใจที่จะพาประชาชนหลงไปจากเรขานแห่งความยินดีสวรรค์ และกระชับอำนาจของพวกเขาในการควบคุมประชาชน และกระนั้นในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า สามัญชนเหล่านี้เหนือกว่าอย่างเหลือหลายและประเสริฐกว่าบรรดาผู้นำศาสนา ที่ได้หันหนีไปจากพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ความเข้าใจวณะของพระองค์และวาทะของวิหคแห่งสวรรค์ไม่ขึ้นกับวิชาของมนุษย์ แต่ขึ้นกับความบริสุทธิ์ของหัวใจ ความวิสุทธิ์ของวิญญาณ และความบริสุทธิ์ของจิตเท่านั้น หลักฐานของสิ่งนี้คือ บรรดาผู้ที่ในปัจจุบันไม่รู้แม้แต่อักษรเดียวตามมาตรฐานของวิชาที่ยอมรับกัน กำลังครองที่นั่งสูงสุดแห่งความรู้ และโดยการหลังกรรมาธิคุณสวรรค์ อุทยานแห่งหัวใจของพวกเขาประดับด้วยดอกกุหลาบแห่งอัจฉริยภาพและดอกทิวลิปแห่งความเข้าใจ ขอความสุขสวัสดิ์จึงมีแก่ผู้ที่จริงใจในหัวใจที่ได้รับส่วนแบ่งของแสงสว่างของยุคที่ยิ่งใหญ่!

และทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อในวาระของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า หรือไม่เชื่อว่าตนจะได้พบพระองค์อีก พวกเขาจะสิ้นหวังด้วยความปรานีของเรา และการลงโทษที่สาหัสรอคอยพวกเขาอยู่” (161) เช่นกัน “และพวกเขาบอกว่า ‘เช่นนั้นเราจะละทิ้งเทพเจ้าทั้งหลายของเราเพื่อผู้คลั่งหรือ?’” (162) นัยของวาระตอนนี้เป็นที่เห็นชัด จงมองดูว่าหลังจากที่วาระเหล่านี้ถูกเปิดเผย พวกเขาให้ข้อสังเกตอะไร พวกเขาเรียกพระองค์ว่ากิเยะเยี้ยววาระของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า และอุทานว่า : “วาระเหล่านี้ของเขาคือเพียงเรื่องราวของประชาชนในสมัยโบราณ!” นี่พวกเขาหมายความว่า ถ้อยคำเหล่านี้ที่กล่าวไว้โดยชนชาติทั้งหลายในอดีต พระโมฮัมหมัดไปรวบรวมมาแล้วเรียกว่าพระวาระของพระเจ้า

ทำนองเดียวกันในยุคนี้ เจ้าได้ยื่นประชาชนให้ข้อกล่าวหาคล้ายกันกับการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้ว่า : “เขารวบรวมถ้อยคำเหล่านี้มาจากถ้อยคำต่างๆ ในอดีต” หรือ “ถ้อยคำเหล่านี้จอมปลอม” คำพูดของพวกเขาจงหองและถือดี สภาพและสถานะของพวกเขาอยู่ต่ำ!

หลังจากที่พวกเขาเอ่ยคำปฏิเสธและคำประณามตามที่เรอ้างอิง พวกเขาคัดค้านว่า : “ตามคัมภีร์ทั้งหลายของเรา ไม่ควรมีศาสนทูตอิสระมาปรากฏหลังจากพระโมเสสและพระเยซู เพื่อล้มเลิกกฎของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ไม่เพียงเท่านั้น ผู้ที่จะถูกแสดงให้เห็นชัดจะต้องสำเร็จกฎนั้น” ครั้นแล้ววาระตอนนี้ถูกเปิดเผย ซึ่งชี้บ่งใจความสวรรค์ทั้งหมด และให้การยืนยันสัจธรรมที่ว่า การหลงไหลลัทธิคุณของพระเจ้าทรงปรานีไม่มีทางยุติ : “และเมื่อก่อนโจเซฟมาหาเจ้าด้วยสัญลักษณ์ที่ชัดเจน แต่เจ้าก็ไม่เลิกสงสัยธรรมสารที่เขานำมาให้เจ้า จนกระทั่งเมื่อเขาตายเจ้ากล่าวว่า ‘พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจะไม่ชูธรรมทูตขึ้นมามากหลังจากเขา’ ดังนั้นพระเจ้าลวงผู้ที่เป็นคนละเมิดและคนสงสัย” (163) ดังนั้นจงเข้าใจจากวาทะตอนนี้และจงรู้ไว้เป็นที่แน่นอนว่า ประชาชนในทุกยุคด้วยยึดถือวาระตอนหนึ่งในคัมภีร์ ได้เอ่ยคำพูดที่ไม่มีประโยชน์และเหลวไหลดังกล่าว เป็นการโต้เถียงว่าไม่ควรมีศาสนทูตถูกแสดงให้เห็นชัดอีกในโลก ดังที่บรรดานักบวชคริสเตียนยึดมั่นวาระของกอสเปตามที่เราอ้างอิง และพยายามอธิบายว่ากฎของกอสเปจะไม่วันถูกยกเลิก จะไม่มีศาสนทูตอิสระถูกแสดงให้เห็นชัดอีก นอกจากว่าพระองค์จะยืนยันกฎของกอสเป ประชาชนส่วนใหญ่ทรมาณด้วยโรคของจิตวิญญาณเดียวกัน

ดังที่เจ้าเห็นแล้วว่า ประชาชนแห่งคัมภีร์โกรอ่านซึ่งเหมือนกับประชาชนในอดีต ได้ยอมให้คำว่า “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” มาบังตาของตนอย่างไร และกระนั้นพวกเขาเองให้การยืนยันวาระตอนนี้ : “ไม่มีใครรู้การตีความนี้ นอกจากพระเจ้าและบรรดาผู้ที่มีภูมิความรู้แน่น” (164) และเมื่อพระเจ้ามีภูมิความรู้ทุกอย่างแน่นอน พระเจ้าเป็นแม่บท เป็นวิญญาณ เป็นความลับและสาระของความรู้ทุกอย่างเปิดเผยสิ่งที่ขัดกับความต้องการของพวกเขาแม้เพียงนิดเดียว พวกเขาจะต่อต้านพระองค์อย่างเคืองแค้นและปฏิเสธพระองค์อย่างไม่ละอาย เจ้าได้ยื่นและเห็นสิ่งเหล่านี้มาแล้ว การกระทำและถ้อยคำดังกล่าวล้วนเป็น

ฝีมือของบรรดาผู้นำศาสนา ผู้ซึ่งไม่บูชาพระผู้เป็นเจ้าใดนอกจากกิเลสของตนเอง ผู้ซึ่งไม่แสดงความภักดีต่อสิ่งใดนอกจากทอง ผู้ซึ่งถูกห่อหุ้มอยู่ในม่านแห่งวิชาที่ทึบที่สุด ผู้ซึ่งติดอยู่ในสิ่งที่เข้าใจยากของวิชานั้น และหลงทางอยู่ในที่รกร้างแห่งความหลงผิด ดังที่พระผู้เป็นนายแห่งชีวิตประกาศไว้อย่างชัดเจนว่า : “เจ้าคิดอะไรอยู่? ผู้ที่ให้กิเลสของตนเป็นพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าดลให้หลงผิดโดยความรู้ ผู้ที่พระองค์ปิดศรัทธาและหัวใจและทอดม่านมาบังตาของเขา ผู้ซึ่งหลังจากที่ถูกพระผู้เป็นเจ้าปฏิเสธแล้วจะมานำทางบุคคลดังกล่าวหรือ? เช่นนั้นเจ้าจะไม่รับการเตือนหรือ?” (165)

แม้ว่าความหมายตามตัวอักษรของ “ผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าดลให้หลงผิดโดยความรู้” คือสิ่งที่เปิดเผยไว้แล้ว กระนั้นสำหรับเรานี้หมายถึงบรรดานักบวชแห่งยุคนี้ที่หันหนีไปจากพระผู้ทรงความงามของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งด้วยยึดติดกับวิชาของตนเองที่มาจากความเพ้อฝันและความต้องการของตน ได้ประณามธรรมสารและการเปิดเผยพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้า “จงกล่าวว่ : สิ่งที่เราหันหนีคือธรรมสารที่มีน้ำหนัก!” (166) ทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่ : “และเมื่อวอนจะที่ชัดเจนของเราถูกสวดให้พวกเขาฟัง พวกเขากล่าวว่ ‘นี่คือเพียงชายคนหนึ่งที่อยู่จะชักจูงเจ้าไม่ให้บูชาบิดา’ และพวกเขากล่าวว่ ‘นี่มิใช่อื่นใดนอกจากความจอมปลอมที่ปั่นขึ้นมา’” (167)

จงเงี่ยหูฟังสุรเสียงที่วิสุทธิของพระผู้เป็นเจ้า และเอาใจใส่ทำนองเสนาะที่เป็นอมตะของพระองค์ จงมองดูว่ พระองค์ทรงเตือนพวกที่ไม่ยอมรับวอนะของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเคร่งขรึม และตัดสัมพันธ์กับพวกที่ปฏิเสธวอนะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์อย่างไร จงพิจารณาดูว่ ประชาชนหลงไปจากโควารี่แห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้าไกลเพียงไหน และความไม่ซื่อสัตย์และความจอมองของผู้ที่จิตวิญญาณขัดสนนั้นร้ายกาจเพียงไรทั้งๆ ที่มีพระผู้ทรงความงามอันวิสุทธินี้ แม้ว่าพระผู้เป็นสารแห่งความเมตตาใคร่และความอารี ทรงบันดาลให้บรรดาผู้ที่ไม่จริงก้าวเข้ามาสู่อาณาจักรแห่งความเป็นอมตะ และนำทางดวงวิญญาณที่ขัดสนทั้งหลายไปยังแม่น้ำศักดิ์สิทธิ์แห่งความมั่งคั่ง กระนั้นบางคนก็ประณามพระองค์ว่เป็น “ผู้ใส่ร้ายพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายของชีวิตทั้งปวง” บางคนกล่าวหาพระองค์ว่เป็น “ผู้ที่พรางประชาชนจากหนทางแห่งความศรัทธาและความเชื่อที่แท้จริง” และยังมีบางคนประกาศให้พระองค์เป็น “คนวิกลจริต” และที่คล้ายกัน

ทำนองเดียวกันจงสังเกตดูในยุคนีว่ พวกเขาโจมตีพระผู้เป็นมณีแห่งความเป็นอมตะด้วยคำกล่าวหาที่ต่ำช้าอย่างไร พวกเขาละเมิดพระผู้เป็นบ่อเกิดของความบริสุทธิ์สุดจะพรรณนาเช่นไร แม้ว่าทั่วทั้งคัมภีร์และในธรรมจารีศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นอมตะของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าทรงเตือนพวกที่ปฏิเสธและไม่ยอมรับวอนะที่เปิดเผยไว้ และทรงประกาศกรุณาธิคุณของพระองค์ต่อบรรดาผู้ที่ยอมรับวอนะเหล่านั้น กระนั้นจงมองดูการหาเรื่องสุดคณานับที่พวกเขานำมาใช้กับวอนะที่ถูกส่งลงมาจากนภาใหม่แห่งความวิสุทธิ

อนันต์ของพระเจ้า! ทั้งนี้แม้ไม่มีดวงตาใดเคยเห็นการหลังความอารีที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ ไม่มีหูใดเคยได้ยิน การเปิดเผยความเมตตารักใคร่ดังกล่าว ความอารีและการเปิดเผยดังกล่าวถูกแสดงให้เห็นชัด จนวณะที่ถูกเปิดเผยดูเหมือนเป็นฝนของวสันตฤดูที่หลังมาจากก้อนเมฆแห่งความปรานีของพระเจ้าผู้ทรงอารี ศาสนทูตทั้งหลายที่ “ได้รับการประสาทด้วยความไม่ค้นแปร” ซึ่งความสูงส่งและความรุ่งโรจน์ของพระองค์ส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์ ต่างก็ได้รับเกียรติด้วยคัมภีร์เล่มหนึ่งซึ่งทุกคนเห็นแล้ว และวณะในแต่ละคัมภีร์เป็นที่ยืนยันอย่างถูกต้อง ขณะที่วณะจากก้อนเมฆแห่งความปรานีของพระเจ้านี้หลังมาอย่างเหลือล้น จนไม่มีใครประเมินจำนวนได้ เท่าที่หาได้ในเวลานี้อยู่รายล้อมอีกมากมายเพียงไรที่อยู่เกินเอื้อมของเรา อีกมากมายเพียงไหนที่ถูกช่วงชิงไปและตกอยู่ในมือของศัตรู ซึ่งไม่มีใครรู้ชะตากรรม!

ดูกร ภราดร เราควรเปิดตาของเรา ทำสมาธิใคร่ครวญดูพระวณะของพระองค์ และแสวงหาร่มเงาที่กำบังของพระศาสดาทั้งหลายของพระเจ้า เพื่อว่าเราอาจจะได้รับการเตือนจากคำปรึกษาที่แน่ใจได้ในคัมภีร์ และเอาใจใส่คำตักเตือนที่บันทึกไว้ในธรรมจารึกศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย เพื่อว่าเราจะไม่หาเรื่องพระเจ้าเปิดเผยวณะ จะยอมจำนนต่อศาสนาของพระองค์อย่างสิ้นเชิง จะยอมรับกฎของพระองค์อย่างหมดหัวใจ จะเข้าไปในราชสำนักแห่งความปรานีของพระองค์ และอาศัยอยู่บนชายฝั่งแห่งกรุณาธิคุณของพระองค์ แท้จริงแล้วพระองค์ทรงปรานีและให้อภัยคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์

และทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “จงกล่าวว่า ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์! พวกเจ้าไม่ได้ อ้างหรือหรือว่าพวกเจ้าไม่เกี่ยวข้องกันกับเรา เพียงเพราะว่าเราเชื่อในพระเจ้า เชื่อในสิ่งที่พระองค์ส่งลงมาให้เราและสิ่งที่พระองค์ส่งลงมาเมื่อกาลก่อน และเพราะว่าพวกเจ้าส่วนใหญ่คือผู้กระทำความเลวร้าย?” (168) วณะก่อนนี้เปิดเผยจุดประสงค์ของเราอย่างชัดเจนเช่นไร และสาธิตสังขรณ์ในคำให้การยืนยันของวณะทั้งหลายของพระเจ้าอย่างชัดเจนเพียงไร! วณะก่อนนี้ถูกเปิดเผย ณ เวลาที่อิสลามถูกพวกไม่มีศาสนา โจมตี และเหล่าสาวกถูกกล่าวหาว่ามีความเชื่อที่ผิด เมื่อสหยาทั้งหลายของพระ โมฮัมหมัดถูกประณามว่าเป็นผู้ที่ไม่ยอมรับพระเจ้า และเป็นสาวกของพอมดจอมโกหก ในสมัยเริ่มแรกเมื่ออิสลามยังดูเหมือนว่าไร้อำนาจและอานุภาพ มิตรสหยาของศาสนทูตที่หันหน้ามาหาพระเจ้า ไม่ว่าพวกเขาจะไปที่ไหนก็ถูกรังควาน ประหัตประหาร ขวางกั้นหินใส่และทำให้เสีย ในเวลานั้นวณะที่วิสุทธิก่อนนี้ถูกส่งลงมาจากนภาแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ วณะก่อนนี้เปิดเผยหลักฐานที่แย้งไม่ได้ นำมาซึ่งแสงสว่างแห่งการนำทางที่วางใจได้ และตั้งการสหยาทั้งหลายของพระ โมฮัมหมัดให้ประกาศต่อพวกไม่มีศาสนาและพวกบูชาเทวรูปว่า : “พวกเจ้ากดขี่และประหัตประหารเรา และกระนั้นเราได้ทำสิ่งอื่นใดหรือนอกจากว่า เราเชื่อในพระเจ้าและวณะทั้งหลายที่ส่งลงมายังเราโดยชีวหาของพระ โมฮัมหมัด และเชื่อในสิ่งที่ลงมายังศาสนทูตทั้งหลายในอดีต?” นี่หมายความว่าความผิดเพียงอย่างเดียวของพวกเขาคือการยอมรับว่า

วณะใหม่ๆ ที่นำพิศวงของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ลงมาสู่พระ โมฮัมหมัด และวณะทั้งหลายที่ถูกเปิดเผยต่อศาสนทูตทั้งหลายในอดีต ล้วนเป็นของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และการยอมรับและอ้าแขนรับสัจธรรมของวณะเหล่านั้นนี้คือคำให้การยืนยันที่กษัตริย์แห่งสวรรค์สอนคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์

เมื่อพิจารณาลึกลงไป เป็นธรรมชาติหรือไม่ที่ชนชาตินี้จะไม่ยอมรับวณะที่เปิดเผยใหม่เหล่านี้ ที่ห้อมล้อมทั้งโลกตะวันออกและโลกตะวันตก และถือว่าตนเองเป็นผู้สนับสนุนความเชื่อที่แท้จริง? พวกเขาไม่ควรเชื่อในพระผู้เปิดเผยวณะเหล่านี้หรือ? เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานที่พระองค์เองสถาปนา พระองค์จะไม่นับบรรดาผู้ที่ให้การยืนยันสัจธรรมของพยานหลักฐานนี้ว่าเป็นศาสนิกชนที่แท้จริงได้อย่างไร? หากใช่พระองค์ไม่ที่จะผลักไสบรรดาผู้ที่หันมาหาและยอมรับสัจธรรมของวณะสวรรค์ ให้ห่างออกไปจากประตูแห่งความปรานีของพระองค์ หรือจะทรงขู่เชิญบรรดาผู้ที่ยึดถือพยานหลักฐานที่แน่นอนของพระองค์! แท้จริงแล้วพระองค์ทรงพิสูจน์สัจธรรมและยืนยันการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์โดยวณะทั้งหลายของพระองค์ แท้จริงแล้วพระองค์คือพระผู้ทรงอำนาจ พระผู้ทรงช่วยเหลือในภยันตราย พระผู้ทรงมหิทธานุภาพ

และทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “และเราได้ส่งคัมภีร์ที่ลิขิตบนหนังแกะลงมาให้เจ้า และพวกเขาได้แตะคัมภีร์นี้ด้วยมือ พวกเขามีศานาข่มขู่อย่างแน่นอนว่า ‘นี่ไม่ใช่สิ่งใดนอกจากเวทย์มนต์’” (169) วณะส่วนใหญ่ในคัมภีร์โครอานซึ่งบังเกิดความนี้ เพื่อเห็นแก่ความรวบรัดเราจึงกล่าวถึงวณะก่อนเหล่านี้เท่านั้น จงพิจารณาดู มีสิ่งอื่นใดนอกจากวณะหรือไม่ที่ได้รับการสถาปนาไว้ในคัมภีร์ทั้งหมด ให้เป็นมาตรฐานสำหรับการยอมรับพระผู้แสดงความงามของพระองค์ทั้งหลาย เพื่อว่าประชาชนจะได้ยึดเหนี่ยว และปฏิเสธพระศาสดาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า? ในทางตรงกันข้ามในทุกกรณีพระองค์ทรงขู่เชิญพวกที่ไม่ยอมรับและเยาะเย้ยวณะต่างๆ ด้วยไฟ ดังที่แสดงให้เห็นแล้ว

ดังนั้นหากบุคคลหนึ่งลุกขึ้นและแสดงวณะ ปาฐกถา สารและบทอธิษฐานมากมาย ที่ไม่ได้มาจากการเรียนรู้ จะมีข้ออ้างใดที่เป็นไปได้และมีเหตุผลพอสำหรับใครที่จะปฏิเสธวณะเหล่านี้ และพราศตนเองจากอานุภาพของกรุณาธิคุณของวณะดังกล่าว? พวกเขาจะสามารถให้คำตอบอะไรเมื่อวิญญาณของตนได้จากร่างกายที่หมองหม่นและขึ้นไป? พวกเขาจะหาเหตุผลให้กับตัวเองได้หรือโดยการกล่าวว่า : “เราได้ยึดถือคำพยากรณ์หนึ่ง และไม่เห็นคำพยากรณ์นั้นบังเกิดขึ้นจริงตามตัวอักษร ดังนั้นเราจึงหาเรื่องบรรดาพระผู้เป็นพรหมกายของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ และออกห่างจากกฎของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”? เจ้าไม่ได้ยืนยันหรือว่าเหตุผลหนึ่งที่ทำไมศานาทูตจำนวนหนึ่งได้รับการระบุว่า เป็นศาสนทูตที่ “ได้รับการประสาทด้วยความไม่ผันแปร” ก็คือการเปิดเผยคัมภีร์หนึ่งแก่พวกเขา? และกระนั้นชนชาตินี้มีเหตุผลอะไรในการปฏิเสธพระผู้เปิดเผยและลิขิตวณะมากมายหลายเล่ม และเชื่อตามคำพูดของผู้ที่หว่านเมล็ดแห่งความสงสัยในหัวใจของมนุษย์อย่างโง่เง่า และได้ลุกขึ้นนำประชาชนไปบนหนทางแห่งความหลงผิดไปสู่โลกกันตร์? พวกเขา

ยอมให้สิ่งดังกล่าวมาปรากฏตนเองจากแสงสว่างของดวงอาทิตย์แห่งความอารีสวรรค์ได้อย่างไร? นอกจากนี้ เหล่านี้ หากประชาชนเหล่านี้หลีกหนีและปฏิเสธดวงวิญญาณสวรรค์นี้ ลมหายใจที่วิสุทธินี้ เราสงสัยว่า พวกเขาจะยึดถือใครได้ และนอกจากใบหน้าของพระองค์ พวกเขาจะหันไปหาใบหน้าของใครได้? ใช่แล้ว “ทุกคนมีหนึ่งในสิ่งของสวรรค์ที่พวกเขาหันไปหา” (170) เราได้แสดงสองทางนี้ต่อเจ้า จงเดินทางที่เจ้าเลือก แท้จริงแล้วนี่คือสัจธรรม และหลังจากสัจธรรมไม่เหลือสิ่งใดนอกจากความหลงผิด

หนึ่งในข้อพิสูจน์ทั้งหลายที่สาธิตสัจธรรมของการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้ก็คือดังนี้ ในทุกยุคและทุกยุคศาสนา เมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าผู้เป็นสาระที่มองไม่เห็นถูกเปิดเผยในตัวตนของพระศาสดาของพระองค์ ดวงวิญญาณจำนวนหนึ่งซึ่งไม่เป็นที่รู้จักและปล่อยวางจากความติดพันทางโลกทั้งหมด จะแสวงหาความสว่างจากดวงอาทิตย์แห่งความเป็นพระศาสดาและดวงจันทร์แห่งการนำทางสวรรค์ และจะพบเห็นการปรากฏองค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุผลนี้นักบวชทั้งหลายในยุคนั้นและ บรรดาผู้ครอบครองความมั่งคั่ง จะถูกลูกและเยาะเย้ยประชาชนเหล่านี้ ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยเกี่ยวกับพวกที่หลงผิดว่า : “เมื่อนั้นบรรดาหัวหน้าของประชาชนของพระองค์ที่ไม่เชื่อกล่าวว่า ‘เราเห็นในตัวท่านเป็นเพียงมนุษย์เหมือนเรา และเราไม่เห็นใครเป็นสาวกของท่านนอกจากพวกต่ำชั้นที่สุดที่คิดอ่านไม่รอบคอบ ไม่เห็นท่านมีดีอะไรกว่าเรา ไม่เพียงเท่านั้น เราถือว่าท่านเป็นพวกมดเท็จ’” (171) พวกเขาหาเรื่องพระศาสดาผู้วิสุทธิทั้งหลายและคัดค้านว่า : “ไม่มีใครเป็นสาวกของท่าน นอกจากพวกที่น่าสมเพชและพวกที่ไม่คู่ควรที่จะได้รับความสนใจ” จุดมุ่งหมายของพวกเขาคือเพื่อจะแสดงว่า ไม่มีใครในหมู่ผู้รู้ ผู้มั่งคั่งและผู้มีชื่อเสียง ที่เชื่อในพระศาสดาเหล่านี้ ด้วยข้อพิสูจน์นี้และที่คล้ายกัน พวกเขาพยายามสาธิตความไม่จริงของพระเจ้าที่ไม่ตรัสสิ่งใดนอกจากสัจธรรม

อย่างไรก็ตามในยุคศาสนาที่อำไพที่สุดนี้ อธิปไตยที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ นักบวชที่สว่าง ผู้ที่มีวิชาสุดยอดและบัณฑิตที่ปัญญารอบคอบจำนวนหนึ่ง ได้มาถึงราชสำนักของพระองค์ ได้ดื่มถ้วยน้ำแห่งการปรากฏองค์ของพระองค์ และได้รับความโปรดปรานที่ล้ำเลิศที่สุดของพระองค์เป็นเกียรติ พวกเขาได้สละโลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลกเพื่อเห็นแก่พระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่ง เราจะกล่าวถึงชื่อของพวกเขางานบางคน เพื่อว่าสิ่งนี้อาจจะทำให้คนชั่วลาดเขมแข็งขึ้น และคนชั่วตกใจกลัวหาญขึ้น

หนึ่งในพวกเขาคือมุลลา ฮุสเซน ซึ่งกลายเป็นผู้รับความรู้ ไรจน์ โชดิช่วงของดวงอาทิตย์แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ หากมิใช่เพราะเขาพระเจ้าผู้เป็นเจ้ายอมไม่ประทับบนที่นั่งแห่งความปรานีของพระองค์ หรือขึ้นครองบัลลังก์แห่งความรู้ ไรจน์อนันต์ อีกคนหนึ่งในกลุ่มพวกเขาคือซียิด ยาร์ฮอย ผู้ที่พิเศษและไม่มีที่เสมอในวัยเดียวกัน

มุลลา โมฮัมหมัด อาลีเย ซานจอนิ

มุลลา อาลีเย บาสทามิ

มุลลา ซาอิด บาร์ฟูรูชี

มุลลา เนมัท โทลลาเย มาชินคารานี

มุลลา ยูเซเฟ อาเคบิลี

มุลลา เมห์ดีเย โคยี

ซียิด ฮุสเซนเน่ ทูร์ชีชี

มุลลา เมห์ดีเย คานดี

มุลลา บาเกอร์

มุลลา อับดุลคาเลเก ยาซดี

มุลลา อาลีเย บารากานี

และคนอื่นๆ จำนวนเกือบสี่ร้อยคน ซึ่งชื่อของพวกเขาล้วนถูกจารึกไว้บน “ธรรมจารึกที่พิทักษ์ไว้” ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ทุกคนเหล่านี้ได้รับการนำทางโดยแสงสว่างของดวงอาทิตย์แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์นี้ สาราภาพและยอมรับสัจธรรมของพระองค์ ดังกล่าวคือความศรัทธาของพวกเขาที่ทำให้พวกเขาส่วนใหญ่ละวางจากความมั่งคั่งและญาติพี่น้อง และยึดเหนี่ยวความยินดีของพระเจ้าผู้ทรงความรุ่งโรจน์ พวกเขาสละชีวิตเพื่อพระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่งของตน และยอมสละทุกอย่างในหนทางของพระองค์ ออกของพวกเขากลายเป็นเป่าสำหรับลูกดอกของศัตรู และศีรษะของพวกเขาประดับอยู่บนหอกของพวกเขา ไม่มีศาสนา ไม่มีดินแดนใดที่ยังไม่ได้ดื่มเลือดของผู้ที่เป็นร่างของความปลอ่ยวางเหล่านี้ ไม่มีดาบใดที่ไม่ได้ฟันคอของพวกเขา การกระทำของพวกเขาเท่านั้นที่ให้การยืนยันสัจธรรมในคำพูดของพวกเขา ดวงวิญญาณที่วิสุทธิเหล่านี้ที่ได้ลุกขึ้นสละชีวิตอย่างรุ่งโรจน์เพื่อพระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่งของตน จนทั้งโลกพิศวงต่อลักษณะการเสียดสละของพวกเขา ไม่ใช่หลักฐานที่เพียงพอสำหรับประชาชนในยุคนี้หรือ? นี่ไม่ใช่พยานที่เพียงพอที่ค้านกับความไม่ซื่อสัตย์ของบรรดาผู้ที่ทรยศความศรัทธาของตนด้วยเรื่องเล็กน้อย ผู้ซึ่งเอาความเป็นอมตะไปแลกกับสิ่งที่จะต้องมอดม้วย ผู้ซึ่งทิ้งโควารแห่งการปรากฏองค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเพื่อน้ำพุเค็ม ซึ่งจุดมุ่งหมายเดียวในชีวิตของพวกเขาคือการแย่งชิงทรัพย์สินของผู้อื่น? ดังที่เจ้าเห็นแล้วว่าพวกเขาทั้งหมดสาละวนอยู่กับสิ่งไร้แก่นสารต่างๆ ในโลก และได้หลงไกลไปจากพระเจ้าผู้เป็นพระผู้เป็นนาย พระผู้ทรงความสูงส่งที่สุดอย่างไร

จงมีความเป็นธรรม : ผู้ที่มีการกระทำสอดคล้องกับคำพูด มีความประพฤติภายนอกสอดคล้องกับจิตใจภายในเหล่านี้ คือพยานหลักฐานที่น่ายอมรับหรือคู่ควรที่จะได้รับความสนใจหรือไม่? จิตใจจงทนต่อการกระทำของพวกเขา และวิญญาณพิศวงต่อความแค้นกล้าและทนต์ทรหคของพวกเขา หรือว่าดวงวิญญาณ

ที่ไม่เชื่อสัจย์เหล่านี้คือพยานหลักฐานที่น่ายอมรับ ซึ่งพวกเขามิได้หายใจสิ่งใดนอกจากลมหายใจแห่งกิเลสที่เห็นแก่ตัว และถูกจองจำอยู่ในกรงแห่งความเพื่อฝันอันเหลวไหลของตน? เสมือนค้ำควาแห่งความมืด พวกเขาไม่ยกศีรษะของตนขึ้นจากที่นอน เว้นแต่เพื่อจะไขว่คว้าสิ่งที่ไม่จริงของโลก และจิตใจของพวกเขาไม่สงบยามค่ำคืน เว้นแต่จะได้ตราครุฑส่องเสริมจุดมุ่งหมายของชีวิตที่โสมมของตน ด้วยจมอยู่ในแผนการที่เห็นแก่ตัวของตน พวกเขาหาได้รู้โองการสวรรค์ ยามกลางวันพวกเขาพยายามไขว่คว้าประโยชน์ทางโลก ด้วยวิญญาณทั้งหมดของตน และยามกลางคืนพวกเขายู่อยู่กับการสนองตัณหาของตนเท่านั้น กฎหรือมาตรฐานใดหรือที่ห้ามมนุษย์มีเหตุผลสมควรที่จะยึดถือคำปฏิเสชของดวงวิญญาณที่จิตใจคับแคบดังกล่าวแล้วละเลยความศรัทธาของบรรดาผู้ที่ได้สละชีวิต ความมั่งคั่ง ความโด่งดังและกิตติศัพท์ ชื่อเสียงและเกียรติของตน เพื่อเห็นแก่ความยินดีของพระเจ้า?

สิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของ “เจ้าชายของผู้สละชีวิตทั้งหลาย” (172) มิได้รับการพิจารณาว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกรียงไกรที่สุด หลักฐานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของสังกรรมของเขาหรือ? ประชาชนในอดีตไม่ได้ประกาศหรือว่าเหตุการณ์เหล่านั้นไม่เคยมีมาก่อน? พวกเขาไม่ได้ยืนยันหรือว่า ไม่มีผู้แสดงสังกรรมคนใดเคยแสดงความไม่ผันแปรและความรุ่งโรจน์ตระการตาดังกล่าว? และกระนั้นเหตุการณ์ครั้งนี้ในชีวิตของเขาแม้จะเริ่มตอนเช้าก็จบลงเมื่อผ่านไปครึ่งวัน ขณะที่บรรดาผู้ที่เปี่ยมแสงสว่างที่วิสุทธิเหล่านี้ได้ทนความทุกข์ทรมานที่หลังมายังพวกเขาจากรอบด้านอย่างกล้าหาญเป็นเวลาสิบแปดปี พวกเขาได้เสียดชีวิตในหนทางของพระเจ้าด้วยความรัก ความอุทิศ ความอิมใจและความหรรษาที่วิสุทธิอย่างไร! ทุกคนเป็นพยานต่อความจริงของเรื่องนี้ และกระนั้นพวกเขาดูแคลนการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้ได้อย่างไร? มียุคไหนหรือที่เคยเป็นพยานต่อเหตุการณ์ที่เป็นประวัติศาสตร์เหล่านี้? หากสหายเหล่านี้ไม่ใช่ผู้ไขว่คว้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง ใครอื่นหรือที่จะเรียกได้ด้วยชื่อนี้? สหายเหล่านี้เคยเป็นผู้แสวงหาอำนาจและความรุ่งโรจน์หรือ? พวกเขาเคยปรารถนาความร่ำรวยหรือ? พวกเขาเคยมีความต้องการใดหรือนอกจากความยินดีของพระเจ้า? หากสหายเหล่านี้กับพยานหลักฐานที่ยอดเยี่ยมและผลงานที่น่าพิศวงทั้งหมดของพวกเขาเป็นความจอมปลอม เช่นนั้นใครหรือที่คู่ควรจะอ้างตนว่าเป็นความจริง? เราขอสาบานต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า! การกระทำของพวกเขาคือพยานหลักฐานที่เพียงพอและข้อพิสูจน์ที่แย้งไม่ได้สำหรับประชาชนทั้งหมดของโลก หากมนุษย์ไต่ตรองความลึกซึ้งของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ในหัวใจ “และบรรดาผู้ที่กระทำอย่างไม่มีคุณธรรม จะรู้ในไม่ช้าว่าชะตากรรมอะไรรอคอยเขาอยู่!” (173)

ยิ่งไปกว่านั้นสัญลักษณ์ของความจริงและความจอมปลอมถูกระบุและกำหนดไว้ในคัมภีร์ คำกล่าวอ้างและการอวดอ้างของมวลมนุษย์จะต้องถูกทดสอบโดยเกณฑ์ที่สวรรค์กำหนดนี้ เพื่อว่าผู้ที่มิอาจสัจย์จะเป็นที่รู้และแยกจากผู้อวดอ้าง เกณฑ์นี้มีใช้อื่นใดนอกจากวณะท่อนนี้: “จงปรารถนาความตายหากเจ้าเป็น

บุรุษแห่งสังฆกรรม” (174) จงพิจารณาผู้สละชีวิตด้วยความจริงใจไร้ข้อกังขาเหล่านี้ ซึ่งวาจาสัตย์ของพวกเขาให้การยืนยันพระธรรมที่ชัดเจนของคัมภีร์ และตามที่เจ้าได้เป็นพยาน พวกเขาทุกคนได้เสียสละชีวิต ความมั่งคั่ง ภรรยา ลูก ทุกอย่างของตน และขึ้นไปสู่ห้องสูงสุดบนสวรรค์ เป็นธรรมหรือที่จะปฏิเสธพยานหลักฐานของผู้ประเสริฐที่ปล่อยวางเหล่านี้ ที่ยืนยันสังฆกรรมของการเปิดเผยพระธรรมที่รุ่งโรจน์และเหนือชั้นนี้ แล้วถือว่าการประณามพระผู้เป็นแสงสว่างอำไพนี้เป็นที่น่ายอมรับ ซึ่งประณามโดยชนชาติที่ไม่ชื่อสัตย์ดังกล่าว ผู้ซึ่งละทิ้งความศรัทธาเพื่อทอง และเพราะเห็นแก่ความเป็นผู้นำ จึงไม่ยอมรับพระองค์ พระผู้ทรงเป็นผู้นำคนแรกของมวลมนุษยชาติ? ทั้งนี้แม้ว่าเวลานี้อุปนิสัยใจคอของพวกเขาถูกเปิดเผยต่อประชาชนทั้งหมดที่ยอมรับพวกเขาว่า เป็นพวกที่จะไม่ยอมทิ้งอำนาจทางโลกของตนแม้แต่น้อยเพื่อเห็นแก่ศาสนาศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า ไหนเลยจะทิ้งชีวิตของตน ความมั่งคั่งและที่คล้ายกัน

จงมองดูว่าตามพระธรรมที่ชัดเจนในคัมภีร์ เกณฑ์สวรรค์ได้แยกคนจริงและคนจอมปลอมอย่างไร แม้กระนั้นพวกเขายังคงไม่รู้สังฆกรรมนี้ และหลับอยู่ในความไม่เอาใจใส่ กำลังไขว่คว้าสิ่งไร้แก่นสารต่างๆ ในโลก และครุ่นคิดถึงความเป็นผู้นำทางโลกที่ไร้สาระ

“ดูกร บุตรแห่งมนุษย์! หลายต่อหลายวันผ่านไป โดยที่เจ้าสาละวนอยู่กับความเพื่อฝันและจินตนาการที่เหลวไหลของเจ้า เจ้าจะหลับไหลอยู่บนเตียงไปอีกนานเท่าไร? จงตื่นขึ้นมาจากความหลับไหล เพราะดวงอาทิตย์ขึ้นมาถึงเที่ยงวันแล้ว และอาจส่องแสงอำไพมายังเจ้า”

อย่างไรก็ตามขอให้รู้ไว้ด้วยว่า ไม่มีใครในหมู่บัณฑิตและนักบวชเหล่านี้ที่เรากล่าวถึง ได้รับการประสาทด้วยตำแหน่งและเกียรติของความเป็นผู้นำ เพราะบรรดาผู้นำศาสนาที่รู้จักกันดีและมีอิทธิพล ผู้ซึ่งครองตำแหน่งแห่งอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ของความเป็นผู้นำ ไม่สามารถแสดงความภักดีต่อพระผู้เปิดเผยสังฆกรรม นอกจากผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าประสงค์ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่เคยเกิดขึ้นยกเว้นไม่กี่คน “และคนรับใช้ไม่กี่คนของเราเป็นผู้ที่รู้คุณ” (175) ดังที่ในยุคศาสนานี้ในหมู่นักบวชที่มีชื่อที่ควบคุมประชาชนไว้ในเงื้อมมือแห่งอำนาจ ไม่มีใครยอมรับศาสนานี้ ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขาพยายามต่อต้านศาสนานี้ด้วยความเป็นปรปักษ์และมุ่งมั่น อย่างที่ไม่มีมิหุใดเคยได้ยินหรือดวงตาใดเคยเห็นที่คล้ายกัน

พระบ็อบ พระผู้เป็นนาย ผู้ทรงประเสริฐสุด ขอให้ชีวิตของทุกคนเป็นพลีเพื่อพระองค์ ทรงเปิดเผยสารเฉพาะเจาะจงฉบับหนึ่งถึงเหล่านักบวชของทุกเมือง ซึ่งในสารนี้พระองค์ทรงอธิบายลักษณะของการปฏิเสธและการไม่ยอมรับของพวกเขาแต่ละคน “ดังนั้นพวกเจ้าซึ่งเป็นบุรุษแห่งการหยิ่งเห็น จงเอาใจใส่ให้ดี!” (176) โดยการกล่าวถึงการต่อต้านของพวกเขา พระองค์มีเจตนาที่จะทำให้คำคัดค้านที่ประชาชนแห่งคัมภีร์บ้ายันอาจจะใช้ในยุคแห่งการปรากฏองค์ของ “โมสตากอส” (177) ไม่มีน้ำหนักร ซึ่งในวันแห่งการฟื้นคืนชีพครั้งหลัง โดยการอ้างว่าในยุคศาสนาของคัมภีร์บ้ายัน นักบวชจำนวนหนึ่งยอมรับศาสนา แต่ใน

การเปิดเผยพระธรรมครั้งหลังนี้ ไม่มีใครในหมู่นักบวชเหล่านี้ยอมรับคำกล่าวอ้างของพระองค์ จุดประสงค์ของพระองค์คือเพื่อจะเตือนประชาชนเพื่อว่า พระผู้เป็นเจ้าของท่านห้าม พวกเขาจะไม่ยึดถือความคิดที่โง่งมดังกล่าว และปราศตนเองจากพระผู้ทรงความงามสวรรค์ ไซ้แล้ว นักบวชเหล่านี้ที่เรากล่าวถึง ส่วนใหญ่แล้วไม่มีชื่อเสียง และโดยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าของเขา พวกเขาทั้งหมดได้รับการชำระให้ปลอดจากสิ่งไร้แก่นสารต่างๆ ในโลก และเป็นอิสระจากเครื่องยศแห่งความเป็นผู้นำ “ดังกล่าวคือความอารีของพระผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งพระองค์ทรงให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์”

อีกข้อพิสูจน์และหลักฐานหนึ่งของสัจธรรมของการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้ ซึ่งส่องแสงเหมือนกับดวงอาทิตย์ท่ามกลางข้อพิสูจน์อื่นทั้งหมดคือ ความไม่ผันแปรของพระผู้ทรงความงามนิรันดร์ในการประกาศศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเขา แม้ว่ายังหนุ่มและเยาว์วัย และแม้ว่าศาสนาที่พระองค์เปิดเผยขัดกับความปรารถนาของประชาชนทั้งหมดของโลก ทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำต้อย คนร่ำรวยและคนยากไร้ คนรุ่งเรืองและคนตกต่ำ กษัตริย์และข้าแผ่นดิน ถึงกระนั้นพระองค์ก็ลุกขึ้นประกาศศาสนาอย่างแน่วแน่ ทุกคนรู้และได้ยิน พระองค์ไม่กลัวใครและไม่คำนึงถึงผลที่จะตามมา สิ่งนี้ถูกแสดงให้เห็นชัดได้หรือนอกจากโดยอานุภาพของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ และอำนาจของพระประสงค์ที่เอาชนะไม่ได้ของพระผู้เป็นเจ้าของเขา? ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเขาเป็นพยาน! หากใครคิดพิจารณาการเปิดเผยพระธรรมครั้งยิ่งใหญ่ในหัวใจ ความคิดเกี่ยวกับการประกาศนั้นอย่างเดียวก็น่าจะทำให้เขาสับสน! หากหัวใจของมวลมนุษย์มาขัดแย้งกันอยู่ในหัวใจของเขา เขาก็ยังคงลังเลที่จะเสี่ยงกับวิสาหกิจที่น่าเกรงขามดังกล่าว เขาสามารถทำสิ่งนี้สำเร็จได้ก็โดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้าของเขา โดยที่ช่องหัวใจของเขาถูกเชื่อมโยงกับบ่อเกิดของกรุณาธิคุณสวรรค์และวิญญูณของเขาวางใจในการคำจูนที่วางใจได้ของพระผู้ทรงมหิทธานุภาพเท่านั้น เราสงสัยว่าอะไรหรือที่พวกเขาคิดว่าเป็นเหตุของความกล้าหาญที่ยิ่งใหญ่นี้? พวกเขาบอกว่าหาพระองค์ว่าบาปบุญญาดังที่เคยกล่าวหาศาสนทูตทั้งหลายในอดีตหรือ? หรือพวกเขายืนยันว่าแรงจูงใจของพระองค์มิใช่อื่นใด นอกจากอยากเป็นผู้นำและการได้มาซึ่งความร่ำรวยทางโลก?

พระผู้เป็นเจ้าของเขาผู้ทรงกรุณา! ในคัมภีร์ของพระองค์ที่ทรงให้ชื่อว่า “กายูโมล แอสมา” ซึ่งเป็นคัมภีร์แรกที่ยิ่งใหญ่และทรงอำนาจที่สุด พระองค์ทรงพยากรณ์การสละชีวิตของตนเองด้วยวรรคนี้ : “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเขาที่เหลือของพระผู้เป็นเจ้าของเขา! ข้าพเจ้าได้เสียสละตนเองเพื่อพระองค์เท่านั้น ข้าพเจ้ายอมรับการสาปแช่งทั้งหลายเพื่อเห็นแก่พระองค์ และไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากการสละชีวิตในหนทางแห่งความรักของพระองค์ พยานที่เพียงพอสำหรับข้าพเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้าของเขา พระผู้ทรงความประเสริฐ พระผู้ทรงคุ้มครองพระผู้ดำรงอยู่ก่อนยุคสมัย!”

ทำนองเดียวกันในการตีความอักษร “ฮา” พระองค์ปรารถนาจะสละชีวิตโดยกล่าวว่า : “เราคิดว่าเรา ได้ยินสุรเสียงร้องเรียกอยู่ในชีวิตส่วนลึกที่สุดของเรา ‘จงเสียดสิ่งที่เรารักมากที่สุดบนหนทางของพระผู้ เป็นเจ้า ดังที่อหามัสมุสเซน ขอสันติสุขจงมีแก่เขา ได้สละชีวิตของเขาเพื่อเห็นแก่เรา’ และหากเราไม่ คำนึงถึงความลึกกลับที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ พระผู้กุมชีวิตของเราไว้ระหว่างมือของพระองค์เป็นพยาน ถึงแม้ว่า กษัตริย์ทั้งหมดของโลกจะรวมตัวกัน พวกเขาที่ไม่สามารถเอาไปจากเราได้แม้อักษรเดียว และคนรับใช้ เหล่านี้ซึ่งไม่คู่ควรที่จะได้รับความสนใจและแท้จริงแล้วเป็นพวกที่ถูกรังเกียจ จะยังไม่สามารถเพียงไหน... เพื่อว่าทุกคนจะรู้ว่าเราอดทน ยอมจำนน และเสียดสละตนเองแก่ไหนในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า”

พระผู้เปิดเผยวาทะดังกล่าวจะได้รับการพิจารณาได้หรือว่า เคนอยู่ในหนทางอื่นนอกจากหนทาง ของพระผู้เป็นเจ้า และปรารถนาสิ่งอื่นนอกจากความยินดีของพระองค์? ในวณะท่อนนี้มีลมหายใจแห่ง ความปล่อยวางปกปิดไว้ ซึ่งหากหายใจเต็มที่ยังโลก ทุกชีวิตจะสละชีวิตและเสียดสละวิญญาณของตน จง ใคร่ครวญดูความประพศิตที่เลวทรามของประชาชนรุ่นนี้ และเป็นพยานต่อความอกตัญญูอันเหลือเชื่อของ พวกเขา จงสังเกตดูว่าพวกเขาได้ปิดตาตัวเองต่อความรุ่งโรจน์ทั้งหมดนี้อย่างไร และกำลังไขว่คว้าซากสัตว์ ที่เหม็นเน่าอย่างน่าเวทนา ซึ่งจากท้องของซากสัตว์เหล่านี้มีเสียงร้องขึ้นมาจากสสารของผู้ซื้อสัตว์ที่ถูกกลืน และกระนั้นพวกเขาตะโกนคำใส่ร้ายพระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งความวิสุทธิทั้งหลายอย่างไม่สมควรเช่นไร? ดังนี้เราเล่าให้เจ้าฟังสิ่งที่น้ำมือของพวกไม่มีศาสนาได้กระทำ ผู้ซึ่งในวันแห่งการฟื้นคืนชีพได้หันหน้าหนี ไปจากการมาปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้ทรมานด้วยไฟแห่งความเชื่อที่ผิดของพวก เขาเอง และพระองค์ได้เตรียมการลงโทษไว้สำหรับพวกเขาในโลกหน้า ซึ่งจะกลืนกินทั้งร่างกายและ วิญญาณของพวกเขา เพราะคนเหล่านี้กล่าวว่า : “พระผู้เป็นเจ้าไร้อำนาจ และมือแห่งความปรานีของ พระองค์ถูกล่าม”

ความแน่วแน่ในศาสนาถือพยานหลักฐานที่แน่นอนและหลักฐานที่รุ่งโรจน์ของสังฆกรรม ดังที่ “ตรา ประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” ทรงกล่าวว่า : “วณะสองท่อนได้ทำให้เราแก่” วณะทั้งสองท่อนนี้ชี้บ่ง ความไม่ผันแปรในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “จงมีความแน่วแน่ตามที่เจ้าได้รับ บัญชา” (178)

และบัดนี้จึงพิจารณาว่า ซัดเครย์แห่งเรชวานของพระผู้เป็นเจ้านี้ในวัยหนุ่มเต็มที่ ได้ลุกขึ้น ประกาศศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร จงมองดูว่าพระผู้ทรงความงามของพระผู้เป็นเจ้านี้ได้เปิดเผยความ แน่วแน่เช่นไร ทั้งโลกได้ลุกขึ้นขัดขวางพระองค์แต่ก็ล้มเหลวโดยสิ้นเชิง พวกเขาประหัดประหารซัดเครย์ แห่งความความวิสุทธิที่ยิ่งรุนแรงเท่าไร ความศรัทธาของพระองค์ก็ยิ่งเพิ่มขึ้น และเปลวไฟแห่งความรักของ

พระองค์ก็ดูอย่างสว่างไสวยิ่งขึ้น ทั้งหมดนี้เป็นที่ประจักษ์ และไม่มีใครโต้แย้งความจริงนี้ ในที่สุด พระองค์ยอมสละวิญญาณของตนและบินขึ้นไปสู่อณาจักรเบื้องบน

และหลักฐานส่วนหนึ่งของสัจธรรมแห่งการปรากฏองค์ของพระองค์คือ อำนาจเหนือกว่า อานุภาพเหนือธรรมดาและความเป็นใหญ่ที่พระองค์ พระผู้เปิดเผยชีวิตและเป็นพระศาสดาของพระผู้เป็นที่บูชา ได้เปิดเผยไปทั่วโลกโดยลำพังและไม่ได้รับการช่วยเหลือ ทันใดที่พระผู้ทรงความงามนิรันดร์นี้เปิดเผยตนเองในเมืองซีราซในปีหกสิบ และถึกมันแห่งการปกปิดจนขาดสะบั้น สัญลักษณ์ของอิทธิพลเหนือกว่า อำนาจอิทธิพลและอานุภาพ ที่มาจากพระผู้เป็นสาระของสาระทั้งหลาย ทะเลของทะเลทั้งหลาย เป็นที่เห็นชัดในทุกดินแดนอย่างมากมาย จนเครื่องหมาย หลักฐาน สัญลักษณ์และพยานยืนยันของพระผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งธรรมนี้ปรากฏขึ้นในทุกเมือง ผู้ที่มีหัวใจบริสุทธิ์และเมตตามากมายเพียงไร สะท้อนแสงของดวงอาทิตย์นี้รันดร์นี้อย่างชัดแจ้ง และความรู้เอนกอนันต์เพียงไหนมาจากมหาสมุทรแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์นี้ ซึ่งห้อมล้อมทุกชีวิต! ในทุกเมืองนักบวชและเจ้าหน้าที่ระดับสูงทั้งหมดลุกขึ้นขัดขวางและสกัดพวกเขา พร้อมจะใช้ความประสังข์ร้าย ความริษยา และการใช้อำนาจบาตรใหญ่เพื่อปราบปรามพวกเขา ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เป็นสาระของความยุติธรรมจำนวนมากเพียงไร ถูกกล่าวหาว่าใช้อำนาจบาตรใหญ่และถูกสังหาร! ผู้เป็นร่างของความบริสุทธิ์มากมายเพียงไหน ที่มีได้แสดงสิ่งใดนอกจากความรู้ที่แท้จริงและการกระทำที่ไม่ค้างพริ้ว ต้องตายอย่างเจ็บปวด! กระนั้นก็ตามผู้บริสุทธิ์เหล่านี้แต่ละคนหายใจพระนามของพระผู้เป็นเจ้าจนวินาทีสุดท้าย และเห็นอยู่ในอาณาจักรแห่งการยอมจำนน ดังกล่าวนี้คืออำนาจและอิทธิพลที่พระองค์ใช้เปลี่ยนแปลงพวกเขา จนพวกเขาไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากพระประสงค์ของพระองค์ และระลึกถึงพระองค์ด้วยวิญญาณของตน

จงใคร่ครวญดู : ใครในโลกนี้หรือที่สามารถแสดงอานุภาพเหนือธรรมดาและอิทธิพลแทรกซอนดังกล่าว? หัวใจที่ไม่ค้างพริ้วและดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ทั้งหมดเหล่านี้ได้ตอบสนองต่อโองการเรียกตัวของพระองค์ด้วยการยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง แทนที่จะบ่น พวกเขาขอบคุณพระผู้เป็นเจ้า และท่ามกลางความมึนงงที่ปวดร้าว พวกเขาไม่เปิดเผยสิ่งใดนอกจากการยอมตามพระประสงค์ของพระองค์อย่างเบิกบาน เป็นที่ประจักษ์ว่าประชาชนทั้งหมดบนพิภพเกลียดพวกเขาอย่างไม่ผ่อนผันเพียงไร ประสังข์ร้ายและชังพวกเขาอย่างเคืองแค้นเพียงไหน พวกเขาถือว่าการประทัดประหารและความเจ็บปวดที่กระทำต่อผู้บริสุทธิ์และมีธรรมเหล่านี้ คือวิธีไปสู่ความรอดพ้น ความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จที่ยั่งยืน ตั้งแต่สมัยของอดัมโลกเคยเป็นพยาน ต่อความโกลาหลและอลหม่านที่รุนแรงเช่นนี้หรือ? แม้ความทรمانทั้งหมดที่ได้รับและความเดือดร้อนนานัปการที่ทนมา พวกเขาก็ยังกลายเป็นปีปากและจุดหมายของการสาปแช่งทุกแห่งหน เราคิดว่าความอดทนเปิดเผยออกมาได้ก็ด้วยความแกร่งกล้าของพวกเขา และความเชื่อสัตย์เองบังเกิดขึ้นได้ก็โดยการกระทำของพวกเขาเท่านั้น

จงไตร่ตรองเหตุการณ์อันเป็นประวัติศาสตร์เหล่านี้ในหัวใจของเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้เข้าใจความยิ่งใหญ่และสังเกตเห็นความรุ่งโรจน์ที่แท้จริงใจของการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้ เมื่อนั้นโดยกรุณาธิคุณของพระเจ้าผู้ทรงปราณี วิญญาณแห่งความศรัทธาจะถูกหายใจเข้าไปในชีวิตของเจ้า และเจ้าจะได้ครองที่นั่งแห่งความมั่นใจและอยู่บนนั้น พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวเป็นพยานให้เรา! หากเจ้าไตร่ตรองสักพัก เจ้าจะยอมรับว่า นอกจากสังฆกรรมทั้งหมดเหล่านี้ที่พิสูจน์ให้เห็นและหลักฐานทั้งหลายที่กล่าวมา การปฏิเสธ การสาปแช่ง และการประณามโดยประชาชนของโลกในตัวเอง คือข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและพยานหลักฐานที่แน่นอนที่สุดของสังฆกรรมของวิบุรุษเหล่านี้ในสนามแห่งการยอมจำนนและการปล่อยวาง เมื่อใดก็ตามที่เจ้าทำสมาธิใคร่ครวญคำพูดหาเรื่องต่างๆ ที่กล่าวโดยประชาชนทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นนักบวช ผู้รู้หรือคนเขลา เจ้าจะมั่นคงแน่วแน่ในศาสนายิ่งขึ้น เพราะสิ่งใดก็ตามที่บังเกิดขึ้น พระผู้เป็นเหมือนแห่งความรู้สวรรค์และเป็นผู้รับกฏนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า ได้พยากรณ์ไว้แล้ว

แม้ว่าเราไม่มีเจตนาจะกล่าวถึงคำพยากรณ์ต่างๆ ของยุคที่ผ่านมา กระนั้นเพราะความรักของเราที่มีต่อเจ้า เราจะกล่าวถึงบางคำพยากรณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับภารกิจปราชญ์ของเรา อย่างไรก็ตามเราไม่รู้ลึกว่าคำพยากรณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องด้วยสิ่งที่เรากล่าวไว้แล้วเพียงพอสำหรับโลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลก ความจริงแล้วคัมภีร์ทั้งหมดและความลึกลับในคัมภีร์เหล่านี้ถูกกล่าวไว้อย่างรวบรัดในเรื่องราวอย่างย่อนี้ ถึงขนาดที่ว่าหากบุคคลหนึ่งไตร่ตรองสิ่งนี้ในหัวใจสักพัก เขาจะค้นพบความลึกลับทั้งหลายของพระวาระของพระผู้เป็นเจ้าจากทั้งหมดที่กล่าวมา และจะเข้าใจความหมายของสิ่งใดก็ตามที่กษัตริย์ในอุดมคติแสดงให้เห็นปรากฏ เนื่องด้วยประชาชนมีความเข้าใจและสถานะต่างกัน เราจะขอกกล่าวถึงบางคำพยากรณ์ เพื่อว่าคำพยากรณ์เหล่านี้จะให้ความไม่ผันแปรแก่ดวงวิญญาณที่วันไหว ให้ความสงบแก่จิตใจที่วิตก ดังนี้ พยานหลักฐานของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับประชาชนทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำต้อย จะครบถ้วนสมบูรณ์

หนึ่งในคำพยากรณ์ดังกล่าวคือ “และเมื่อพระผู้เป็นมาตรฐานแห่งสังฆกรรมถูกแสดงให้เห็นชัด ประชาชนของทั้งโลกตะวันออกและโลกตะวันตกจะสาปแช่งพระองค์” การตีพิมพ์มฤตแห่งการละวาง การไปให้ถึงยอดอันสูงส่งแห่งความปล่อยวาง และการทำสมาธิใคร่ครวญที่กล่าวไว้ในวาระ “การใคร่ครวญชั่วโมงเดียวดีกว่าการบูชาที่เคร่งศาสนาเจ็ดสิบปี” เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อว่าความลับของความประพฤติที่น่าสมเพชของประชาชนจะถูกค้นพบ ประชาชนที่แม้ว่ารักและปรารถนาสังฆกรรมที่ตนนับถือ ก็สาปแช่งบรรดาสาวกของพระผู้เป็นสังฆกรรมเมื่อพระองค์ถูกแสดงให้เห็นชัด คำพยากรณ์ที่กล่าวไว้ข้างบนเป็นพยานต่อสังฆกรรมนี้ เป็นที่ประจักษ์ว่าเหตุผลสำหรับความประพฤติดังกล่าวมิใช่อื่นใดนอกจากการล้มเลิกระเบียบธรรมเนียม นิสัยและพิธีกรรมที่ครอบงำเขาอยู่ ไม่เช่นนั้นแล้วหากพระเจ้าทรงความงามของพระเจ้าผู้ทรงปราณีทำตามระเบียบและธรรมเนียมเดียวกันที่ใช้กันอยู่ในหมู่ประชาชน และหากพระองค์อนุวัติการปฏิบัติ

สิ่งเหล่านั้น ความขัดแย้งและความมดร้ายดังกล่าวย่อมไม่เป็นที่เห็นชัดในโลก คำพยากรณ์ที่ประเสริฐนี้ได้รับการยืนยันและพิสูจน์โดยวาระเหล่านี้ที่พระองค์เปิดเผยไว้ว่า : “วันที่พระเจ้าผู้เรียกตัวจะเรียกให้มารับเรื่องที่ยั่งยืน” (179)

เสียงร้องเรียกของพระเจ้าผู้นำชาวสวรรค์จากเหนือมานแห่งความรุ่งโรจน์ ซึ่งกำลังเรียกมนุษยชาติให้สละทุกสิ่งทีพวกเขายึดติดโดยสิ้นเชิงนั้น แสงกิเลสในใจของพวกเขา และนี่คือสาเหตุของความยุ่งยากอันซับซ้อนและความอลหม่านที่รุนแรงที่เกิดขึ้น จงพิจารณาคุณทางของประชาชน พวกเขาละเลยคำพยากรณ์ที่มีหลักฐานเหล่านี้ที่ล้วนแต่บรรลุแล้ว และไปยึดถือคำพยากรณ์ที่น่ากังขาว่าเชื่อถือได้หรือไม่ แล้วถามว่าทำไมยังไม่มียะไรเกิดขึ้นตามคำพยากรณ์ และกระนั้นสิ่งต่างๆ ที่พวกเขานึกไม่ถึงถึงถูกแสดงให้เห็นชัดแล้ว เครื่องหมายและสัญลักษณ์ของพระเจ้าผู้เป็นสังฆกรรมส่องแสงราวกับดวงอาทิตย์เที่ยงวัน และกระนั้นประชาชนกำลังเร่ร่อนอย่างสับสนไร้จุดหมายในที่รกร้างแห่งความโง่เขลาบาปปัญญา แม้ว่าคำพยากรณ์อันเป็นที่ยอมรับและวาระที่ต่างกัน ในคัมภีร์โบราณที่ซึ่งศาสนาใหม่ กฎใหม่ และการเปิดเผยพระธรรมครั้งใหม่ ประชาชนรุ่นนี้ก็ยังคาดหวังรอคอยที่จะได้เห็นพระศาสดาตามพันธสัญญา ที่จะมาสนับสนุนกฎของยุคศาสนาของพระเจ้า โหม้หมัด ทำนองเดียวกันชาวฮิวและคริสเตียนก็ใช้ข้อโต้แย้งแบบนี้

หนึ่งในวาระที่คาดการณ์ถึงกฎใหม่และการเปิดเผยพระธรรมครั้งใหม่ในอนาคตคือวรรคเหล่านี้ใน “บทอธิษฐานแห่งโนดเบห์” : “พระเจ้าผู้ถูกถนอมไว้ให้มาฟื้นฟูพันธสัญญาและกฎอยู่ที่ไหน? พระเจ้าผู้มีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงศาสนาและสาวกทั้งหลายอยู่ที่ไหน?” ทำนองเดียวกันอิหม่ามอาลีเปิดเผยไว้ใน ซิยารัต (180) : “สันติสุขจะมีแก่พระเจ้าผู้เป็นสังฆกรรมใหม่” เมื่อถูกถามเกี่ยวกับลักษณะของอิหม่ามเมห์ดี อาบู อับดุลลาห์ตอบว่า “พระองค์จะทำสิ่งที่พระเจ้า โหม้หมัดผู้เป็นธรรมทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขาเคยทำ และจะลบล้างสิ่งที่มีมาก่อนพระองค์ ดังที่ธรรมทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขาได้ลบล้างวิถีทางต่างๆ ของธรรมทูตทั้งหลายที่มีมาก่อน”

จงมองดูว่า แม้จะมีคำพยากรณ์เหล่านี้และที่คล้ายกัน พวกเขาก็ยังโต้เถียงอย่างเหลวไหลเพียงไรว่ากฎต่างๆ ที่เปิดเผยไว้แต่ก่อนต้องไม่ถูกเปลี่ยนแปลง และกระนั้นจุดหมายของการเปิดเผยพระธรรมทุกครั้งมิใช่เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยใจคอทั้งหมดของมนุษยชาติหรือ หรือ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่จะแสดงออกมาทั้งภายนอกและภายใน จะมีผลต่อจิตใจภายในและสภาพความเป็นอยู่ภายนอก? เพราะหากอุปนิสัยใจคอของมนุษยชาติไม่ถูกเปลี่ยนแปลง ความเปล่าประโยชน์ของพระศาสดา สากลทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขาจะเห็นได้ชัด ใน “อวาติม” ซึ่งเป็นหนังสือที่เชื่อถือได้และรู้จักกันดี เป็นที่ลิจิตไว้ว่า : “ชายหนุ่มจากบานีฮาซิมจะถูกแสดงให้เห็นชัด เขาจะเปิดเผยคัมภีร์เล่มใหม่และเผยแพร่งานใหม่” จากนั้นตามมาด้วยวาระเหล่านี้ : “ศัตรูส่วนใหญ่ของพระองค์จะเป็นนักบวช” ในอีกวรรคหนึ่งมีการเล่าเกี่ยวกับอิหม่ามซาเคศผู้เป็นบุตรชายของพระเจ้า โหม้หมัดว่า เขาพูดไว้ดังนี้ : “ชายหนุ่มคนหนึ่งจะปรากฏจาก

บานีสฮาซิม เขาจะบัญชาประชาชนให้เชื่อสัจย์ต่อเขา คัมภีร์ของเขาจะเป็นคัมภีร์เล่มใหม่ ซึ่งเขาจะเรียกประชาชนให้มาปฏิญาณความศรัทธา การเปิดเผยพระธรรมของเขานั้นเข้มงวดสำหรับชาวอาหรับ หากเจ้าได้ยินเกี่ยวกับเขา จงรีบไปหาเขา” พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งการของบรรดาอิหม่ามของศาสนาและตะเกียงแห่งความมั่นใจได้ดีเพียงไร! แม้ว่าเป็นที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า : “หากเจ้าได้ยินว่าชายหนุ่มจากบานีสฮาซิม มาปรากฏ และเรียกประชาชนให้มาหาคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าเล่มใหม่ กฎใหม่ของพระผู้เป็นเจ้า จงรีบไปหาเขา” กระนั้นพวกเขาทั้งหมดกลับประกาศว่า พระผู้เป็นนายแห่งชีวิตนั้นเป็นพวกไม่มีศาสนาและเป็นคนนอกกริต พวกเขาไม่รีบไปหาแสงสว่างฮาซิมเท่านั้น พระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้านั้น ยกเว้นไปหาด้วยดาบที่ชักออกมาและหัวใจที่เต็มไปด้วยความประสงค์ร้าย ยิ่งไปกว่านั้นจึงสังเกตดูว่าความเกลียดชังของเหล่า นักรบจะถูกกล่าวไว้อย่างชัดเจนเพียงไรในหนังสือต่างๆ แม้ว่ามีคำพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญและเป็นที่ยอมรับ เหล่านี้ มีคำพาดพิงที่แน่ใจได้และโต้แย้งไม่ได้เหล่านี้ ประชาชนก็ได้ปฏิเสธพระผู้เป็นสาระที่สะอาดหมดจดแห่งความรู้และวาทะศักดิ์สิทธิ์ แล้วหันไปหาบรรดาผู้บรรยายสนับสนุนการพยศและความหลงผิดต่างๆ ที่มีคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้เหล่านี้และวาทะต่างๆ ที่เปิดเผยไว้ พวกเขาทั้งหมดแต่สิ่งทีกิเลสที่เห็นแก่ตัวของตนเองจงใจ และหากพระผู้เป็นสาระของสัจธรรมเปิดเผยสิ่งที่ขัดกับความต้องการของพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาอยากจะเป็น พวกเขาจะประณามพระองค์ทันทีว่าเป็นคนไม่มีศาสนาและจะคัดค้านว่า : “สิ่งนี้ขัดกับคำพูดของบรรดาอิหม่ามของศาสนาและผู้เป็นแสงสว่างที่อาไพ ไม่มีสิ่งดังกล่าวกำหนดไว้โดยกฎที่ละเมิดไม่ได้ของเรา” แม้ดังนี้ก็ตามในยุคนี้ ผู้นำสงสารที่จะต้องตายเหล่านี้ก็ยังใช้ถ้อยคำที่ไร้ค่าดังกล่าว

และบัดนี้จึงพิจารณาอีกคำพยากรณ์หนึ่ง และสังเกตดูว่าสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ถูกทำนายไว้อย่างไร ใน “อาร์บอาน” มีการบันทึกไว้ว่า : “จะมีชายหนุ่มมาจากบานีสฮาซิม เขาจะเปิดเผยกฎใหม่ๆ เขาจะเรียกประชาชนมาหาเขา แต่จะไม่มีใครเอาใจใส่เสียงร้องเรียกของเขา ศัตรูของเขาส่วนใหญ่จะเป็นนักรบ เขาจะไม่เชื่อฟังคำบัญชาของเขาแต่จะคัดค้านว่า : ‘สิ่งนี้ขัดกับสิ่งที่ตกทอดมายังเราโดยบรรดาอิหม่ามของศาสนา’” ในยุคนี้ทุกคนกำลังเอาถ้อยคำเดียวกันนี้มาพูดซ้ำๆ หารู้ไม่ว่า พระองค์ประทับอยู่บนบัลลังก์แห่ง “พระองค์ทำตามสิ่งที่พระองค์ประสงค์” และอยู่บนที่นั่งแห่ง “พระองค์บัญญัติสิ่งที่พระองค์ปรารถนา”

ไม่มีความเข้าใจใดสามารถเข้าใจธรรมชาติของการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ ไม่มีความรู้ใดเข้าใจศาสนาของพระองค์ได้บริบูรณ์ คำพูดทั้งหมดขึ้นกับการอนุมัติของพระองค์ และทุกสิ่งจำเป็นต้องอาศัยศาสนาของพระองค์ ทุกสิ่งนอกจากพระองค์ถูกสร้างขึ้นโดยบัญชาของพระองค์ เคลื่อนไหวและมีชีวิตโดยกฎของพระองค์ พระองค์คือผู้เปิดเผยความลับสวรรค์และผู้บรรยายอัศจรรย์ภาพบรมโบราณที่ซ่อนเร้น ดังนี้เป็นที่เล่าไว้ใน “บิฮารุลอันวาร” “อวาหลิม” และ “ยานบู” ของอิหม่ามชาเคคผู้เป็นบุตรของพระโมฮัมหมัดว่า เขาได้กล่าววอนนะเหล่านี้ : “ความรู้คืออักษรยี่สิบเจ็ดตัว ทั้งหมดที่ศาสนทูตทั้งหลาย

เปิดเผยไว้คือสองตัวอักษรจากยี่สิบเจ็ดตัวนี้ トラบจน บัดนี้ไม่มีใครรู้มากไปกว่าสองตัวอักษรนี้ แต่เมื่อ
อิหม่ามกอเอมปรากฏขึ้นมา พระองค์จะทำให้อักษรอีกยี่สิบห้าตัวที่เหลือเป็นที่เห็นชัด” จงพิจารณาว่า เขา
ได้ประกาศให้ความรู้ประกอบด้วยอักษรยี่สิบเจ็ดตัว และถือว่าศาสนทูตทั้งหมดนับแต่อดัมจนถึง “ตรา
ประทับ” เป็นผู้รธาธิบายเพียงสองตัวอักษรจากยี่สิบเจ็ดตัวนี้ และถูกส่งลงมาที่อักษรสองตัวนี้ เขายัง
กล่าวด้วยว่าอิหม่ามกอเอมจะเปิดเผยอักษรอีกยี่สิบห้าตัวที่เหลือ จงมองดูจากวาทีนี้ว่าสถานะของพระองค์
ยิ่งใหญ่และสูงส่งเพียงไร! ตำแหน่งของพระองค์เป็นเลิศกว่าตำแหน่งของศาสนทูตทั้งหมด และการเปิดเผย
พระธรรมของพระองค์อยู่เหนือความเข้าใจของบรรดาผู้ที่พระศาสดาเหล่านั้นเลือกสรร การเปิดเผยพระ
ธรรมที่ศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า เหล่านักบุญและผู้ที่ยี่สิบเจ็ดที่พระองค์เลือกสรร ไม่ได้รับทราบหรือไม่ได้
เปิดเผย ซึ่งเป็นไปตามโองการที่ไม่อาจหยั่งรู้ของพระผู้เป็นเจ้า ประชาชนที่ใจร้ายและเลวทรามเหล่านี้ได้
พยายามวัดการเปิดเผยพระธรรมนี้ด้วยปัญญาที่บกพร่อง ด้วยวิชาและความเข้าใจที่บกพร่องของตน หาก
การเปิดเผยพระธรรมนี้ไม่เข้ากับมาตรฐานของพวกเขา พวกเขาจะปฏิเสธการเปิดเผยพระธรรมนี้ทันที “เจ้า
คิดหรือว่าพวกเขาส่วนใหญ่ได้ยินหรือเข้าใจ? พวกเขาเป็นเสมือนคนหูหนวก! ใช่แล้ว พวกเขาหลงไกล
ออกไปยิ่งขึ้นจากหนทาง!” (181)

เราสงสัยว่าพวกเขาอธิบายคำพยากรณ์ที่กล่าวมาข้างบนอย่างไร? คำพยากรณ์ที่แน่ใจได้เหล่านี้
คาดการณ์ถึงการเปิดเผยสิ่งต่างๆ ที่ไม่อาจหยั่งรู้ และการบังเกิดขึ้นของเหตุการณ์ใหม่ๆ ที่น่าพิศวงในยุค
ของพระองค์ เหตุการณ์ต่างๆ ที่น่าพิศวงดังกล่าวเป็นชนวนให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงในหมู่ประชาชน
จนนักบวชและบัณฑิตทั้งหมดคัดค้านประหารชีวิตพระองค์และสหายทั้งหลายของพระองค์ และประชาชน
ทั้งหมดของโลกลุกขึ้นต่อต้านพระองค์ ดังที่บันทึกไว้ใน “คาฟี” ในคำพยากรณ์ของ “จาเบอร์” ใน “ธรรม
จาริกแห่งฟาห์ดีมิ” เกี่ยวกับลักษณะของอิหม่ามกอเอมว่า: “พระองค์จะแสดงความสมบูรณ์ของพระ โมเสส
ความอำไพของพระเยซู และความอดทนของยอบ บรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรรจะ ถูกเหยียดหยามในยุคของ
พระองค์ ศีรษะของพวกเขาจะถูกแลกเปลี่ยนเป็นของขวัญ เสมือนกับศีรษะของชาวเดิร์คและ ชาวเคลาเมทที่
ถูกแลกเปลี่ยนเป็นของขวัญ พวกเขาจะถูกสังหารและเผา ความกลัวจะครอบงำพวกเขา ความขุ่นใจและ
ความหวั่นใจจะทำให้พวกเขารู้สึกสยองในหัวใจ พวกเขาจะถูกข่มขืนด้วยเลือดของพวกเขา ผู้หญิงของพวกเขา
จะเสว้าโสภและร่ำไห้ บุคคลเหล่านี้คือสหายของเราอย่างแท้จริง!” จงพิจารณาดู ไม่มีแม้แต่อักษรเดียวในคำ
พยากรณ์นี้ที่ยังไม่บรรลุ พวกเขาหลังเลือดที่วิสุทธิ์ในเกือบทุกสถานที่ พวกเขาถูกจับเป็นเชลยในทุกเมือง
ถูกจับแห่ไปทั่วทั้งมณฑลต่างๆ และบางคนถูกเผาไฟ และกระนั้นไม่มีใครหยุดเพื่อใครครวญดูว่า หาก
อิหม่ามกอเอมเปิดเผยกฎและบทบัญญัติของยุคศาสนามาก่อน เช่นนั้นแล้วทำไมจึงมีการบันทึกคำพยากรณ์
ดังกล่าว และทำไมจึงเกิดความขัดแย้งและการวิวาทถึงขั้นที่ประชาชนถือว่า การสังหารสหายเหล่านี้เป็น

ข้อบังคับสำหรับพวกเขา และลงความเห็นว่าการประหารประหารดวงวิญญาณที่วิสุทธิเหล่านี้ คือวิธีการ
เข้าถึงความโปรดปรานสูงสุด

ยิ่งไปกว่านั้นจึงสังเกตดูว่า สิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นและการกระทำดังกล่าว ล้วนถูกกล่าวไว้ในคำ
พยากรณ์เมื่อก่อนอย่างไร ดังที่บันทึกไว้ใน “ราวดิเยคาฟี” เกี่ยวกับ “ซาวรา” ใน “ราวดิเยคาฟี” มีการเล่าถึง
โมอาเวห์บุตรของวาห์ฮับว่า อาบู อับดุลลาห์ได้พูดว่า : “เจ้ารู้จักซาวราหรือ?” ข้าพเจ้ากล่าวว่า : “ขอให้
ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นพลีแด่ท่าน! พวกเขาเหล่านั้นคือแบกแดด” เขาตอบว่า “ไม่ใช่” และจากนั้นก็กล่าว
เพิ่มเติมว่า : “เจ้าได้เข้าไปในเมืองเรย์หรือยัง?” (182) ซึ่งข้าพเจ้าตอบว่า : “ใช่แล้ว ข้าพเจ้าเข้าไปในเมืองนี้
แล้ว” ครั้นแล้วเขาสอบถามว่า : “เจ้าไปที่ตลาดวัวควายหรือเปล่า?” ข้าพเจ้าตอบว่า “ไป” เขากล่าวว่า : “เจ้า
เห็นภูเขาด้านขวามือของถนนหรือไม่? ซาวราคือสถานที่เดียวกัน ที่นั่นชายแปดสิบคนซึ่งเป็นลูกของ
หลายคน จะถูกสังหาร ซึ่งพวกเขาทุกคนคู่ควรที่จะถูกเรียกว่ากาหลิบ” ข้าพเจ้าถามว่า “ใครจะสังหารพวก
เขา?” เขาตอบว่า “บุตรหลานแห่งเปอร์เซีย”

ดังกล่าวคือสภาพและชะตาของสหายทั้งหลายของพระองค์ที่ทำนายไว้ในสมัยก่อน และบัดนี้จึง
สังเกตดูว่าตามคำพยากรณ์นี้ ซาวรามิใช่อื่นใดนอกจากดินแดนเรย์ ในสถานที่นั้นสหายทั้งหลายของ
พระองค์ถูกสังหารอย่างทรมาณแสนสาหัส และผู้วิสุทธิทั้งหมดเหล่านี้ได้สละชีวิตด้วยน้ำมือของชาว
เปอร์เซียตามที่บันทึกไว้ในคำพยากรณ์ เจ้าได้ยินเรื่องนี้แล้วและทุกคนให้การยืนยัน เช่นนั้นทำไมพวกที่
คลานเหมือนตัวหนอนเหล่านี้ไม่หยุดเพื่อทำสมาธิใคร่ครวญคำพยากรณ์เหล่านี้ ที่ล้วนเห็นชัดประจักษ์ดวง
อาทิตย์ที่รุ่งโรจน์เวลาเที่ยงวัน? ด้วยเหตุผลใดที่พวกเขาไม่ยอมรับพระเจ้าผู้เป็นสัจธรรม และยอมให้บางคำ
พยากรณ์ที่พวกเขาไม่เข้าใจนัย มายังยังตนเองมิให้ยอมรับการเปิดเผยพระธรรมของพระเจ้าและพระเจ้าผู้
ทรงความงามของพระองค์ และพาพวกเขาไปอาศัยอยู่ในหุบเขานรก? สิ่งทั้งหลายดังกล่าวมิได้มีเหตุมาจาก
อื่นใดนอกจากความไม่ซื่อสัตย์ของบรรดานักบวชและบัณฑิตแห่งยุคนี้ อิหม่ามซาเดคผู้เป็นบุตรของพระ
โมฮัมหมัดกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ว่า : “บรรดาบัณฑิตของศาสนาในยุคนี้จะเป็นนักบวชที่ชั่วร้ายที่สุดภายใต้เงา
ของนภา ความมดร้ายจะออกมาจากพวกเขาและจะกลับไปหาพวกเขา”

เราขอวิงวอนบรรดาผู้รู้แห่งคัมภีร์บาฮาย่าเอาเยี่ยงอย่างเช่นนี้ และเมื่อถึงเวลาของ โมสทากอส อย่า
ทำร้ายพระองค์ผู้ทรงเป็นสาระของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เป็นแสงสว่างสวรรค์ เป็นอนันตกาลที่ตายตัว เป็นตอน
เริ่มต้นและตอนจบของพระศาสดาทั้งหลายของพระเจ้าผู้ทรงมองไม่เห็น อย่างที่ทำกันในยุคนี้ เราขอร้องพวกเขา
อย่าได้วางใจในสติปัญญา ความเข้าใจและวิชาของตน หรือได้เล็งพระเจ้าผู้เปิดเผยความรู้สวรรค์อันไม่มี
สิ้นสุด และกระนั้นแม้ว่ามีคำตักเตือนทั้งหมดเหล่านี้ เราก็สังเกตเห็นว่าชายที่มีตาเดียวคนหนึ่งซึ่งตัวเขาเอง
เป็นหัวหน้าของประชาชน กำลังลุกขึ้นด้วยความคิดร้ายต่อเราเป็นที่สุด เรามองเห็นล่วงหน้าว่าในทุกเมือง

ประชาชนจะถูกขึ้นเพื่อปราบปรามพระผู้ทรงความงามที่วิสุทธิ สหายทั้งหลายของพระผู้เป็นนายแห่งชีวิต และเป็นยอดปรารถนาสุดท้ายของมวลมนุษย์นี้ จะหนีหน้าผู้กดขี่และแสวงหาที่พักพิงจากเขาในที่รกร้าง ขณะที่บางคนจะยอมจำนนและเสียดสละชีวิตในหนทางของพระองค์ด้วยความปล่อยวางอย่างสิ้นเชิง เราคิดว่าเราสามารถหยั่งเห็นผู้ที่ขึ้นชื่อว่าเชื่อมั่นศรัทธาและเคร่งศาสนา จนผู้คนลงความเห็นว่าเป็นข้อบังคับที่จะต้องเชื่อฟังเขา และถือว่าจำเป็นที่จะต้องยอมจำนนต่อบัญชาของเขา ซึ่งเขาจะถูกขึ้น โจมตี พกษาสวรรค์ ถึงราก และจะพยายามสุดความสามารถที่จะต่อต้านพระองค์ ดังกล่าวนี้อือหนทางของประชาชน!

เราขอหวังว่า ประชาชนแห่งคัมภีร์บาฮายันจะเห็นแจ้ง จะเห็นในอาณาจักรแห่งวิญญาณและอาศัยอยู่ในนั้น จะหยั่งเห็นพระผู้เป็นสัจธรรม และด้วยดวงตาที่หยั่งเห็นจะมองเห็นความจอมปลอมที่อำพรางอย่างไรก็ตามในวันเวลาเหล่านี้ก็ถึงดั่งกล่าวของความริษยาฟุ้งกระจายไปอย่างที่เราขอสาบานต่อพระผู้وبرมทุกชีวิตที่มองเห็นและมองไม่เห็น ตั้งแต่เริ่มต้นการก่อตั้งโลกที่แม้จะไม่มีจุดเริ่มต้นจนกระทั่งปัจจุบัน ความประสงค์ร้าย ความอิจฉาและความเกลียดชังดั่งกล่าวไม่เคยมีมาก่อน และจะไม่มีให้เห็นในอนาคต เพราะประชาชนจำนวนหนึ่งที่ไม่เคยสุดสุดจนกระทั่งความยุติธรรม ได้ชูธงแห่งการปลุกระดมและรวมตัวกันต่อต้านเรา เราเป็นพยานต่อการคุกคามโดยหอกของพวกเขารอบด้าน และเราเห็นลูกธนูของพวกเขาจากทุกทิศทาง ทั้งนี้แม้ว่าเราไม่เคยอยากให้เกิดใครมาสรรเสริญหรือพยายามเป็นที่โปรดปรานกว่าใคร สำหรับทุกคนเราเป็นสหายที่เมตตาที่สุด เป็นมิตรที่รักใคร่และอดกลั้นที่สุด เมื่ออยู่กับคนยากไร้เราแสวงหามิตรภาพกับพวกเขา ในหมู่ผู้รู้และมีระดับเรายอมจำนน เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว! ความยุ่งยากและความทรมานต่างๆ ที่น้ำมือของศัตรูและประชาชนแห่งคัมภีร์ทำกับเรานั้นสาหัส กระนั้นทั้งหมดนี้เลื่อนหายไปสิ้นเมื่อเทียบกับสิ่งที่บังเกิดกับเราโดยน้ำมือของผู้ที่แสดงตัวเป็นมิตรของเรา

มีอะไรให้เราพูดอีก? หากจักรวาลจ้องมองด้วยดวงตาแห่งความยุติธรรม จักรวาลนั้นจะไม่สามารถทนน้ำหนักของวาทีนี้! ในช่วงเริ่มต้นของการมาถึงดินแดนนี้ เมื่อเราสังเกตเห็นเค้าลางของเหตุการณ์บางอย่างว่าใกล้จะเกิดขึ้น เราตัดสินใจที่จะจากไปก่อนที่เหตุการณ์เหล่านั้นจะเกิดขึ้น เราไปยังที่รกร้างว่างเปล่า แยกตัวอยู่ตามลำพังที่นั่นและใช้ชีวิตสันโดษที่นั่นเป็นเวลาสองปี น้ำตาแห่งความปวดร้าวหลังออกมาจากดวงตาของเรา และมหาสมุทรแห่งความเจ็บปวดสาหัสคั่งอยู่ในหัวใจที่แตกเลือดของเรา หลายคืนที่เราไม่มีอาหารยังชีพ หลายวันที่ร่างกายของเราไม่ได้พักผ่อน พระผู้มีชีวิตของเราอยู่ระหว่างมือของพระองค์เป็นพยาน! แม้ว่าจะมีความเดือดร้อนเหล่านี้หลังลงมาและมีความหายณะที่ไม่หยุดหย่อน วิญญาณของเราก็ออยู่ในความเบิกบานอย่างมีความสุข และชีวิตทั้งหมดของเราคือใจอย่างสุดจะอธิบาย เพราะในยามสันโดษเราไม่รับรู้ภัยหรือประโยชน์ สุขภาพหรือความเจ็บป่วย ของดวงวิญญาณใด เราสนทนากับวิญญาณของเราโดยลำพัง

ลี้มโลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลก อย่างไรก็ตามเราไม่รู้วาทาข่ายแห่งลิจิตสวรรค์กว้างใหญ่กว่าความคิดที่กว้างที่สุดของผู้ที่จะต้องตาย และลูกดอกแห่งโองการของพระองค์เหนือกว่าแผนที่ดี้าหาญที่สุดของมนุษย์ ไม่มีใครสามารถหนีกับดักที่พระองค์วางไว้ ไม่มีวิญญาณใดได้ผ่อนคลายเว้นแต่โดยการยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ ความชอบธรรมของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นพยาน! การถอนตัวของเราไม่คิดจะกลับมา และการแยกตัวออกไปของเราไม่หวังจะกลับมาอยู่ร่วมกันอีก จุดหมายเดียวที่เราจากไปคือเพื่อจะหลีกเลี่ยงการเป็นประเด็นของความร้าวฉานในหมู่ผู้ที่ซื่อสัตย์ เป็นบ่อเกิดของความโกลาหลสำหรับมิตรสหายของเรา เป็นวิธีการทำร้ายวิญญาณใด หรือเป็นเหตุของความเศร้าโศกของหัวใจใด เหนือจากนี้เราไม่มีเจตนาอื่นใด และนอกจากสิ่งเหล่านี้เราไม่มีจุดหมายอื่นใด และกระนั้นแต่ละคนก็วางอุบายตามความต้องการของตนเอง และไปตามความพ้อฝันที่เหลวไหลของตนเอง จนกระทั่งถึงชั่วโมงที่จากแหล่งที่ลี้ลับมีคำบัญชาเรียกให้เรากลับไปยังที่ที่เรามา ด้วยยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ เรายอมตามคำสั่งนั้น

ปากกาใดสามารถเล่าสิ่งต่างๆ ที่เราเห็นเมื่อเรากลับมา! สองปีผ่านไปซึ่งในระหว่างนี้ศัตรูทั้งหลายได้หาทางอย่างขยันขันแข็งไม่หยุดหย่อนที่จะกำจัดเรา ซึ่งทุกคนเป็นพยาน ถึงกระนั้นไม่มีใครในหมู่ผู้ที่ซื่อสัตย์ลุกขึ้นมาให้การช่วยเหลือเรา ไม่มีใครอยากจะช่วยปลดปล่อยเรา ไม่เพียงเท่านั้น แทนที่จะช่วยเหลือเรา ถ้อยคำและการกระทำของพวกเขากลับหลังความทุกข์โศกให้แก่วิญญาณของเราอย่างไม่ขาดสาย! ท่ามกลางพวกเขาทั้งหมดเราเอาชีวิตเข้าเสี่ยงโดยยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์อย่างสิ้นเชิง เพื่อว่าด้วยความเมตตารักใคร่ของพระเจ้าและกรุณาธิคุณของพระองค์ พระผู้เป็นอักษรที่ถูกเปิดเผยและเห็นชัดนี้ อาจจะได้สละชีวิตเป็นพลีในหนทางของพระเจ้าเป็นจุดปฐม ผู้เป็นพระวณะที่ประเสริฐสุด พระผู้ซึ่งพระวิญญาณพูดโดยบัญชาของพระองค์เป็นพยาน หากมิใช่เพราะความปรารถนาของวิญญาณของเรา เราจะไม่ซักเข้าอยู่ในเมืองนี้อีกต่อไปแม้ชั่วขณะ “พยานที่เพียงพอสำหรับเราก็คือพระเจ้า” เราขอจบการอภิปรายเหตุผลของเราด้วยวณะเหล่านี้ : “ไม่มีอำนาจหรือพลังใดนอกจากในพระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้น” “เราเป็นของพระเจ้าเป็นเจ้า และเราจะกลับไปสู่พระองค์”

บรรดาผู้ที่มิหัวใจที่จะเข้าใจ บรรดาผู้ที่ได้ดื่มอมฤตแห่งความรัก ผู้ที่มีได้สนองความต้องการที่เห็นแก่ตัวของตนแม้ชั่วขณะ จะมองเห็นสัญลักษณ์ พยานยืนยันและหลักฐานต่างๆ ที่โชติช่วงประจูดวงอาทิตย์เที่ยงวัน ที่เป็นพยานต่อสัจธรรมของการเปิดเผยพระธรรมที่น่าพิศวงนี้ ศาสนาสวรรค์ที่เหนือธรรมดา นี้ จงใคร่ครวญดูว่า ประชาชนได้ปฏิเสธพระผู้ทรงความงามของพระเจ้าและยึดถือความโลภของตนอย่างไร แม้ว่ามิวณะที่สุดยอดเหล่านี้ มีคำพาดพิงที่แน่ใจได้เหล่านี้ ที่ถูกเปิดเผยไว้ใน “การเปิดเผยพระธรรมที่มีน้ำหนักที่สุด” มีพระเจ้าที่พระเจ้าเป็นเจ้าฝากฝังไว้ในหมู่มนุษย์ และทุกๆ ที่มีคำพยากรณ์ที่ประจักษ์เหล่านี้ ซึ่งแต่ละคำพยากรณ์เป็นที่เห็นชัดยิ่งกว่าวาทะที่ชัดแจ้งที่สุด ประชาชนก็ยังละเลยและไม่

ยอมรับสัจธรรมของคำพยากรณ์เหล่านี้ แล้วยึดมั่นบางคำพยากรณ์ตามตัวอักษร ซึ่งพวกเขาพบว่าไม่ตรงกับ ความคาดหมายตามความเข้าใจของตน และพวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของคำพยากรณ์เหล่านั้น ด้วย ประการฉะนี้พวกเขาได้ทำลายความหวังทุกอย่าง และพรวดตนเองจากอมฤตบริสุทธิ์ของพระผู้ทรงความ รุ่งโรจน์ และน้ำใสที่ไม่มีเสื่อมคุณภาพของพระผู้ทรงความงามอมตะ

จงพิจารณาว่า แม้แต่ปีที่พระผู้เป็นสาระสวรรค์ของแสงสว่างนี้จะถูกแสดงให้เห็นชัด ก็ถูกบันทึก ไว้อย่างเจาะจงในคำพยากรณ์ต่างๆ กระนั้นพวกเขาก็ยัง ไร้สำนึก ไม่หยุดไปตามกิเลสที่เห็นแก่ตัวของตนแม้ ชั่วขณะ ตามคำพยากรณ์นั้น โมฟิดดัลลามอิหม่ามซาเดคว่า : “ข้าแต่ท่านนายของข้าพเจ้า มีอะไรเกี่ยวกับ สัญลักษณ์ของการปรากฏองค์ของพระองค์?” เขาตอบว่า : “ในปีหกสิบศาสนาของพระองค์จะถูกแสดงให้เห็นชัด และพระนามของพระองค์จะถูกประกาศ”

ช่างแปลกเพียงไร! แม้ว่ามีการกล่าวถึงไว้อย่างชัดเจนและเห็นชัดเหล่านี้ ประชาชนเหล่านี้ก็หลีกเลี่ยง หนีสัจธรรม ตัวอย่างเช่น ความทุกข์โศก การถูกจองจำและความเดือดร้อนที่กระทำกับพระผู้เป็นสาระของ คุณสวรรค์ ถูกกล่าวไว้ในคำพยากรณ์ต่างๆ เมื่อก่อน ใน “เบฮาร์” มีการบันทึกไว้ว่า : “ในอิหม่ามกอเอมของ เราจะมีส่วนสัญลักษณ์จากศาสนทูตสี่องค์คือ พระโมเสส พระเยซู โจเซฟและพระโมฮัมหมัด สัญลักษณ์จาก พระโมเสสคือความกลัวและความคาดหวัง สัญลักษณ์จากพระเยซูคือสิ่งที่พูดไว้เกี่ยวกับพระองค์ สัญลักษณ์จากโจเซฟคือการถูกจองจำและการถูกล่อลวง สัญลักษณ์จากพระโมฮัมหมัดคือการเปิดเผยคัมภีร์ ที่คล้ายกับคัมภีร์โกรอ่าน” แม้ว่าคำพยากรณ์ที่แน่ชัดดังกล่าว ซึ่งคาดการณ์ด้วยภาษาที่เข้าใจได้ถึง เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ก็ไม่พบใครเอาใจใส่คำพยากรณ์นี้ และเราคิดว่าจะไม่มีใครเอาใจใส่ เช่นกันในอนาคต ยกเว้นผู้ที่พระผู้เป็นนายของเจ้าประสงค์ “แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าจะทำให้ผู้ที่พระองค์ ประสงค์เจียหุฟิง แต่เราจะไม่ทำให้ผู้ที่อยู่ในหลุมศพเจียหุฟิง”

เป็นที่ประจักษ์ต่อเจ้าว่า บรรดาวิหคแห่งสวรรค์และนกพิราบแห่งนิรันดรกาลพูดสองภาษา หนึ่ง เป็นภาษาตามตัวอักษร ปราศจากการพาดพิง ไม่ถูกปกปิดหรือซ่อนเร้น เพื่อว่าภาษานี้จะเป็นตะเกียงและ แสงสว่างส่องทางให้ผู้เดินทาง ไปถึงยอดแห่งความวิสุทธิ และให้ผู้แสวงหาเข้าไปในอาณาจักรแห่งการ กลับมาอยู่ร่วมกันชั่วนิรันดร์ ภาษานี้คือคำสอนที่ไม่ซ่อนเร้นและวณะที่ประจักษ์ที่กล่าวไว้แล้ว อีกภาษา หนึ่งซ่อนเร้นและถูกปกปิด เพื่อว่าอะไรก็ตามที่ซ่อนอยู่ในหัวใจของพวกเขาจะถูกรายจะถูกแสดงให้เห็นชัด และชีวิตส่วนลึกที่สุดของพวกเขาจะถูกเปิดเผย ดังนี้อิหม่ามซาเดคผู้เป็นบุตรของพระ โมฮัมหมัดได้กล่าวไว้ ว่า : “แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าจะทดสอบและคัดกรองพวกเขา” นี่คือมาตรฐานสวรรค์ นี่คือเกณฑ์ของพระผู้ เป็นเจ้าที่พระองค์ใช้พิสูจน์คนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของวาตะเหล่านี้ ยกเว้นผู้ที่หัวใจของเขาได้รับการยืนยัน วิญญาณของเขาเป็นที่โปรดปรานของพระผู้เป็นเจ้า และจิตใจของ

เขาปล่อยวางจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์ ในวาทะเหล่านี้ความหมายตามตัวอักษรตามที่ประชาชนเข้าใจกันทั่วไป ไม่ใช่ความหมายที่ตั้งใจไว้ ดังนี้เป็นที่บันทึกไว้ว่า: “ความรู้ทุกอย่างมีเจ็ดสิบความหมาย ซึ่งหนึ่งในเจ็ดสิบความหมายเท่านั้นเป็นที่รู้ในหมู่ประชาชน และเมื่ออหิหม่ามกอเอมปรากฏขึ้นมา พระองค์จะเปิดเผยทั้งหมดที่เหลือต่อมนุษย์” เขากล่าวไว้เช่นกันว่า: “เราพูดวณะเดียว แต่ด้วยวณะนี้เราตั้งใจไว้เจ็ดสิบเอ็ดความหมาย แต่ละความหมายเหล่านี้เราอธิบายได้”

เรากล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ก็เพียงเพื่อว่า ประชาชนจะไม่ยุ่งใจเพราะคำพยากรณ์และวาทะบางอย่างที่ไม่บรรลุตามตัวอักษร เพื่อว่าพวกเขาจะถือว่าความจงใจของตนมีเหตุมาจากความไม่เข้าใจของตนเอง มิใช่เพราะการไม่บรรลุคำสัญญาทั้งหลายที่มีอยู่ในคำพยากรณ์ เนื่องด้วยความหมายที่บรรดาอหิหม่ามของศาสนาตั้งใจไว้ ชนชาตินี้ไม่รู้ ซึ่งหลักฐานของสิ่งนี้คือคำพยากรณ์นั่นเอง ดังนั้นประชาชนต้องไม่ยอมให้วาทะดังกล่าวมาพรวดตนเองจากพระพรสวรรค์ แต่ควรแสวงหาความรู้แจ้งจากบรรดาผู้บรรดาอธิบายวาทะเหล่านี้ผู้เป็นที่ยอมรับ เพื่อว่าความลึกซึ้งต่างๆ ที่ซ่อนเร้นจะถูกคลี่คลายและแสดงให้เห็นชัดต่อพวกเขา

อย่างไรก็ตามเราไม่สังเกตเห็นใครในหมู่ประชาชนของโลกที่ปรารถนาสังขรณ์อย่างจริงจัง และแสวงหาการนำทางจากพระศาสดาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเรื่องต่างๆ ที่เข้าใจยากในศาสนาของตน ทุกคนเป็นผู้อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งการลืมนัด และล้วนเป็นสาวกของประชาชนแห่งความชั่วร้ายและการพยศ แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะกระทำต่อพวกเขาด้วยสิ่งที่พวกเขาเองกำลังทำอยู่ และจะลืมนัดพวกเขา ดังที่พวกเขาละเลยการมาปรากฏองค์ของพระองค์ในยุคของพระองค์ ดังกล่าวคือประกาศิตของพระองค์สำหรับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธพระองค์ และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธสัญลักษณ์ของพระองค์

เราขอจบการอภิปรายเหตุผลของเราด้วยวณะของพระองค์ ขอความประเสริฐจงมีแด่พระองค์ “และใครก็ตามที่ถอนตัวจากการระลึกถึงพระผู้ทรงปรานี เราจะล่ามโซ่ชาตานไว้กับเขา และเขาจะเป็นสหายที่แนบแน่นของชาตาน” (183) “และใครก็ตามที่หันหนีไปจากการระลึกถึงเรา เขาก็จะมีชีวิตที่น่าเวทนาอย่างแท้จริง” (184)

ดังนี้เป็นที่เปิดเผยไว้เมื่อกาลก่อน หากเจ้าเข้าใจ

เปิดเผยโดย “บ” และ “ฮ” (185)

สันติสุขจงมีแก่ผู้ที่เงี้ยวฟังทำนองเพลงของวิหคัลลีลับที่ร้องเรียกมาจากชาตราดูร โมนทาฮา!

ขอความสดุดีจงมีแด่พระผู้เป็นนายของเรา พระผู้ทรงความสูงส่งที่สุด!

อภิธาน

กอสเปว : สื่เล่มแรกใน “พันธสัญญาใหม่” ของคัมภีร์ไบเบิล โดยเมทธิว ลุก มาร์คและจอห์น

กอเอม : พระศาสดาตามพันธสัญญาของอิสลาม

กายูโมล แอสมา : คำอธิบายซูรีห์แห่งโจเซฟในคัมภีร์โกรอ่าน ซึ่งลิขิตโดยพระบ็อบในปีค.ศ.1844 และชาวบาบิโลเป็นเสมือนคัมภีร์โกรอ่านของตน (สำหรับเนื้อหาคร่าวๆ ของคัมภีร์นี้ดู God Passes By, p.23)

กาหลิบ : ตามตัวอักษรคือ “ผู้สืบทอด” หรือ “ผู้รักษาการ” มุสลิมชีอะห์ถือว่าผู้สืบทอดพระโมฮัมหมัดต้องเป็นสมาชิกครอบครัวของพระองค์เอง แต่พวกเขาไม่ใช่ชื่อ “กาหลิบ” สุลต่านแห่งตุรกีเอาชื่อนี้มาใช้กับตนเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 16

เกบเบร : ทิศทางที่ต้องหันหน้าไปหาเวลาอธิษฐาน คัมภีร์โกรอ่าน ซูรีห์ 2:136-145 กำหนดให้เมกกะเป็นเกบเบรสำหรับชาวมุสลิม

เกบเรียว : เทวดาระดับสูงสุดนั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นหน้าที่ของเทวดานี้ที่จะเขียน โองการของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ คัมภีร์โกรอ่านถูกเปิดเผยต่อพระโมฮัมหมัดโดยเทวดานี้

โกรอ่าน : โกรอ่าน (ภาษาอาหรับ “การอ่าน”) เป็นคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาอิสลาม ซึ่งเปิดเผยโดยพระโมฮัมหมัดในช่วงเวลา 21 ปี วจนะตอนต่างๆ ถูกรวบรวมไว้เป็นบทเรียกว่าซูรีห์ คัมภีร์นี้มี 77,974 วจนะและยาวกว่าคัมภีร์ไบเบิลภาคพันธสัญญาใหม่เล็กน้อย คัมภีร์ทั้งเล่มไม่ถูกจัดเรียงเป็นบทจนกระทั่งหลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระโมฮัมหมัด แต่เชื่อว่าพระโมฮัมหมัดเองคือผู้ที่แบ่งออกเป็นซูรีห์ต่างๆ และให้ชื่อแต่ละซูรีห์ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

คอปพท์ : ชาวคอปพท์คือผู้สืบเชื้อสายมาจากตระกูลอียิปต์โบราณ พวกเขาคือพวกที่ไม่เชื่อในสมัยของพระโมเสส ชาวเซพท์คือชนเผ่าทั้งหลายของอิสราเอล

คับบิบเน่ อาซราฟ : วางแผนลับกับศัตรูตัวของพระโมฮัมหมัดคืออาบู โซฟิยาน เพื่อจะเอาชีวิตของพระองค์

คาบิลลา : เมืองที่อยู่ราว 55 ไมล์ทางตะวันตกเฉียงใต้ของแบกแดด บนริมฝั่งแม่น้ำยูเฟรติส

คาฟี : หนังสือสำคัญที่รวบรวมคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์ และจาเบรคือผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคำพยากรณ์ที่คัดมา

คายาฟาส : พระชาวยิวระดับสูงผู้เป็นประธานศาลที่ดำเนินคดีและประณามพระเยซู

คาริม : มีเกียรติ

คาเบห์ : ตามตัวอักษรคือ “ลูกบาศก์” คือสิ่งก่อสร้างทรงลูกบาศก์บริเวณใจกลางของสุเหร่าที่เมกกะ ซึ่งเป็นที่บรรจุหินดำ

คูเฟห์ : เมืองบนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส ซึ่งไม่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน

เคย์บาร์ : ชื่อของบริเวณปลอดภัยและสถานที่ตั้งถิ่นฐานหลักใกล้เมดินา ซึ่งมีเหตุการณ์สำคัญต่างๆ เกิดขึ้นในภารกิจของพระโมฮัมหมัด

โควซาร์ : แม่น้ำสวรรค์ซึ่งเป็นต้นธารของแม่น้ำอื่นทั้งหมด น้ำส่วนหนึ่งของแม่น้ำนี้ไหลไปสู่ทะเลสาบใหญ่ซึ่งบนริมฝั่งของทะเลสาบนี้ดวงวิญญาณของผู้ที่เชื่อสัจย์พักผ่อน เมื่อพวกเขาข้ามสะพานที่นำกลัวที่ทอดข้ามใจกลางของนรก

โจเซฟ : บุตรของยาโคบ และเป็นศาสนทูตที่ได้รับแรงบันดาลใจองค์หนึ่งในคัมภีร์โบราณ

ชีบา : เมืองในภาคใต้ของอาราเบีย กล่าวไว้ใน Genesis 10:28 เป็นสัญลักษณ์ที่หมายถึงสถานที่อาศัย บ้าน

ซีราซ : เมืองสำคัญที่สุดของมณฑลฟาร์ในเปอร์เซีย เป็นสถานที่ประสูติของพระบ็อบและการประกาศพันธกิจของพระองค์ในปี ค.ศ.1844

ชีอะห์ : ปัญหาของการสืบทอดศาสนาได้แบ่งศาสนาอิสลามออกเป็นสองสำนักความคิดเห็นใหญ่ๆ ตามทัศนะหนึ่งซึ่งเป็นของนิกายชีอะห์ การปกครองโดยตัวแทนเป็นเรื่องทางจิตวิญญาณที่กำหนดโดยศาสนทูตและผู้สืบทอดพระองค์ ตามอีกทัศนะหนึ่งซึ่งเป็นของนิกายซุนนี การสืบทอดเป็นเรื่องของความนิยม พระเจ้ากาหลิบของนิกายซุนนีคือผู้ปกป้องศาสนาที่เห็นได้ภายนอก อิหม่ามของนิกายชีอะห์ถูกกำหนดจากสวรรค์และได้รับพรสวรรค์ของการมีอัจฉริยภาพและอำนาจมากกว่ามนุษย์

เชค อาหมัด : หนึ่งในสองผู้เบิกทางให้แก่พระบ็อบ เกิดปีค.ศ.1753 เป็นผู้ก่อตั้งสำนักเชคิและเป็นผู้ประพันธ์หนังสือ 96 เล่ม

เชรูบิม : ในคัมภีร์ไบเบิล เชรูบิมปรากฏแตกต่างจากเทวดาทั้งหลายที่เป็นผู้นำสารของพระยะโฮวา เชรูบิมพบได้ที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าอยู่ในฐานะบุคคล : “และเขา (พระเจ้าเป็นเจ้า) จี๋เซรับ” (Psalm 18:10)

โซเอิบ : พระคนหนึ่งแห่งมีเดียน (Exodus 2:16-21) พระโมเสสสมรสกับลูกสาวของเขา Exodus 18 ให้ชื่อเขาว่าจิติโร

ซัคคุม : ต้นไม้ในถิ่นนรก

ซัดเดรย์ : ตามตัวอักษรคือกิ่ง

ซัลซาบิล : ตามตัวอักษรคือไหลริน นี่คือน้ำพุสวรรค์

ชาตราตุร มันทาฮา : ชื่อของต้นไม้ที่ชาวอาหรับปลูกในสมัยโบราณที่สุดถนน เพื่อใช้เป็นเครื่องหมาย ใน
ฐานะที่เป็นสัญลักษณ์หนึ่ง นี้หมายถึงพระศาสดาของพระเจ้าเป็นเจ้าในยุคของพระองค์

ขามิริ : นักเวทย์มนต์ที่ฟาโรห์ใช้เป็นคู่แข่งกับพระโมเสส ตามความเชื่อของชาวมุสลิม เขาไม่ใช่เอรอน เขา
คือผู้ที่ทำลูกว้าวทอง

ขาลีห์ : ศาสนทูตสมัยโบราณองค์หนึ่งของชาวอาหรับซึ่งถูกกล่าวถึงในคัมภีร์โครออ่าน ซูรีห์ 7:71-77
ผู้เชี่ยวชาญบางคนถือว่าศาสนทูตนี้เป็นองค์เดียวกันกับขาลีห์ใน Genesis 11:13

ซาเดค : อิหม่ามที่หกของนิกายชีอะห์

ซียารัท : ธรรมจารึกแห่งการเขียนซึ่งเปิดเผยโดยอิหม่ามอาลี

ซียิด คาเซม : สาวกคนสำคัญของเชค আহมัดและเป็นผู้สืบทอดเชค আহมัด มุลลา ฮุสเซนและบาบีที่ดีเด่น
คนอื่นๆ เป็นลูกศิษย์ของเขา

ซียิด ยาค็อบ สมณนามวาฮิด : นักบวชดีเด่นผู้มีวิชาสูงซึ่งเปลี่ยนมาเป็นบาบี และสละชีวิตเมื่อ 29 มิถุนายน
ค.ศ.1850 (สิบวันก่อนการสละชีวิตของพระบ็อบ) หลังการถูกปิดล้อมโจมตีที่นาริช

ซียิด ฮุสเซนเน่ ทูร์ชีชี : โมฆะทาดิด (ผู้ที่สามารถให้คำตัดสินทางศาสนาอิสลาม) คนหนึ่งที่เปลี่ยนมาเป็นบาบี
และเป็นหนึ่งในเจ็ดผู้สละชีวิตแห่งเตหะราน

ซูฟี : ชุมชนหนึ่งของนักเข้าญาณชาวมุสลิม

ซูรีห์ : แถวหรือวิธีดังเช่นก้อนอิฐในกำแพง เป็นคำที่ใช้เป็นการเฉพาะกับบทต่างๆ ในคัมภีร์โครออ่านซึ่งมี
ทั้งหมด 114 ซูรีห์

ไซนาย : ภูเขาที่พระเจ้าเป็นเจ้ามอบกฎให้แก่พระ โมเสส (โครออ่าน 7:139 และ Exodus 19)

ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย : สมณนามหนึ่งของพระ โมฮัมหมัด

ทัฟ (ดินแดนแห่ง) : ที่ราบของคาบิลา ซึ่งบริเวณรอบๆ เป็นสถานที่สละชีวิตของอิหม่ามฮุสเซน

ทะมุด : ชนเผ่าหนึ่งของชาวเฮไมท์โบราณ ซึ่งอาศัยอยู่ในถ้ำบริเวณชายแดนของอีดอม พวกเขาถูกฆ่าเกือบ
หมดสิ้นโดยเชคโดเลาเมอร์ผู้พิชิตชาวอิลอเมท บรรดาผู้ที่รอดชีวิตหนีไปยังภูเขาเซียร์และอาศัยอยู่ที่นั่น
ในสมัยของไอเซกและยาโคบ

นาซร์อิบเน่ ฮาริส : ผู้ต่อต้านพระ โมฮัมหมัดคนหนึ่ง

น้ำมนต์ของพระเจ้าเป็นเจ้า : สัญลักษณ์อ้างอิงถึงน้ำยาของนักเล่นแร่แปรธาตุที่เชื่อว่าสามารถเปลี่ยนโลหะ
เป็นทอง

นิมรอด : ในคำอธิบายของมุสลิมหมายถึงผู้ประหารประหารพระอับราฮัม

เนบูซัดเนซาร์ : กษัตริย์แห่งบาบิโลน ในปี 599 ก่อนคริสต์ศักราชเขาเข้ายึดครองเยรูซาเลม ในปี 588 ก่อน
คริสต์ศักราช เขาทำลายเมืองเยรูซาเลมและย้ายชาวเมืองส่วนใหญ่ไปยังชิลเดียม

โนเดเบห์ (บพอธียฐาน) : ความเศร้าโศกของอิหม่ามอาลี

โนอาห์ : ศาสนทูตที่มุสลิมให้ชื่อว่าเป็น “ศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ” ดู Genesis 6:11 และ โกรอ่าน ซูรีห์ 11.
17 สำหรับเรื่องราวชีวิตของเขาและเรื่องราวทั่วทุกโลก

บานีฮาซิม : ตระกูลของพระ โมฮัมหมัด (พระบ็อบสืบเชื้อสายมาจากพระ โมฮัมหมัด)

บายัน : คัมภีร์บายัน (การอรรถาธิบาย) คือผลงานหลักเกี่ยวกับหลักความเชื่อของพระบ็อบ ซึ่งได้รับการ
พรรณนาไว้ใน God Passes By (p.24-25) ว่าเป็น “คัมภีร์สำคัญแห่งกฎและศีลของยุคศาสนาใหม่ และ
คลังที่บรรจุคำกล่าวถึงและคำสรรเสริญส่วนใหญ่ และคำเตือนของพระบ็อบเกี่ยวกับ ‘พระเจ้าซึ่งพระเจ้าผู้เป็น
เจ้าจะแสดงให้เห็นชัด’ ...คัมภีร์นี้ซึ่งมีวจนะราว 8,000 ท่อนและครองตำแหน่งที่เป็นหัวใจของ
วรรณกรรมบายัน ควรได้รับการพิจารณาโดยเบื้องต้นว่าเป็นคำสรรเสริญพระศาสดาตามพันธสัญญา
มากกว่าจะเป็นประมวลกฎและบทบัญญัติที่ตั้งใจจะให้เป็นการนำทางที่ถาวรสำหรับประชาชนใน
อนาคต” พระบ็อบทรงลิขิต “คัมภีร์บายันภาษาอาหรับที่เล็กกว่าและมีน้ำหนักน้อยกว่า” ด้วย

บาสะ : เมกกะ

บาฮา : ตามตัวอักษรคือ “ความรุ่งโรจน์” “ความอ้าใจ” เป็นการกล่าวถึงพระบาฮาอูลลาห์ (มีร์ซา สุสเซน
อาลี) ซึ่งถูกระบุด้วยสมญานามนี้ขณะที่ยังไม่ประกาศตนเอง

บิฮารุลอันวาร : ประมวลคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์เล่มหนึ่ง

เบฮาร์ : หนังสืออ้างอิงคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์

แบกแดด : ก่อตั้งโดยพระเจ้ากาหลิบ ฌ มานซูร์ ในปีค.ศ.762 คือบริเวณที่เป็นหมู่บ้านคริสเตียนบนริมฝั่ง
ตะวันตกของแม่น้ำไทกริส แบกแดดเป็นทำเนียบของรัฐบาลของราชวงศ์อับบาซิดเป็นเวลา 500 ปี

ปาราน : เทือกเขาทางเหนือของไซนายและทางใต้ของเซียร์ ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งการ
เปิดเผยพระธรรม เทมานอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของอีดัม ไม่ไกลจากปาราน ดู Habakuk 3:3 พระ
โมเสสเองใช้ “ปาราน” กล่าวถึงพระ โมฮัมหมัดเป็นพิเศษ และใช้ “เซียร์” กล่าวถึงพระเยซูว่า : และเขา
กล่าวว่า พระผู้เป็นนายมาจากไซนาย และลุกขึ้นจากเซียร์มายังพวกเขา เขาส่องแสงมาจากภูเขาปาราน
และเขามากับนักบุญนับหมื่น : มีกฎไฟไปจากมือขวาของพระองค์สำหรับพวกเขา” (Deut. 33:22) ณ ที่นี้
พระโมเสสทำนายการมาถึงของการเปิดเผยพระธรรมสามครั้งและศาสนทูตสามองค์หลังจากพระองค์
เอง ซึ่งองค์สุดท้ายคือพระบาฮาอูลลาห์ อิสมาเอล (Genesis 21:21) สถาปนาชนชาติอาหรับในปาราน

ปีหกสิบ : หมายถึงปี ฮ.ศ.1260 (ค.ศ.1844) ซึ่งเป็นที่พระบ็อบประกาศพันธกิจของพระองค์

พระบ็อบ : คืออิหม่ามกอเอมและอิหม่ามเมห์ดีของอิสลาม และเป็นผู้เบิกทางให้แก่พระบาฮาอุลลาห์ (วันประสูติของพระบ็อบคือ 20 ตุลาคม ค.ศ.1819 วันที่พระองค์ละชีวิตคือ 9 กรกฎาคม ค.ศ.1850)

พระบาฮาอุลลาห์ : ผู้ก่อตั้งศาสนาบาไฮ สมญานามนี้ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์บายนภาษาเปอร์เซียของพระบ็อบ และมีความหมายว่าความรุ่งโรจน์ แสงสว่าง และความอำไพของพระผู้เป็นเจ้า (วันประสูติของพระบาฮาอุลลาห์คือ 12 พฤศจิกายน ค.ศ.1817 วันเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์คือ 29 พฤษภาคม 1892)

พระประสงค์ดั้งเดิม : “สิ่งแรกที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าคือความเป็นจริงที่...ประชาชนแห่งบาฮาเรียกว่า ‘พระประสงค์แรก’” (Some Answered Questions, p.203)

พระโมฮัมหมัด : ศาสนทูตของศาสนาอิสลามและเป็นผู้เปิดเผยคัมภีร์โกรอ่าน ประสูติเดือนสิงหาคม ค.ศ. 570 ประกาศพันธกิจของตน ปี ค.ศ.613 หนีไปเมดินา ปี ค.ศ.622 ทำนายไว้โดยพระโมเสส Deut. 18:15, โดย St. John the Divine Rev. 11 (ดู Some Answered Questions, p.53 ff)

พระโมเสส : หนึ่งในหกศาสนทูตที่ยิ่งใหญ่ตามความเชื่อของมุสลิม ดู Exodus 7:1 ซึ่งพระผู้เป็นเจ้ากล่าวต่อพระโมเสสว่า: “เราได้ทำให้เจ้าเป็นพระเจ้าของฟาโรห์” พระโมเสสนำประชาชนจำนวนมากอพยพออกจากอียิปต์ราวปี 1440 ก่อนคริสต์ศักราช

พระอับราฮัม : ดู Genesis 11-15; Some Answered Questions, p.14-16 นักวิชาการทั้งหลายถือว่าพระอับราฮัมมีชีวิตอยู่ระหว่างปี 2100-2000 ก่อนคริสต์ศักราช ชาวยิว คริสเตียนและมุสลิมถือว่าพระองค์เป็นพระสหายของพระผู้เป็นเจ้า เป็นบิดาของผู้ที่ซื่อสัตย์

เพนทาทูก : ตามตัวอักษรคือ “ห้าเล่ม” หมายถึงห้าเล่มแรกในคัมภีร์ไบเบิล

ฟาติมีห์ : บุตรสาวของพระ โมฮัมหมัดและ คาคิเจห์ เธอสมรสกับอิหม่ามอาลีผู้เป็นลูกพี่ลูกน้องของพระ โมฮัมหมัด และมีบุตรชายด้วยกันสามคน คนหนึ่งเสียชีวิตในวัยทารก อีกสองคนคือฮาซันและสุสเซน ผู้ที่สืบเชื้อสายจากพระ โมฮัมหมัดทางบุตรชายสองคนนี้เป็นที่รู้จักกันในฐานะชียิด

ฟาโรห์ : ชื่อตำแหน่งของกษัตริย์อียิปต์ ที่ถือกันว่าเป็นฟาโรห์แห่งการกบฏคือรามซิส 2 (ราวปี 1340 ก่อนคริสต์ศักราช) และโอรสผู้สืบทอดบัลลังก์ของเขาคือมีเรนทาห์ ผู้เป็นฟาโรห์แห่งการอพยพ แต่ก็มี ความไม่แน่นอนสูง และวันประสูติของพระโมเสสอาจย้อนไปถึงปี 1520 ก่อนคริสต์ศักราช

ฟิสิกซ์ : นกตามนวนิยายซึ่งอยู่โดยลำพัง ถูกเผาผลาญโดยการกระทำของตนเอง และขึ้นมาจากเก้าอี้ของคุณ

มากัส : ชนชั้นหนึ่งของพระและปราชญ์ในหมู่ชาวเปอร์เซียโบราณ

มิราจ : การเดินทางกลางคืนของพระ โมฮัมหมัดกับเกเบรียล

มีเดียน : เมืองและตำบลบริเวณทะเลแดง ทางตะวันออกเฉียงใต้ของภูเขาไซนาย ซึ่งครอบครองโดยบรรดาผู้สืบเชื้อสายมาจากมีเดียน ผู้บุตรของพระอับราฮัมและเกอราห์

มุลลา เนมัทโกลลาเย มาชินดาราณี : บาบิคนหนึ่งที่สละชีวิตที่เซค ทาบาซี

มุลลา บาเกอร์ : พี่ชายของมุลลา เมห์ดีเย คานดี สละชีวิตที่ทาบาซี

มุลลา เมห์ดีเย โคยี : สหายคนสนิทของพระบาชอูลลาห์ และเป็นครูสอนเด็กๆ ในครอบครัวของพระองค์ สละชีวิตที่ทาบาซี

มุลลา โมฮัมหมัด อาลีเย ซานจอนิ : อีกชื่อคือฮัจจาท เป็น “หนึ่งในบรรดาผู้สนับสนุนศาสนาที่น่ายำเกรงและสามารถที่สุด” (God Passes By, p.44) เป็นผู้นำของชาวบาบิในเหตุการณ์ที่ลอร์ดเคอร์ชันเรียกว่าเป็น “การปิดล้อมสังหารหมู่ครั้งใหญ่” ที่ซานจอน ซึ่งฮัจจาทและชาวบาบิ 1,800 คนสละชีวิต

มุลลา ยูเซเฟ อาเดบิลี : “อักษรแห่งการมีชีวิต” คนหนึ่ง สละชีวิตที่เซค ทาบาซี

มุลลา अबดุลคาเลเกยาซดี : เดิมเป็นพระยิว เขายอมรับศาสนาอิสลาม เข้าสำนักเซคิ และเปลี่ยนมานับถือศาสนาบาบิโดยมุลลา ฮุสเซน

มุลลา อาลีเย บารากานี : ลูกของทอเฮเรย์ หนึ่งในสมาชิกที่มีความรู้และมีชื่อที่สุดของชุมชนเซคิ เมื่อเปลี่ยนมานับถือศาสนาบาบิ เขากลายเป็นหนึ่งในบรรดาผู้รื้อรฉาบายศาสนาบาบิที่จริงจังและสามารถที่สุดในเตหะราน

มุลลา อาลีเย บาสทามิ : หนึ่งในอักษรแห่งการมีชีวิต ถูกพระบ็อบส่งไปจากเมืองชีราซด้วยพัน ฐกิจพิเศษในปี ค.ศ.1844 เขาเป็นคนแรกที่ทนทรมานและสละชีวิตในหนทางของศาสนาใหม่นี้

มุลลา ฮุสเซน : คนแรกที่เชื่อในพระบ็อบ เป็น “อักษรแห่งการมีชีวิต” คนแรก ได้รับสมญานามที่พระบ็อบตั้งให้ว่า “บาบูลบ็อบ” แปลว่า “ประตูของประตู” เกิดในปี ค.ศ.1813 เขาเป็นศิษย์ของซียิด คาเซมเป็นเวลาเก้าปี และเป็นสาวกของพระบ็อบเป็นเวลาห้าปี สละชีวิตที่ป้อมเซค ทาบาซี วันที่ 2 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1849

เมกกะ : เมืองหลวงของอาราเบีย ซึ่งเป็นสถานที่ประสูติของพระ โมฮัมหมัด เป็นสถานที่ตั้งของคาเบห์ และเป็นนครศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของอิสลาม

โมฟัดดัล : อ้างอิงถึงคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์

โมสทากอส : ตามตัวอักษรคือ “ผู้ถูกวิงวอน” เป็นการกล่าวถึงการมาปรากฏของพระบาชอูลลาห์ตามเวลาที่พระบ็อบประกาศไว้

ยานบุ : ประมวลคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์เล่มหนึ่ง

ยาสริบ : ชื่อโบราณของนครเมดินา

ยาห์ยอ : จอห์น ผู้บิภิกทางให้แก่พระเยซูคริสต์ เขาถูกตัดศีรษะโดยอีรอด

ริคัท : การหมอบกราบ

รุซเบห์ : ชาวเปอร์เซียคนหนึ่งที่รับศาสนาคริสต์และได้รับการบอกว่า ศาสนทูตองค์หนึ่งใกล้จะปรากฏขึ้นในอาราเบีย เขาจึงเดินทางไปที่นั่นและได้พบพระโมฮัมหมัดที่คาบาในระหว่างที่พระองค์หนีไปเมดินา เขาอมรับสถานะของพระองค์และกลายเป็นมุสลิม

เรย์ : เมืองโบราณใกล้กับที่สร้างเมืองเตหะราน

เรชวาน : ชื่อของผู้ดูแลรักษาสวรรค์ พระบาชฮาอุลลาห์ใช้คำนี้หมายถึงสวรรค์เอง

สาระสวรรค์ : ตามจินตนาการเป็นสาระที่ห้าที่เพิ่มเติมจากธาตุทั้งสี่ของโลก ดังนั้นจึงเป็นสาระสุดท้ายและสูงสุดของสิ่งต่างๆ

ลิรัท : ตามตัวอักษรคือสะพานหรือสิ่งค้ำจุน หมายถึงศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เศาคริมชัน : คำพาดพิงถึงศาสนาของพระบาชฮาอุลลาห์ที่เป็นสีแดงเข้มด้วยเลือดของบรรดาผู้ที่สละชีวิตเพื่อศาสนา

อมาลีโคท : “ถูกขับไล่ออกจากบาบิโลนในสมัยต้นๆ พวกเขากระจายผ่านอาราเบียไปยังปาเลสไตน์และซีเรีย และไกลไปถึงอียิปต์ที่ซึ่งพวกเขาให้กำเนิดฟาโรห์หลายคน

อวาลิม : ประมวลคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์เล่มหนึ่ง

อักษรแห่งเอกภาพ : อัครสาวกของศาสนทูต

อับดุลเลาะห์ : บิดาของพระศาสดาโมฮัมหมัด เขามาจากตระกูลฮาซิมซึ่งเป็นชนเผ่าที่ประเสริฐสุดของโคเรชของเชื้อชาติอาหรับ เขาสืบเชื้อสายโดยตรงมาจากอิสมาเอล

อับดุลเลาะห์ อุบาย : ผู้ต่อต้านพระโมฮัมหมัดที่โดดเด่นคนหนึ่ง ซึ่งถูกเรียกว่า “เจ้าชายของพวกเสแสร้งเป็นคนดี”

อัลเมดินา : ตามตัวอักษรคือ “นคร” ซึ่งเรียกดังนี้เพราะให้ที่กำบังแก่พระโมฮัมหมัด : เมื่อก่อนคือยาสริบ เป็นสถานที่ฝังพระศพของพระโมฮัมหมัด มีความศักดิ์สิทธิ์เป็นรองต่อเมกกะเท่านั้น

อาทิม : คนบาป

อาบู จาห์ล : ตามตัวอักษรคือ “บิดาแห่งความบาปบุญญา” เป็นชื่อที่ชาวมุสลิมตั้งให้ เขาเป็นศัตรูที่ไม่รามือของพระโมฮัมหมัด

อาบู อับดุลลาห์ : สมณนามของอิหม่ามที่หก จาฟารี ซาเดค ผู้เป็นหลานชายของอัลสุสเซน ลี้นชีฟในปี ค.ศ.

765 เพราะ โคนวางยาพิษโดยมานซูร์ ผู้เป็นพระเจ้ากาหลิบแห่งราชวงศ์อับบาซิด

อาบู อามิร : ผู้ต่อต้านพระ โมฮัมหมัดคนหนึ่งซึ่งเป็นพระ

อาลี : บุตรเขยของพระ โมฮัมหมัด เป็นอิหม่ามคนแรกในจำนวนสิบสองคน

อิบนุสุรียา : (ลูกชายของสุรียา อิบนุแปลว่าลูกชาย) นักบวชยิวผู้รู้ในสมัยของพระ โมฮัมหมัด

อิมราน : บิดาของพระ โมเสสและเอรอน ดู โกรอ่าน 3:30 ไปเบิ้ล Exodus 6:20

อิรัก : ในปี ค.ศ.1862 ที่คัมภีร์คีดาบีอีคาน ถูกเปิดเผย อิรักเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิตุรกี ปัจจุบันเป็นประเทศอาหรับที่มีแบกแดดเป็นเมืองหลวง

อิหม่ามอาลี : ลูกพี่ลูกน้องและสาวกคนแรกของพระ โมฮัมหมัด เป็นสามีของบุตรสาวของพระ โมฮัมหมัด

คือฟาติมีห์ บุตรชายของเขาคืออิหม่ามสุสเซน เป็นบรรพบุรุษของชียิด อาลี โมฮัมหมัด หรือพระบ็อบ

อูวาโทลโวสกา : ตามตัวอักษรคือ “ด้ามจับที่แข็งแกร่งที่สุด” หมายถึงศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า

อเลฟ ลัม มิม : อักษรเหล่านี้และอักษรอื่นที่ไม่ติดกัน ปรากฏอยู่บนหัวของยี่สิบเก้าซูรีห์ของคัมภีร์ โกรอ่าน

เอเบลและเคน : บุตรชายสองคนของอดัมและอีฟ ดู Genesis 4 และคัมภีร์ โกรอ่าน ซูรีห์ 5

ฮัมแซห์ : “เจ้าชายของผู้สละชีวิตทั้งหลาย” เป็นสมณนามที่ตั้งให้แก่ลุงของพระ โมฮัมหมัด

ฮา : ตัวอักษรฮา ซึ่งมีค่าตัวเลขเท่ากับ 5 และบางครั้งถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของพระบาศาฮูลลาห์ ดู Four Valleys, p.56 n.

ฮาจี มีร์ซา คาริม คาน : ผู้วาดอ้างความรู้ เป็นผู้เขียนหนังสือ “การนำทางสำหรับคนเขลา” (เอร์ซา โคล อวาม) หนังสือของเขามอดม้วยไปพร้อมกับเขา

ฮิจาซ : ภูมิภาคในอาราเบียตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของมุสลิม เนื่องด้วยดินแดนนี้มีนครศักดิ์สิทธิ์ของเมดิनाและเมกกะ และสถานที่อื่นๆ อีกหลายแห่งที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของพระ โมฮัมหมัด ภาษาของฮิจาซคือภาษาอาหรับ

ฮีรอด : ฮีรอด 1 (“ผู้ยิ่งใหญ่”) เจ้าชาดิเอดูเมียนแต่ถูกเลี้ยงดูเป็นยิว เขาได้รับการแต่งตั้ง โดยวุฒิสภาโรมันในปี 40 ก่อนคริสต์ศักราชให้เป็นกษัตริย์แห่งจูเดีย เขาสร้างวิหารในเยรูซาเลมขึ้นใหม่

สุสเซน : อิหม่ามที่สาม บุตรของอิหม่ามอาลีและฟาติมีห์

สูด : ศาสนทูตที่ถูกส่งมายังชนเผ่าแอ๊ด พระองค์สืบเชื้อสายมาจากโนอาห์และถูกกล่าวถึงในคัมภีร์ โกรอ่าน ในซูรีห์ 7:63-70 ซูรีห์ 11:52-63 และซูรีห์ 26:123-139

ฮูรี : เทวดาเพศหญิง

หมายเหตุ

- 1 โครอ่าน 36:30
- 2 โครอ่าน 40:5
- 3 โครอ่าน 11:38
- 4 โครอ่าน 71:26
- 5 โครอ่าน 29:2
- 6 โครอ่าน 35:39
- 7 โครอ่าน 11:61,62
- 8 พระอับราฮัม
- 9 โครอ่าน 40:28
- 10 โครอ่าน 11:21
- 11 โครอ่าน 2:87
- 12 โครอ่าน 3:70
- 13 โครอ่าน 3:71
- 14 โครอ่าน 3:99
- 15 โครอ่าน 3:7
- 16 โครอ่าน 76:9
- 17 โครอ่าน 5:117
- 18 โครอ่าน 14:24
- 19 ภาษากรีกใช้คำว่า *Thlipsis* มีสองความหมาย : แรงกดดันและการกดขี่
- 20 แมทธิว 24:29-31
- 21 วรคนี้พระบาฮาอูลลาห์คัดมาเป็นภาษาอาหรับและตีความด้วยภาษาเปอร์เซีย
- 22 ลูก 21:33
- 23 “ความเศร้าโศก” ซึ่งเชื่อว่าลิขิตโดยอิหม่ามที่สิบสอง
- 24 โครอ่าน 55:5
- 25 โครอ่าน 67:2
- 26 โครอ่าน 76:5

- 27 โกรอ่าน 6:91
- 28 โกรอ่าน 41:30
- 29 โกรอ่าน 70:40
- 30 โกรอ่าน 82:1
- 31 โกรอ่าน 14:48
- 32 โกรอ่าน 39:67
- 33 ทิศทางที่ต้องหันหน้าไปหาเวลาอธิษฐาน
- 34 เมกกะ
- 35 เมดิना
- 36 โกรอ่าน 2:144
- 37 การหมอบกราบ
- 38 ที่เมกกะ
- 39 โกรอ่าน 2:149
- 40 โกรอ่าน 2:115
- 41 โกรอ่าน 2:143
- 42 โกรอ่าน 74:50
- 43 โกรอ่าน 28:20
- 44 โกรอ่าน 24:35
- 45 โกรอ่าน 26:19
- 46 โกรอ่าน 19:22
- 47 โกรอ่าน 19:28
- 48 แมทธิว 2:2
- 49 โกรอ่าน 3:39
- 50 แมทธิว 3:1-2
- 51 เซก อามัด และ ซียิด คาเซม
- 52 โกรอ่าน 55:29
- 53 โกรอ่าน 51:22
- 54 โกรอ่าน 2:282

- 55 โกรอ่าน 55 :56
56 โกรอ่าน 2 :87
57 โกรอ่าน 25:25
58 โกรอ่าน 25:7
59 โกรอ่าน 2:210
60 โกรอ่าน 44:10
61 โกรอ่าน 3:119
62 อิม่ามที่หกของนิกายชีอะห์
63 โกรอ่าน 25:7
64 โกรอ่าน 4:45
65 โกรอ่าน 2:75
66 โกรอ่าน 2:79
67 โกรอ่าน 24:35
68 โกรอ่าน 9:33
69 โกรอ่าน 29:51
70 โกรอ่าน 2:176
71 โกรอ่าน 6:103
72 โกรอ่าน 3:28
73 โกรอ่าน 41:53
74 โกรอ่าน 51:21
75 โกรอ่าน 59:19
76 โกรอ่าน 2:253
77 โกรอ่าน 7:145
78 โกรอ่าน 6:35
79 ยะไซยา 65:25
80 โกรอ่าน 7:178
81 โกรอ่าน 11:7
82 โกรอ่าน 13:5

- 83 (โกรอ่าน 50:15
84 โกรอ่าน 50:20
85 โกรอ่าน 17:51
86 จอห์น 3:7
87 จอห์น 3:5-6
88 โกรอ่าน 7:178
89 ลูก 9:60
90 สมณานามของลุงของพระ โมฮัมหมัด
91 โกรอ่าน 6:122
92 โกรอ่าน 37:173
93 โกรอ่าน 9:33
94 โกรอ่าน 11:18
95 โกรอ่าน 35:15
96 คู ลูก 5:18-26
97 โกรอ่าน 6:91
98 โกรอ่าน 15:72
99 โกรอ่าน 5:64
100 โกรอ่าน 48:10
101 โกรอ่าน 29:23
102 โกรอ่าน 2:46
103 โกรอ่าน 2:249
104 โกรอ่าน 18:111
105 โกรอ่าน 13:2
106 โกรอ่าน 17:44
107 โกรอ่าน 78:29
108 โกรอ่าน 57:3
109 โกรอ่าน 2:210
110 โกรอ่าน 28:5

111 โกรอ่าน 13:41
112 โกรอ่าน 3:183
113 โกรอ่าน 3:182
114 โกรอ่าน 2:89
115 โกรอ่าน 2:285
116 โกรอ่าน 54:50
117 โกรอ่าน 43:22
118 พระบ็อบ
119 โกรอ่าน 2:19
120 โกรอ่าน 36:20
121 อีหม่ามาลี
122 โกรอ่าน 2:85
123 โกรอ่าน 33:40
124 โกรอ่าน 6:103
125 โกรอ่าน 16:61
126 โกรอ่าน 21:23
127 โกรอ่าน 55:39
128 โกรอ่าน 55:41
129 แบกแดด
130 โกรอ่าน 10:25
131 โกรอ่าน 6:127
132 โกรอ่าน 2:136
133 โกรอ่าน 2:253
134 โกรอ่าน 19:31
135 โกรอ่าน 18:110
136 โกรอ่าน 8:17
137 โกรอ่าน 48:10
138 โกรอ่าน 33:40

- 139 โกรอ่าน 2:189
- 140 โกรอ่าน 17:85
- 141 ฮาจี มีร์ซา คาริม คาน
- 142 การนำทางสำหรับคนเขลา
- 143 การขึ้น
- 144 ตื่น ไม่นรก
- 145 คนบาปหรือบาป โกรอ่าน 44-43-44
- 146 โกรอ่าน 44:49
- 147 โกรอ่าน 6:59
- 148 นักเวทย์มนต์ในสมัยของพระ โมเสส
- 149 โกรอ่าน 7:57
- 150 โกรอ่าน 16:43
- 151 โกรอ่าน 16:43
- 152 โกรอ่าน 16:43
- 153 โกรอ่าน 2:1
- 154 โกรอ่าน 2:23
- 155 โกรอ่าน 45:5
- 156 โกรอ่าน 45:6
- 157 โกรอ่าน 45:8
- 158 โกรอ่าน 26:187
- 159 โกรอ่าน 8:32
- 160 โกรอ่าน 45:24
- 161 โกรอ่าน 29:23
- 162 โกรอ่าน 37:36
- 163 โกรอ่าน 40:34
- 164 โกรอ่าน 3:7
- 165 โกรอ่าน 45:22
- 166 โกรอ่าน 38:67

- 167 โกรอ่าน 34:43
- 168 โกรอ่าน 5:62
- 169 โกรอ่าน 6:7
- 170 โกรอ่าน 2:148
- 171 โกรอ่าน 11:27
- 172 อีหม่ามสุสเซน
- 173 โกรอ่าน 26:227
- 174 โกรอ่าน 2:94, 62:6
- 175 โกรอ่าน 34:13
- 176 โกรอ่าน 59:2
- 177 พระผู้ถูกวิงวอน
- 178 โกรอ่าน 11:113
- 179 โกรอ่าน 54:6
- 180 ธรรมจารีกแห่งการเขียน เปิดเผยโดยอหม่ามอาลี
- 181 โกรอ่าน 25:44
- 182 เมืองโบราณใกล้กับที่สร้างเมืองเตหะราน
- 183 โกรอ่าน 43:36
- 184 โกรอ่าน 20:124
- 185 หมายความว่าบาศา